

TEODOR BALAN

CONF. UNIV.

Documente Bucovinene

Volumul V

1745—1760



Cernăuți 1939

Tiparul „Mitropolitul Silvestru”

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE BUCOVINENE

DE

TEODOR BALAN
CONF. UNIV.



VOLUMUL V
1745—1760



Editura Mitropoliei Bucovinei

CERNĂUȚI 1939

Tiparul „Mitropolitul Silvestru”

*Î. P. S. S. Mitropolitului Visarion al Bucovinei,
grație munificenței cărula s'a tipărit acest volum de
documente, profundă recunoștință și respectuos omagiu
pentru gestul de adevărat mecen.*

1745, Septemvrie 27.

Ioan Nicolai Mavrocordat Voevod întărește lui Miron Mutul, fiul lui Ioniță Costin hatman, satul Șepinții, ținutul Cernăuților.

Io *Ioan Nicolai Voevod* bojiu milostiuu gospodar zemli moldavscui.

Dat-am cartea domnii mele lui *Miron Mutul* sin lui *Ioniță Costin* hatman să fie volnic cu cartea domnii mele a opri și a stăpâni moșie sa anume *Șepinții* la ținutul Cernăuților după hotarnica ce zisă că are, fiind ace moșie hotărâtă și stălpită și nime peste hotarale sale să nu intre cu înpresurare sau să e ceva de pe locul său, iară de are cineva a răspunde, să aibă a merge la ispravnicul ținutului și ispravnicul să cerce pricina după scrisorile lor și cum să va căde cu dreptu să hotărască pricina, iară fără giudecată nime să n'aibă a să atinge de moșie sa și nime să nu ste împotriva cărții domnii mele.

Septemvrie 27, 7254.

Original, hârtie, pecete mare rotundă, dela d-na Sofia Costin din Șipeniț. Vezi și V. A. Urechia: *Miron Costin I* pag. 717.

Alte documente:

1. 1742 ———: Părțile de moșie ale lui Miron log., fiul lui Costin hatman, și ale soției sale Ilina, fiica lui Ion Movilă. Moșiile lui Miron Costin s'au împărțit pe 3 frați:

1) Ion Costin hatman, fiul lui Miron Costin, a primit: satul Săcuriceni (Suceava), Volcineț (Suceava), $\frac{1}{8}$ Românești (Suceava), Lujenii și Șepinții (Cernăuți), parte din Băhrinești și din Corlătești (Suceava).

2) Safta stolniceasa (Zosimova): Parte din Rugăsești.

3) Tudosca spăt. Zmucilă: Godniscii (Cernăuți). (Să fie vorba de Godinești?).

(Miron Costin: *Opere complete* ed. de V. A. Urechia, București 1888, tip. Acad. Române II 534).

2. 1744 *Aprilie 15*: Sandul Tăutul și Toader Sava comunică starostelui de Cernăuți că au despărțit Șipenițul, satul

Ilianei Mutoaie, de Dubovăț (Vitencu A.: Vechi documente moldovenești, Cernăuți 1925, pag. 21, nrl. XXIII).

2.

1745, Octomvrie, 13.

Ioan Mavrocordat Voevod acordă lui Gavril Neculce dreptul să țină pod peste Prut lângă satul său Boian.

Noi *Ioan Nicolai Voevod* bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Datam carte Domnii mele credincios boieriului nostru Du-lui *Gavril Neculce* vel medelnicer să fie volnic cu carte Domnii mele a țâne pod la *Boean* peste apa Prutului precum au ținut și până acum și săși ea venitul podului după obicei și nimeni să nu ste împotriva cărții Domnii mele.

Velet, 7254 Oct(omvrie) 13.

proci log.

Copie, Arhivele Stat. Cernăuți, Liber Relationum II 12.
Alte documente:

1. 1751, *Aprilie 13*: C-tin Mihai Cehan Racoviță Voevod confirmă lui Ilie Neculce, fost III spătar, dreptul a ține podul peste Prut în dreptul satului său Boian (Copie, Ibidem pag. 13).

2. 1753, *Iulie 28*: Matei Ghica Voevod, conținut identic, (Copie, Ibidem pag. 14).

3. 1757, *Mai 25*: Scarlat Ghica Voevod, conținut identic, „de nime să n'aibă nici o opreală sau învălueală” (Ibidem pag. 11).

3.

1745, Noemvrie 4.

Dumitrașco Bainschi, fost vâtaf de stolnicei, dăruște nepotului său Ion, fiul lui Șerban Flondor medelnicer, moșia Bainte, ținutul Sucevii.

Adică eu *Dumitrașco Bainschi* biv vâtaf de stolnicei fac știre cu această dieată precum să știe că am socotit ca în urmă după vieață sămi rămăi pomenire și am dat danie a me

ocină și moșie sat întreg *Bainții* ot ținut(ul) Sucevii nepotului meu de soră lui *Ion* săn med(elnicer) *Șarban Flondor* care moșie îmi este dela tată meu sârdari *Vasăle Bainschi* ce să trage depe moșu *Orăș* hatmanu. Deçi am dato danie ca săi fie și lui dela mine ocină și moșie și lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților lui în veci, să să tragă pomenire den neam în neam și altul nimine să nu să amestece și cu această dieată de danie să aibă a stăpâni în veci neclătit nice odinioară, ear cinē sar ispiti de ar străca această dieată acela să nu fie ertat de Dumnezeu și de a lui maică și să fil blăstămat de 12 apostoli și de 318 sfinți oteți ce au fost în cetate Nichei și lăcașu săi fii cu Iuda în veci; și la aceasta am întărit cu iscălitura me și pentru mai adevărată credință au mai iscălit și alți boeri care sau întâmplat.

Let 7254 Noemvrie 4.

Dumitrașco Bainschi biv vătav.

Andrei Potlog biv vel șat(rar).

Manole Zanfir vel căp(itan).

Miron Gafenco vel stolnic.

Această dieată și danie am scriso eu cu zăsa Du-le vărului *Dumitrașco Bainschi* după cum mau învățat și am și iscălit

Sandu Țiura.

Copie, Arhivele Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Antiquorum II 366.

Despre satul *Bainții* există puține documente. Următoarele au putut fi găsite:

1. 1598, *Apr. 11*: Mărica Hăsăneasa, fata Nastei, nepoata Cristei, face schimb de moșii, dând verii sale Elinca, fata Anei, a treia parte de *Bainții*.

(Ghibănescu Gh. Surete și izvoade IX 65).

2. 1607, *Mart. 10*: Macri, văduva răp. Macri armaș, posedă î. a. moșia *Bainții* din țin. Sucevii.

(Ghibănescu Gh.: Surete și izvoare IX 65).

Ghibănescu ne informează că e vorba de Nastea Macri, fiica Cristei (vezi tot aici IX pag. 84).

Despre familia *Bainschi* vezi Arhiva genealogică (Sever Zotta) Anul II, Iași, 1913, pag. 84—93 și 110—122.

4.

Iași, 1746, Ianuarie 12.

Fostul mare medelnicer Gavril Neculce primește ordin dela domn să nu ia dijma locului situat între Boian și Ostrița, pentru care este conflict între el și mănăstirea Putna, proprietara satului Ostrița.

+ Noi *Ioan Nicolae Voevoda* bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Scriem domniea mea la boeriul nostru Gavril Neculcea biv vel med(elnicer), facem știre dum(itale) că aice ne deaderă jalobă părinții călugări dela svânta mănăstirea Putna că ai oprit dumneata dijma locului celui de pricină între *Ostrița* lor ș'ntre *Boianul* dumitale, pentru care iată că-ți porocim dijma aceea câtă va fi depe locul acel de pricină toată să stea neclătită, să nu te atingi a lua sau a rușei ceva până nu s'a hotărâ pricina, că iată de primăvară la sv(e)tăi Gheorghei or vini hotarnicii cei rânduiți acolo și după ce or hotărâ, atunce a cui a rămâne locul acela va lua și dijma, aceasta scriem. Și carte dela mână călugărilor să nu să ea.

U *Ias*, let 7254 Ghen. 12.

III. log.

Original, hârtie, pecete mică roșie, Arhivele mitropoliei Cernăuți, fasc. 2 lit. E.

Sub Ostrița se înțeleg astăzi satele Mahala și Cotul Ostriței. Satul Ostrița de astăzi s'a chemat pe vremuri Clișcăuți. Vezi doc. 1764 Ian. 13.

5.

1746, April 8.

Vecinii din Câmpulungul Rusesc își vând lazurile. Miron Gafenco este trimis la fața locului ca să cerceteze.

Ioan Voevod bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi. Scrie Domniea me la boearul nostru *Miron Gafenco* stolnic, vornic de Câmpulung Rusăsc, îț facem știre că Domniea me ne spus cinstiți și credincioși boeri noștri *Du-lui Sandul Sturze*

vel logofet și Toader Păladi visternic și alți răzeș ce au părți de moșie în *Câmpulungu* și în *Putila* și în *Răstoace* și în *Vijnița* cumcă de o samă de vreme sau învățat oamenii ce sânt vecini acolo intra cele sate deș vându lazurile dela o parte unor stăpâni la alți oameni a altui stăpân unii dela alții și cu această pricină unii den stăpâni rămăind fără de lazuri și li să micșuriază moșiele, pentru care lucru Domniea me am socotit că nu este cu cale a vinde țărani moșiea stăpânească ce eată căț scriem să cauț să înbli pe toate lazurile aceste și să eai sama pentru tote lazurile și orice laz vei afla vândut den vecinii unui stăpân la vecini altui stăpân, tote acele lazuri să le eai dela mână cumpărătorilor și să le dai la mână stăpânului a cui va fi parte de moșie, eară cumpărătorii săș ea ce ar fi dat dela vânzători și Domniea me înainte îi poroncesc să le dai tuturor poroncă, nime din țărani să nu mai vază lazuri, iară care nar înțelege pe unii ca aceea săi cerci. Aceasta îi scriem.

Let 7254 April 8.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum III 195.

Despre Câmpulungul Rusesc ne dau relațiile răspunsurile date la ponturile generalului rus Elem:

1769: „Câmpulungul rusesc este tot din ținutul Cernăuțului se megiește de o parte cu Țara Leșască, iar de altă parte cu Țara Ungurească și hotarul despre Țara Leșască este păraul ce se numește Cirimușul Negru, însă Leșii de o samă de vreme s'au întins cu stăpânirea în jos, pân la Cirimușul Albu, și au cuprins la stăpânire cu împresurare vr'o câteva sate de a Moldovii între aceste două părae, cum și Ungurii trecând preste hotarele vechi s'au întins cu stăpânirea în munții Moldovii, la Suceava, la Neamț, la Bacău, la Putna, care ținuturi se megieșesc cu Țara Ungurească și această împresurare ce se face în locul Moldovii despre Leși și despre Unguri (cum s'au zis) se dovedește din hrisoavele vechi mănăstirești și boerești, din care sânt știute hotarele țării despre acele părți. Bădica vornic la Câmpulungul rusesc.

(Arhiva românească (Cogălniceanu) I pag. 142).

În valea Ceremușului se găsesc și alte sate. Publicăm următoarele documente despre ele:

1. 1711, Febr. 9: Isaia Nacul, egumenul mănăstirii Hômor, face zapis la mâna nepotului său Dumitraș Macrei, pitar, precum i-a dat danie între altele a patra parte de Milie, țin. Cernăuți, cu vecinii. Această parte de sat fusese zălojită de Ilie Drăguțescul, cumnatul lui Isaia Nacul, fratelui său Dumi-

traşco păharnic drept 90 lei. Neputând întoarce banii, Isaia Nacul a plătit suma şi a luat partea de moşie.

(Arhivele Statului Bucureşti, Condica Asachi No. 261, pag. 342).

2.1724: Se scrie carte vornicului Gavril că şătrariul (Constantin) Părvul are un sat la Cernăuţi pe Ceremuş şi oamenii au fugit din acel sat neavând dreptate. Să caute ca oamenii ceştia să nu aibă strâmbătate.

(Acad. Română. Docum. 212/CLXXXV).

Satul şătrarului Părvul a fost Călineştii, țin. Cernăuţi, vezi volumul IV, pag. 196—7.

3. 1740, Febr. 5: Grigore Ghica Voevod pentru vecinii din jumătate Câmpulungul Rusesc, $\frac{1}{4}$ Putila şi $\frac{1}{12}$ Răstoace, țin. Cernăuţi, care moşii sunt ale lui Sandul Sturza vel logofăt şi Toader Păladie vel visternic, cumpărătură şi danie dela neamul lor Safta, fata Predii (Paladie) stolnicul, şi până acum birul lor a fost tot cu Câmpulungul. Jeluind oamenii că au multe călcări şi nedreptăţi decătră vornicul lor, aceşti boieri cer să li se deosebească vecinii depe acele moşii cu osăbit birul lor, ca să istovască du-lor la cămară şi vornicii de acolo să nu se mai amestece. Dar ca să-i deosebească numai pe vecinii lor, nu va fi cu folos „numai toate satele Câmpulungului rusesc şi vornicia de acolo au socotit ş-au dat-o asupra du-lor-sale pe cine vor socoti să pue vorneci, să poarte de grijă oamenilor şi tot birul lor şi berbecii cei obicinuiţi ce-i dau pentru goştina lor di la du-lor, să-i ştiea domniia şi toate dăjdile lor la vreame, du-lor să istovască la cămara gospod şi stăpânii satelor să aibă a-ş lua numai venitul obicinuit dela vecinii lor, iară cu altă supărare pintre oameni să nu înble”. Deci de acum înainte boierii Sturzea şi Paladie să poarte de grijă şi pe cine vor socoti să pue vornic şi birul a tot Câmpulungul rusescu la vreme să istovască du-lor la cămara gospod. Şi starostii de Cernăuţi întru nimică să nu-i amestece.

(Arhivele Statului Bucureşti, Condica Asachi, No. 261, pag. 341).

6.

1746, Iulie 4.

Se face schimb de moşii: Gavril Neculce dă satul Prilipce, ținutul Cernăuţi, şi primeşte dela Manole Varlaam târgoveţ de Botoşani o parte de Sinehău, acelaş ținut.

(Tradus în româneşte după o copie germană).

Eu *Gavril Niculcea* biv vel medelnicer fac ştire cu acest zapis al meu dat în mâinile lui *Manole Varlaam* târgoveţ de

Botoșani, precum din bună voia noastră am făcut tocmai și schimbul cu satele noastre, anume: eu *Gavril Niculcea* dau lui *Manole Varlaam* întreg satul *Prilipce*, ținutul Cernăuți, la Nistru, baștină dela părinții mei, hotărît și înzestrat cu semne hotare de părintele meu și de mine cu toți vecinii ce se află în el, cu hotarul despre Chiselău cu drumul mare și cu muchea dealului, iar du-lui *Manole Varlaam* dă lui *Gavriil Niculcea* pentru acel sat al du-sale două părți din satul *Senihău*, ce le are dela socrul său *Iuon Bere* și jumătate din a cincea parte a satului întreg, care jumătate o cumpărase *Iuon Bere* dela *Iuon Grierosu*, iar *Grierosu* o primise danie dela *Toader Tintă* și schimbând zapisele de cumpărătură, de danie și mărturiile hotarnice am dat unul altuia această tocmală și schimb în fața du-sale *Sandul Sturza* mare logofăt ca să stăpânească în pace fiecare moșia sa, iar dacă rudele lui *Manole* sau răzeșii din *Senihău* s'ar scula împotriva mea cerând părțile mele, du-lui *Manole* să le desbată și pentru mai mare credință am iscălit.

4 Iulie 7254.

Gavril Niculcea biv vel medelnicer.

Sturza vel logofăt. *Iuon Niculcea* spătar, *Lupul* biv vel stolnic martor, *Nicolae Paladii* III logofăt, *Alexandru Niculcea* biv II paharnic.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Prelipce și Liber Granicialium VII 486—7, unde se găsește copia germană. Textul german publicat la Wickenhauser: Die deutschen Siedlungen in der Bukowina, tomul I pag. 110.

Alt document despre satul Prelipce:

1762, Aug. 5: Grigori Ioan Calimah Voevod pentru niște Nemți străini veniți din regiunea Breslau cari s'au așezat în ținutul Cernăuți pe timpul lui Ioan Calimah Voevod (1758—1761). Li se întăresc privilegiile. fiecare om cu casă va plăti pe an 10 lei, repartizați în 4 sferturi, de sfert câte 2 lei și 60 bani noi și 5 parale răsura; să nu amestece săteni între ei. Desetina de albine și goștina de porci vor da boierește ca boierii anume din 10 bucăți 1 leu bani vechi; goștina de oi vor da câte 3 parale nouă goștinărilor de străini. Pentru vite mari ca boi, vaci, cai și iepe nu vor da bir, ci numai aceia cari fac negoț cu ele, cari vor plăti vama după obicei. Să-i conducă și să-i judece vornicul lor ales de ei. Pentru moarte de om vor fi judecați la divan. Altul să nu-i globească. Dacă au ceartă cu oamenii de țară se vor adresa vornicului lor, starostelui sau vor merge la divan. Să-și facă biserică, să ție preoți și învățători. Iar

unde se vor așeza să se înțeleagă cu stăpânul moșiei. Să fie volnici a-și cumpăra și moșie. Să nu li se ia cai de olac. Cine va mai veni din străini să aibă scuteală de bir pe 3 luni. După aceasta să plătească.

(Din Wickenhauser: Die deutschen Siedlungen in der Bukowina, vol. I pag. 110—114).

7.

Cernăuți, 1746, August 3.

Se face schimb de moșii: Gligorie Diacon dă a $\frac{1}{8}$ parte de Pleșenița ținutul Cernăuți, și primește dela Ioniță Strâșca a $\frac{1}{6}$ parte de Căbești, acelaș ținut.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Gligorie Diacon de Pleșenița*, nepotul lui *On-ciul* de Zamostie, strănepotul lui *Ionașco Isar* am dat zapisul meu în mâinile lui *Ioniță Strâșca* paharnic, ca să se știe că am făcut schimb dându-i a opta parte de *Pleșenița* la părauul Brusnița, ținutul Cernăuți, care parte e despre *Zeleneu*, cu vad de moară pe acea parte, pentru a șesa parte de *Căbești*, așijdere în ținutul Cernăuți, care parte de *Pleșenița* îmi este dreaptă ocină dela moșul meu *Ionașco Isar* și să-i fie acea a opta parte dreaptă ocină și schimb lui, jupânesii sale, copiilor, nepoților și strănepoților săi neschimbat în veci, și nime din fiii, ginerii mei și din rudele mele să nu răstoarne acest schimb fiind dreapta mea ocină și să stăpânească în pace *Ioniță Strâșca* acea parte cu toate veniturile din vatra satului, din câmp, din pădure și din toate locurile acelei părți și la această tocmală au fost față boierii, mazilii, fiii de mazil și alți oameni buni și pentru mai mare credință am iscalit.

Cernăuți, 3 August 7254.

Gligorie Diacon.

Laurenti staroste de Cernăuți, *Buzilă* fost mare jîtnicer, *Gavrîl Neculce* fost mare medelnicer, *Gavrîl Moțoc*, *Ilie Moțoc*, *Sandul Tăutul*, *Stroescu* comis, *Gheorghe Pârvu* mare căpitan, *Gavrîl Volcînschi*, *Constantin Brahă*, *Gheorghe Mitescul*, *Vasile Cracalia*, *Ursachi Isar*, *Grigori Cracalie*, *Șerban Flondor*

medelnicer, *Vasile Drăghinici, Vasile Dumici* căpitan, *Constantin Ianăș, Miron Gafenco* fost II stolnic.

Eu diacul *Paladie* am scris cu zisa lor.

Din Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Pleșenița, unde se află copia germană.

Acest document se află și în următoarea redacțiune:

1746, Aug. 3: Ioniță Strășca păharnic dă molitvii sale părintelui Grigori, nepot Onciului ot Zamoste din $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$ parte, partea de mijloc, din Căbești și primește din $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{4}$ parte, deci din tot satul a $\frac{1}{8}$ parte, partea de jos, din Pleșenița pe apa Brusniții. Partea de Căbești îi este dela strămoșul său Onciul fost staroste. (Copie, proprietatea noastră).

Alte documente:

1. 1755, Iulie 7, Iași: Matei Ghica Voevod face știre, că a venit Ioniță Strășca păh. mazil ot Cernăuți și a arătat un zapis din 7254/1746 Aug 3 dela un Grigorie Diaconul care se cheamă din călugărie Ghervasie încredințat de Lorinț staroste Cernăuți, Gavril Neculce biv vel med., Vasilă Buzilă vel jitn. Grigoraș Stroescul comis, Gh. Pârvul vel căpitan, Șerban Flondor mazil, Miron Gafenco biv ftori stolnic, Sandul Tăutul mazil, Ursachi Isar căpitan, Ilie Moțoc mazil, Gavril Moțoc, Gavril Volcinschi, C-tin Brahă, Grigoraș Cracalie, Gh. Mitescul, Vasilie Draghinici, Vasile căpitan de bărani, C-tin Ianăș căpitan, Păladi zet Onciului diac, zicând în zapis, precum Grigore Diacon a făcut schimb cu Ioniță Strășca păh. dându-i driapta sa moșie din Pleșinița, țin. Cernăuți, pe apa Brusniții, din $\frac{1}{2}$ a patra parte partea de jos despre Zeleneu, deci din tot satul a $\frac{1}{8}$ parte, iar Ioniță Strășca păh. i-a dat lui Grigorie Diaconul partea lui de moșie din Căbești, țin Cernăuți, din $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{3}$ parte. A mai arătat alt zapis de mărturie din 7258/1750 Mai 13 dela Ioniță Talpă nepot de fată lui C-tin Păunel, cu iscălitura lui și a boierului Iordachi Cantacuzino biv vel log., Sandul Sturza biv vel log., Ion Sturza vel spatâr, Simion Cheșco uricar scriind că Ioniță Talpă a făcut schimb cu Ioniță Strășca păh. dându-i moșia sa de baștină din Pleșinița, pe apa Brusniții, țin. Cernăuți, din $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{4}$ parte iar Ioniță Strășca i-au dat un țișan anume Chirica sin Ursului și al Ilenii și 40 lei bani gata. A mai arătat Strășca un zapis dela Ghervasie calugărul și ginerele acestuia Ion Bărbierul, iscălit de Vasilie Crupenschi starostele Cernăuți, Velicico Onciul mazil, Vasilie căpitan de bărani, Păladi zet Onciului diacon ot Cernăuți, din anul 7261/1752 Noemvrie 30, precum Strășca pe locurile din Pleșinița și-a făcut casă, biserică și moară. Alt zapis din anul 7262/1753 Noemvrie 5 dela Ghervasie călugăr, precum i-a vândut lui Strășca și un pomăt în Pleșinița drept 5 lei. Domnul întărește.

Copie românească, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum IV 30—32.

2. *Fără dată, Cernăuți*: Ursachi, fiul popii Iuon de Berbești, nepotul de fiică al lui Diacon Gligorie, zis în călugărie Ghervasie, vinde pentru 400 lei partea sa de Pleșenița, țin. Cernăuți, lui Ioniță Strășca biv vel căpitan și fiului acestuia Vasile Strășca fost II pah., anume a $\frac{1}{3}$ parte din jumătate. Această parte Diacon Gligorie zis Ghervasie o dăduse fiicei sale Catarina, căs. cu popa Iuon de Berbești și o moștenise dela strămoșul său Ionașco Isar. Semnează î. a.: Mihalachi secretar, Alexandru Ilschi, Damian Holban, Iuon Barbier, ginerele lui Diacon Gligorie de Căbești, Sanda soția lui Iuon Barbier, fiica lui Diacon Gligorie. A scris Stefan Bălănel logofăt.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX 10—11). Despre Pleșenița vezi doc. din 1750 Mai 3.

8.

1746, Septemvrie 4.

Anița Perjul dăruete fratelui ei Gheorghie partea ei de moșie din Vascăuți ținutul Sucevii, și Verbăuți, ținutul Cernăuți.

Adică eu Anița sora lui Gligoraș și a lui Gheorghie și a lui Costantin căpitan, ficii lui Neculai Perjului, cunoscând eu Anița sfârșitul vieții mele am socotit pentru cele ce avem frățeste dela părinți noștri moșii și vecini și țigani și altă ce sar mai afla din toată aceasta parte me ce mi sa alege din frați mam dat cu toate aceste ce sar alege frăține meu lui Gheorghie ca să le stăpăniască, iară alți frați să naibă triabă, nici nepoți, căci la toată neputința me mau căutat, iară după moarte mea încă să mă grijască. Deci când am făcut aceasta diiată au fost duhovnicul meu preotul Niculae față, și frate meu Gheorghie și badea Condorat și badea Petrașco, frate badelui Condrat și Toader căpitan Axapan (?) și Lupul copil în casă și alți boeri și oameni buni, care mai gios sau iscălit. Iară cine din frați sau din nepoți sar scula ca să strice aceasta dreaptă diiată a me. căci că și toată cheltuiala ceau cerut cumnată mea Maria fă-meea frăține meu lui Costantin Perjul, tot frate meu Gheorghie au plătit în trii rânduri ce sau giudecat întrun rând 120 lei și întrun rând 20 lei cheltuială și întrun rând 60 lei zicând că ar fi luat venitul dipe moșii și toate aceste liau plătit frate meu Gheorghie fără de cheltuială cea fi cheltuit el. Deci pentru aceasta dreaptă diiată cine sa scula ca să strice să fie blăstămat

de domnul dumnezeu și de maica precista și de 12 apostoli și de 318 oțeți dela Nechiea, herul, petrite, lemnile să putrezească, iară trupurile lor să ste întregi și pentru credință miam pus degetul.

7255, Septemvrie 4.

Eu *Anița* fata *Nicolai Perjului*. *Erei Nicolai, Condurat* martor, tâmplândumă față *Septe(mvrie)* în 3, *Petrașco Perjul*. Și eu *Toader Aciupanu(!)* mazil. Eu *Nicolae* dascal ot *Stefi Nicolai* am scris cu zisa *Aniții*.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum II, 12.

9.

1746, Septemvrie 15.

Tofana, văduva lui Solomon Botez șătrar, vinde lui Lupul Balș satul Șcheia de lângă târgul Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Tofana*, văduva răpousatului *Solomon Botez* fost mare șătrar, cu fiul meu *Iuon* și cu fiica mea *Paraschiva*, jupâneasa lui *Gavrilaș Niculcea* fost mare medelnicer, care a fost stearpă am dat adevărat zapisul nostru la mâna du-sale *Lupul Balș* fost mare ban, precum noi de nime siliți nici asupriți ci de bună voia noastră ne-am înțeles, fiind datori negustorilor, și am vândut a noastră dreaptă ocină și moșie anume întreg satul *Șcheia*, ținutul Sucevii, pentru 1000 lei, cu un vad de moară pe apa Sucevii și cu o moară, cu fânațe, cu un vad de moară pe părâul satului *Șcheia* și hotarul se întâlnește pe din sus cu târgul Sucevii și merge lângă mănăstirea St. Ilie până unde sunt semnele de hotar, spre miazăzi prin câmp până la notarul *Stroieștilor*, mai sus se întâlnește cu hotarul *Buniților* și peste apa Sucevii până la moșia mănăstirii *Dragomirna* și se întâlnește și cu *Volcănești*, unde a curs din vechime apa Sucevii după vechile hotare cum le-au stăpânit părinții și moșii noștri și acest sat întreg *Șcheia* cu moara pe apa Sucevii și cu vecini, după cum s'a zis mai sus, am vândut din a noastră bună voie du-sale *Lupul Balș* biv vel ban pentru 1000 lei, dându-i toate

dresele vechi despre acel sat Șcheia, care sat i-a venit răp. meu soț *Solomon Botez* șatrar dela moșul său *Nicolae Mogâlde* fost mare păharnic și dela ruda sa stearpă *Vasile Ropceanul* și fratele lui *Sandul Ropceanul* ca să-i fie lui, copiilor, nepoților și strănepoților lui dreaptă ocină și moșie în veci și să-și ia și ispisoc de întăritură și nime să nu se amestece rugând toate rudele mele și nevoind nimeni a o cumpăra, și fiica mea *Paraschiva* să nu se amestece pentru mori sau alte lucruri, vânzând moșia în fața ei din a noastră bună voie și plătindu-ne cumpărătorul toți banii iar eu voiu căuta zapisul de danie al lui *Ropceanul* și alte zapise, iar dacă ar fi pierdute, toate câte s'ar găsi să n'aibă putere fiind obligată a i le da toate, și la această tocmală au fost boieri mari și mici cari au iscălit și pentru mai mare credință am iscălit împreună cu copiii mei și am pus pecetea.

15 Septemvrie 7255.

Tofana șatraroaia am vândut împreună cu copiii mei.

Iuon Botez, fiul lui *Solomon* fost mare șatrar.

Paraschiva medelnicroaia.

Iordachi Balș ban, *Iordachi* păharnic, *Constantin Cantacuzino* păharnic, *Mihalachi* biv vel sulger, *Iordachi* biv vel pitar, *Constantin Balș*, *Petru Cheșco* fost vătăv, *Toader Buhuș* postelnic.

Arhivele Statului Cernăuți, Pachetul Șcheia, și Liber Gracialium III, pag. 60—65, unde se găsește copia germană. Se notează aici, că suma de „lei 1000” este trecută în document de o mână străină. Traducerea rom. publicată de noi în Codrul Cosminului II—III, 1925—26, pag. 617—618.

Alte documente:

1. 1754, *Aprilie 2*: Matei Ghica VV. trimite pe boierii Dinul Cantacuzino biv vel pah., Pascal biv vel medeln., ispravnicii ținutului Suceava, Bădilită fost vornic de Suceava, ca să hotărască satul Șcheia al lui Lupul Balș biv vel ban. Vor lua de fiecare piatră de hotar 1 galbăn pentru marele logbăt, și-și vor lua după obicei și pentru munca lor (Ibidem, Liber Gran. III, pag. 65—67).

2. 1754, *Noemvrie 30*: Hotarnica satului Șcheia, s'au chemat mulți oameni bătrâni și megieși. La răsărit dela apa Sucevii, cursul cel vechiu, unde e un teiu cu buor, cu apa în sus până la o poiană, peste apa Sucevii prin luncă către asfintit deasupra gurei pârâului Buninților, la un deal surpat, pârâul Buninților în sus până la gura unui pârâu ce vine dela poiana

lui Mălai și se varsă în părau Lomniței, prin pădure la o movilă la cârșma lui Mogâldea, peste păraie, la heleșteul Zgârcei la drumul Mivovenilor tot spre apus la fântâna putredă, la drumul Săsciorului, peste drumul Câmpulungului până la hotarul dela St. Ilie. S'au pus multe pietre de hotar (Ibidem, Liber Granic. III, pag. 69—75).

3. 1798, *Septemvrie 2*: Alexandru Calimah VV. Boierul Constantin Balș fost mare vornic dă ginerului său Iordachi Rosăt vel visternic moșia Scheia. Domnul întărește dania.

(Copie, Arhivele Stat. Cernăuți, Liber Relationum III, pag. 297—298).

Satul Volcănești a dispărut.

10. .

Iași, 1746, Octomvrie 5.

Vecinii din Stănești, ținutul Cernăuți, nedând dijma pe 4 ani sunt ținuți s'o dea pentru trecut și în viitor.

+ Noi *Ioan Nicolae Voevod* bojiu milostiu gospodar zemli moldavscui.

Credincios boeriului nostru dumnealui *Lorenți* staroste de Cernăuți Ț facem știre că viind aice acești mazili *Ursache Isariu* și *Sandul Brănzanul* și *Toader Goian* și *Neculai Licperdu* sălți frați a lor răzeșii de *Stănești* dela ținutul Cernăuților arătară mărturie dumilor sale jicnicierului *Vasilie Buzilă* ș'alui *Gheorghe Părvul* căpitanul de Coțmani scriind că făcând jalobă acești mazili pentru oamenii țărani ce trăescu cu case pe hotarul Stăneștilor precum că nau dela dănsii nici o slujbă și că nu numai că nu liar fi slujind ce și ocărăscu pe stăpâni, iau chemat acei boeri față pe moșici și au luat sama și după cărți domnești și răvășelele stăroștești ce liau arătat acești mazili de supunere acelor moșici ce șed pe locul maziilor și moșicii nau vrut să să mai plece ascultării, liau făcut dreptate jicnicierul Vasili și cu Părvul alegândule moșicilor ca să de stăpânilor moșii pentru 4 ani ce sau aflat trecuți câte 20 parale care fac 2 lei de om pe patru ani trecuți, iară de anul acesta care sau început dela Martie liau hotărât să aibă iarăș a da câte 2 lei de om pe an de care sau făcut și izvod cu iscăliturile dumilor sale însemnând anume cine căț bani sânt să de care mărturie și izvod lii vide dumnata și vii înțalege pre largu care socotială ni sau părut și noaă că este cu dreptate dispre

amândoaă părțile și dreptu aceea iată căț poroncim văzind carte domnii mele să cauți să rănduești ficiori să le pliniască banii de acei patru ani trecuți și pentru anul acesta ce sau început dela Martie cum și pentru alți ani viitori, să dai poroncă cu tărie țăranilor de Stănești ori acei bani câte 2 lei pe an să de stăpănilor ori carei nor pute să de bani să meargă să le slujască după hotărâre și carei vor munci să fie plătiți cu munca lor de acei câte doi lei pe an și pe această socotială săi supui dumnata ca să facă urmare și să nu ne mai vie ja-lobă. Aceasta poroncim.

U Ias. let 7255 Oct(omvrie) 5.

logofăt.

Tanasă logofăt de taină.

Alte documente cu privire la satul Stănești, ținutul Cernăuți:

1. *1596 Aprilie 9*: Au venit înaintea lui Irimie Moghila VV. Drăgan Jadovanul vătav ot Jadova, Ion Țicșe de acolo, Drăgșan, Luca și Grigori de acolo și au permis lui Vasilie diac de Călinești să-și ia apă la moara sa din părâul Brusniții din satul lor Stănești până la hotarul Călineștilor. (Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum novorum IX pag. 107, regist în limba română).

2. *Inceputul secol. XVII*: Ion Țicșe visternicul vinde lui Grama sulger dela Călinești pentru 31 taleri partea sa din Stănești câtă se va alege. (Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum IX pag. 109, regist în limba română).

3. *1612 Mai 1*: Coste Jadovanul din Cuciur vinde partea sa de Stănești cu vecinul Ion cu feciorii săi pentru 30 taleri lui Grama starostele de Cernăuți. Semnează Ionașco diac, Mi sail vornic de Dorohoi și șoltuzul de Cernăuți cu 12 părgari (Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum novorum IX pag. 108, regist în limba română).

4. *1617, April 20*: Ilinca Iloae și ficiorul ei Nicolae vând partea lor de Stănești, ce o au dela moașa lor Borodcoaie, câtă se va alege partea lor, lui Grama fost staroste pt. 50 taleri. (Arh. Stat. Cernăuți, Ibidem pag. 109, regist în limba română).

5. *Fără an*: Nasta, fata lui Andronic, vinde partea ei de Stănești lui Dumitrașco, fiul Costii (Jadovanul?), pentru 20 lei bătuți. (Ibidem pag. 109, regist în limba română).

6. *1619 Septemvrie 17*: Gașpar Vodă întărește fiilor lui Vasilie Grama fost sulger anume Isar diac, Gavril, Toader, fii-celor Gaftona, Godronia și Tudora partea de Stănești a părintelui lor cumpărată dela Ilinca Iloae și feciorul ei Nicolae. (Ibidem pag. 110, regist în limba română).

În doc. noastre vol. I pag. 171 este menționat Iloaie de Volcineț, pe care îl credeam bărbat. Dacă e identic cu Ilinca Iloae, atunci avem în fața noastră pe Ilinca Stârcea, căsătorită cu Ilea de Volcineț, așa dară pe Ilinca Iloaie. Despre Ilea de Volcineț vezi vol. II pag. 138 și Arhiva genealogică II, 1913 pag. 90.

11.

Stănești, 1746, Octomvrie 30.

Incercarea nereușită de a aplană cearta ivită între Vlădești, Goenești și Ursache Isar pentru împărțala moșiei Stănești, ținutul Cernăuți.

Milostive și luminate Domne, să fii Mărie Ta s(ă)n(ă)tos.

Cu plecată scrisore noastră facem știre Mării Ta(le) că niau adus *Ion Vlad* pisariul cu frate său *Andronachi Vlad* o luminată carte a Mării Tale întru care ne poroncește Mărie Ta să mergim la sat la *Stănești* ce este pe părâul Brusniții în ținutul Cernăuților și pe mărturie de giudecată ce au avut Vlădeștii cu Ursachi Isar căpitan și cu alți răzeși de Stănești înaintea Dumilor sale *Loronți*, starostele de Cernăuți și *Vasile Buzilă* biv veș jitnicer să împărțim și să hotărăm satul Stănești în trei părți: o parte să dăm Vlădeștilor cu niamul lor și o parte Isăreștilor cu Goenești și la alți, și altă parte lui Simion Mintici cu preutul Costantin Semaca cu niamurile lor ca să ție fiește cari cu niamurile sale în stălpul său pe scrisori ce or arăta și pe luminată poronca Mării Tale am mersu, am chemat înaintea noastră pe toți răzeșii cari sau tămplatu anume: Ursachi Isar căpitan și Ștefan Capșe și Toader Arbure cari trag parte *Costii* de Lucavăț și Nacul Goian cu frate sau Ion Goian căpitan ficiorii lui Ghiorghită Goian și To... ficiorul lui Gavril Goian și Ghiorghită Veriha diaconul și Ghiorghită sãn Costantin care acești trag din parte Gramii și leam arătat poronca Marii Tale și leam zis să margă să ne arete marginele hotarului Stăneștilor de cătră toate părțile și apoi să măsurăm tot locul Stăneștilor și să împărțim și să le hotărăm pe poronca Mării Tale. Iar Nacul Goian cu frate său Ion Goian căpitan au răspunsu cumcă ei la giudecata acelor boeri de mai sus scriși nau fost nici să țin de acea giudecată, așăjdere și Ursachi Isar

căpitan din preună cu alți răzeși din parte sa și ei încă au răspunsu zicând că de osăbit de cumpărături ce au dipe moșii lor ar fi mai având moșie și de baștină, a treia partea de sat de Stănești parte din gios decătră Călinești dipe strămoșul lor Vasilie Grama și dipe moșul lor *Coste de Lucavăț* care parte o număsc ei Lucavățul și tot această a treia parte din gios trăgăndo și Vlădeștii de zic că este a lor moșie de baștină dipe moșii lor, au fost mărșu Isar căpitan cu alți răzeși din partea sa de au jeluit pe Vlădești Mării Sale lui Ion Vodă și aducând carte la Domnealor Loronți starostele de Cernăuți și răpăusatul Vasile Buzilă jitnicer ca să ia sama cu Vlădeștii și stând ei față înaintea acelor boeri zic că nar fi vrut să le facă dreptate ce au dat în stăpânire Vlădeștilor atea a treia parte de sat parte din gios și au răspunsu cu toții că nu să țin de acea giudecată nici primescu să hotărască pân nu șor mai întreba și la luminat Divanul Mării Tale cu Vlădeștii și cu alte niamuri a lor și întrebându-i noi de or fi mai având nescareva drese care ar fi scriind și pe moșie ce zice că au baștină dipe moșii lor Grama și Coste și nu le ar fi arătat în giudecata acelor boeri de mai sus scriși să le arete acmu la noi și să le luăm sama ca doară om pute astăzi și să le hotărăm părțile pe poronca Mării Tale și nu niau mai arătat nici o scrisoare și au răspunsu că de și mai au mers(a) arăta la luminat Divanul Mării Tale și așe șau pus zi ca Vlădeștii înainte noastră de astăzi Oc(tomvrie) 30 pân în 15 zile a lui Noe(mvrie) să să afle cu toții la luminat Divanul Mării Tale zicând că or mai lua cu sine și pe alții din răzeși lor cu scrisori ce or mai afla și la ceea, așijdere și o carte ce dederă samă că este la Brânzanul făcută pe împărțala Grămoei pe urma unui ispisoc dela Vasilie Vodă și viind ei de față înaintea Mării Tale, Mărie Ta vei giude(ca) pecum a fi mila Mării Tale.

Stănești, let 7255 Octomvrie 30.

Robii Mării Tale

Manole Zanfir căpitan.

Miron Gafenco biv stolnic.

Copie românească, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Stănești, ținutul Cernăuți.

Alt document:

1753, Aug. 3: Matei Ghica VV. Ion Vlad diac și fratele său Andronachi Vlad și nepotul lor Coce și rudele lor au dat

în judecată pe Ursachi Isar și rudele lui pentru a $\frac{1}{3}$ parte Stănești la apa Brusniței, țin. Cernăuți, partea de jos, zicând că o au dela moașa lor Frăsiiana, nepoata lui Drăgșan, dar s'a sculat Ursachi Isar dând în judecată pe Ion Vlad. Vlad a fost dat rămas și partea aceasta de Stănești a trecut la Ursachi Isar. Jeluindu-se Vlădeștii, domnul trimite pe Radu Racoviță mare log. și acesta găsește că Ursachi Isar cu frații și rudele lui nu stăpânește decât părțile cumpărate de strămoșul lor Vasilie Grama biv vel sulger de Calinești și de moșul lor Coste, dar numai în partea de sus și mijloc, iar partea de jos e a Vlădeștilor. S'au împăcat: Isăreștii să stăpânească două părți partea de sus și de mijloc, iar Vlădeștii partea de jos.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Stănești și Liber Graniciarium VIII 158—163).

Hotarnica Stăneștilor din 1760 Iulie 9, tot aici. Liber Gran. VIII 164—169).

12.

1746, Noemvrie 23.

Paraschiva, nepoata Coșotanului, cedează lui Gheorghe Perjul a $\frac{1}{4}$ parte de Verbăuți pentru o datorie ce a avut-o la el.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Paraschiva, fiica Aniței*, care a fost fiica *Coșotanului*, împreună cu copii mei *Gavril* și *Grigorie* am dat ade-vărat zăpisiul nostru în mâinile vărului nostru *Gheorghie Perjul*, ca să se știe că am avut în ținutul Cernăuților a patra parte de sat *Verbăuți* despre partea vărului nostru *Gheorghie Perjul* care moșie a fost ținută cu cheltuiala cumnatei noastre *Maria Perjoaie*, și au venit asupra noastră din cheltuieli 42 lei și 13 $\frac{1}{4}$ bani, și neputând plăti l-am rugat pe *Gheorghie Perjul* să ne aducă acești bani dela niște negustori, ca să putem plăti *Mariiei Perjoaia*, iar *Gheorghie Perjul* l-a rugat pe vărul său *Condurat Perjul* medelnicer, care a împrumutat acești bani cu dobândă dela *Mahmet Aga Mostața* și așa i-am plătit *Mariiei Perjoaia*, dar după patru ani și jumătate suma cu dobândă de lei 12 s'a ridicat la 84 lei 30 bani, cari bani i-a cerut *Turcul* dela *Gheorghie Perjul*, iar el *Perjul* dela noi, și neputând noi plăti i-am dat lui *Perjul* a noastră a patra parte

de Verbăuți, de aceea să nu mai avem nimica cu această moșie ci să-i fie dreaptă ocină și moșie lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților lui cu toate veniturile în veci și nime să nu se amestece și să-și facă întăritură domnească și la această tocmală a noastră au fost față boieri și slugi domnești cari au iscălit. Văzând de bună voie tocmală și plata deplină și, pentru mai mare credință și întărire am pus degetele noastre.

23 Noemvrie 7255.

Eu *Paraschiva* fiica Aniței, nepoata lui Coșotanul am pus degetul.

Eu *Gavril*, fiul Paraschivei; eu *Grigorie*, fiul Paraschivei, *Andrei Russet* vel logofăt, această tocmală s'a făcut în fața mea și s'a făcut zapisul.

Vasile Buhaiescu biv vel pitar, *Procop Muntianu* am fost față, *Stoica Lucas*, *Vasile Cărăiman*, am fost față, *Mattei Aron* am fost față.

Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium X pag. 292—295, unde se află copia germană.

Alte documente:

1. 1757, *Iulie 19*: Se cercetează pricina Mariei Perjoaia și a fiului ei Iordachi cu Silion Onciul și nepoții acestuia Ion, Sandul și Ștefan, fiii lui Săul, pt. moșiile Vascăuți, Bănila, Lucavăț și Panca, toate țin. Sucevii, zicând Perjoaia că le are dela soțul ei C-tin Perjul, nepotul Coșotanului, iar Coșotanul le primise cu soția sa Dobrușca, fiica Măricuții, care a fost soția lui Vasile Oncescul. Silion Onciul răspunde că are aceste părți de moșie dela tatăl său Gheorghită Onciul, fiul lui Vasile Oncescul și al Maricuții. La prima și a doua judecată i s'a dat dreptate Perjoaiei. Dar în partea lui Gheorghită să nu se amestece.

La a treia judecată Săuleștii arată un zapis în care scrie că Vasile Oncescul, soțul Maricuței, strămoașa Perjeștilor, n'a avut decât doi copii anume pe Dobrușca, jupâneasa lui Pavel Coșotanul, moașa Perjeștilor și pe Gheorghită, părintele lui Silion, că acest Oncescul a dat fiului său Gheorghită părțile de moșie din Vascăuți, Bănila și Lucavăț, iar Dobrușca a primit Șerpint și Cerlena, țin. Hotin, Bahrinești țin. Sucevii, Lucavăț și o parte de Boian țin. Cernăuți. Perjoaia a răspuns că are moșiile Șerpint și Cerlena dela Hotin dela moșul ei Pavăl Coșătanul, și după împărțala dela 1668 Aug. 4 a venit Ilenii $\frac{1}{2}$ Verbăuți, $\frac{1}{4}$ Verbăuți lui Lupașcu și Gligorașco, fiii lui Sturza, $\frac{1}{3}$ Cerlena lui Pavăl Coșătanul, moșul Perjeștilor.

(A noastră: Familia Onciul pag. 90—92 nrl. 79).

2. 1765, *Iulie 7*: Se face împărțala între Gheorghi, Gligoraș, Anița și Constantin, copiii lui Constantin Perjul și ai Mariei, fiica lui Pavăl Coșătanul.

$\frac{1}{4}$ Verbăuți, țin. Cernăuți, în afară de $\frac{1}{4}$ parte a Paraschivei Rogozoaiei ce a vândut-o lui Gheorghie Perjul, s'a împărțit în 4 părți între cei patru copii ai lui Nicolai Perjul.

$\frac{1}{16}$ parte de Vascăuți, țin. Sucevii, adecă partea Mariei Perjoaiei s'a împărțit la fel între cei patru copii.

$\frac{1}{8}$ parte de Lucavăț și Berhomete, țin. Sucevii, amândouă într'un hotar, s'a împărțit în patru părți anume o parte Săuleștilor, o parte Axanei dela care se trage Ștubei, o parte Paraschivei Rogozoaiei, o parte Mariei Perjoaiei, care parte s'a împărțit în 4 părți între copiii ei Gheorghi, Gligoraș, Anița și C-tin.

$\frac{1}{8}$ Bănila s'a împărțit în 3 părți: lui Gheorghită, dela care se trag Săuleștii, Marianeii, dela care se trage Paraschiva Rogozoaia și Mariei Perjoaiei, fiica Dobrușchei, dela care se trag Perjeștii. Partea Mariei Perjoaiei s'a împărțit în 4 părți între cei 4 copii ai ei.

$\frac{1}{8}$ Panca, ținut Sucevii, s'a împărțit în 3 părți, una s'a dat lui Gheorghită, dela care se trag Săuleștii, una Marianeii, dela care se trage Paraschiva Rogozoaie, și alta Mariei Perjoaiei, fiica Dobrușchei, dela care se trag Perjeștii.

Urmează acum un schimb de moșii între membrii familiei Perjul.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium X pag. 300 și pachetul Verbăuți).

Pentru o mai bună înțelegere a înrudirii familiilor menționate aici vezi a noastră: Familia Onciul, ramura Onciul din Lucavăț, la anexe.

13.

Iași, 1746, Noemvrie 26.

E ceartă pentru părți din satul Verbăuți, ținutul Cernăuți, între Gheorghe Perjul și Maria, văduva lui Constantin Perjul.

Sunt trimiși boieri ca să cerceteze.

+ Noi *Ioan Nicolae* Voevod boj. mil. gospd. zemli moldavscii.

Scriem Domnie Me la credincios boearii noștri Dumneilor *Lorenți*. starostele de Cernăuți i *Gheorghie Părvul* vel căpitan de Coțmani i *Andrei Potlog* med(elnicer), vă facem știre că aice sau jăluit *Gheorghie Perjul* zicând că șapte părți din giumătate de sat de *Vărbovățu* din ținutul Cernăuților sintu

drepte a sale pre care dede samă că are și scrisori care liț vide Dumna Voastră. Iară a opta parte dintraceas giumătate de sat de Vărbovăț este a cumnatii sale *Marii* ceau ținuto Costantin Perjul. Dară giumătate de sat de Vărbovățu este a unchiului lui Gheorghie Perjul, a lui Lupașco, însuș numai a lui, iară alții nau triabă și sintu cinci ani decând au pus mână cumnata lui Marie pe aceli șapte părți a lui Gheorghie Perjul și pe acea giumătate de sat ce este parte lui Lupașco și le stăpânește ea. Și ce este vinitul locului tot ea îl mănâncă fără nici o cale, care dede samă Gheorghie Perjul că și acea giumătate de sat de Vărbovăț parte lui Lupașco unchiului său este în sama sa dată de copii lui Lupașco, de care lucru poroncim Dumilor Voastre să chemați față pe Marie, cumnata lui Gheorghie, și să le luați sama cu ce rădăcină au pus mână ea pe aceli șapte părți parte lui Gheorghie Perjul și pe acea giumătate de sat parte lui Lupașco și cum viți cunoaște dreptate să giudecați și să hotărâți pricina cu carte de giudecată și de sa fi amestecat fără ispravă să luați sama și pentru vinitul moșii de cinci ani încoace ceau luat și ce sa dovedi cau luat și să cade să de înapoi. Dumnata Ștaroste să și plinești și să dai la mână lui Gheorghie Perjul. Iară neodihnindusă o parte cu giudecata Dumilor Voastre și sar trage la Divan să le puneți soroc și săi trimiți cu mărturie să vie aice să ste față la Divan și să mai luați Dumna Voastră sama lui Gheorghie Perjul și cu acești oameni cu Ștefan vor(nicul) ot Iurcăuți și cu Iancul jid(anul) ot Zăstavna și cu popa Ion ot Boenciuc pentru niște vite și săi giudecați hotărând pricina cu carte de giudecată. Aceasta scriem.

U *Ias*, let 7255, Noemvrie 26.

vel logofăt.

Original, hârtie, pecete, Forum Nobilium Cernăuți, Pupillaria 1117.

14.

1746, Decemvrie 12.

Ștefan Strâșca dăruște nepoatei sale Galița a patra parte de Pedecăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Eu gios iscălitul *Ștefan Strâșca* armaș împreună cu Ilinca, giupăneasa mea, scriem și mărturisim cu acest al nostru zapis,

pre cum de nime siliți nici asupriți ci de a noastră bună voe am dat și am dăruit a patra parte de *Pedecăuți* ce ne este nouă cumpărătură dreaptă dela (Anița) giupăneasa lui (Gavril) *Dobrenschii*, nepotei mele *Gafiței*, fiica lui *Mihalache*, ruda mea, pe care *Gafița* în anii copilăriei am luat-o copil de suflet, am crescut-o până am măritat-o, ca să o stăpânească în veci cu toate locurile și toate veniturile. Și nime din rudele noastre, nepoți sau strănepoți să nu se amestece și cine din rudele mele s'ar amesteca, unul ca acela să fie afurisit și blăstămat de cei 318 sfinți părinți de Nicea. La facerea acestui zapis au fost față duhovnicul meu *Dănilă de Călinești* și alți fii de boieri și oameni buni și neștiind carte am apăsă degetele noastre.

12 Decemvrie 7255.

Ștefan Strâșca armaș. + *Ilinca* armășoia.

Eu *Ieromonah Teofan* am fost față la facerea acestui zapis. *Theodosie*.

Arhivele Statului Cernăuți, Liber testamentorum II pag. 167. Publicată în a noastră: Familia Onciul pag. 76—77. Traducerea germană în aceeași arhivă, Liber Granicialium IX pag. 148. *Mihalache* este *Mihalachi Strâșca*. La 1759 Dec. 4, se înțărăște această parte *Gafiței*, fata lui *Mihalachi Strâșca*, căsătorită cu *Andronachi Vlad* (Arh. Stat, Cernăuți, Liber Relationum III pag. 283, publicat în a noastră: Familia Onciul pag. 93 nrl. 80).

Alte documente despre satul *Pedecăuți*:

1. 1759, Dec. 2: *Ștefan Roset* vel log., *Iordachi Balș* vel vornic, *Mihalachi Sturza* vel vornic comunică, că se ceartă *Ioniță Strâșca* vel căpitan cu *Andronachi Vlad* și *Ilie Strâșca* pentru moșiile *Călinești* și *Pedecăuți*, ținut *Cernăuți*. *Ioniță Strâșca* a arătat o carte de judecată a lui *Iordachi Cantacuzino* mare log. din 1750 Aug. 30 în care scrie că *Vasilie Strâșca*, a dat ginerelui său drept zestre a $\frac{1}{4}$ parte *Călinești*, ținut *Cernăuți*; o jaloabă a lui *Ștefan* căp. că *Zosineștii* i-au ocupat partea lui de *Călineștii*; un zapis de schimb din 1717 Ian. 2 iscălit de *Hâncul staroste*, *Dumitrașco Calmuțchi* căp. și *Toader Cocială* căp., după care *Ștefan* armașul și *Mihalachi*, fiul *Măriei Strâșculesei*, cu *Ștefan* căp. au schimbat $\frac{1}{4}$ *Pedecăuți* pentru $\frac{1}{4}$ *Călinești*; o carte de judecată din 1725 Oct. 20, după care s'au adjudecat lui *Gheorghe Pârful* $5\frac{1}{2}$ jirebii din această $\frac{1}{4}$ parte de *Călinești* pentru suma de 30 lei dată lui *Ștefan Strâșca*. Celelalte părți de moșie au rămas în seama lui *Ștefan Strâșca* armașul. Deci *Ștefan* armașul și fratele său *Mihalachi* au răsturnat schimbul. *Ioniță Strâșca* neavând părți nici în *Pedecăuți*, nici în *Călinești* a dat în judecată pe *Gheorghe*

Pârful, care la judecată a fost silit să primească suma de lei 30 dată lui Ștefan Strâșca armașul, unchiul lui Ioniță Strâșca; astfel s'au dat în seama lui Ioniță Strâșca $\frac{1}{4}$ Călinești; o carte de judecată din 1748 Iunie 23 a lui Iordachi Cantacuzino log. după care Ioniță Strâșca a primit $\frac{1}{4}$ Călinești, iar Andronachi Vlad și Ilie Strâșca $\frac{1}{4}$ Pedecăuți; o carte de judecată a lui Sandul Sturza log. din 1742 Iulie 15 în care scrie că Ștefan armașul și Mihalachi Strâșca au dat la împărțală lui Ioniță Strâșca căp., fiul lui Ștefan Strâșca căpitan, $\frac{1}{4}$ Pedecăuți cumpărată dela Anița, soția lui Gavrilă Dobrenschî pentru o datorie a părinților lor. De aceea s'a hotărât să se dea lui Ioniță Strâșca $\frac{1}{4}$ parte Pedecăuți cu vecini, iar lui Ilie Strâșca și rudelor sale $\frac{1}{8}$ Pedecăuți și $\frac{1}{8}$ Teutri; un zapis din 1700 Mai 12, după care Gavrilă Dobrenschî a vândut lui Ștefan căp., părintele lui Ioniță Strâșca, pentru suma de 100 lei $\frac{1}{4}$ parte de Pedecăuți. Ioniță Strâșca posedă jumătate de Pedecăuți. Deci se hotărăște, ca Ioniță Strâșca să stăpânească $\frac{1}{2}$ Pedecăuți și $\frac{1}{4}$ Călinești.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Pedecăuți).

2. 1782, *Mai 2, Oșohlib*: În fața comisiei austriace apare Ioniță Strâșca și declară că stăpânește $\frac{1}{2}$ Piedecăuți, pe care a moștenit-o. La 6 Iunie a apărut Vasile Vlad și declară că stăpânește $\frac{1}{4}$ Piedecăuți și împreună cu rudele sale $\frac{1}{8}$ Piedecăuți. Ștefan armaș dăruise această $\frac{1}{4}$ parte mamei sale. Dela mama sa a primit și a $\frac{1}{8}$ parte.

Dumitraș Tăutul declară că stăpânește $\frac{1}{16}$ Piedecăuți. Această parte vine dela Sanda, fata lui Gheorghită Curt.

Se constată că $\frac{1}{16}$ Piedecăuți a fost trasă la satul vecin Nepolocăuți.

(Tot aici, Liber Granicialium IX 130).

3. 1794, *Apr. 12*: Anița Jienița dă copiilor ei Ilinca, Dumitraș, Grigorie și Paraschiva a $\frac{1}{16}$ Piedecăuți și $\frac{1}{12}$ Carapciu țin. Cernăuți.

(Tot aici, Liber Haereditatum V 111).

4. 1795, *Mart. 12*: Gheorghe Tăutul, fiul lui Coste, vinde lui Ursachi Păunel partea sa de Piedecăuți pentru 252 floreni Rheinisch.

(Tot aici, Liber Haered. IX 31).

5. 1795, *Iunie 10*: Monahul Dumitrașco dă nepotului său Ion Strâșca pentru binefacerile primite dela el partea sa de Piedecăuți, din a $\frac{1}{8}$ parte, partea ce i se va alege.

(Tot aici, Liber Haered. II 310).

6. 1796, *Ian. 20*: Dumitraș Tăutul vinde lui Gheorghie Chirilovici partea sa de Piedecăuți pentru 100 floreni Rheinisch.

(Tot aici, Liber Haered. VI 59).

15.

1747 Ianuarie 19.

Se arată în ce fel au împărțit copiii lui Gheorghe Hăjdău anume Vasilie, Maria, Ruxanda și Safta moșile părintelui lor.

Suret dipe scrisoare(a) lui *Sandul Hăjdău* din leat 7255 Ghinar 19.

Fac știre cu această scrisoare a me, că întâmplându-să de am găsit o împărțală a lui *Gheorghe Hăjdău* pentru moșiile sale ce ș-au împărțit ficiilor săi, lui *Vasilie Hăjdău* și *Marii* ce au ținut-o *Bainschi* și *Rucsandii*, ce-au ținut *Zaharie* și *Saftii*, găsându-o eu această împărțală la Safta, fata lui Hăjdău, în care scrie c'au dat *Iordăneștii fici(i)* sale *Marii* și fiului său lui *Vasilie Hăjdău* i-au dat *Nihoreni* și ficii sale *Rucsandii* *Pășcăuții* și giunărate de sat de *Tulbureni*, și *Saftii* parte de *Medveja*, iară *Dănjenii* și parte de *Bunenii* ce să va alege, și parte de *Șăndrenii* ce să va alege să ne împartă frățeste și tâmplându-să la vreme Moscalilor când ni-au jecuit Moscalii, s'au răsăritu și acea împărțală dela mine; deci precum știu cu sufletul meu și țiin(!) minte să scrie într'ace împărțală pentru aceste moșii ce să numescu mai sus, am dat această mărturie a me la mână lui *Grigorie Hăjdău*, ficiorii (!) lui *Vasilie Hăjdău*, nepot lui *Gheorghe Hăjdău*, și pentru credință am iscălit.

Văleat 7270 Septemvrie 28.

Sandul Hăjdău, *Grigoraș Hăjdău*.

Constantin medelnicer am scris cu zisa *Sandului* și sănt și martor.

Așa cum scrie mai sus au dat samă înainte noastră *Sandul Hăjdău*, precum arată mărturiia lui aceasta.

Sturza vel logofăt, *Andrei Ruset* logofăt, *Mihalache Cost(ache)* vornic, *Bartolomei arhimandrit Putnii* adeverez. *Pahomie igumen Putnii*, *Antonie ecleziarh Putnii*, *Simion Buhuș* biv vel paharnic adeverez, *Lupul Hadămbul* vornic de poartă, *Ștefan Stărce*.

Copie. A fost publicată în a noastră: *Noui documente privitoare la familia Hăjdău* pag. 6 nrl. III (Extras din *Analele Dobrogei* Anul VII, 1926). O copie germană în *Arhivele Statului Cernăuți*, *Liber Grancialium* IV pag. 401—402.

Satul *Iordănești* este situat în ținutul *Sucevii*. Despre celelalte sate ne dă informații următorul document:

1. 1665 Iunie 29. Împărțeala între copii lui *Efrim Hăjdău* fost părcălab de *Hotin*. Primește:

Gheorghe: Satul Pășcăuți, $\frac{1}{2}$ săliște Tulbureni, $\frac{1}{2}$ sat Nihoreni, toate din ținutul Hotinului.

Ștefan: Satul Dolineni, parte din Cruhlic, ținutul Hotinului.

Maria: Satul Bărlinții pe Siret, ținutul Sucevii, $\frac{1}{2}$ Nihoreni la Nistru (Hotin).

Gafița: $\frac{1}{3}$ Săndreni și $\frac{1}{2}$ Dumeni, amândouă din ținutul Hotinului, o parte din Costiceni (Hotin).

Miron: Satul Cinicăuți care acuma se cheamă Hăjdău, parte de Neșfoae, amândouă țin. Hotin.

Axana: $\frac{1}{2}$ Bălhăuți, $\frac{1}{2}$ Tulbureni săliște, parte din Hrușăvăț, parte din Tuleni, toate din Hotin.

Satul Medveja, ținutul Hotin, rămâne să se împartă frățeste.

Din a noastră: Nouă documente priv. la familia Hăjdău pag. 5 nrl. II. În hotarnica din 1761 Noemvrie 2 scrie că satul Ardăneștii în hotar cu satul Ropcea a fost dăruit mănăstirii Putna de Grigorie Hăjdău. (Copie, arhiva mân. Putna nrl. 9). Deci numele vechiu al satului Iordănești este Ardănești.

Despre Iordănești vezi și doc. 1757 Sept. 23.

Despre satul Bărlinții următ. documente:

1. 1747 Dec. 4, Iași: Grigori Ghica Voevod. A venit Sandul Hăjdău, fiul lui Miron Hăjdău fost părcălab de Hotin, Andrei Balș spătar și Grigori Hăjdău, fiul lui Vasile Hăjdău, jeluind Sandul Hăjdău, că Andrei Balș și Grigori Hăjdău cer părți de Bărlinți pe apa Siretului, țin. Sucevii. Moșia Bărlinții fusese a moșei sale Maria, dela care a moștenit-o el. Anume tatăl său Miron a cumpărat moșia B. dela sora sa Maria, fiica lui Efrem Hăjdău. Moșia se întărește lui Sandul Hăjdău.

(Din T. Balan: Noul doc. priv. la familia Hăjdău pag. 7—9 nrl. IV).

2. 1782, Sept. 10: Ilinca Stârcioaia apare în fața comisiei austriace și declară că posedă satul Burlenița sau Stârcea, drept moștenire dela părintele ei Sandul Hăjdău.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XIX 93).

3. 1787, Febr. 6: Ilinca Stârcioaia dă fiicei sale Catrina, căs. cu Gheorghe Goian, pelângă lucruri 6 fălci în satul Burlințe, situate lângă biserică. (Tot aici pag. 95).

4. 1800, Apr. 25, Cernăuți: Ilinca Stârcioaie, fiica răp. Sandul Hăjdău, înzestrăse în trecut pe fiicele ei Catrina Goaneasa, Bălașa Calmuceasa și Casandra ce fusese căsătorită cu Ioniță Rehtivan. Acuma înzestrează pe fii. Fiii Gheorghe și Ștefan primesc din Bărlința sau Stârcea tot satul fără a opta parte. A $\frac{1}{8}$ parte este dată fiicei Catrina.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 185—191). A fost publicată în a noastră: Noul doc. priv. la familia Hăjdău, Cernăuți, 1926, pag. 16—19 nrl. XIV.

5. 1803, *Mai 6, Cireș*: Mihalachi Goian, fiul răp. Gheorghe Goian din satul Cireș, îmbolnăvindându-se grav, dăruiește fratilor săi Nicolai, Ștefan, Iordachi, Scărlătachi și Zoița părțile sale din Bănila, Cireș, Jadova și Bărlințe sau Stârce și Davideni, ca să le stăpânească frățește. Maria, căs. cu Sandulachi Caplan, sora lui Mihalachi, fușese înzestrată înainte vreme. Frații Nicolai și Ștefan sunt ținuti să dea suma de 1000 lei fetei lui Mihalachi Goian anume Carolina, făcută „din păcatele sale” cu Rozalia, fiica lui Ignatz Nagel, iar Rozaliei vor da pe an câte 100 lei. Semnează: Iordachi Goian, Ladislaus von Szabo. A scris Ioan Dașchevici. (Copie).

6. 1810, *Dec. 13*: În anul 1798 a murit Catrima Goian lăsând în urma ei 4 fii (Nicolai, Ștefan, Iordachi și Scarlatachi) și 2 fete (Suzana, căs. cu Ioan Dunca, și Maria, căs. cu Caplan). În urma înțelegerii avute în 1810, Mai 5, toți moștenitorii Goianesti dau surorii lor Zoița sau Suzana partea lor din Bărlință sau Stârce.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX pag. 403).

7. 1822, *Sept. 14*: Gheorghe Stârce posedă $\frac{1}{2}$ și $\frac{1}{48}$ de Bărlințe sau Stârce. Partea lui este evaluată la suma de 7110 Gulden Convenzional Münze.

(Tot aici pag. 405).

8. 1824, *Dec. 19*: Zoița sau Susana Dunca năș. Goian dă fiicei sale Maria Dunca toată partea ei de Bărlințe sau Stârce, pentru cazul că se va mărita cu consimțământul părintelui ei Ioan Dunca.

(Tot aici pag. 405).

9. 1832, *Ian. 19*: Ioan Dunca vinde în numele fiilor săi Nicolai și Ștefan partea de Bărlințe a fiicei sale Maria Theodori. A cumpărat Ștefan Mikuli cu 1200 ducati de aur.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 659).

10. 1833, *Mart. 28, Bărlințe*: Testamentul lui Gheorghe von Stârcea. El dăruiește fiului Iancul von Stârcea toată partea sa din Bărlințe. Fiul Emanuil va primi suma de 4000 lei în argint. Fiul Matei von Stârcea suma de 3500 lei argint și până la majorat va sta sub povățuirea mamei sale Elisaveta von Stârcea născută Ilschi. Fiicele Susana și Victoria vor primi la nunta lor câte 5.000 lei argint. Fica Catinca căs. Cernevsca a fost înzestrată mai înainte vreme. Fiica Marghiolița căs. cu contele Kornisch din Ardeal la fel. Dar murind și lăsând o fiică anume Amalia, aceasta primește drept cadou suma de 500 lei argint. Fiii Constantin și Alecu Stârcea, având purtare rea, au fost desmoșteniți. Totuși fiecare din ei va primi câte 500 lei argint. Semnează: Filip Ieremievici parohul Tereblecei și protopresviter Socevi, Georgius Chotinczan, Vasile Scintilla Triviallehrer, Theodor Georgiewicz.

(Copie, tot aici, Liber, Instrumentorum IX 332).

11. 1836, *Sept. 12*: Tatăl Ioan Dunca este declarat moș-

tenitorul fiicei sale Maria Theodori, a ginerelui său Alexander Theodori și a fiilor săi Nicolai și Ștefan Dunca.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 659).

16.

1747, Februarie 13.

Satul Toporăuți fiind așezat cu rupta, slujitorii ținutului Cernăuți sunt ținuți să o observe.

+ Io *Grigorie Ghica* VV. bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Scriem domniea mea la boerii și la staroste(le) de Cernăuți și la toți slujitorii carii viți înbla ori cu ce felu de slujbe a domnii mele la ținutul Cernăuțului, facem știre tuturor pentru *Toporăuți* satul sfintii m(ă)n(ă)stiri lui *Barnovschi*, iată că domniea mea m-am milostivit și l-am diosăbitu de altă țară și l-am așezatu cu *rupta* la visterie și banii lor va plăti egumenul di la *Barnovschi* aici la visterie pentru aceea domn(ia) voastră boeari și dumn(ea)ta staroste de Cernăuți și voi toți slujitorii carii viți fi ori cu ce felu de slujbe a domnii mele la acel ținut de mai sus numitu dacă viți vide carte d(o)mnii mel(e) toți să vă feriți întru nimică di dănsul să nu vă atingeți și nici cu un felu di angării sau cu zlotării acolo în satu să nu intrați, ori ce-ar fi pe altă țară, așjdere și dumnata staroste de Cernăuți să dai foarte bună pace acestui satu nici cu clăci de coasă, nici cu alte lucruri domnești sau a durnitale să nu-i superi, ce să le dai bună pace, și să aibă pace și de solăritu și de cai de olacu și de podvozi, nime caii lor di olac sau carăle sau căruțile lor la podvozi măcară și cu cărți domnești de ari ave totu să le dea pace, nime să nu îndrăzniască a supăra, așjdire și voi șugubinari și alți globnici foarte să vă feriți de satul acesta, nime întru nimică cătu de puțin să nu-i supărați nici trăsură pentru alți să nu le faceți, că ori cine sari ispiti a le face mai multu valu piste carte d(o)mnii mel(e), unii ca aceea vor fi di mare certare de la domniea mea într'altu chipu n'a fi. Aceasta scriem.

U *Ias*, let 7255 Feb. 13.

Grigori Ghica VV.

Original, hârtie pecete roșie, Arhiva Mitropolici Cernăuți, nrl 20.

Alte documente ref. la satul *Toporăuți*:

1. 1733, *Mai 13, Iași*: Constantin Nicolai VV. scrie starostelui de Cernăuți și slugilor domnești pentru Toporăuți, care sat este așezat cu rupta la visterie și banii lor îi va plăti egumenul de Barnovschi, nime să nu între în sat cu zlotării și alte angherii. Starostele să nu supere pe oamenii satului nici cu coasa, nici cu alte lucruri, nici cu clăci gospod, ci sunt scutiți de olăcari, podvodari, globnici și șugubinari (Original, hârtie, Arh. Mitrop. Cernăuți, nrl 14).

2. 1752, *Martie 18*: Const. Mihai Cehan-Racoviță, egum. dela Barnovschi, Procopie, intervine pentru Toporăuți și satul Jușca. Se dispune ca oamenii să fie apărați de angherii, să plătească birul după așezarea ce s'a făcut în toată țara, să nu fie supărați cu solărit, gloabe, deșugubini, nici cu clăci stărostești, să fie apărați de cai de olac, podvodă, conăcari și alte slugi domnești sau boierești (Original, hârtie, Arhiva Mitrop. Cernăuți, nrl 5).

3. 1756, *August 21*: Constantin Mihai Cehan-Racoviță pentru două sate ale mân. Barnovschi anume: Toporăuți și Jușca, oamenii să fie apărați de angherii adecă de solărit, gloabe, șugubini, clăci ale starostiei, cai de olac, podvozi, conace, de oameni gospod și slugi boierești, să plătească numai birul visteriei după așezarea ce s'a făcut cu toți lăcuiitorii țării (Original, hârtie, Arhiva Mitrop. Cernăuți, nrl 7).

4. 1757, *Mai 25*: Scarlat Ghica pentru trei sate ale mân. Barnovschi anume: Toporăuți, Jușca și Hlincești, țin. Cernăuți, oamenii să fie apărați de angării adecă de solărit, gloabe, deșugubini, clăci stărostești și de alte cheltuieli, de cai de olac, podvoade, conacuri și de alte slugi domnești și boierești (Original, hârtie, Arhiva Mitrop. Cernăuți, nrl 1).

5. 1782, *Aprilie 2, Cernăuți*: Comisia austriacă constată, că satele Toporăuți, Trestiana și $\frac{1}{2}$ Vascăuți aparțin mănăstirii Barnovschi. Satul Dracinița este proprietatea mănăst. Pobrata, iar jumătate Bahrinești a mănăst. Cetățuia.

Tot atunci mân. Barnovschi dovedește că stăpânește în Bucovina $\frac{1}{2}$ Vascăuți, Volcinețul, Trestiana, Toporăuți, Voiceni sau Vascăuți; toate au fost cedate pentru administrare lui Theodorus Mustată.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XVIII, 330).

Voiceni sau Vascăuți pare a fi o greșală, de oarece în Bucovina nu există un sat cu numele de Voiceni.

Despre satul Volcineț se zice la 1745, *Mai 15*, că fusese proprietatea lui Balica hatman. Dela acesta, probabil, satul a trecut la mân. Barnovschi (Arh. Stat. Cernăuți, Liber Fundationum III, 211—218).

Despre satul Dracinița:

1. 1782, *Mart. 15*: Hrisant, egumenul mân. Pobrata, tri-

mite pe călugărul Iorest ca să răspundă în fața comisiei austriace pentru moșia Dracenița.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Dracinița).

2. 1782, *Aprilie 3, Cernăuți*: Călugărul Iorest apare în fața comisiei austriace și declară că mân. Pobrata stăpânește în Bucovina moșia Dracenița. Această moșie fusese dăruită mănăstirii, dar nu se știe de cine, fiindcă documentele s'au pierdut. O bucată de pământ din satul Costești a fost trasă la Dracenița. (Tot aici).

3. 1793, *Mai 9, Constantinopole*: Antim patriarhul de Ierusalim scrie că în urma hotărârii sale din 8 Iulie 1791 a încheiat cu Todori Musteață din Moldova un contract emfiteutic pentru 5 moșii din Bucovina ale mân. Barnovschi și Pobrata: Toporăuți, Tristiana, Volcineț și $\frac{1}{2}$ Vascăuți pe Sirete și Dracineț pentru prețul anual de 2050 lei turcești. La fel se arendează cu acest prilej lui Todori Musteață $\frac{1}{2}$ Bahrinești a mân. Cetățuia, pentru prețul anual de 60 lei turcești, care se vor plăti mănăstirii Cetățuia.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum V 71).

4. 1798, *Oct. 12, Cernăuți*: Preotul din Dracinița Nicolai Zaharovici se jeluește consistoriului asupra arendașilor moșiei Dracinița anume Ștefan Haivas și Antonaș Lazar că au luat o parte din sesia preoțescă, nu-l lasă să macine gratuit la moara satului, i-au bătut argatul, și chiar au cutezat să-l ocărăscă și să batjocurească pe preot, și că lucrează cu oamenii și în zile de sărbătoare.

(Arh. Stat. Cernăuți, ctele Craizamtului fascicola 74).

5. 1808 ———: Toader Musteață, posesorul emfiteutic, arendează lui Nicolai și Iacob Miculi moșia Dracinița, cu prețul de 7000 lei pe an.

(Tot aci, Liber Relationum IV 313).

Sirete, 1747, Martie 30.

17.

Ioan Mavrocordat Voevod dăruiește lui Constantin Sturza o bucată din târgul Sirete, zisă Verpole.

(Tradus în românește după o copie germană).

Milostive și luminate stăpâne, să trăiești Măria Ta.

Noi mai jos iscăliții facem știre Măriei Tale, precum ne-a sosit porunca cu care ni se poroncește ca să mergem la târgul **Sirete** și să hotărîm întreg hotarul domnesc, și să dăm partea

de sus pentru hrana târgoveților, iar partea de jos s'o dăm du-sale *Constantin Sturza* mare clucer, fiind miluit cu partea aceea de Măria Ta; drept aceea am chemat pe târgoveți măsurând întreg hotarul domnesc după cum ni l-au arătat ei, și am găsit peste tot 2616 stânjeni, după care am dat du-sale clucerului 1050 stânjeni, în partea de jos despre *Rudești*, iar 1566 stânjeni din partea de sus am lăsat târgoveților pentru hrana lor și am hotărît partea clucerului despre locul târgului punând pietre, și începe hotarul dela malul Siretelui dela o odaie, care este mai sus de lazul lui *Grosarul* făcut din pădure verde, în sus la *Rivna* la un izvor ce este în vârful dealului mai jos de *Poiana Popescului*, de aici în jos la *Poiana Luca* și tot spre apus peste *Negușcina*, unde s'a pus piatră lângă drumul ce duce la *Grămești*, de aici tot spre apus la niște plop, de aici la baltă rotundă și peste pârâul *Negușcinei* drept la două movițe, de aici puțin la stânga, unde s'a pus sus pe *Horaiț* o piatră și peste *Horaiț* la drumul *Iancului*, unde s'a pus piatră, și peste drum tot spre apus până unde se sfârșește hotarul târgului. Aceasta facem știre Măriei Tale și să fiii Măria Ta sănătos.

În târgul Sirete, la 30 Martie 7255.

Slugile plecate *Adam Panca* pitar, *Ioniță Manoș* sătrar, *Letter* căpitan, *Dumitraș Stroici* postelnic, *Iordachi Cârste*.

Din Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium X, 76—79 și pachetul *Verpole*, unde se găsește copia germană.

Satul *Verpole* sau *Negușcina*, astăzi *Negostina*, s'a format așa dară pe hotarul târgului Sirete.

Alt document:

1. *Fără dată, probabil secol XVII*: Hotarul târgului Sirete, începe la apa Siretelui la gura pârâului *Drăgușeni*, acest pârâu în sus până unde se sfârșește hotarul *Drăgușenilor*, de aici peste câmp înspre pădure, prin pădure, peste câmp la vale la obârșia *Șerlevețului*, pârâul *Șerlevețului* în jos până unde cade în *Ruda*, cu *Ruda* peste câmp spre *Rudița*, spre *Pleșnița* la balta rotundă, drumul în sus până ajunge drumul *Iancului* la trei movile, de aici peste câmp drept în jos până la capătul *Balcăuțului*, peste pârâu peste câmp la niște plop în stâncă, în sus peste câmp până la dealul cu trei movile peste câmp până mai sus de *Rudești*, în pădure, prin pădure, peste câmp, peste o mlaștină, peste câmp la un pâr, peste drumul ce vine dela *Grămești*, în pădure, în valea adâncă, prin pădure la un paltin, la marginea pădurii, în jos la vadul Siretelui, Siretele în sus la niște copaci unde părăsește Siretele, peste *Dubova*

drept la bahnă, peste bahnă, la fântâna putredă la pădure unde dă în drumul mare, drumul în sus până dincolo de Gura Gribovețului, mai sus de Griboveț, părăsește drumul drept peste câmp la poienile Siretelui, unde cade pârâul Drăgușanilor în Sirete.

(Arh. Stał. Cernăuți, Liber Granicialium VIII, 515—517 copie germană).

Cuvântul Verpole derivă dela Verhpole, cum i se zice satului la 1782 de către comisia austriacă. Verhpole înseamnă pământ pe vârî.

18.

1747, Iunie 15.

Impărțirea moșiilor răpăosatului Gavril Miclescul, fost mare logofăt.

Partea lui *Constantin Miclescu* păharnic:

Satu întreg *Păușeștii* cu alte părți împrejur.

Pol sat *Băhnășenii* la Bacău, cu parte de Moinești.

Doi bătrâni la *Bărbleștii* ot Vaslui.

Pol sat *Zaharieștii* la Suceava.

Partea ce s'ar alege din *Cetereni* pe Bacău.

Partea *Marii*:

Satu întreg *Peletcanii* pe Prut ot Eși.

Satu întreg *Potângenii*-Sămineștii la Jijie tij la Eși.

Pol sat *Cugurul* la Cernăuți. (= Cuciurul).

Pol sat *Tăutrele* la Cernăuți.

Partea *Anesii*:

Satu întreg *Călineștii* la Putna.

Satu întreg *Antileștii* la Suciavă.

Pol sat *Răvecăuți* la Cernăuți.

Părțile ce s'or alege din *Zmeești* la Niamțu și *Răvoenii* la Suceava.

A patra parte de *Pedecăuți* la Cernăuți.

Acest suret s'au scos de pe împărțala ce au avut părinții noștri.

7255, Iunie 15.

Ștefan Miclescu div vel ban.

Copie românească, Uricarul XI pag. 227.

Un document despre *Zăhărești*, ținutul Sucevii:

1765, August 5: Au ceartă pentru *Zăhărești* Sandul Miclescul d. jicn. și fratele său Gavril Miclescul post. cu Petrea Cheșcu fost m. sătrar, zicând cei doi frați că Z. le este moștenire dela strămoșul Tudosie Dubău și moșul lor Gavril Miclescul, dar pe timpul lui Racoviță Voevod Cheșculeștii le-au luat acest sat. Făcându-se cercetare s'a găsit că Z. fusese al Maricăi, fata lui Ion Hăra vornic, (la 1577 și 1578), trecând apoi la urmașii ei, $\frac{1}{2}$ a venit lui Gheorghe Cărcu aprod și fraților lui Vasile, Costin, nepoții Maricăi, fiii lui Ionașco Cărcu (la 1605). Vasile a dat partea sa mamei sale Cărcoia, aceasta a dat-o fiilor lui Costin anume Niculai, Irimica portar și Nastasia, soția lui Țica post. Irimica, fiind sterp dă partea sa, $\frac{1}{3}$ din jumătate, nepotului său Tudosie Dubău; la fel a rămas acestuia și a $\frac{1}{6}$ parte a lui Nicolai.

Pentru cealaltă jumătate de Z. Micleştii au arătat un zapis din 1687 dela Anisia, soția lui Grigoraș Septelici, cu fiii ei Ion, Ilie și Sandul în care vinde $\frac{1}{4}$ Z. lui Tudosie Dubău. Orig. Septelici primise danie dela Ileana Venculețoia stoln. S'a dat dreptate Micleştilor (Revista Arhivelor I No. 2, 1925, pag. 275—284).

Despre satul Cuciurul Mic, țin. Cernăuți, urm. doc.:

1747, Aug. 4: Ștefan Miclescu fost sătrar vinde lui Sandul Sturza mare log. $\frac{1}{2}$ sat Cuciurul Mic, țin. Cernăuți, ce o are depe moșul său Dubău, iar Dubău o primise în dar dela Maria, jupâneasa lui Irimie Cărcu portar, fiica lui Onciul Iurascovici (A noastră: Familia Onciul pag. 78 nrl. 69).

Despre satul Revacăuți următ. documente:

1. 1768, August 8: Vasile Rață fost mare căpitan, fiul răp. Ioniță Rață gramatic, împreună cu soția sa Safta a împrumutat dela Ioniță Cantacuzino mare visternic o sumă de bani, pentru care i-a zălojit toate moșiile sale. Dar neputând întoarce banii la trei soroace, Rață îi dă în schimb următ. sate: Revacăuți la Prut, țin. Cernăuți sat întreg moștenit dela părinți, $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ Vijnița, 3 părți din $\frac{1}{2}$ Vijnița fără partea lui Giurgiuvan și fără jumătate Vijnița a Sturzeștilor, $\frac{1}{8}$ Putila fără $\frac{1}{8}$ parte a lui Giurgiuvan, fără a $\frac{1}{8}$ parte a Sturzeștilor, fără $\frac{1}{8}$ parte a lui Nicolai Gafenco, fără $\frac{1}{4}$ parte a lui Turculeț și fără $\frac{1}{4}$ parte a lui Ioniță Flondor și a $\frac{1}{3}$ parte Cohănești țin. Iași. Aceste moșii Cantacuzino le-a socotit drept 2400 lei.

Semnează: Toader Giurgiuvan biv vel căpitan; a scris Dumitrașco Vărnab căpitan.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 980—985).

2. 1782, Dec. 11, Suceava: Iuon Cantacuzino biv vel logofăt, trăitor în Moldova, a trimis pe Ilie Cârste sătrar să răspundă în fața comisiei austriace în privința satului Revacăuți. Cantacuzino l-a cumpărat dela Vasile Rață căpitan. A fost judecată pentru Revacăuți cu Mihalachi Giurgiuvan.

(Tot aici, Liber Granic. VI 868—871).

3. 1816, *Mai 18, Bălți, Basarabia*: Matei Cantacuzino, general rus, a avut 2 fii anume Alexandru și Gheorghe. Aceștia au împărțit astfel moșiile lor din Bucovina: Alexandru $\frac{3}{4}$ și Gheorghe $\frac{1}{4}$. Gheorghe a vândut fratelui său Alexandru partea sa pentru suma de 7000 ducăți olandezi. Tribunalul din Cernăuți ordonă înscrierea pe numele lui Alexandru Cantacuzino a următ. moșii: moșia întreagă Revacăuți, $\frac{3}{8}$ Vijnita și $\frac{1}{8}$ Putila. (Tot aici, Liber Haereditatum XI 243).

4. 1821, *Mart. 7, Chișinău*: Principele Alexandru Cantacuzino, fiul lui Matei, dă delegație soției sale Elisaveta Mihalovna, născută Taragan, să vândă moșia Revacăuți. Ea o vinde lui Hristodulo Petrino pentru suma de 3000 ducăți olandezi în aur. (Tot aici, Liber Haered. XXIII 152).

5. 1822, *April 10*: Hristodulo Petrino spătar cedează fraților Gregor și Ioseph Ritter von Simonowicz moșia Revacăuți. (Tot aici, Liber Haered. XXIII 152).

19.

Suceava, 1747, Iunie 20.

Cu prilejul stabilirii hotarului satului Arenii, proprietatea mitropoliei de Suceava, s'a constatat că o delniță aparține mănăstirii Sf. Ilie. Chestiunea urmează să se desbată la divan.

+ Facem știre cu această mărturie a noastră, că fiind orânduți de am hotărātu satul *Arenii* a sfintii mitropolii, care moșie este lângă târgul Sucevii și am hotărātu pe semnale ce arată la ispisocul lui sfete Ilie di danie și di miluire ce-au datu Măria Sa Mihai Vodă, dar în hotarul Arenilor arată și egumenul di sfeti Ilie că are o delniță di cumpărătură dila un Dima Iolăș târgovăț di Suceavă și ace cumpărătură dila acel Dima Iolăș fiind că au stăpănit-o până acum, dară acum hotărându-să moșie Arenii ce-au vinitu această cumpărătură în parte Arenilor, deci acum împingându-i mitropolie din stăpânire li-am datu voe să aibă a merge cu scrisorile la divan și cum va alege divanul, așa va fi și li-am datu și dila noi această mărturie iscălită de noi.

U *Suciavă*, let 7255 Ian. 20.

Simion Cheșco uricar.

Gligoraș Agărăciu vor(nic) glotnii.

Original, hârtie, Arhiva mitropoliei Cernăuți, fasc 52, lit. M.
Alt document despre moșia Arenii:

1. 1766, *Ian. 23*: Anafora boierească. După poroncă domnească se ia sama între Zota și Nicolai, fiul lui Vasile Pădure, târgoveți din târgul Sucevii cu Macarie, dichiu mitropoliei de Suceava. Zota și Nicolai Pădure s'au jeluît că au delnițe de fânațe și locuri de prisăci lângă moșia Arenii a mitropoliei Sucevii și Macrie dichiu nu-i lasă să stăpânească, ci-i dijmuește. Jeluitorii arată niște zapise de cumpărătură dela alți târgoveți din Suceava, iar mitrop. Gavril arată un hrisov dela Grigori Ghica Voevod din 1747 în care întărește hotarnica Arenilor făcută de Grigoraș Agărăciu vornic de poartă și Simion Cheșcul uricar, după care s'a cercetat conflictul și s'a dovedit că jeluitorii n'au dreptate „de vreme ce moșia Arenii din început au fost loc domnescu”. Moisie Movila Voevod au dat-o danie lui Frangolea vâtav de aprozi și fratelui său Irimia Vănculeț fost agă, și prin vânzare a intrat în stăpânirea mitropoliei; însă târgoveții „precum să obicinuește la locurile cele domnești” și-au deosebit delnițe de fânațe și locuri de prisăci, vânzându-le unii altora „ca pe niște locuri streine, iar nu drepte a lor”. Târgoveții n'au ispisoace de danie dela vre'un domn, totuși apăruseră odată la divan și au fost dați rămași din judecata divanului, hotărându-se ca mitropolia să stăpânească tot locul satului Arenii. Deci și acuma se hotărește ca mitropolia să rămână în stăpânirea Arenilor. Zota s'a mai jeluît că pe locurile sale din târg ȝiganii mitropoliei și-au ridicat case. Boerii socotesc că ar trebui trimiși ispravnicii să aleagă locurile lui Zota, iar de vor veni casele ȝiganilor pe locurile lui Zota, se vor învoi cu Zota să-i dea „băzmă pentru loc” sau îi va muta mitropolia.

S'a mai jeluît Zota că având el o bucată de loc din hotarul târgului Suceava ce se numește „*Groapa Postolăchioai*” Macarie dichiu i-ar fi luat iarba zicând că e locul mân. Sf. Ilie. S'a dovedit că e locul mănăstirii. Domnul hotărește, că satul Arenii este dreaptă cumpărătură a mitropoliei, și numai ea îl va stăpâni.

(Original, hârtie, pecete mică roșie, Arhiva mitrop. Cernăuți fasc. 52 lit Ee.).

20.

1747, Iunie 21.

Tănăsie Țintă dăruiește schitului Berejnița o parte din moșia Bănila, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Eu *Tănăsie Țintă* căpitan, fiul lui *Tudosie Țintă* de Vilauce, fac știre cu acest adevărat zapisul mieu, precum să

se ştie că pelângă părţile de moşie pe care le-au dat părinţii miei, am avut şi eu după împărţala pe care am avut-o cu *Ilie Țintă* şi cu sora mea anume *Drăguna Mălăiasă*, jumătate din a opta parte din satul *Bănila* la apa Ceremuşului cu o parte de moară şi cu vecini, care parte ne-a venit dela maica noastră *Aftimia*, fiica lui *Cocoran* de Bănila, dar fiind în hotarul Bănilei la pârâul Berejniţa un schit, pe care l-a zidit moşul nostru Isac Cocoran, eu nefiind căsătorit şi neavând nici lucruri nici moştenitori, aflându-mă la bătrâneţe şi la mare slăbiciune m'am socotit şi am dat jumătate din a opta parte de sat de Bănila cu partea mea de moară şi din sălişte şi cu toţi vecinii, toate lazurile, pădure şi cu toate veniturile aceluia schit, ca să-i fie după moartea mea sf. schit dreaptă ocină şi moşie afară de bucata de pământ, pe care am dăruit-o bisericii de Bănila, pentru care să aibă a se ruga călugării, cei de acuma cât şi ei în viitor, pentru sufletul meu şi al părinţilor mei, iar cine din nepoţii mei sau din rudele mele ar cuteza a răsturna această danie a mea, unul ca acela să nu fie ertat de Domnul nostru Isus Hristos, de preacurata maica sa şi de toţi sfinţii şi să aibă a răspunde la straşnicul judeţ şi pentru mai mare credinţă am iscălit.

21 Iunie 1755.

Tănasia Țintă căpitan.

Gheorghe Turcul postelnic, martor, Miron Gafenco stolnic am fost faţă. Lupu Popşul..., popa Grigorie, Velicico Onciul am scris după zisa lui Tănasia Țintă căpitan.

Sandul Arapu paharnic.

Arh. Stat. Cernăuţi. Liber Granicialium II pag. 212—215, unde se află textul german. Vezi şi Erast Hostiuc: Schiturile şi sihăstriile Bucovinei de altă dată, Cernăuţi, 1936, tip. Mitropolitul Silvestru pag. 133—134.

Despre schitul Berejniţa, situat pe hotarul Bănilii pe Ceremuş urmât. două documente:

1. 1748, *Mai 26, Bănila pe Ceremuş*: Tănasia Țintă dă pentru sufletul său şi cel al părinţilor săi schitului Berejniţa depe hotarul Bănilii pe Ceremuş partea sa de moşie din Bănila pe Ceremuş cu vecini şi lazuri, şi cu un vad de moară, Face vechil pe Miron Gafenco să-i îplinească cele hotărite de el. De faţă au fost: protopopul Gligorie din Bănila, Coşaşco vornic de Bănila, Constantin Cocoran şi Vasilie Grierosu.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium II 216—218).

2. 1782, *Febr. 15*: Egumenul de Berejnița (nu i se zice pe nume) apare în fața comisiei austriace și declară că schitul Berejnița a fost zidit de mazilul Miron Gafenco. Schitul poseda a $\frac{1}{16}$ parte de Bănila dăruită lui de Tănăsie Țintă căpitan cu frații săi. Schitul avuse și un vad de moară, dar trebuind să plătească pentru el fumăritul, și neputând plăti, l-a părăsit.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granic. II 209).

Declarația egumenului trebuie rectificată. Schitul Berejnița fusese zidit de Isac Cocoran și înzestrat de Tanasie Țintă. Miron Gafenco n'a fost decât executorul daniei lui T. Țintă.

Despre schitul Berejnița vezi T. Onciul: Fondul religios-pag. 60—61.

Spîta neamului Cocoran și Țintă vezi doc. 1704 Mart 25.

Despre satul Bănila pe Ceremuș urm. documente:

1. 1740, *Oct. 14*: Toader Carp fost II jîtnicer, Gheorghe Părvul medelnicer raportează despre cearta ivită între Bănila și Milie. Milie este $\frac{1}{2}$ a lui Sandul Sturza mare log și a lui Toader Paladi mare vist. și $\frac{1}{2}$ a lui Dumitraș Bainschi fost vătav de stolnicei. Bănila pe Ceremuș este a lui Miron Gafenco uricar, Moisi Cocoranul, Tănăsie Țintă, și a altor răzeși. Între amîndouă satele este un pămînt pe care stăpînii de Milie l-au ocupat zicînd că știu dela părinții și moșii lor că pe timpul lui Drăguțescul acest pămînt ținuse de satul Milie. Stăpînii de Bănila au arătat o hotarnică făcută de Neniul vornic pe timpul lui Vasilie Vodă, după care pămîntul acesta ținuse de Bănila. Bănila are dreptate.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium I 204—215).

2. 1741, *Iulie 15*: Ioan Ralis staroste despre conflictul dintre satele Bănila și Milie. Pămîntul pentru care ele se ceartă începe la Ceremuș, merge prin pădure pînă la hotarul Luca-vățului. Ioan Ralis a mers la sf. biserică unde se aflau răzeșii de Bănila anume Gheorghe Turcul postelnic, Miron Gafenco II stolnic, Tănăsie Țintă căpitan și Costasco, nepotul lui Gheorghe Cocoranul. Ieșind din biserică și discutînd conflictul, a rămas ca Miron Gafenco stolnic împreună cu 4 vecini să jure în biserică. Văzînd însă Bainschi că Gafenco cu oamenii săi sunt gata să jure, a dorit să se împace. S'au împăcat: Bănila a cedat o parte a pămîntului în litigiu în folosul satului Milie.

(Tot aici, Liber Granic. I 215—222).

3. 1768, *Iulie 22*: Grigori Ion Calimah VV. întărește lui Nicolai Gafenco fost vornic de Câmpulungul Rusesc și fratelui său Dumitraș Gafenco fost II stolnic, nepoții și strănepoții Mariei Gafencioaiei, sora lui Pavel Rugină fost mare sulger, jumătate de sat Bănila pe Ceremuș.

(Tot aici, Liber Granic. I 202—204).

4. 1774, *Martie 26*: Costașco mazil de Bănila la Ceremuș apare la divan având proces cu Tarasie Cocoran căpitan de Cazaci, zicând că Tarasie și el stăpânesc $\frac{1}{4}$ Bănila. Dar Tarasie l-a alungat colonizând Cazaci pe această parte de moșie. Tarasie răspunde că Costașco nu e din Cocoran și n'are parte de moșie. Costașco arată împărțala lui Gheorghe Cocoran din 1654 Oct. 12, după care acesta a dăruit copiilor săi Stanca, Nastasia, Vasilie și Măriuța $\frac{1}{4}$ Bănila, Costașco descinde dela Nastasia, fiica lui Gh. Cocoran, iar Tarasie dela Vasilie Cocoran. Stanca și Măriuța au fost sterpe, părțile lor căzând la Nastasia și Vasilie. Se hotărește, ca Costașco să stăpânească $\frac{1}{8}$ Bănila, la fel și Tarasie.

(Tot aici, Liber Granic. I 233—237).

5. 1779, *Noemvrie*: Ioan Cantacuzino biv vel log. și Lascarache Russet hatman vechilii mân. Sf. Spiridon raportează: Sf. Spiridon dă lui Leon Imbo (Imbault) biv vel paharnic moșia Șerăuți primită dela Ioan Cantacuzino biv vel aga, Bănila (rusească) cu părți din Răstoace primită dela Constantin Cocoran și primește în schimb șase dugheni în Iași, cumpărate mai înainte dela Constantin suiulgiu biv vel șatrar. Patru dugheni se află în ulița mare lângă cișmeaua veche, iar două lângă poarta curții domnești lângă cișmeaua mică. Leon Imbault a mai dat 500 lei pentru reparația dughenilor.

6. 1779, *Noem. 29*: Leon Imbo biv vel paharnic arată zăpisul cu schimbul făcut cu Sf. Spiridon. S'a găsit că dughenile din Iași aduc un venit anual de 600 lei, iar moșiile numai 480 lei, anume Șerăuți 360 lei, Bănila 120 lei. Dar dughenile fiind vechi, Imbo a fost ținut să mai dea mănăstirii suma de 500 lei. Domnul confirmă.

(Amândouă doc. la Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Șerăuți).

7. 1783, *Apr. 25*: Apare Dumitraș Gafenco și declară în fața comisiei austriace că posedă $\frac{1}{2}$ Bănila Rusească. Moșul său Dumitraș Gafenco o moștenise cu fata lui Ștefan Rugină vornic.

Apar Gheorghe Lența, Iordachi Ciolpan și Toader Mălai și declară că împreună posedă $\frac{1}{4}$ Bănila rusească. Lența, Ciolpan și Panaite Stroescu posedă $\frac{1}{8}$ Bănila rusească dela fetele lui Tăutul, soțiile lor. Toader Mălai cu mănăstirea Berejnița posedă $\frac{1}{8}$ Bănila. Iacob conte Logoteti, ginerele lui Leon Imbault, posedă $\frac{2}{12}$ Bănila, moștenite dela socrul său.

Constantin, fiul popii Gheorghe, care-și zice Cocoran, posedă $\frac{1}{12}$ Bănila. Moșul său a fost căsătorit cu Nastasia, fiica lui Gheorghe Cocoran.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium I 175—198).

8. 1785, *Sept. 4, Sirete*: Gavril Cucurean, fiul lui Toader, și Iordachi Giurgiuvan pentru judecata ce o au cu contele Iacob Logoteti pentru $\frac{1}{4}$ Bănila țin. Cernăuți, care parte le este depe moșul lor Gheorghe Cocorean. Această parte se împarte în 4

părți între copiii lui Gheorghe Cocorean anume Vasile, Stanca, Nastasia și Măriuța. S'a sculat Constantin, fiul lui Vasile Cocorean, cu fiica sa Sarafima și a dat partea sa danie la sf. Spiridon. Conte Logoteti a făcut schimb cu Sf. Spiridon de unde s'au tras neînțelegeri. Pentru a le curma se încheie o înțelegere. Conte va stăpâni partea lui Vasile și a Stanei, iar Gavril Cocorean și Iordachi Giurgiuvan partea Nastasiei. Partea Măriuței, fața lui Gheorghe Cocoreanul se va împărți în 6 părți, din care 5 părți va stăpâni contele Logoteti, iar $\frac{1}{6}$ parte vor stăpâni ei.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum II 185).

9. 1785, *Noemv. 27*: Testamentul Adrienei Imbault. Fiica ei Ecaterina nu mai trăiește. Soțul acesteia, contele Iacob Logoteti, a rămas cu 6 copii: Leon, Iosef, Alois, Francisc, Maria căs. Wyszynski, și Susanna. Nepoții ei primesc moșia Șerăuți, țin. Cernăuți, o parte de Bănila pe Ceremuș cu parte din Răstoace.

(Tot aici, Liber Testamentorum I 75—91 și II 444).

10. 1789, *Febr. 14, Cernăuți*: Conte Iacob (Giacomo) Logoteti dă în arendă lui Ios (Iosel Schwender, Evreu din Vijița) $\frac{1}{4}$ Bănila cu partea cumpărată dela Panaite Stroescu, drept 400 lei pe an.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum V 143).

11. 1788, *Noemv. 14*: Constantin Cocoran lasă „cu limbă de moarte” copiilor săi anume: Gavril, Ioan, Pentelei și Maria ce a ținut-o Iordachi Buțura din Ivancăuți, părțile sale din Bănila rusască, Lucavăț, Panca și Bănila moldovenească, să stăpânească frățește.

(Copie, Forum Nobilium Cernăuți, Pupillaria 662).

12. 1793, *Mai 23, Bănila*: Nastasia, jupâneasa răp. Nicolai Gafenco, se învoește cu fiii ei Andrei și Vasile. Aceștia moștenesc toată averea părinților din Bănila, dar asigură traiul mamei lor.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia pag. 14).

13. 1797, *Apr. 8, Zvinece*: Anița Răut și Mihalachi Răut vând soților Ioniță Volcinski de Zvinece și soției acestuia Zoița Volcinski din Cracalie $\frac{1}{24}$ Bănila pe Ceremuș pentru suma de 400 galbini.

(Tot aici, Liber Relationum III 108—110).

14. 1797, *Noem. 2*: Ioan Zota căpitan își scrie testamentul. El dăruiește copiilor săi Vasile, Maria, Catrina, Anița, moșiile sale. Vasile primește moșia $\frac{1}{3}$ Popelnici și toată partea de Bănila. Fetele primesc sume de bani. Să aibă a plăti 40 sărindare, să dea 800 lei pentru catapiteazma bisericii. Menționați nepoții Enăcache Zota, Toader Zota și Ștefan Bobil. La fel Mihalachi Cernauschi.

(Copie, tot aici, Liber Instrumentorum IX pag. 579).

15. 1798, *Mai 24, Bănila rusască*: Ioan Cucorean din Bănila Rusească înzestreză pe fiica sa Odochița, căs. cu Gavril

Borșan, fiul lui Nicolai Borșan din Bănila Moldovenească, dându-i o parte de Mihova, alături de partea fratelui său Gavril Cucorean, și o parte de Lopusna pe Siretul Mare. Martori: Nicolai Vasilco, Zaharieș Albievici (semnătură armenescă). A scris Lucas Levițchi.

(Copie, tot aici, Pactorum Dotalia pag. 90).

16. 1802, Ian. 18, *Bănila (rusească)*: Maria, soțul răp. Ion Cucorean dă fiicei sale Nastasia părțile sale din Bănila (rusească), Lucavăț, Jadova, Vilavce și Panca. Nastasia era căsătorită cu Condorachi Pătrașcu. Martori: Toader Cucorean. Toader Răpta, Axenia Cucorănița, ierei Dumitru Vălăgorschi. A scris Ioan Strășca.

17. 1807, Noem. 21: Susanna von Schönfeld născ. Logoteti, soția lui Ignatz von Schönfeld, vinde Esterei contesa Logoteti, născută baroneasa Locella, partea sa de moșie din Bănila, Șerăuți și Răstoace.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XIX 191).

18. 1823, Mai 23, *Bănila rusească*: Vasile Lența, fiul răp. Grigori Lența, simțindu-se slab își scrie testamentul. El dăruiește partea sa de Bănila (rusească) ce o are după maica sa Maria, fiica lui Costin Tăutul, nepoților săi de frate Alexandru și Vasilică. Fratele lui Vasile Lența se cheamă Matei. Surorile lui Vasile anume Balașa și Zoița să nu se amestece, pentru că numai fratele Matei l-a căutat și-l caută la slăbăciunea sa. Martori: Ilie frunză, Matei Lența, Vasilie Velehorschii paroh, Costachi Frunză.

(Copie, Tot aici, Liber Instrumentorum IV 223).

Despre schitul Berejnița vezi Erast Hostiuc: „Schituri și sihăstrie din Bucovina de altă dată” în „Biserica ortodoxă română” Anul III 1935, București nrl. 7—8 pag. 335—340.

La 1852 Ianuarie 16, în urma aprobării din partea împăratului, comisia din Galiția (Staatsgüterveräußerungskommission) a vândut prin licitație publică partea de Bănila a Fondului religionar. A cumpărat-o pentru suma de 13.064 Gulden Einlösungsschein Vasile Gafenco.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber bonorum extraneum cleri II pag. 21).

1747, Iunie 21.

21.

Familla Țintă posedă jumătate de sat Zvinecea, ținutul Cernăuți. Gheorghe Țintă dăruiește schitului Luca partea sa.

(Tradus în românește după o copie germană).

Eu *Tănasi Țintă* căpitan împreună cu fratele meu *Ilie Țintă* și cu sora mea, ce o ține *Mălai*, fac știre cu acest zapis

al meu, precum am primit jumătate de sat *Zvinecea* dela maica noastră Iftimia, fiica lui Isac Cocoran, care sat este la Nistru în ținutul Cernăuților. La împărțala noastră am cunoscut, că din jumătatea acestui sat jumătate este a fratelui nostru Ilie, iar din cealaltă jumătate o parte este a mea, iar alta a surorii mele Drăguna Mălai, după care am și stăpânit partea mea din întreg satul. Dar neavând copii, am dăruit partea mea din satul *Zvinecea* lui *Gheorghe*, fiul fratelui meu Ilie Țintă, care parte a fost deosebită de părțile de pământ date schitului, care se află aproape de Nistru. Și să-i fie lui *Gheorghe* dreaptă ocină în veci. Pentru aceasta nepotul meu să aibă a mă ținea și a mă ajuta la nevoie până la moarte. După moartea mea să mă cinstească ca pe părintele său și nime din nepoții mei să nu se amestece, fiindcă am dat cu voia mea. Și să fie a lui *Gheorghe*, fiind copilul fratelui meu și finul meu și l-am făcut drept fiul meu. Iar cine ar cuteza să răstoarne această danie a mea, unul ca acela să fie blăstămat de Dumnezeu, de Maica preacurata și de toți sfinții și pentru mai mare credință am iscălit.

7255, Iunie 21.

Tănasi Țintă, căpitan.

Eu *Velico Onciuleac* am scris cuvintele fratelui meu *Tănasi* făcând zăpisiul acesta pentru a patra parte de pământ, pe care el a dăruit-o lui *Gheorghe*, nepotul său frate. Iar *Gheorghe* a dat această parte schitului *Luca* ce-i pe Nistru în mâinile călugărului și egumenului *Gherman*. Și am iscălit.

Gheorghe Țintă.

Eu *Nicolai Manoli*.

Și eu am iscălit zăpisiul lui *Gheorghe* dat sfintei mănăstiri

Eu popa *Ilie* de Răpujăniță.

Iar hotarul acestei părți dăruită schitului *Luca* începe la Nistru și la partea de Prelipce a du-sale *Manoli*, cu Nistru la vale până la drumul îngust, de aici la deal la părau Ciuroc, drumul în sus peste deal la piatra culcată, drept cu drumul la hotarul Prelipcei, valea în jos la hotarul Prelipcei până la Nistru, de aici la dealul lângă Nistru.

Din F. A. Wickenhauser: Die deutschen Siedelungen in der Bukowina, Czernowitz 1885, I. Bändchen, Druck von Rudolf Eckhard, pag. 100—101, nrl 4 și pag. 99—100, nrl 1.

Schitul Luca, situat la Nistru lângă satul Zvinecea, a fost zidit de Tănasi Țintă'pela anul 1740.

(Tot aici, pag. 99, și Isidor Onciul: Fondul religiosar, pag. 55).

Spîta neamului Cocoran și Țintă vezi doc. din 1704, Martie 25.

Despre satul Zvinecea, țin. Cernăuți, urm. doc.:

1. 1747, *Iunie 20, Vilaue*: Tănasi Țintă căp. cu frații săi Ilie și Draguna Mălăiasa posedă $\frac{1}{2}$ Zvinecea pe Nistru după maica lor Aftimia, fata lui Isac Cocoranul. Neavînd copii, dăruiește partea sa, $\frac{1}{8}$ parte Zvinecea, nepotului său Gheorghe, fiul lui Ilie. (A noastră: Familia Onciul, pag. 77—78, nrl 68).

2. 1755, *Mai 16*: Sunt chemați în fața boierilor semnați Tanasachi Rămădan vatav de aprozi, Toma Luca medelnicer, Toader Volcinski, fiul lui Vasilie Volcinski fost cămăraș de ocnă, Nicolae Gafenco, fiul lui Miron Gafenco biv vel stolnic, avînd ceartă pentru o datorie de 275 lei a lui Rugină sulger. S'a dovedit că Pavel Rugină fusese dator lui Ștefan Luca vist., tatăl lui Toma Luca med., cu suma de lei 275 și plecând la Moscova, unde a murit, datoria a rămas neplătită. Ștefan Luca arată divanului că Rugină posedă în ținutul Cernăuți $\frac{1}{2}$ moșie Zvinecea, după care această moșie fu poprită. Acuma Toma Luca i-a dat în judecată pe Nicolai Gafenco și Toader Volcinski, care stăpînesc acea moșie pentru acea datorie de 275 lei. Aceștia răspund că nu e partea lui Rugină, ci a moșei lor Grozava, ce a fost jupâneasa lui Constantin Cocoran, care Grozava fusese soră cu Nastasia, mama lui Pavel Rugină, și sora lui Nacul fost staroste de Cernăuți, dela care se trage Volcinski cu frații săi. S'a dovedit că Grozava murise fără diată, și că $\frac{1}{2}$ de Zvinecea ce o ține Toader Volcinski fusese a Grozavei, iar Toma Luca se leagă de ei cu nedreptate. Boierii hotărăsc ca Toader Volcinski să stăpînească în pace acea $\frac{1}{2}$ moșie Zvinecea, iar Toma Luca să primească parte din moșiile lui Pavel Rugină. A fost chemat Nicolae Gafenco, nepotul lui Rugină, care arată o împărțală a Nastasiei, mama lui Pavel Rugină, din 1692, între copiii ei Maria, jupâneasa lui Gafenco uricar și Pavel Rugină, și că în partea lui Pavel Rugină au căzut: $\frac{1}{4}$ Șilișeu, țin. Dorohoi, $\frac{1}{4}$ Banila, țin. Cernăuți, $\frac{1}{8}$ Comănești, țin. Dorohoi; din partea moșei sale Grozava i-a venit: $\frac{1}{4}$ Babin cu parte de Stepeniuca, țin. Cernăuți, $\frac{1}{16}$ parte Molnița. Din moșiile lui Rugină unele s'au înstrăinat: $\frac{1}{4}$ Șilișeu s'a dat lui Dumitru Macri vel ban pentru o datorie de 50 găleți de pîne, $\frac{1}{4}$ Babin s'a dat mitropolitului Antonie, $\frac{1}{4}$ Banila, țin. Cernăuți și $\frac{1}{8}$ Comănești, țin. Dorohoi, $\frac{1}{16}$ Molnița, țin. Cernăuți și Tiganii sunt ai lui Pavel. S'a hotărît ca Toma Luca să primească jumătate din partea lui P. Rugină. Dar Nicolae Gafenco a promis să plătească datoria până în 3 luni. A rămas ca Toader Volcinski să stăpînească în pace $\frac{1}{2}$ Zvinecea.

Boierii: Iacob mitropolitul Moldovei, Ioan Bogdan vel log., C-tin Balș biv vel vornic, Alexandru vel postelnic, Iac-nachi Suțu hatman, Aristarh vist., Vasile Russet vel vist. A scris Panaite. Domnul Matei Ghica confirmă la 31/5 1755.

(Arhivele Statului Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XI, pag. 45—53, și L. Testamentorum I, pag. 179. Traducerea germană, tot aici, Liber Granicialium VIII, pag. 339—353. A fost publicat în a noastră: Familia Onciul cu data de 31 Aug., pag. 84—89, nrl 77.

3. 1763, *Iunie 14, Iași*: Grigori Ion Calimah, apare la divan Toader Volcinschi mazil, fiul lui Vasile Volcinschi fost cămăraș de ocnă, și nepotul său Toader Nacul diac de visterie, pentru $\frac{1}{2}$ Zvinecea, țin. Cernăuți. Înainte cu 3 ani s'a zidit în Polonia un târg cu iarmaroc, iar stăpânul de moșie de acolo, a zidit 4 poduri, iar vitele și trăsurile calcă moșia Zvinecea. Și se permite boierilor moldoveni dela Zvinecea să facă poduri pe Nistru. Se va trece în Polonia pe podurile moldovenesti, iar în Moldova pe cele polone. Și brodina se va plăti ca și la Soroca. Urmează prețurile.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII, 362—372; Wickenhauser: Deutsche Ansiedelungen, pag. 102—104, și N. Iorga: Documente privitoare la Familia Callimahi II, pag. 188, nrl 76).

Este vorba de târgul Zalescichi din Polonia, care se află la Nistru în dreptul satului moldovenesc Zvinecea. Târgul Zalescichi a fost centru comercial. Iată docum.:

1754, *August 30, Varșovia*: August III, regele Poloniei, stabilește la Zalescichi patru iarmaroace pe an în: Aprilie, Mai, August și Noemvrie. Negustorii se vor bucura de mari libertăți. (Wickenhauser: Die deutschen Ansiedelungen in der Bukowina, I. Bändchen, pag. 101—102).

1747, Iunie 27.

22.

**Grigori Ghica VV. trimite boieri să hotărască moșia
Pătrăuți, ținutul Sucevii.**

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Grigori Ghica VV.* din mila lui Dumnezeu Domn Țării Moldovii.

Scriem la cinstitul părinte și rugătorul nostru Sfinția Sa *Iacob*, episcop de Rădăuți și la boierii noștri d-lui *Dinul Cantacuzino* păharnic și *Bădeliță* vornic, vă facem știre, precum s'a

jeluit înaintea noastră călugărița *Natalia* dela Pătrăuți cu întreg soborul zicând, precum moșia lor *Pătrăuți*, care se hotărește cu mănăstirea *Dragomirna* și cu o moșie a mănăstirii *St. Ilie*, și mai sus cu *Costina*, moșia lui *Iordachi Cârste*, se împresoară și ne-au rugat să le trimitem hotarnici ca s'o hotărască. De aceea vă poruncim, să mergeți acolo și să chemați pe călugării de *St. Ilie* și *Dragomirna* și pe *Iordachi Cârste* cu toate scrisorile lor, și pe ceilalți răzeși și megieși de prin prejur, să cercetați toate scrisorile ce vor arăta și ascultând martori buni și să hotăriți cum veți crede că e drept și cum se va dovedi că a fost hotarul din veacuri și cum veți găsi că e cu dreptate și cum veți face hotarul să dați o mărturie hotarnică cui se cuvine. Aceasta poruncim.

7255, Iulie 27.

Marele logofăt.

Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX, 40—41; text german.

Vezi Wickenhauser: *Homor*, pag. 220—221, nrl 4; Erast Hostiuc: *Istoricul mân. de maici Pătrăuți*, pag. 23. Aici trecută data de: 27 Iulie.

Alte documente:

1. 1761, Sept. 16: Calistrat, arhimandrit de Putna, și Gheorghe fost mare șătrar ispravnic, fac hotarul Pătrăuților despre *Dragomirna*. Egumenul de *Dragomirna* n'a voit să vie. (Wickenhauser: *Homor*, pag. 221—222, nrl 6).

2. 1765, Iunie 15: Grigori Alex. Ghica scrie boierilor *Iordachi Cantacuzino* fost mare spătar, *C-tin Cananău* fost mare păh., *C-tin Cogălniceanu* fost mare stolnic, ispravnicii ținutului *Suceava*, că s'a jeluit *Sofia stărița* cu tot soborul mân. Pătrăuți la *Suceava* împotriva lui *Radul căpitan*, că împresoară cu satul său *Dărmănești* satul mănăstirii anume Pătrăuți, ei să meargă la fața locului și să facă hotarul satului Pătrăuți și o mărturie hotarnică. (Wickenhauser: *Homor*, pag. 222—224, nrl 7).

Satul menționat se cheamă astăzi Pătrăuți pe *Suceava*, pentru a-l deosebi de Pătrăuți pe *Sirete*, tot din ținutul *Sucevii*.

1747, Iulie 4.

23.

Ștefan Gherghel vinde fratelui său Nicolae o parte de moșie din Băișești, ținutul Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Eu jos iscălitul *Ștefan Gherghel* am dat zapisul meu în mâinile fratelui meu *Nicolae Gherghel*, precum i-am vândut

partea mea de *Băișești*, jumătate din jumătatea de sus a satului, care se hotărește cu moșia *Corlătești* a lui *Brăescul*, pentru 55 lei, ca să-i fie dreaptă ocină și moșie și cumpărătură în veci și pentru mai mare credință am iscălit.

4 Iulie 7255.

Ștefan Gherghel postelnic.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul *Băișești*, și Liber Granicialium I, pag. 9 și 21, unde se găsește copia germană. Traducerea germană publicată în Wickenhauser: *Homor*, pag. 130, nrl 34.

Corlăteștii se cheamă aștăzi *Brăiești*, după *Brăescul* menționat în acest document.

24.

Iași, 1747, August 4.

Grigori Ghica Voevod dispune să se stabilească hotarul între satele *Boian* și *Ostrița*, ținutul *Cernăuți*, și *Boianul* să se împartă între frații *Gavril* și *Ilie*, fiii lui *Ioan Neculce vornicul*.

+ Io *Grigorie Ghica* Voevod bojiiu milost(iiu) gospodar zemli moldavscoi.

Scriem Domnia mea la boiarii noștri dumnialor *Moisei Cucoranul* biv vel pit(ar) i *Ion Zosin* vtor(i) logofăt, facem știre dumilor Voastre, că aice la Domnia mea au dat jalobă boerii noștri dumnia-lor *Gavril Neculce* biv vel med. și fratele dumisale *Ilie* biv vtor(i) spătar, fii dumisale răposatului *Ion Neculce* biv vel vor(nic), zicându, precum au o moșie anume *Boianul* acolo la ținutul *Cernăuților* și li s'ar înpresura ace moșie de cătră *Ostrița*, moșia mănăstirii *Putnii*, pentru care pricină ar fi mai mersu hotarnici în câteva rânduri, ca să le îndrepteză hotarale între *Boian* și între *Ostrița* și nu le s'ar mai fi hotărât. Deci iată că vă orânduimu să mergeți la acele moșii, să chemați pe călugării de *Putna* cu scrisorile și cu marturi, și să strângeți și oameni buni megieși și răzăși de prin prejur față, să luați sama foarte cu amănuntul și cu bună dreptate, și precum veți afla și îți cunoaște dreptate să îndreptați hotarul între *Boian* și între *Ostrița* și s(ă) stâlpiți cu pietre, după cum s'a căde cu dreptate, ca s(ă) aibă sfârșit astă pricină de hotărare și după ce veți hotără să luați sama și între fiii răposa-

tului vornicului Ion ca s(ă) împărțiți moșia Boianului între frați după diiață ce vor arăta de împărțială părintească și cum a fi mai drept să așezați și precum veți hotări și-ți așeza să dați și mărturii în semne pe părți ca să le dăm și dela noi întăritură.

U Ias, leat 7255 Avgust 4.

Din Arhiva genealogică II pag. 48—49.

Sub Ostrița se înțeleg satele Mahala și Cotul Ostriței. Satul Ostrița de astăzi s'a chemat pe vremuri Clișcăuți. Vezi doc. 1764 Ian. 13.

25.

Ispas, 1747, August 10.

Ștefan Tăutul vinde lui Andrieș Potlog un vecin cu numele Anton Lалуșca.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Ștefan*, fiul lui *Iuon Tăutul*, am dat zapisul meu la mâna nepotului meu *Andrieș Potlog* fost mare cafegiu, precum eu din bună voia mea i-am vândut un vecin din Câmpulungul rusesc anume *Anton Lалуșca* cu toate lazurile sale pentru 30 lei bani gata, ca să-i fie lui, jupânesii lui, copiilor și nepoților lui drept vecin în veci și la această vânzare și tocmală au fost față boieri și oameni buni bătrâni cari au iscălit și cu zapisul acesta să-l stăpânească și să-și facă întăritură domnească și pentru mai mare credință ne-am iscălit noi toți frații.

Ispas, 10 August 7255.

Ștefan Tăutul.

Dumitraș Tăutul, Constantin Tăutul, Dumitraș Bainschi biv vel stolnic martor. *Toader Volcinschi* am fost față, *Ioniță Flondor, Toader Păunel* am fost față, *Ioniță Mălai* ginerele lui Tăutul.

Eu *Gavril*, fiul lui *Toader Mohorât* am scris acest zapis cu zisa lui Ștefan Tăutul.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Câmpulungul rusesc, unde se găsește copia germană.

Alte documente de acest fel:

1. 1741, *Mai 1*: Ștefan Vlad cu soțul său Marie vând lui Sandul Pelin vornic de Câmpulung un vecin anume Ștefan Hatman, fiul lui Sămion Hatman, cu lazuri ce s'ar alege partea dintre frați, drept 23 lei bani noi „ca să-i fie drept vecin în veci”. A scris Tofan egumenul schitului Jadova.

(Original, Arh. Stat. Cernăuți, documentele familiei Flondor nrl. 157).

2. 1752, *Martie*: Ștefan Tăutul vinde lui Andrei Potlog șătrar un vecin din Câmpulungul Rusesc anume Gligori Biucaci pentru 25 lei bani gata. Semnează: Dumitrașco Tăutul, N(ico-lai) Grieros, Constantin Tăutul, Vasilie Grieros. A scris Vasilie Drăghinici.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Câmpulungul Rusesc).

26.

Iași, 1747, Septemvrie 22.

Grigori Ghica Voevod scrie boierilor Dumitrașcu și Manoli să cerceteze conflictul ivit între Toader Păunel și Gavril Niculcea pentru moșia Valeva, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Grigorie Ghica Voevod* din mila lui D-zeu Domn Țării Moldovii.

Scriem la cinstitul și credinciosul nostru boier *Dumitrașco* mare ban și la starostele nostru de Cernăuți și la *Manole* fost mare căpitan și facem știre, precum s'a jeluît înaintea noastră *Toader Păunel*, fiul lui *Gligoraș Păunel*, zicând că stăpânește a treia parte de sat de *Valova* și mai are aici o moară și o parte cumpărătură și astfel era să stăpânească acel sat Valeva în două cu du-lui *Gavril Niculcea* medelnicer, dar Gavril Niculcea îl împresură stăpânind două părți lăsându-i numai o parte, iar acele două părți du-lui medelnicerul vrea să le schimbe cu Volcinceștii pentru altă moșie, și s'a mai jeluît că i s'au luat trei vaci cu viței pentru o moarte de om, și deși are câteva scrisori domnești, nu i-a întors nimic nici luon (*Niculcea*) vornicul, pe când trăia, nici fiul acestuia Gavril medelnicerul, și a mai zis, că du-lui medelnicerul ia veniturile și dela a treia parte a sa, și ca să i se facă dreptate a fost trimis la credinciosul nostru boier Sandu Sturza mare logofăt, dar nefiind față

du-lui Gavril medelnicerul, l-am trimis la voi și dacă veți vedea scrisoarea domniei noastre să-l chemați la judecată zicându-i că dacă nu va veni la judecată i se va da lui Păunel scrisoarea domniei mele pentru jumătate de sat de Valova, dar împresurându-se din moșia lui Păunel o parte pentru Coțmani a episcopiei de Rădăuți, se va lua din moșia lui Gavril medelnicerul cu un om gospod, deci dacă nu va veni la judecată să ne dați știre, iar dacă va veni se va judeca după zapise și zisa cinstiților martori, iar ce va fi de îndreptat veți face după dreptate... (lipsește..., iar cine nu va fi mulțumit cu judecată și va voi să vie la divan, să le faceți judecata și să le dați soroc ca să vie la noi, ca să hotărîm în divan. Aceasta poruncim.

Iași, 22 Septemvrie 7256.

Marele Logofăt.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Valeva, unde se găsește copia germană. Altă copie germană tot aici Liber Granielium IX 511—514.

27.

1747, Octomvrie 18.

Scutirile acordate sihăstriei Putnei.

Io *Grigorie Ghica* Voevod b(o)jieu m(i)l(o)stiiu g(o)s-p(o)d(a)r zemle moldavscoi.

Facem știre cu această carte a d(o)mnii mele tuturor cui să cade a ști pentru rugătorii noștri Kir *Dosoftei* și cu alți părinți călugărași *sihaștrii dela Putna*, că iată viind ei înainte domnii mele și arătându-ne testamentul nostru pe obiceiul de milă ce li-am fost făcut domniea mea la domniile noastre ceale dentăi, domniea mea iarăș m'am milostivit și pentru multă evlavie ce'am avut asupra acestor precuvioși părinți călugărași ce să află petrecători acolo la acea sf(â)ntă săhăstrie, asemenea li-am dat și li-am înnoit și li-am întărit pe obiceiul de milă ce-au avut ei și înaintea vreame, ca să aibă a scuti la vreamea deseatenii 300 de stupi, nici un ban deseatenă să nu dea ca să fie pentru treaba sf(i)nteii bisearici și să aibă a lua pre an den vama cea mare domniască câte patruzăci merță de grâu și câte

20 merță săcară, însă bani să li să dea pe prețul pâinii cum s'a vinde ca să-ș cumpere ei pâine de acolo de unde le este pe-treacerea; așijderea să aibă a mai lua și câte 20 ocă unt de lemnu și câte 3 ocă tămâe și câte 5 camene de peaste moron și 5 camene de crap și 6 ocă lumini de ceară și 7 părechi cibote și 7 cojoace, însă când va fi vama dată în credință să să dea această milă den venitul domnii, iar când va fi vama în cumpărătură să să dea den venitul vameșilor pe obicei; așijde-rea să aibă a lua dela pivnița g(o)sp(o)d și câte 150 vedre vin și acel vin să li să ducă cu chirie dela domnie mea până la săhăstrie; așijderea m'am milostivit domniea mea și li-am dat ca să aibă și 5 liud(e) poslușnici să fie pentru slujba sfințiilor sale; drept aceea dar dumneavoastră boeari și voi slujitori vă-zind carte domnii mele toți să urmați la toate precum arată mai sus, nime afară den hotarul cărții domnii mele să nu pă-șască; așijderea nice bucatele sihăstriei sau a poslușnicilor pen-tru alții să nu li să tragă și măcar di ar da alte cărți de milă a altora; iar această sf(ă)ntă sihăstrie și poslușnicii sihastriei nici odată să nu să supere și milele de mai sus arătate tot de-plin să li să dea; așijderea și în urma domnii noastre pre carei Dumnăzău va milui cu domniea aceștii țări poftim prea iubiții domni ca să dea și să miluiască și să întăriască această puțină milă ce-am orânduit sf(i)nteii sihăstriei pentru a lor veacinică pomenire, aceasta facem știre.

L. 7256 Oc(tomvrie) 18.

Original, hârtie, pecetea și iscălitura domnească, din ar-hiva mân. Putna. nrl. 87.

Alte documente despre sihătria Putnei:

1.1729, Apr. 23: Gheorghie arhiepiscop și mitropolitul Mol-doviei face știre pentru ieromonahul Sila dela săhăstrie Putna, care doarește să plece la sf. peștera Pecersca să se închine. Se dă această carte „să margă cu pace și la mersu și la vinit, despre nime să nu aibă nici un supăr”.

(Original, hârtie, pecetea mitrop. Sucevii, din arhiva mănăstirii Putnei nrl. 84).

2. 1756, Apr. 3: Constantin Mihail Racoviță Voevod face știre pentru părinții săhăstriei dela schitul Putna și le întărește daniile: 40 merte de grâu, 20 merțe săcară, 24 ocă unt de lemn. 3 ocă tămâie pe an, câte 5 camene moron, 5 camene crap, 6 ocă ceară de lumini, 7 părechi cibote și 7 cojoace; dela piv-nița gospod 100 vedre vin care li se vor transporta la sihăstrie; se scutesc 300 stupi de deseatină, pentru 200 vedre vin ce-l

T. Balan, Documente bucovinene. V

vor aduce din jos se poruncește vădrarilor vădrărit să nu ia, nici la tablă să nu scrie, ci numai ȋtidulă să de că s'au vădrărit, dară bani să nu ia.

(Original, hârtie, tot aici nrl. 89).

3. 1757, *Iulie 15*: Scarlat Ghica Voevod pentru Sila shimnicul și alți călugări săhăstriei dela săhăstria Putnei, le ȋntărește privilegiile. Sunt următ. schimbări în comparație cu docum. precedent: 20 ocă unt de lemn, 150 vedre de vin, 5 liude poslușnici scutiți de bir. Se face deosebire ȋntre vama dată în credință și cea dată în cumpărătură. (Tot aici nrl. 90).

4. 1758, *Dec. 17*: Ioan Theodor Calimah Voevod ȋnoește shimnicului Sila și călugărilor săhăstriei dela săhăstria Putna milele primite: 300 stupi scutiți de desetină, vor lua pe an din vama cea mare câte 40 merță de grâu, câte 20 merță săcară, anume echivalentul în bani, câte 20 ocă unt de lemn, 3 ocă tămâie, 5 camine pește moron, 5 camine crap, 6 ocă lumini de ceară, 7 părechi cibote și 7 cojoace. Dacă vama va fi dată „în credință” se va da din venitul domniei, iar dacă va fi „în cumpărătură” se va da din venitul vameșilor pe obicei. Din pivnița domnească vor lua pe an 150 vedre vin, care li se va duce cu chirie până la sihăstrie; primesc 5 liude poslușnici cari vor fi scutiți de bir și nu vor fi trași pentru vina altora.

(Original, hârtie, arhiva mân. Putna nrl. 91).

5. 1761, *Noemvrie 20*: Grigori Ioan Voevod pentru Sila shimnicul și alți călugări dela săhăstria Putna, primesc scutiri pentru 300 stupi de deseatină, vor lua pe an câte 40 merță grâu, 20 merță săcară, 20 ocă unt de lemn, 3 ocă tămâie, 5 camene moron, 5 camene crap, 6 ocă lumini de creară, 7 părechi cibote, 7 cojoace; toate aceste, afară de stupi, se vor da de două ori pe an dela ocna domniască, $\frac{1}{2}$ sf. Dimitrie, $\frac{1}{2}$ sf. Gheorghei, vor lua pe an din Ocna domnească câte 50 lei pentru 150 vedre vin, și acești bani se vor lua în două rate, la cele două zile de serbătoare, 5 oameni poslușnici scutiți de birul la visterie, poslușnicii vor fi duși ȋnainte ispravnicului și ȋnainte marelui visternic să li să de pecețluri răși pe fețele lor „ca să fie cunoscuți dentraltă țară”, nu se va lua trăsură pentru alții din bucatele sihăstriei sau ale poslușnicilor ei.

(Original, pecete domnească roșie, semnătura domnului. Arhiva mân. Putna nrl. 94). Vezi și Iorga N.: Doc. priv. la familia Callimachi I pag. 452—453 nrl. 81.

6. 1767, *Iunie 9*: Grigori Ioan Calimah Voevod pentru Sila shimnicul. La fel cu documentul precedent.

(Original, pecete, tot aici nrl. 99).

7. 1781, *Martie 10*: Smeritul stareț Sila apropiindu-i-se sfârșitul vieții a socotit ȋmpreună cu cinstiții frați și au ales pe fratele Naftan duhovnicul să rămână stareț și părinte fraților și purtător de grijă al sf. lăcaș al sf. săhăstriei Putna.

Semnează: starețul Sila, Andriian ieromonah, Theoctist ieromonah, monah Alexi, Calistrat monah, ieromonah.

(Original, Arh. mân. Putna nrl. 105, pecetea sihăstriei Putna).

8. 1782, *Ian. 12*: Dosiftei episcopul Rădăuțului pentru săhăstria Putna fiind lipsită de hrană, de pâine, legume, și de altele, starețul cu ceilalți bătrâni shimnici au socotit să se adreseze episcopului, trimițând pe doi călugări anume Calistru monah și Casiiian monah; de aceea episcopul apelează la creștini să dea ajutor sihăstriei „cu ce vă veți îndura”.

(Original, hârtie, arhiva mân. Putna nrl. 107).

9. 1783, *Ian. 5*: Dosoftei episcop scrie sihăstriei că nu poate face sihăstriei așezare în scris. Se va convoca consistoriul și se va da ajutor. Deocamdată trimite 60 lei.

(Original, arh. Putnei nrl. 110).

10. 1783, *Mai 18*: Gavril mitropolitul Moldovei scrie pentru săhăstria Putnei cu hramul Bunei Vestiri la care a fost stareț Sila până la pristăvirea sa, iar acum este stareț Kir Naf-tan, acesta a arătat greul trai și a zis că acoperișul s'a stricat și plouă în biserică, chiliile s'au risipit de vechime, îndeamnă pe creștini să dea ajutor.

(Original, arhiva mân. Putna nrl. 109).

Despre sihăstria Putnei vezi Eugen A. Kozak: Die Inschriften aus der Bukowina, Wien, 1903, pag. 95—97; Simeon Reli: Cei din urmă sihaștri ai Bucovinei în cartea „Din Bucovina vremurilor grele”, Cernăuți 1926, la „Marca Țării” pag. 3—22; Dimitrie Dan: Mănăstirea și comuna Putna, București, Carol Göbl 1905, pag. 113—115; Egumenul Sila: Istoricul sihăstriei Putnei, editat de Teodor Balan, Cernăuți 1936, Glasul Bucovinei.

28.

1747, Decembrie 28.

Dumitrașco Calmășul este trimis să împace pe Toader Arbure cu Ursachi Isar.

+ Io *Grigori Ghica Voevod* bojiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Scriem domnia mea credincios boeriului nostru dumn(ea) lui *Dumitrașco Calmășul* vel ban, facem știre că aici la domnie mea au dat jaloabă Toader Arbure pi unchiu său Ursachi Isar zicând Arbure că ar fi având multă strâmbătate despre unchiu său Isar că având moșie și vecini tot depreună ar fi tot vândut Isar și din moșii și din vecini și lui parte nu au făcut, pentru care iat(ă) că-ț scriem luând cartea domnii mele ca

chemi dumn(ea)ta față pe Isar și să le iai sama pre amăruntul și ci-i adevveri că i s'a face parte lui Arbure dintr'aceale ce au vândut Isar să-i plinești du-ta dila Isar și după cum vei cunoaște că s'a cădea cu cale și cu dreptate să-i așăzi dând și mărturie la mână cui să va cădea ca să nu ne mai vie cu jalobă. Aceasta scriem.

Dic(hemvrie) 28, let 7255.

Original, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

29.

1748, Ianuarie 15.

**Panțirii din Tereblecea nu vor să dea mănăstirii Putna dijma.
Este trimis pentru cercetare căpitanul Lefter.**

+ Noi *Grigorie Ghica* Voevod bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Scriem Domniea me la boeariul nostru *Lefter* vel căpit(an) de Ropce îți facem știre că ni-au jăluit rugătorii noștri *Dosoftei* egumenul și cu tot soborul dela măn(ă)stire de la *Putna* zicând că are mănăstire o moșie ce să chiamă *Tereblecea* pe care lăcuesc panțirăi și zisără cau avut tocmală cu dănșii pe anul trecut să de câte un leu de căsariu și acum nu vor să le de apărându-se cu putere panțărăi, de care lucru iată căți poroncim săi aduci pe panțiri față și să iai sama și să afli cum au fostu tocmala lor și după cum au fost tocmiți așa trebue să urmezi și săi apuci să îplinești dela dănșii căci cu acea pricină ce pun ei nu pot să păgubască mănăstire că de sint ei slujitori au dela noi osăbită milă că să scutesc de bir, dară cei hacul pământului să cade să de și numai să plinești dela dănșii și de aice înaintea iarăș să stai săi așezi cu părinții călugări ca să de vinitul moșii și carte să nu să ea de la egumen, aceastați poroncim.

(L. P.) let. 7256, Ghen. 15.

Original, hârtie, arhiva mitropoliei Cernăuți nrl. 83. Traducerea germană în Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Putna.

1748, Martie 25.

Fiii lui Grigori Ungurian vând lui Manoli Zamfir căpitan un laz. Manoli îl dăruiește în urmă mănăstirii Horecea.

(Tradus în românește după o copie germană).

Eu *Ion* și fratele meu *Toader*, fiii lui *Grigori Ungurian* de Cernăuți, dăm acest drept zapisul nostru în mâinile lui *Manoli*, mare căpitan de Cernăuți și Coțmani, precum de nime siliți nici asupriți, ci din a noastră bună voie i-am vândut un laz ce ne-a venit dela părintele și moșul nostru pentru 10 lei nemțești, bani noi, și să-l stăpânească în veci, iar cine din frații noștri sau din nepoții noștri sau din rudele noastre ar cuteza să se scoale împotriva du-sale pentru acel laz, cu noi să aibă de lucru și mai sus zisul căpitan să stăpânească în pace acel laz și lazul se găsește în spre satul *Horecea* lângă fânațul Horecei și pentru mai mare credință am iscălit și alți târgoveți au apăsă degetele lor.

Anul 7256, luna Martie 25.

Eu *Ion*, fiul lui *Grigori Ungurian*.

Eu *Toader*, fiul lui *Grigori Ungurian* am vândut.

Eu popa *Avacum*. Eu *Istrati*, cumnatul lui *Ion* și al lui *Toader*, eu *Constantin Futilă* martor, eu *Gheorghe Veriga* martor, eu *Vasile* căpitan de barani, martor, eu *Petru Cojocar*, eu *Dimitrie Mihailescul* martor.

Eu *Ion* dascal am fost față și am scris după zisa du-lor sale. Acest laz, ce l-am cumpărat dela *Ion* și *Toader*, fiii lui *Grigori Ungurian*, am dăruit sf. mănăstiri *Horecea* pentru sufletul meu și al părinților mei și să-i fie ocină în veci și pentru mai mare credință am iscălit și l-am rugat pe du-lui staroste, care este față să iscălească.

Anul 7256, luna Mai 10.

Manoli Zamfir
căpitan

Vasile Crupenschi
staroste

Din Arh. Stat. Cernăuți, unde se află copia germană. Vezi și Erast Hostiuc: Schiturile și sihăstriile Bucovinei de altă dată, Cernăuți, 1936, pag. 147—148.

Alte documente despre mănăstirea *Horecea*:

1. 1738, Dec. 31: Grigori Ghica Voevod scrie la boearii și la toți slujitorii care vor îmbla cu slujba la ținutul Cernăuților pentru 6 oameni streini ce va aduce din țara leșască sfinția sa Kir Antonie mitropolitul ca să-i așeze la schitul mitropolitului ce easte la *Horeci*, țin. Cernăuți, domnia mea am făcut milă ertându-i pre acei oameni de toate dările și angheriile ori câte ar fi pe altă țară, ei nici odată nemănuî nemic să nu de, fără numai la vremea hârtiilor vor da câte un galbăn de om, iară cu altele ce ar mai eși pe banii hârtiilor să nu fie supărați, căci i-am lăsat să fie numai de triaba sfinției sale părintelui mitropolit, să poarte de grijă acei moșii, să-i strângă dejma locului și alte poslușanie, de aceea D-ta staroste de Cernăuți și alți boeari și slujitori și vel căpitan de Coțmani văzând cartea domniei mele, toți să vă feriți de oamenii acestie.

(Original, hârtie, Arhivele Statului București, Mân. Doljești, pachetul 18, nrl. 1).

2. 1739, Mai 15: Grigori Ghica Voevod face știre pentru un schit anume *Horece* delângă episcopia Rădăuților, unde este hramul nașterii preasfintei fecioare Maria, care schit fiind făcut de cinstitul iubitoriu de Dumnezeu și al nostru părinte Kiriu Kir Antonie mitropolit încă din arhidiaconia sa și sprijinind 12 călugărași la acest schit, domnia mea m'am milostivit și le-am eartat deseatina de stupi până la 150 stupi și văcăritul pe 2 cai și 2 boi ce au de poslușanie lor, pentru aceste vite nimănuî nici un ban să nu de, ca să fie de chivernisala lor, deci care veți îmbla cu slujba deseatinii și a văcăritului să aveți a urma, după cum mai sus poroncim, roagă pe domnii care vor urma să întărească această milă.

(Original, hârtie, tot aici, Mân. Doljești, pachetul 18, nrl. 2).

31.

1749, Aprilie 8.

Monahul Iuon Brăescul dăruiește mănăstirii Slatina jumătate de moșie din Corlătești, ținutul Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Eu monahul *Iuon Brăescul* împreună cu Solomon și cu Safta am dat scrisoarea pentru jumătate de sat de *Corlătești*, partea de sus, mănăstirii Slatina, ca să fie puternică a stăpâni acea jumătate de sat cu o moară și vecini după moartea mea și să-i fie mai sus amintitei mănăstiri dreaptă ocină și moșie în veci, iar după moartea mea să nu fie nime volnic a scoate

pe sora mea din acea moșie un an întreg, ci să rămâie aici până își va clădi o casă pe moșia ei, și pentru acea moșie să fie datori călugării a face la timp acaftisme cu toate obiceiurile bisericești după obicei pentru mine și părinții mei, iar cihe nu va ținea cele mai sus scrise unul ca acela să nu fie iertat și să răspundă înaintea înfricoșatului județ. Așijdere am pus în această diată toate vitele ce le am patru boi, două vaci, un cal, o eapă, 39 stupi și zece capre. Așijdere să fie cunoscute și datoriile, ca să se plătească cât se va putea cu vitele mele, 83 lei cu dobânda sunt dator lui *Simeon Pistruc* din Roman, 60 lei fără 12 lui Sandul pentru cari am fost chizeș că va restitui la toamnă lui Hagi Ismail Bișlag, 50 lei 30 bani lui *Ioan Armean* din Suceava, 15 lei căpitanului *Ienachi* vornic de Câmpulung. Și pentru alte datorii, dacă ar eși la iveală să se știe că i-am plătit du-sale *Aristàrh* două datorii și să aibă a răspunde cu sufletul său fiindcă nu mi-a dat scrisorile, altă datorie la călugărul *Crupinski*, și acestuia i-am plătit-o fără să-mi întoarcă scrisorile. Dar dacă cineva din nepoții mei ar cuteza să răstoarne această diată a mea, unul ca acela să nu fie iertat de domnul Dumnezeu. De aceea răspund cu sufletul meu că am plătit totul, iar dacă ar ieși la iveală scrisorile să fie fără putere. Și pentru mai mare credință am iscălit și am dat ispisocul sf. mănăstiri, deși jumătate de sat este a mamei (?) mele a Mălăiesi dar fiindcă ispisocul a fost în mână mea l-am dat soborului mănăstirii.

8 Aprilie 7257.

Monah Iuon Brăescu.

Sandu Aparu (?) paharnic.

Ioniță Gore.

Costachi Gore.

Gheorghi Gore.

Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Slatina și Liber Fundationum III 228—231.

Corlăteștii se cheamă astăzi Brăiești.

Despre satele Corlătești și Stejereni reproducem doc. din:

1743, Ian. 20: Au fost două surori anume Sinica Mălăiasa și Safta Hăbășăscul. Safta a avut o fiică anume Catrina, care fusese întâi căsătorită cu Prodan, iar a doua oară cu Solomon Brăescul. Copiii lui Solomon Brăescul și ai Catrinei s'au chemat Neculai și Maria. Se face împărțală. Sinica Mălăiasa primește satul întreg Stejăreani și $\frac{1}{2}$ Corlăteștii, amândouă din

ținutul Sucevii, și $\frac{1}{4}$ Perișor din ținutul Lăpușnei. Catrina primește $\frac{1}{2}$ Spărieții, Maria $\frac{1}{2}$ Spărieții din țin. Lăpușnei, iar Neculai Brăescul $\frac{1}{2}$ Corlătești.

(Sava V. Aurel: Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei, București 1937, Fundația Regele Carol I, pag. 184—185).

32.

Iași, 1749, Iunie 15.

Ursachi Isar și Andrei Căzăcescul se ceartă cu Mihalachi Calmuțchi pentru părți de moșie din Lucavăț și Pancești, ținutul Sucevii.

Sau giudecat înainte noastră *Ursachi Isar și Andrei Căzăcescul și Toader Viore și Mihalachi Calmuțchi* pentru părțile din *Lucavăț* și din *Păncești* dela ținutul Sucevii, parte lui Coste cel bătrân cerând Calmuțchi parte Magdii fata lui Gavril, nepot de frate Costii a cui au fost moșiea arătând Calmuțchi un zapis de cumpărătură ce au cumpărat tată său Dumitrașco Calmuțchi dela Magda din let 7220/1712 în care zapis easte iscălit Macri pitari și Ion Neniu spațar și alți și au stăpănit Dumitrașco Calmuțchi păr au murit, ear după moarte sa au tras Isar și cu alți ai săi la giudecată la Mărie Sa Grigori Vodă pe Calmuțchi și pre Agafia fimee lui Dumitrașco Calmuțchi zicând că li sor căde lor să cumpere fiind moșiea dipi neamul lor și li sau hotărât giudecata păr întro lună și giu-mătate să de bani să ea moșiea, ear de nor întoarce bani la zi să fi moșie venită la Calmuțchi după cum arată carte gospod din let 7238/1730 și nau mai întors banii și au rămas moșie tot la stăpânire lui Calmuțchi, însă acea parte a Magdii sau adevrit că easte din dieata lui Coste moșul lor din let 7150/1642 în care dieată scrie toate părțile de moșie ceau dat fetelor și feciorilor săi adecă toată parte cât au aut Coste în Lucavăț și în Păncești cât sa alege parte sa pre giu-mătate au dat fiu-lui său lui Dumitrașco și murind Dumitrașco fără copii au rămas acea giu-mătate de parte sa în parte Mărieana și cu Cărsti-na surorile sale din care să trage Isari cu alte neam(uri) a lor ear giu-mătate din toată parte lui Coste, din Lucavăț și din Păncești au dato nepoților săi de fată lui Vasilco și Ha-

vrilo. Deci aceasta parte pe giumătate au vânduto Magda, fata lui Havrilo, lui Calmuțchi cu zapis la let 7220/1712, iar parte lui Vasilco au vândut-o feciori săi Iani i Mihailo lui Vasăle Căzăcescu și lui Viore din care sânt Andrei Căzăcescu și Toader Viore, eară Mărieanii, fata Costii, ce au ținuto Isar eau dat parte în Stănești și Cărstăanii, ear fata lui Costii, ce au ținuto Drace iau dat parte în Bănila, pentru aceasta li sau hotărât giudecata săș ție cineș parte precum arătăm mai sus după dieata lui Coste priimindusă cu toții și am dat lui Isar aceasta carte dela noi să aibă aș țane parte sa după cum arată mai sus, însă aceste părți nefiind hotărâte să li să hotărască moșiea de ispravnicul ținutului după poronca gospod ce are. Aceasta facem știre.

U *Ias*, let 7257, Iuni 15.

Iordachi Canta vel vornic.

Copie. Arhivele Statului Cernăuți, Liber Relationum II pag. 92—93. Traducerea germană tot aici, Liber Granicialium VII pag. 23—25 și pachetul Lucaveț.

33.

1750, Mai 3.

Se face schimb de moșii: Ioniță Talpă dă partea sa de moșie din Pleșenița, ținutul Cernăuți, și primește dela Ioniță Strășca ȝigani și o sumă de bani.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Ioniță Talpă*, nepot de fată al lui *Constantin Păunel*, scriu și mărturisesc cu acest adevărat zapisul meu la mână căpitanului *Ioniță Strășca* păharnic al doilea, ca să se știe, precum ne-am învoit din bună voia noastră și am făcut schimb dându-i partea mea de sat de *Pleșenița*, ținutul Cernăuți, la apa Brusniții, care parte de moșie se hotărește cu partea cumnatului meu Strășca, pe care a schimbat-o cu *Diacon Gligorie* tot la Pleșenița, și care face a patra parte din jumătate de sat cu vad de moară pe păraul Brusniții și primind pe ȝiganul Toader cu ȝiganca și fiii lui, cari ȝigani se trag dela ȝiganul Ionașco Pațuco și suma de 25 lei, după cum se

vede mai pe larg în zăpăsul ce i-am dat la mână lui, ca să-i fie lui, jupănesii lui, copiilor, nepoților și strănepoților dreaptă ocină și moșie în veci și nime din rudele mele să nu se amestece la această învoială fiind făcută de bună voie, despre care pentru credință am dat unul altuia zăpăse iscălite de boierii și slugile boierești cari au fost de față și eu Simion Cheșco uricar am scris la zisa lor și sunt martor.

3 Mai 7258.

Ioniță Talpă iscal.

Această tocmală s'a făcut în fața noastră:

Iordachi Cantacuzino vel logofăt, *Sturza* logofăt, *Ion Sturza* vel spătar.

Adecă eu Ioniță Talpă mărturisesc cu acest adevărat zăpăsul meu la mână cumnatului meu Iuoniță Strășca, precum venind la du-sa ca să-mi dea cei 25 lei și familia de Țigani după cum zice în zăpăsul iscălit de boieri, s'a întâmplat că Țiganii fugise în țara leșască, de aceea mi-a dat alt Țigani din acelaș neam anume Chirică, fiul lui Ursul, dar nefiind la fel mi-a mai dat 43 lei, și să stăpânească în veci moșia după zăpăsi și nime din rudele mele să nu se amestece la această tocmală și pentru credință am iscălit.

10 August 7258.

Ioniță Talpă iscal.

Ghervasi de Căbești, nepotul lui Onciul, *Velișco Onciul* iscal.

Din Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium IX pag. 9—10, unde se află copia germană.

Alte documente:

1. 1736, Sept. 20: Hotarnica satului Pleșenița, Grigori Ursachi post, Manoli Zamfir biv vel căpitan, Toader Sturza vornic glotni primesc ordin dela Grigori Ghica VV. să hotărască satul Pleșenița, țin. Cernăuți, la apa Brusniții, și să deosebească $\frac{1}{4}$ parte a lui Iordachi Cantacuzino mare vornic de țară de jos, primită în dar dela Mihai Micul fost vornic de C-lungul rusesc și soția sa Safta, fata răp. Preda fost mare stolnic, și altă parte a lui I. Cant. cumpărată dela Apostol Mihul fost mare căpitan de Coțman, care parte fusese a lui Solomon Bărlădeanu fost mare log. S'a făcut odgon, odgonul de 33 stânjini, stânjinul de 8 palme.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX 14—20). Apostol Mihul se cheamă și Apostol Mihuleț.

2. 1739, Aug. 14: Grigore Ghica VV. întărește lui Iordachi Cantacuzino vornicul țării de jos moșia și cumpărătura sa anume $\frac{1}{4}$ Plesenița ce o are dela moșul său Boul vornic, $\frac{1}{4}$ Plesenița cumpărată dela căp. (Apostol) Mihuleț. Intervenind un schimb lui I. Cantacuzino a rămas partea de sus a Pleșeniței și $\frac{1}{4}$ Costești, țin. Cernăuți, cumpărată dela Mihuleț, o parte de Berbești zisă Meleniște ce a vândut-o Safta Cațichi, fata lui Preda stolnicul, lui Calmuțchi fără știrea rudelor. Iordachi întoarce lui Calmuțchi banii și ia locul. Se trimit să hotărăscă Miron Darie fost mare sărdar, Moise Cocoran uricar și Nicolae vătăman.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Pleșenița).

Safta Cațichi a fost fata lui Preda Paladi stolnicul și soția lui Mihai Micul, fost vornic de Câmpulungul rusesc. Deci Mihai Micul este Mihai Cațichi.

Pleşenița se cheamă astăzi Zeleneu. Despre Pleșenița vezi doc. din 1746, August 3.

34.

Iasi, 1750, Mai 26.

Vasilie, fiul lui Toader armașul, vinde pentru suma de 100 lei lui Ilie Holban a patra parte de sat Stroiești, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Vasilie*, fiul lui *Toader armașul*, am dat acest adevărat zăpis al meu în mânăile lui *Ilie Holban*, precum din bună voia mea i-am vândut a mea dreaptă ocină și moșie anume a patra parte de sat de *Stroiești*, ținutul Cernăuților, ce am cumpărat-o dela vărul meu *Toader Munteanul* și dela mătușa mea *Maria*, fiica lui *Gligoraș Ciocărlie*, cu toți vecinii și cu vad de moară și cu toate veniturile pentru 100 lei, ca să-i fie lui, copiilor, nepoților și tuturor strănepoților în veci și i-am dat și vechile zapise ca să-și facă ispisoc domnesc și la această tocmală și plata deplină au fost față mulți boieri și feciori de boieri și alți oameni buni cari au iscălit anume Angheluța Tăbărtă visternic și Nicolai Tăbărtă postelnic și pentru mai mare credință am iscălit.

Iasi, 26 Mai 7258.

Vasilie, fiul lui *Toader armașul*.

Hurmuzachi, fiul lui *Vasilie armașul*, postelnic.

Angheluța Tăbărță visternic, *Nicolai Tăbărță*.

I-am dat și zapisul despre fănațele lui Talpă al unchiului meu Toader scriind ca să stăpănim frățește cu clironomii lui Toader.

Vasilie armașul. *Iordachi Ieni*.

Cu această vânzare i-am dat toate veniturile cu loc de vatră, cu heleșteu și heleșteu mici, cu prisăci și nefiind amintite în zapis le-am scris aici.

Vasilie, fiul lui Toader armașul, eu *Costantin* — am fost față la cumpărătură, *Ghedeon Ciomărtan* monah.

Din Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Stroiești și Liber Granicialium VIII 134—135, unde se află copia germană.

Alt document:

1. 1753, *Noemvrie 15*: Matei Ghica VV. pentru gălceava ce o are Gavril mare căp și fratele său C-tin, fiii lui Sandul Volcinschi mare căp., nepoții Alexandrei Tăutuleasa, cu verii lor Gligoraș Stroiescul comis pt. moșiile rămase neîmpărțite dela moșul lor Lupul Stroiescul. La 1741 s'au împărțit moșiile între cei șase copiii ai lui Lupul Stroiescul, 3 băieți și 3 fete anume: Ioan Stroiescul, Dumitrașco, părintele lui Gligoraș comis, și Iordachi, Alexandra Tăutuleasa, moașa Volcinceștilor, Nastasia și Antimia. Sterpi au rămas Iordachi, Nastasia și Antimia. Ioan primise $\frac{1}{2}$ Stroiești, ceilalți au rămas cu moșiile neîmpărțite. Au venit în seama lui Ioan $\frac{1}{2}$ Novoselița, țin. Cernăuți, o parte de Pologești și Pomârla, țin. Dorohoi, o parte la Stănești la Suceava, o parte de Broscăuți, țin. Cernăuți, în seama lui Dumitrașco, părintele lui Gligoraș Stroiescul, a venit întreg satul Șubranet, țin. Cernăuți, $\frac{1}{2}$ Calna (?) țin. Suceava, $\frac{1}{2}$ Martinești, țin. Cernăuți, $\frac{1}{2}$ Dobronăuți țin. Cernăuți. I s'a dat o parte mai mare fiind fiu. Alexandra Tăutuleasa împreună cu Potlogeștii a primit întreg satul Cincău, țin. Cernăuți, toate părțile din Mamurințe și $\frac{1}{6}$ Herța, țin. Cernăuți, și $\frac{1}{2}$ Dobronăuți, țin. Cernăuți.

Nefiind mulțumit, Gligoraș Stroiescul trase la divan pe Volcincești; S'au numit boieri judecători, cari nimicind împărțala, au făcut alta la 1742 dând Volcinceștilor $\frac{1}{2}$ Șubranet și Cincău. Dar Cincău trece totuși la Gligoraș Stroiescul, care pt. acest sat dă Volcinceștilor $\frac{1}{2}$ Dobronăuți și $\frac{1}{2}$ Toporuciuca. La fel rămân la Volcincești părțile din Pologești, Pomârla, Stănești și Broscăuți.

Nici cu aceasta împărțală Gligoraș Stroiescul n'a fost mulțumit, trăgând din nou la 1752 la divan pe Volcincești. Dar Gligoraș a rămas din judecată.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Stroiești).

Satul Pologești nu se poate identifica. Calna trebuie să fie greșală. Nu știm care sat se ascunde sub acest nume greșit.

1750, Iunie 13.

Domnul țării întărește mănăstirii Slatina jumătatea de sat Corlătești, ținutul Sucevii, primită dela monahul Ioan Brăescul.

+ Io Costandin Mihail Cehan Răcoviță Voevod bojiu milostiiu gospodar zemli moldavsoi.

Dat-am carte domnii mele rugătorului nostru lui iermonah *Ghedeon* igumenul și cu tot săborul dela svânta mănăstire *Slatina* să fie volneci cu carte domnii mele a stăpăni giumătate de sat de *Corlătești*, parte din sus, ce sânt pe Moldova în ținutul Sucevii după diiată ce ni-au arătat părinții călugări dela monah *Ioan Brăescul* din văletul 7257 (= 1749) Ap(rilie) 8 scriind c'au dat acea giumătate de sat cu moară și cu tot venitul ei afară din vecini sfintei mănăstiri Slatinei ca după moarte sa să o stăpăniască m(ă)n(ă)stire și pentru pamente lui la ziua ca să aibă a-i face pomenire lui și părinților lui, lui Solomon și Saftai pe obicei cu caftist și cu tot prohodul, drept aceea după diata lui să fie volnici să stăpăniască părinții călugări dela Slatina această giumătate de sat de *Corlătești*, parte din sus și cu moară ce este cu bună pace și să le fie și dela domniia mea driaptă ocină și moșie și ispisoc de întăritură neclătit și nerușeit nici odănoară în veci și altul nime să nu să amestece, iară având cineva alta a răspunde să vie la divan.

(Adăugat). De vreme că acest Brăescu s'au călugărit la acea mănăstire și-a dat moșie sa mănăstirii.

Vlto 7258 Iuni 13.

Cant. vel log., . . . log.

Original, Academia Română, Doc. CLXXXVI, nrl 272, pecete roșie apăsată.

Alte documente:

1. 1624, Aug. 14, Iași: Dumitrașco vel log., Aslan vel dvornic țării de jos, Nicoară vel dvornic țării de sus, Simion Gheuca vel spătar, certifică că a venit giupâneasa lui Dămiian visternic și a mărturisit că a vândut lui Boul fost visternic numai părțile ei din Corlătești și Stejereani, iar părțile lui Toader și ale lui Isac nu le-a vândut. S'a dovedit că aceste părți au fost scrise cu înșelăciune într'un zapis al lui Niculachie

stolnicul și al ficiilor Boului. Deci Niculache cu fiii Boului au rămas din toată leagea, iar Toader și Isac și-au pus ferăie.

(Original, Academia Română, Documentul 191/1).

2. 1754, *Iunie*: Matei Ghica VV. Radul Racoviță vel log. este trimis de domn la satul Corlătești, țin. Sucevii, pe apa Sucevii, care fusese al Brăescului, adică al lui Neculai și al surorii sale Maria. Neculai Br. călugărindu-se a dat mănăstirii Slatina $\frac{1}{2}$ Corlătești, partea de sus, cu moară în toplită. De față au fost Parfentie egumenul Slatinei, Maria cu fiii ei Ioniță și Gheorghe, boierii megiași Neculai Gherghel medeln., Iordachi Cazimir, nepotul lui Mălai și al Brăescului. S'a făcut funie de 18 stânjeni, stânjenul de 8 palme. S'a măsurat pe șesul Moldovei pe lungul moșiei și s'au găsit 109 funii, pe fiecare parte au venit $54\frac{1}{2}$ funii, săliștea cea veche, pârâul Corlatii, pârâul Gogăi, se întâlnește cu moșia Stejereani, proprietatea Mălăeșăi.

(Original, Acad. Română, Documentul 186/273).

3. 1765, *Iunie 15*: Grigori Alexandru Ghica VV. scrie lui Dinul Cantacuzino biv vel ban și vornic de Câmpulung, și lui Costandin Canano biv vel paharnic ispravnicul de Suceava. A dat jalobă Ghenadie, egumenul Slatinii, zicând că la 7257 (1749) Ion Brăescul a dăruit mănăstirii $\frac{1}{2}$ Corlătești. Acum un an s'au sculat niște nepoți ai Brăescului anume Ion Gori, Costache și Gheorghe care cu carte gospod stăpânesc această jumătate. Domnul ordonă cercetare.

(Original, tot aici, documentul 186/275).

4. 1767, *Ian. 16*: Un număr de boieri dau seamă domnului Grigori Alexandru Ghica VV. că s'au judecat înaintea lor Iftodie, egumenul de Slatina, cu Costachie Gorie și cu fratele lui Gheorghe Gorie mazili de Suceava zicând aceștia că moșul lor Ion Brăescul monahul „în viața lui ar fi prăpădit prilejul tatălui lor” și ar fi vândut $\frac{1}{2}$ Brăești din ținutul Hârlău la streini, că ei au rămas copii mici dela părinți; moșul lor a dat mănăstirii Slatina $\frac{1}{2}$ Corlătești. Ei cer ca să li se dea acea jumătate de Corlătești. Egumenul Iftodie arată diata lui Brăescul iscălită de Sandul Arapu și de Ioniță Gorea, fratele lor mai mare, făcută cu mare blăstăm. Jumătate de Corlătești a rămas a Slatinii.

(Original, tot aici, Documentul 186/276).

5. 1767, *Ian. 18*: Grigori Alexandru Ghica VV. A venit Miftodie, egumentul Slatinei, arătând scrisori pe $\frac{1}{2}$ Corlătești, partea de sus, pe Moldova șic ere întăritură domnească pe această jumătate de moșie. I se dă ispisoc de întăritură după cum dorește.

(Original, pecete roșie mică, tot aici, Documentul 181/90).

1750, Iulie 5.

36.

Starostele de Cernăuți Crupinski împarte moșiile lui Buculei anume: Vasileu, Horoșăuți, Stefaniuca și Babin între descendenții acestuia, anume familiile Vlaicu, Drace și Turcul.

Suret dipe carte de giudecată ceau avut *Turcul* cu Du-ei *Vlăiculeasa* la Du-lui *Crupinski*, staroste de Cernăuți.

Viind Dumnalui postelnic *Gheorghe Turcul* și cu *Raița Vlăiculeasa* cu ficii ei pentru niști moșii ce are dila moșilor aici la ținutul Cernăuților fiind amândoi dintrun moș *Vlăiculeasa* cu postelnicul *Gheorghe Turcul* din *Buculei*. Am stătut di leam luat sama pre amăruntu pe scrisori ci au avut și pi spuse di am ales din toate moșiile câtă parte i să vine *Vlăiculesii* din fiește care moșiile și anume giumătate di sat di *Vasileu* a lui *Buculei* care aceasta giumătate di sat au împărțito în trii părți la trii fete a lui anume: *Anița* din care este *Vlăiculeasa* și *Anghelina* din care este Du-lui postelnic *Gheorghe Turcul* și *Safta* din care este *Ilie Drace* și sau vinit la aceste trii surori la fiște care din giumătate di sat a trie parte, dar sau găsat o cumpărătură dila *Ilie Dracea* la Du-lui postelnic *Gheorghe Turcul* din giumătate di sat a patra parte, eară câtă parte au mai ramas nivăndută a lui *Ilie Drace*, ficioru *Saftii*, niavănd ficior el au rămas să să împartă *Vlăiculeasa* și cu Du-lui postelnic *Gheorghe Turcul* din giumătate di sat giumătate adică din tot satul a patra parte și din cealaltă parte ce au rămas iar a patra parte ce scrie mai sus cumpărătură a *Drace* și rămăni *Vlăiculeasa* din a patra parte di sat trii părți și mai rămăind *Turcului* o parte dintrăce a patra așijdire sau aflat și în *Hroș(o)uți* a patra parte de sat și să împarte iar în trii părți pi trii surori *Saftii* și *Aniții* și *Anghelinii*, dar *Anița* au vândut parte ei nipotului său lui *Ilie Drace*, ficior *Saftii*, și dela *Ilie Drace* au cumpărat *Andrieș Turcul*, iar parte *Dracii* cei dela maică sa *Safta* au rămas să să împartă *Vlăiculeasa* cu *Turcul*, acum de vreme că *Drace* au fost stărpu și să vine *Vlăiculeasi* din parte... (defect) ... a trie parte di sat așa să... (defect) ..., așijdere sau aflat giumătate di sat în *Stipăniuca* și giumătate di sat în *Babin* și iar să împarte și aceasta în trii părți pi acele trii suror anume *Safta* și *Anița* și *Anghe-*

lina, dar Anița iar au vândut parte ei la Ilie Drace, nipotu său, ficior Saftii, și Ilie Drace au pus zălog la *Ursachie* visternic și ficiori lui *Ursachie* au vândut lui *Vasile Drăghinici* și sculândușă acmu Dumnului postelnic Ghiorgghi Turcul fiind neam Dracii au întorsu banii lui *Vasile Drăghinici* 60 lei că atât sau dovedit la giudicata banului *Macriiu* cu zăpisiul Aniței ce scrie că au vândut parte ei lui Ilie Drace drept 60 lei, dar gășândușă acmu că să cade Vlăiculeasi să întorcă bani, fiind e din Anița, așa am socotit să întorcă Vlăiculeasa bani postelnicului Ghiorgghi Turcul acii 60 lei și să stăpânească parte Aniții, iar parte Dracii iar să să înpartă cu Du-lui postelnic Ghiorgghi Turcul și rămăind să stăpânească Vlăiculeasa a patra parte din Babin și a patra parte di Stăpăniuca dănd acii 60 lei care scriu mai sus și au pus zi Vlăiculesi să de bani la sfeti Niculai, iar din Stăpăniuca sau socotit din a trie parte din giumătate di sat ce au fost a Dracii să ea Vlăiculeasa giumătate adică din giumătate di sat a șase parte săș ea vinitul iar la alt parte să nu să amestece ci să de bani la ziua ci i sa pus, așijdire zăsă Vlăiculeasa că mai are parte și în *Costești* și în *Culeuți*, pentru aceste au răspunsu Du-lui postelnic Ghiorgghi Turcul să mai rămăe pân în toamnă ca să caute scrisori ce va gășă pentru aceste două moșii să ste la giudecată că la Costești stăpănesc *Brânzenii* și alegând și aceste i să va hotără a le gășă parte ei dispre parte Du-lui postelnic Ghiorgghi Turcului cu stâlpi și pân a să alege părțile ei am dat câte o scrisoare di aceste di amăndoă părțile una Du-lui postelnic Ghiorgghi Turcului și una Vlăiculesi.

7258 Iuli 5.

Copie, Forum Nobilium din Cernăuți, pachetul cu documente vechi.

Alte documente despre Horoșăuți:

1. 1762, Oct. 3: Ștefan, Mihalachi și Ilie Vlaico și Mariuța, fiica lui Andrieș Vlaico, având ceartă cu postelnicul Gheorghe Turcul pentru părți din Hroșăuți, Boianciuc și Culeuț au apărut la Divan și la insistența boierilor divanului s'au împăcat: Turcul cedează o parte, astfel Vlăiculeștii primesc $\frac{1}{4}$ Hroșăuți, obligându-se a nu se amesteca în satele Culeuț și Boianciuc. În satele Vasileu, Babin și Stepeniuca va stăpâni fiecare deosebit. La Doroșăuți și Costești, dacă se vor dobândi părți de moșie, va stăpâni în jumătate Turcul cu Vlaiculeștii. Semnează Arghirie ban, staroste. A scris Andrei Dașcovici.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IV, 95—99).

2. 1767, *Noemvrie 5*: Grigori Ioan Calimah VV. Se face știre pentru cearta ce au avut-o Ilie Rosăt vel clucer, fiul hatmanului Vasilie Rosăt, cu Tănăsie Blănariul și Savin, fiul Mariuții, și Ioniță, nepotul lui Savin, Mihalachi și Maria, fata Axiniții, ce a ținut-o Sandul Gândul, jeluind acești oameni asupra clucerului Rosăt precum având ei moșii în toate moșiile ce luase hatmanul Vasilie Rosăt dela postelnicul Gheorghe Turculeț, Ilie Rosăt nu-i lasă să stăpânească părțile ce le au dela un Dumitru Lența, care a făcut pe Magda, și Magda au făcut 2 fete anume Maria și Anghelina. Fiind toți de față, Ilie Rosăt spune că nu știe că ei sunt neam cu Turculeț arătând o anaforă în care scrie că Dumitru Lența avuse 4 copii: Magda, care a avut două fete: Maria și Safta; Maria a făcut pe Ileana și feciorul acesteia este Tănăsie Blănarul. Dar s'a arătat alt zapis, după căre Maria neavând copii a dat $\frac{1}{4}$ Horoșăuți lui C-tin Cucoranul. Neaducând dovadă jalobașii sunt dați rămași. Se scrie carte cu poroncă lui Grigoraș starostele de Cernăuți să dea mărturie dela cine descinde Blănarul. Neaducând mărturia, jalobașii au fost dați rămași din nou.

(Arh. Statului Cernăuți, pachetul Horoșăuți).

Spîța familiei Lența, vezi volumul I, pag. 168.

3. 1782, *Iunie 19*: În fața comisiei austriace se fac următ. declarații: Ilie Vlaico stăpânește de 50 ani $\frac{1}{4}$ Horoșăuți, moștenită dela părinți și moși. Simeon Turkul stăpânește $\frac{3}{4}$ Horoșăuți, moștenite dela părinți și moși. Moșul său Isac Cocoran cumpărase $\frac{2}{4}$ Horoșăuți, $\frac{1}{4}$ Horoșăuți Simeon Turkul l-a primit dela părinți. Un șfert de Horoșăuți Isac Cocoran l-a primit dela familia Lența, dar l-a dat în urmă familiei Vlaico.

(Tot aici, Liber Granicialium IV, 71—75).

4. 1789, *Oct. 28*: Constantin Vlaico din Horoșăuți dă fiicii sale Gafița drept zestre partea de moșie din Vilauce, ce o are după soțul său Nastasia, iar din Horoșăuți jumătate din partea sa, iar partea maicei sale câtă se va alege din Cuciur, Broscăuți, Vascăuți, Lucavăț și Vioreni. Socrul lui C. Vlaico este Grigoraș Topa.

(Tot aici, Pactorum Dotalia, 48).

5. 1796, *Oct. 13*, *Horoșăuți*: Gheorghe Vlaico și cumnatul său Vasilie Vlad fac schimb cu niște pământuri din Horoșăuți.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum XI, 91—92).

6. 1811, *Dec. 27*: Tribunalul din Cernăuți decretează, ca toate moșiile din Bucovina ale răp. Simon Turkul, anume: Pohorlăuți, Zastavna, Culeuț, Horoșăuți, Hliboca, Pătrăuți, Bănila, Putila, Boranciuc și Budenița, să fie trecute în proprietatea lui Thadăus Turkul.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIX, 209).

7. 1831, Mai 19: Wartan Warteresiewicz cumpără pentru suma de 100.000 Gulden Conventional Münze toată moșia Zastavna și $\frac{3}{4}$ Horoșăuți, care fusese ale lui Thadäus Turkul. (Tot aici, Liber Haeredit. XIX, 211).

Testamentul lui Thadäus Turcul vezi doc. 1762, Oct. 3, anexa 15.

Iași, 1750, Septemvrie 1.

37..

Constantin Racoviță VV. întărește lui Constantin Sturza fost mare stolnic o bucată de pământ din hotarul târgului Sirete zisă Verpole.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Constantin Mihai Cehan Racoviță* Voevod din mila lui Dumnezeu Domn Țării Moldoyii.

Arătându-ne al nostru cinstit și credincios boier *Constantin Sturza* biv vel stolnic diata Mării Sale Domnului *Nicolae* în care arată, că Măria Sa l-a miluit pentru dreapta și credincioasa slujbă, așijdere fiindcă Măria Sa l-a cununat, cu o bucată de pământ mai gios cătră *Rudești* din hotarul târgului domnesc *Sirete* cu un heleșteu în părâul *Horaet* care bucată de pământ se întinde dela apa Siretelui către apus până la capătul hotarului domnesc, după cum mai pre larg arată hotarnica boierilor hotarnici, a lui *Miron Gorovei* cămăraș și a lui *Bădăliță* fost vornic de Suceava, cari au fost trimiși să hotărască bucata aceasta de pământ, despățind-o de celalalt hotar dându-i partea de jos cătră *Rudești*, iar partea de sus rămânând pentru hrana târgoveților, și această bucată de pământ i-a dăruit Măria Sa lui *Constantin Sturza* și l-a miliut. De aceea noi așijdere am dat și am întărit această bucată de pământ arătată în diată du-sale lui *Constantin Sturza*, ca să-i fie dreaptă ocină și moșie și întăritură cu tot hotarul și toate veniturile nerușiit în veci și poftim și pe alți domni, pe cari Dumnezeu îi va alege după noi, ca să nu răstoarne această danie, după cum nici noi n'am răsturnat dania înaintașului nostru, ci s'o întărească.

Iași, let 1 Septemvrie 7259.

Constantin Voevod.

Iordachi mare logofăt am cetit.

Eu *Ștefan Buhăiescul* cămăraș am scris.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Verpole, unde se găsește copia germană. Despre Verpole vezi doc. din 1747, Martie 30.

Alte documente despre Verpole:

1. *1783, Apr. 11*: În fața comisiei austriace apare Andronic, vechilul lui Constantin Șturza, și declară că principele Iuon Nicolai dăruise stăpânului său o parte din hotarul târgului Sirete. Pe această bucată de pământ s'a întemeiat un sat. Hotarul Bucovinei a tăiat în două satul. Partea din Moldova se cheamă Verpole, cea din cordon, adică din Bucovina, se cheamă Neguscina sau Slobozia.

Hotarnica satului s'a făcut în zilele de 19—20/5 1783. Satul Verpole sau Negoscina se hotărește cu râul Sirete, cu târgul Sirete, cu pământurile dăruite mănăstirii Putna de târg, cu schitul zis Mănăstioara, cu vechiul hotar al târgului zis Coila, ce, pretinde mân. Putna, se cheamă Vicșani, cu satele Balcăuți și Rudești.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Verpole).

2. *1798, Aug. 13*: Boierul Iordachi Ramadan cu soția sa Smaranda vând partea lor de Negoscina câștigată prin schimb baronilor Nicolai și Iacob Kapri de Mărățai, fiii lui Andrei Kapri. Prețul 30.000 floreni. Ramadan câștigase această parte dela spătarul (ensiferus) Vasile Niculce, ruda (affine) răp. Constantin Șturza vornic. Ramadan luase toată partea de Verpole din Bucovina, zisă Negoscina.

(Tot aici, Liber Haereditatum XV, 23) .

3. *1806, Apr. 23*: Mihai, fiul lui Hagi Iosef Panicevici, cumpără dela baronii Nicolai și Iacob Kapri pentru suma de 15.000 galbeni turcești $\frac{1}{2}$ de Verpole, zisă Negostina.

(Tot aici, Liber Haereditatum XV, 25).

4. *1826, Iunie 12, Negostina*: Testamentul lui Mihai, fiul lui Hagi Iosef Panicevici. Panicevici luase de copil mic pe Andrieș, fiul baronului Nicolai Andrieș Capri, adoptându-l în urmă. De aceea îl face singurul moștenitor al său și-i dăruiește $\frac{1}{2}$ din Negostina, partea de jos, ce o are dela cumnații săi Niculai și Iacob baron Capri. Bolta din târgul Focșani o dăruiește nepotului său Iosef, fiul preutului Vărtan și al surorii sale Florica. Soția sa Sarica va trăi din veniturile averii sale până la moarte. Semnează: Mihai Hagi Iosef Panicevici (semnătură armenască), Marcus, fiul preutului Mardiros, preut armean de Suceava (semn. arm.), Simon Baronce (semn. arm.), Andronic Mane (semn. arm.).

Tradus din armeneste în nemtește de Ioseph Ritter von Simonowitz, Iohann Krzystofowicz, Gabriel Waldberger, gra-duierter Chefarzt der I. gal(izischen) Cordons-Abtheilung.

(Tot aici, Liber Instrumentorum VI, 491).

Andrieș Capri a moștenit astfel toată Negostina, care este jumătate din Verpole.

5. 1831, Dec. 22: Iacob baron Kapri vinde fraților săi Andreas și Deodat baron Kapri pentru prețul de 14.000 ducăți a $\frac{1}{4}$ parte din tot satul Verpole, zis și Negostina.

(Tot aici, Liber Haereditatum XV, 359).

Adecă Iacob Kapri a vândut $\frac{1}{2}$ din Negostina bucovineană.

1751, Aprilie 16.

38.

Domnul țării scutește de dajdie pe Toader Goian.

Noi *Costantin Mihai Cehan Racoviță* Voevod bojiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Facem știre cu această carte a domniei mele pentru *Toader Goian* mazil dela ținutul Cernăuțului, carele fiind vec mazil și tot cu dajdea să în visterie, iar acum întâmplându-să de au venit la mare sărăciea și slăbăciune mai vartos fiind lipsit și de vederile ochilor, domniea me m'am milostivit și l-am ertat de dajdea lui răzindu-să și numele lui din tabla mazililor, pentru aceia Du-(Voastră) boeri i slujitori care veți umbla cu slujbile domniei mele la mai sus numit ținut văzind carte domniei mele toți să aveți a da bună pace, întru nimică să nu-l supărați. Aceasta scriem.

Let 7259 Ap(rilie) 16.

Proci vel log.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

1751, Aprilie 24.

39.

Târgoveții de Cernăuți se scutesc de solărit.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Constantin Cehan Racoviță* Voevod din mila lui Dumnezeu Domn Țării Moldovii.

Jeluindu-se târgoveții din târgul *Cernăuți*, Moldoveni și Jidovi, precum ei și lăcuiitorii de *Horece*, cari se află în hotarul târgului, nici odată n'au dat solăritul zicând că au avut ispi-soace dela domnii trecuți, cari ispi-soace le-au fost luate de răpousatul Nicolai Costin biv vel jitnicer, fiind atunci staroste de Cernăuți, în vremea domniei domnului Constantin Nicolae VV. zicând că vrea să le vadă oprindu-le la el, dar puțin mai târziu ne mai fiind staroste târgoveții i-au cerut ispi-soacele, la care el a răspuns că nu le mai are la mână, dar le va trimite dela Iași, și murind puțin mai în urmă, ispi-soacele mai sus zise s'au pierdut, de aceea au cerut dreptate nefiind obiceiul ca să plătească solăritul, și cerându-li-se solăritul de aceea am dat târgoveților de Cernăuți această carte a domnii noastre poruncind să nu plătească solăritul după cum le-a fost obiceiul și să se apere de zapcii, iar cine se va împotrivi acestei cărți a domnii noastre, unul ca acela se va pedepsi. Altfel să nu fie.

24 Aprilie 7259.

Din Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Cernăuți, unde se află copia germană.

Alte documente:

1. 1753, *Noemvrie 23*: Matei Ghica VV. scutește pe târgoveții de Cernăuți, Moldoveni și Jidovi, de solărit. (Ibidem).

2. 1760, *Martie 29*: Ioan Calimah VV. înoeste privilegiul, la fel ca în doc. anterioare. (Ibidem).

3. 1766, *Oct. 1*: La fel. (Ibidem).

Locuitorii ținutului Cernăuți, consumând sare adusă din Tara leșască, erau ținuți să plătească solăritul.

40.

1751, Mai 8.

Constantin Mihail Cehan Racoviță Voevod trimite pe ispravnicul Dinul Cantacuzino să hotărască locul din târgul Sucevii ce este al mănăstirii Sf. Ilie și se împresoară de cătră Armenii din Suceava.

+ Noi *Costandin Mihail Cehan Racoviță VV.* bojiu milostiuu gospodar zemli moldavscoi.

Scriem domniea mea la credincios boeariul nostru dum-nalui *Dinu Cantacuzino* biv vel păh(arnic) ispravnecul de

ținutul Sucevii, îț(i) facem știre că viind înaintea domnii mele igumenul *Parthenie* dela m(ă)n(ă)st(i)re dela s(ve)tăii *Ilie* au arătat ispisoc de danie dela pre înălțat părintele domnii mele Măriea sa Mihai Vodă pe o bucată de loc din hotarul târgului Sucevii, c'au dat-o danie mănăstirii de 25 ani care este și hotărâtă în semne pe cum pe largu arată ispisocul Mării Sale, care danie am întărit-o și domniea mea cu hrisovul domnii mele, numai ni-au înștiințat domniea mea dela numitul egumen, precum Armenii de Suceavă au luat câțva din locul acesta cu doao rânduri de hotarneci ce'au dus ei acolo, care hotarneci nesocotind ispisocul părintelui domnii mele au luat din bucată această de loc danie mănăstirii ș-au dat beasearicii armenesti și schitului armenesc și cu mărturiile hotarnecilor s'au apărat Armenii, de nici de a zece n'au vrut să lase pe călugări să ea, pentru care poruncim domitale să eai din mâinile Armenilor hotărnicile ce au și să le dai în mâna egumenului să ni le aducă aice la domniea mea și petrele ce-au pus hotarneci să le lepezi și s(ve)tăii *Ilie* să-ș stăpăniască bucată această de loc cu pace în semnele, precum îi arată ispisocul domnești și dejma ce-a fi fost au să o îplinești dela cine a fi luat-o, într'alt chip să nu fie și carte aceasta dela mâna călugărilor să nu să ea și ca să nu mai aibă Armenii cuvânt de răspunsu îț(i) poruncim singur du-(ta) să mergi să vezi semnele ce scriu la ispisoc și pe semnele acele să-ș(i) ție călugării locul.

7259, Mai 8.

Trecută la condică de Tanas(ie) biv căm(ă)raș

Original, hârtie, pecete roșie mică, arhiva mitropoliei Cernăuți, fasc. 52, Lit. O.

Dania s'a făcut la 1726 Iulie 15 (vezi documentul). Schitul armenesc se cheamă Hagigadar.

Despre Areni vezi doc. din 1747, Iunie 20.

41.

1751, Iunie 3.

A treia parte de sat Valeva, ținutul Cernăuților, se întărește lui Toader, fiul lui Gligoraș Păunel.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Constantin Mihai Cehan Racoviță* VV. din mila lui Dumnezeu Domn Țării Moldovii.

Am dat scrisoarea domniei mele lui *Toader*, fiul lui *Gligoraș Păunel*, nepotul lui *Gligoraș Drace* fost mare medelnicer, ca să fie volnic cu aceasta să stăpânească a treia parte de sat de *Valova* și să ia de a zecea, pentru care parte ne-a arătat zapise și ispisoaice domnești anume dela răp. Constantin Duca VV. și dela Mihai VV. și Constantin Nicolae VV. și ne-a mai arătat un zăpis de mărturie dela *Hrisoscul*, fost mare stolnic și staroste de Cernăuți, scriind precum s'a judecat cu *Ștefan Tabără* căpitan și cu *Gavrilaș Niculcea* mare căpitan și s'a aflat că această parte este a lui, stăpânind-o cu pace moșii și părinții lui și el până astăzi și că partea lui Ștefan Tabără este în moșia lui Gavrilaș Niculcea căpitan, neavând ei drept la a treia parte a lui, și după acest zăpis și după zapisele arătate mai înainte lui Sandul Sturza biv vel logofăt și cînstilului și credinciosului nostru boier Radul Racoviță mare vornic, la care a fost trimis, am dat și domnia mea această scrisoare a domniei noastre, precum să stăpânească acea a treia parte de sat de Valova și să-și ia de a zecea din ôrândă, din roadele câmpului, fânațe, stupi și grădini, din tot locul toate veniturile după obicei. Așijdere și vecinii ce șed pe partea lui vor face învoială cu dânsul, precum îi vor lucra 12 zile, iar cine ar avea ceva împotriva, unul ca acela să vie cu zapisele și nime să nu cuteze să stea împotriva acestei scrisori a domniei noastre.

3 Iunie 7259.

Marele logofăt a cetit.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Valeva și Liber Gracialium IX 509—510, unde se găsește copia germană.

42.

1751, Iunie 5.

Constantin M. Racoviță Voevod întărește lui Nicolai Ilschi partea sa de Crasna, ținutul Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Constantin Mihai Cehan Racoviță* VV. din mila lui Dumnezeu Domn Țării Moldovii.

Am dat scrisoarea domniei mele lui *Nicolae Ilschi* ca să fie puternic a apăra hotarul satului său zis *Crasna*, ținutul *Sucevii*, care zisese că-i este dreaptă moșie și nime fără știrea lui să nu poată ara, coși sau paște sau să se amestece la slatina ce este pe această moșie și să fie volnic a lua de a zecea după obicei și a stăpâni moșia împotriva tuturor, iar cine ar avea ceva împotriva să vie la divan și nime să nu se scoale împotriva acestei cărți a domniei mele. Aceasta.

5 Iunie 7259.

Arh. Stat. Cernăuți, pachetul *Crasna*, unde se află copia germană.

43.

1751, Iulie 8.

Ioniță Talpă, nepotul lui Constantin Păunel, vinde lui Iuon Samson și lui Ioniță Strâșca partea sa de moșie din Berbești, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Ioniță Talpă*, fiul Mariei, care a fost fiica lui *Constantin Păunel*, scriu și mărturisesc, precum de nime nevoit nici îndemnat ci de a mea bună voie am vândut a mea dreaptă ocină și moșie a treia parte din a patra parte de sat de *Berbești*, ce o am dela moșul meu *Constantin Păunel*. din vatra satului, din apă, din fânațe și din tot locul cu toate veniturile, nepotului meu du-sale lui *Iuon Samson* și lui *Ioniță Strâșca* păharnic cumnatul lui *Iuon Samson* pentru 50 lei bani gata, bani noi, ca să le fie lor, copiilor, nepoților și strănepoților lor dreaptă ocină și moșie în veci și pentru mai mare credință am iscălit împreună cu boierii cari au fost față la această tocmală.

8 Iuli 7259.

Ioniță Talpă,

Vasilie Crupinski staroste am fost față.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul *Berbești* și *Liber Granicialium* I pag. 261—2, unde se găsește copia germană.

Alte documente:

1. 1728, *Mai*: Zaharie Ghițescul, nepotul lui Ciornohuz, vinde protopopului Toma din Berbești moșia sa, jumătate din jumătate de sat de Berbești, ținut Cernăuți, ce o are dela moșul său Ciornohuz, pentru 2 boi socotiți cu 18 lei, din care a plătit bani gata 4 taleri (Ibidem. Liber Granicialium I pag. 265—266).

2. 1776, *Iulie* 8: Naftanail monah Calmuțchi, egumen și ctitor, fiul lui Dumitraș Calmuțchi s'a călugărit la mânăstire. Neamț și din mijloacele sale a zidit schitul Berbești sau Ostra dăruindu-i o bucată de pământ din hotarul Draceniței până la pârâul Ostra, 2 heleștee, fânețe, 10 fâlcii situate deasupra satului Berbești, 10 fâlcii la dealul Maleniște, 6 fâlcii mai jos de sat, 400 lei, tacâmuri de argint, odăjdii, o cutie de argint, o cruce de argint, toate cărțile trebuincioase, 12 boi, 14 vaci cu vitei, 100 oi, 2 prisăci, 10 epe, 1 armăsar, 2 cai cu trăsura lor, folosirea gratuită a morii rămasă fratelui Mihalachi Calmuțchi păharnic și banii care vor rămânea după moartea sa.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Berbești, vezi și Erast Hostiuc: Schiturile și sihăstriile Bucovinei de altă dată, Cernăuți 1936 pag. 177—178.

3. 1782, *Febr.* 5: Egumenul schitului Ostra sau Berbești anume Ignatie diacon apare în fața comisiei austriace și declară că schitul a fost zidit de Nicolai Calmuțchi zis și călugărul Natanail înainte cu 20 ani. Schitul posedă pământ de vreo 100 fâlcii. Mai posedă 8 fâlcii dăruite de Catarina Samson.

(Tot aici, Pachetul Berbești).

Despre schitul Ostra vezi I. Onciul: Fondul religios pag. 55. Despre dania Catarinei Samson vezi doc. din 1765 Dec. 14.

4. 1783, *Martie* 20: În fața comisiei austriace apar răzeșii de Berbești. Satul se împarte în 3 părți. Ioan Calmuțchi posedă $\frac{1}{2}$ sat, moștenită dela răp. său tată Mihalachi Calmuțchi, acesta o cumpăraseră. (Vezi doc. din 1710 Oct. 5). Vasile Samson posedă $\frac{1}{4}$ sat. Sandul Păunel cu Vasile, fiul popei Toma, și rudele lor posedă $\frac{1}{4}$ sat. Vasile Samson moștenise partea sa dela tatăl său Toader Samson, iar acesta o primise căsătorindu-se cu fiica lui Onciul de Zamostie. O parte cumpăraseră frațele acestuia. (Vezi doc. din 1715 Febr. 26). Sandul Păunel moștenise a $\frac{1}{8}$ parte Berbești dela tatăl său Gligoraș Păunel. Vasile, fiul popei Toma, a primit a $\frac{1}{8}$ parte dela tatăl său Toma, care o cumpăraseră. (Vezi doc. din 1719 Febr. 6).

(Tot aici, pachetul Berbești).

5. 1795, *Apr.* 11, *Botoșani*: Dimitrie Calmuțchi, fiul lui Mihalachi C. din Bărbești din cordonul nemțesc, simțindu-se slab dăruiește surorii sale Zoița din a $\frac{1}{8}$ parte Bărbești din stâlpul fratelui Ioan a $\frac{1}{4}$ parte, adică $\frac{1}{2}$ din a $\frac{1}{12}$ parte de

sat; iar fratele mai mic Nicolai primește o parte de Bărbesti despre Pleșinița. Semnează: Veniamin mitrop. Moldaviei.

(Tot aici, Liber Instrumentorum IV 108).

Zoița a fost mama lui Iordachi Bașotă biv vel comis.

6. 1796, Oct. 23, *Mănăstirea Neamț*: Dosiftei monahul, fiul răp. Mihalachi Calmuțchi păharnic, nepotul lui Dumitrașco Calmuțchi căpitan, strănepotul lui Ioan Calmuțchi dăruiește fratelui său Niculae Calmuțchi părțile sale din Bărbesti anume $\frac{1}{3}$ parte din jumătate, $\frac{1}{3}$ parte din a $\frac{1}{3}$ parte de Mănilești, $\frac{1}{3}$ Panca, $\frac{1}{3}$ Comănești, $\frac{1}{2}$ din $\frac{1}{16}$ parte de Berhomete pe Sirete. Semnează: monahul Manasie, monahul Serapion.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 69).

7. 1798, Apr. 20: Mazilul Ioan Păunel dăruiește fratelui său Andrei partea sa de Bărbesti, Lucavăț și Berhomete.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 194).

44.

1751, Iulie 9.

Se face schimb de moșii: Șerban Flondor dă a patra parte de sat Vascăuți și primește dela Aristarh întreg satul Hlinița.

Amândouă satele se găsesc în ținutul Cernăuților.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Șerban Flondor* fost medelnicer fac știre cu acest zapis al meu, precum m'am învoit de bună voia mea cu du-lui *Aristarh* vel ban făcând schimb, și i-am dat a patra parte de sat de *Vascăuți* la apa Ceremușului, ținutul Cernăuți, cu toți vecinii depe acea parte, fără de partea lui *Vasilie*, fratele popii Toader, și a lui Gligoraș Struga, nepotul lui Fochi, cari au fost răscumpărate și fără partea celor doi fii ai lui Fochi, anume Gligori și Nechita, care parte le-a dăruit mama mea, iar ceilalți vecini câți sunt pe acea a patra parte să-i fie drepti vecini, pe care a patra parte mai sus amintită am primit-o dela părinții miei ca o dreaptă moșie după vechile ispisoaice, pe care i le-am dat, și mi-a dat du-lui întreg satul *Hlinița*, tot în ținutul Cernăuți, la Prut și 200 lei și învoindu-mă cu du-lui pentru casa și moara dela Vascăuți, ca să le pot duce la Hlinița, ne-am înțeles și mi-a dat pentru ele 70 lei și am dat zapis unul altuia ca să-i fie lui, jupănesii lui și copiilor lui dreaptă

ocină și moșie în veci, și să-și scoată și întăritură domnească și pentru mai mare credință am iscălit.

9 Iulie 7259.

Serban Flondor medelnicer.

Gheorghe visternic, martor, *Lupul Crupinski* sulger martor.

Din Arhivele Statului, Cernăuți, Liber Granicialium IX 543—545 și pachetul Vascăuți pe Ceremuș, unde se află copia germană.

Alt document despre satul Vascăuți:

1. 1730: Iordachi Cantacuzino dă fiicii sale Balașa, căs. cu Aristarh Hrisoscoleu vel comis satele Zadubreuca și $\frac{1}{2}$ Vascăuți, amândouă ținutul Cernăuți. Vascăuții fusese cumpărați a patra parte dela Catrina, fata lui Flondor și a patra parte dela vara Safta, fata lui Preda (Paladi) stolnicul, partea Saftai se trage depe Boul (Iorga N.: Studii și documente VII pag. 192).

Despre satul Hlinița dăm următoarele documente:

1. 1762, Iunie 23: pâr. Hrisanft egumenul mân. Pobrata s'a plâns că moșia Dracinița se împresoară de satul Hlinița. Au fost chemați răzeșii și oameni bătrâni. Serban Flondor med. a arătat un uric din 13 Martie 6967 (1459) dat de Ștefan VV. despre hotarele Hliniței către Dracinița, după acest uric hotarul este: Poiana Spasca, muchea dealului mai sus de Levențe până la scursura, care se cheamă Păduricea Lungă, unde pârâul Lucheul cade în pârâul Hliniței, la Rogoze, pârâul Mesleu, peste Rudca, hotarul Berbeștilor, muchea dealului, la Podiș, pârâul Lăpușna, mănăstirea zidită de Calmuțchi, la Cununa, pârâul Toroșonețul, la hotarul Costeștilor, la Balta Palatina, pârâul Trostenețul, casa lui Travta, pârâul Cabinii, pârâul în jos până unde cade în pârâul Hliniței; In hotarul Draciniței este cuprins și satul Haraseuca și $\frac{1}{4}$ parte Costești, care a $\frac{1}{4}$ parte fusese dăruită mân. Pobrata de Iliș VV. Poiana Spasca a rămas în hotarul Hliniței. Au semnat: Coste Vameșul hotarnic, Ioniță Strâșca vel căpitan hotarnic, Hrisanft egumen, Ștefan Tabără căpitan hotarnic.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Hlinița).

2. 1777 Aug. 17: Boierii divanului dau o anaforă despre conflictul ce-l au frații Ioniță și Toader, fiii lui Serban Flondor fost II medelnicer cu Hrisanft egumenul mân. Pobrata. Tatăl lor făcuse schimb la 1751 Iuli 9 dând $\frac{1}{4}$ Vascăuți pe Ceremuș și primind dela răp. Aristarh Hrisoculeu fost mare visternic satul Hlinița, iar de atunci frații Flondor au stăpânit acest sat după zăpisiul lui Ștefan Vodă din 1459 Martie 13 (nu s'a păstrat). Dar de un an încoace egumenul Pobratei a împresurat două părți din Poiana Spasca, împreunând-o cu satul Dracenița. Eg. Hrisanft a arătat o hotarnică din 1736 după

care acele două părți de Poiana Spasca se țin de Dracenița. Flondoreștii au răspuns că la facerea acelei hotarnice făcută de starostele Scarlat, dresale Hliniței fusese la Turculeț în Țara Leșască. Visternicul Aristarh le-a primit în urmă cu judecată. Între ele se găsea și uricul din 1459, în care scrie că toată Poiana se ține de hotarul Hliniței. Astfel la 1762 Iuni 23 toată Poiana Spasca a fost dată Hliniței. Hrisanft a răspuns că la 1582 Aug. 22 (vezi vol. I 84—85) satul Hlinița fusese dat mân. Pobrata, dar de Spasca nu se vorbește nimic. Dar mânăstirea Pobrata n'a stăpânit nici odată satul Hlinița, ci numai satul Dracenița. S'a găsit că egumenul de Pobrata pe nedrept a ocupat cele două părți de Spasca, iar Flondoreștii să stăpânească satul Hlinița cu toată Poiana Spasca. Domnul confirmă. A trecut în condică Iuon Nicolai condicar.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Hlinița).

3. 1782, *Sept. 20*: Toader și Ioniță Flondor apar în fața comisiei austriace și declară că posedă întreg satul Hlinița după schimbul făcut de tatăl lor Șerban cu visternicul Aristarh. Șerban Flondor a murit înainte cu 14 ani, deci la 1768. (Tot aici).

4. 1784, *Nov. 16, Sirete*: În urma răp. Iuoniță Flondor au rămas 9 copii. Cei doi fii majori Vasilie și Gheorghe primesc $\frac{1}{2}$ Hlinița și o parte de Putila, să le stăpânească frățește. Cei 3 fii minori anume Constantin, Iuoniță și Dumitraș primesc $\frac{1}{2}$ Milie și o parte de Putila, s'o stăpânească frățește. Cele 3 fete minore: Anița, Maria și Alexandra primesc în părți egale întreg satul Bainte. Fiica Safta primește jumătate de sat Biholar.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contract. Novorum XV 120—125).

5. 1786, *Iunie 14*: Testamentul lui Toader Flondor. Neavând copii, el dăruiește nepotului său Vasilie $\frac{1}{2}$ Hlinița și a $\frac{1}{8}$ parte de Putila. Dar dacă Vasilie, care-i bolnav de un picior, nu s'ar căsători, atunci acea $\frac{1}{2}$ Hlinița să rămână nepoților Vasilie, Gheorghe, Costantin și Dumitrachi, să fie câte a $\frac{1}{8}$ parte de sat. Vasilie va primi casele și toți Țiganii.

(Tot aici, Liber Testamentorum II pag. 196).

6. 1787, *Aug. 18*: Ioniță Flondor, fiul răp. Ion Flondor fost vornic de Câmpulungul rusc, simțindu-se slab, dă $\frac{1}{3}$ din jumătate de Milie fraților săi Constantin și Dumitraș, iar $\frac{1}{8}$ din a $\frac{1}{4}$ Putila fraților săi Vasile și Gheorghe. A scris Mihailă Leferovici, dascăl.

(Documentele familiei Flondor).

7. 1791, *Aug. 17*: Vasile Vasilco de Berhomet declară, că socrul său Ioniță Flondor a avut 9 copii anume, Vasilie, Gheorghe, Costachi, Dumitraș, Ioniță, Anița, Maria, Alexandra și Safta. Au murit necăsătoriți: Ioniță, Alexandra și Safta. Vasilco cere partea de avere după răp. sa soție Maria. Anița s'a căsătorit cu Manole Potlog.

Tot aici, Liber Contract. Novorum XV 126).

8. 1798, Febr. 12, *Hlînița*: Toader Flondor „cunoscând cumcă aproape este hotarul vieții” sale și neavând copii, dăruiește soției sale Anița $\frac{1}{8}$ Putila și $\frac{1}{2}$ Hlînița. Anița rămâne epitrop la biserica din Hlînița pe care el o zidise din temelie. Intr’o scrisoare deosebită va dispune, ce se va întâmpla cu averea sa după moartea Aniței. Semnează: Gheorghe Stârce și Alexandru Ilschi. A scris Ilie Ilschi.

(Original, Docum. Flondorești nrl. 189).

9. 1800, Ian. 22, *Hlînița*: Toader Flondor, simțindu-se slab, își scrie testamentul, dispunând ca $\frac{1}{8}$ Putila să treacă imediat în stăpânirea nepoților săi, fiii fratelui său Ion Flondor. Jumătate Hlînița rămâne deocamdată a soției sale Anița. După moartea ei, $\frac{1}{2}$ Hlînița va trece în stăpânirea nepoților săi, fiii lui Ion Flondor, anume Vasilie, Iordachi (urmasul și cliromnul lui Gheorghe) și Dumitrachi; lui Costache fiindcă l-a „scârbit peste puțință” nu-i lasă nimic, dar în locul lui face clironomi pe copiii lui. Scrisoarea făcută la Ilschi (din 1798 Febr. 12) rămâne răsuflată.

(Copie, Docum. Flondorești nrl. 190).

10. 1807, *Aprilie 23*: Tribunalul din Cernăuți înscrie jumătatea de Hlînița a lui Teodor Flondor și a soției sale Anița pe seama moștenitorilor Vasilie, Dimitrie și Iordachie și a copiilor lui Constantin Flondor anume: Nicolai, Vasilie, Gheorghe și Ioan.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haered. XVIII 50).

11. 1819, *Iulie 20, Hlînița*: Vasile von Flondor, simțindu-se slab, își face testamentul. Având trei frați anume Gheorghe, Constantin și Dumitrachi „și trăind noi în totă viață noastră cu frățască dragoste și ajutându-ne unul pe altul la toate nevoele, greutățile și cheltuielile”, dispune următoarele: Nepotul său Iordachi Flondor, fiul lui Gheorghe, primește $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ Hlînița, toată partea din Putila și toată gospodăria din Hlînița. Frațele Dumitrache Flondor și urmașii răp. său frate Constantin primesc toată partea din satul Cobălciu, jumătate de Melităuții sau Hlina și $\frac{1}{4}$ parte de Peciche din Basarabia. Frațele Dumitrache primește $\frac{1}{12}$ parte din satul Domușteni din Moldova. Urmașii fratelui Constantin mai primesc $\frac{1}{12}$ parte Bainte. Vasile Flondor mai are două surori: Anița căs. cu Potlog și Marica căs. cu Vasălco. Intentându-i proces i-au făcut multă scârbă, cu toate acestea dispune ca toți cliromonii săi să dea fiecareia din ele „pentru pomenire și bunătațe me” câte 50 galbini, numai o singură dată. Alexandru Calbazani pentru buna sa purtare va primi dela cliromoni pe toată viața sa 100 galbini olandezi și să aibă a purta toate procesele Flondoreștilor. Executorii testamentului sunt Alexandru Calbazani și frațele Dumitrache.

(Copie, Documentele familiei Flondor).

În Hlinița se află urmele unei tabere militare, vezi Karl A. Romstorfer: Die Wallburg und neue Funde in Hlinitza (Bukowina) in Mittheilungen der K. K. Central-Commission zur Erforschung und Erhaltung der Kunst und historischen Denkmale, Wien 1895, XXI. Jahrgang, Neue Folge, pag. 180—184.

Despre Hlinița vezi și N. Iorga: Documente privitoare la familia Callimachi vol. I 435 nrl. 45, unde la 1760 Aristarh declară că satul Hlinița fusese al mamei sale, dată ei zestre de răp. Duca Vodă.

45.

1751, Iuli, 19.

Căpitanul Manoli Zamfir ia în stăpânire moșia Culeuț pentru o datorie a lui Ursachi Isar. Însă neavând copii, dispune ca după moartea sa moșia Culeuț să treacă înapoi în proprietatea lui Ursachi Isar sau a urmașilor săi.

Datam scrisoare me la mână lui *Ursachi Isar* precum să știe pentru a patra parte de sat de *Culeuți* moșie lui Isar ce meu zălogito sângur Ursachi Isar la mini cu zapis la velet 7246/1737 Noemvrie 20 și trecând cățva ani la mijloc lam apucat pe Isar la al triele an sãm de banii și săș stăpânească moșie și el neavând nici o facere de bani meu dat alt zapis sãm fie moșie în veci a me sãm fac și dresă domnești pe ace parte de moșie și el să naibă treabă, dici eu am socotit neavând eu copii și fiind el om sărac să țiiu eu moșie pân la moarte mea, iar după moarte me să rămăe moșie iar lui Isar și a copiilor lui și zapisăle acele ce sânt la mine de cumpăratură și scrisorile ce miau dat Isar pentru ace parte de moșie după moarte mea să nu să ție în samă și să rămâne moșie iar a lui Isar și aceasta scrisoare s'au făcut dinainte Du-sale *Vasălachi Crupinski*, starostele de Cernăuți, și altor boeri care sau tãmplat și pentru credința mam iscălit.

Let 7259, Iuli 19.

Manoli Zamfir căpitan.

Vasile Crupinski staroste.

Ioniță vel căpitan.

Ioniță Beldiman visternic.

Și eu *Paladi* diiac ot *Cernăuți* am scris cu zăsa Du-lui căpitan *Manoli*.

Original, Forum Nobilium Cernăuți, pachetul cu documente vechi.

46.

1751, Iulie 25.

Constantin Mihail Cehan Racoviță Voevod trimite pe fostul jlitnicer Ștefan Hermezău să stabilească hotarele satului Corlățelelele ținutului Sucevii, care șat se împresoară de răzeși

Noi *Constandin Mihail Cehan Racoviță Voevod* bojiuu mi-lostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Scriem domniea mea la credincios boeariul nostru du-(lui) *Ștefan Hermezău* biv vel jit(nicer), facem știre că domnii mele s'au jăluit rugătorii noștri *Ionichie* egumenul și cu tot săborul de la sf(â)nta m(â)n(ă)stire *Moldovița* zicând că are m(â)n(ă)st(i)re o moșie anume *Corlățelelele* în ținutul Sucevii și să inpresură dispre alți răzeși și mai au și alte moșii, pentru care au cerșut hotarneci ca să-ș hotărască acel(e) moșii și pentru aceea iată și domniea mea (în)tărindu-(te) pre dumn(ea)ta hotarnec, deci văzind carte domnii mele să te scoli să mergi la aceli moșii și să strângi oameni buni de pin pregiur și pre toți răzeșii și să eai sama cu amănuntul și pe buna dreptate pe scri-sori ce-ți vor arăta și de vor fi la vr'unii hotarneci veachi pe acele vii urma a le izbrăni și să le stălpeaști cu bolovani, iară ne aflându-se hotarnică la nici o parte, atunce să cerci cu dovedire din oameni bătrâni ce-or fi trăit pe aceli moșii, cum știu cu sufletele lor stăpânire acelor moșii și pre unde vor arăta oa-meni(i) bătrâni în frica lui Dumnăzău c'au înblat hotarăle pre acolo viți pune semne bolovani și să dai mărturie în semne, întru care să pui să să iscăliască ș'alții toți căți s'or tămpla strânși la hotărăt și fiind hotărătură cu dreptate om întări și domniea mea cu ispisoc sfintii mănăstiri, aceasta scriem.

Iulie 25, 7259.

Ca, vel log.

Original, hârtie, pecete mică roșie, arhiva mitropoliei Cernăuți fasc. 61 Lit. H. Textul german publicat de Wickenhauer: Moldowitza pag. 135—136 nrl. CXCIX.

Alte documente despre satul Corlățeale:

1. 1782, *Dec. 13, Suceava*: Frații Iuon, Costachi și Gheorghe Gore declară în fața comisiei austriace că posedă din satul Corlățești, zis îndeobște Corlățele (heute aber durchgehends Corlățele genannt) mai mult decât jumătate. Satul întreg fusese al Goreștilor, dar un unchiu al lor care a fost călugăr, dăruise o parte mănăstirii Slatina. Răstămoașa lor a fost o fiică a lui Toader Boul visternic care cumpărase satul. Satul se hotărește cu satele Băișești, Stejereni și Corlata.

Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granic. IV 464—467). Satul Corlățești se cheamă astăzi Brăiești.

2. 1795, *Iuni, Suceava*: Ioniță și Costachi Gore, Safta Talpoaia, Gheorghe Gore și Aftimia Simțorzoaia (Sângeorzoaia), fiii lui Ilie Gore postelnic împart partea lor de Corlățești, adică mai mult de jumătate, în 5 părți. Această parte le vine dela maica lor Maria, fata lui Solomon Brăescul medelnicer. După moartea fratelui lor Ioniță Gore această parte să rămână împărțită în 4 părți, el fiind sterp.

(Tot aici, Liber Contract. Nov. XV 400—404).

3. 1815, *Oct. 20, Brăiești*: Maria Ghervan, fiica răp. Gheorghe Gore, dă fraților ei Iordachi și Ion Gore partea ei de moșie din Corlățești sau Brăiești.

(Tot aici, Liber Instrumentorum VIII 471).

47.

1751, Septemvrie 3.

Hotarnica satului Ostrița, ținutul Cernăuți, cu care se termină conflictul de decenii avut cu satul Boian, proprietatea familiei Neculce.

Din poronca luminatului pre înălțat domnul nostru Măriia Sa *Costandin Mihail Cehan Racoviță* VV. am mersu la satul *Ostrița* a mănăstirii Putnii ce să hotărăști pe din gios cu satul *Boianul* la ținutul Cernăuților, pentru care au avut multă pricină și gălceavă călugării de Putna cu răposatul vornicul *Ion Neculce* până au trăit și după moartea și cu fii săi Ilie spăt(ar) și Alicsandru armaș pentru hotarul acestor sate împresurând unul pe altul, care gălceavă a lor s'au tras la 30 ani și în multe rânduri la câteva domnii s'au rânduit boeri

hotarnici ca să le aleagă și să le hotărăscă pricina și nici pi o hotărâre nu s'au odihnit nici o parte nici alta, până acum mai pi urmă mergând și noi acolo la locul cel de pricină și fiind di faț(ă) și călugării de Putna Gherman egumenul cu tot săborul și fii vor(nicului) Ion de mai sus numiți i-au adunat acolo și pe alți răzeși și migieși din sus și din gios și pe Gavril Volcinski cu frații săi și luându-le sama pe scrisori și pe mărturiile a oameni bătrâni cum an(!) chip nu s'au putut îndrepta de vreme ce hotarnici vechi în semne nu s'au aflat nici la o parte ci numai mărturii ominești mărturisind în multe chipuri și măcară că mărturie mai de credință s'au cunoscut a fi răpoosatului Savii ce au fost mitropolit ce-au dat în scris la mănăstire mărturisind de hotărâre satului Ostrița pe din gios despre Boian, dar pe ace mărturie nici vor(nicul) Ion până au trăit nici fii săi nu s'au odihnit arătând multe pricini în protivă, ci numai după toate aceste socotindu-se și o parte și alta s'au învoit în de săne înainte noastră ca să tae pricina cu așezământ și într'acesta chip s'au așezat de bună voe lor de înbe părțile ca să le fie dispărțire hotarilor a satului Ostrița pe din gios despre hotarul satului Boianul, pe aceste semne ce s'au însămnat după cum arătați mai gios anume pre unde cu toții au mersu împreună cu noi de au și hotărât cu semne începându-să hotarul Ostriții pe din gios despre hotarul Boianului întâi din malul Prutului și peste lungă(!) spre răsărit până în margine luncii s'au făcut un buor într'un pădureț și dela bour drept peste o baltă în cie parte s'au pus stălpul di piatră în malul bălții și de acolo drept piste șeas(ul) Prutului și trecând peste altă baltă s'au pus ș-alt stălpul di piatră în malul bălții despre răsăritu și de acolo iară peste șeas și drept la dial și în buza dealului s'au pus alt stălpul di piatră aproape de un șanțu vechiu, de acolo peste dial și la vale pe costișe s'au pus altă piatră și de acolo dreptu în matca apii Hucăului, unde s'au făcut buor într'o răchită și de acolo matca Hucăului în sus până în hotarul satului Răreancii a mănăstirii Slatinii și de acolo să întoarce hotarul Ostriții alături cu Rărence pe unde s'au aflat despărțit hotarul cu pietre vechi și să sueta hotarul Ostriții din Hucău la dial pre o vâlce și în sus vâlcea până la o piatră veche în matca vâlcii și tot în sus din piatră în piatră până în capul hotarului Ostriții și de acolo să întoarce hotarul Ostriții ce-i pe din sus, hotar alături cu hotarul sa-

tului Jușca a mănăstirii lui Barnovschi și tae prin readiul ci să numește Lipnicul pin capul readiului pe din sus și di la Lipnic drept la vale peste drumul cel mare și peste un părauț și prin mijlocul Budii și drept la un stejar ce au fost buor în lunca Prutului di cie parte care copaci fiind tăet oborât gios s'au făcut alt buor în prijma locului într'un stejar și di la acel buor drept la malul Prutului însă hotarnică pre aceste semne despre Jușca nu s'au aflat nici la călugării de Putna nici la călugării de Barnovschi numai pi mărturiile oamenilor bătrâni ce au știut hotarul și au mărturisit cu sufletele lor fiind de faț(ă) și vornicelul de Jușca, vechil din parte mănăstirii Barnovschi, anume Grigor Clim, pre aceste semne am dat și noi să fie hotar între satul Ostrița despre Jușca și precum am ales și am așezat și am hotărât am dat și de la noi această mărturie hotarnică ca să știe.

Let. 7260 Săpt. 3.

Buhăescul biv vel med(elnicer). Hotarnicu.

Original, hârtie, Arhiva mitropoliei Cernăuți fasc. 2 lit. F. Întărirea domnească la această hotarnică s'a dat la 1752 Sept. 15. (Original, hârtie, pecete roșie mică, arh. mitrop. Cernăuți fasc. 2 lit. G).

Alte documente:

1. 1755, *Iunie 23*: Ion Iamandi și I(ani) staroste comunică că a apărut în fața lor Ilie Neculce spătar pt. iazul făcut de călugării de Putna pe părauul Hucău ce desparte Ostrița de Boian. părauul suindu-se dela iezătură a înecat câțva loc stricând ogoarele de păpușoi și fânatele Boianenilor. Călugării răspund că și Ilie Neculce a făcut un iaz pe Hucău cu piuă de sucmane. Piuă o făcuse un om al lui Neculce, a îmblat timp de 3 săpt. și venind apa mare a stricat iazul și pina; de atunci nu mai este nici iaz nici piuă. S'a hotărît să se strice iazul făcut de călugări. (Original, hârtie, arhiva mitrop. Cernăuți, fasc. 2 litera I).

2. 1755, *Aug. 25*: Matei Ghica VV. Ilie Neculce biv vel spătar se jeluește împotriva mân. Putna. Părauul Hucău care desparte Ostrița de Boian a fost ezit de călugări în vederea ridicării unei mori și a înecat câteva părți de câmp din Boian. Conflictul se desbătuse în fața starostelui de Cernăuți și al lui Ion Iamandi biv vel jicnicer „judecătorul de Cernăuți”, hotărîndu-se să nu se facă moară pe Hucău fără voia lui Neculce. S'a dat ordin vechililor Putnei să strice iazul și moară să nu facă. (Original, hârtie, arhiva mitrop. Cernăuți, fasc. 2 litera H).

3. 1756, *Ianuarie 11*: Matei Ghica VV. lui Iani biv vel clucer starostele de Cernăuți. Calistrat, egumenul Putnei, împotriva lui Ilie Neculce pt. că a făcut pe părâul Hucău câteva piue de sucmane și de păsat stăpânind amândouă malurile. Starostele să cerceteze și de va fi cum jeluește, egumenul să-și facă și el moară într'acel părâu „după cum și Neculce ș-au făcut și să-i dai a înțelege ca să aibă pace”.

(Original, hârtie, Ibidem fasc. 2 litera K).

4. 1756, *Apr. 18*: Anafora boierească în chestiunea hăleșteului făcut de egum. de Putna pe părâul Hucău și având pricină de ceartă cu Ilie Neculce spătar. Ion Iamandi ce fusese pus judecător la țin. Cernăuți, „neștiind rânduială giudecătilor” a hotărît să se strice iazul, dar egum. „cunoscându strămbătate ce are” a cerut divan. Și viind de față amândouă părțile s'a dovedit că mai sunt și alte hăleștee pe Hucău și asemine păraie ce despart moșii mai sunt și în alte părți și fiește care își face iazuri și mori, de aceea s'a hotărît ca și Ilie Neculce să-și facă hăleșteu. Așa s'au împăcat. Domnul confirmă această judecată. (Original, Ibidem fasc. 2 litera L).

Sub numele de Ostrița se înțeleg astăzi satele Mahala și Cotul Ostriței. Satul Ostrița de astăzi s'a chemat pe vremuri Clișcăuți. Vezi doc. 1764 Ian. 13.

48.

1752, Martie 1.

Constantin Racoviță Voevod dăruiește mănăstirii Dobrovăț satul Căndești, ținutul Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Preacinstiților și sfinților egumenul ai sfintelor și dumnezeiștilor mănăstiri ale Svetagorei, cari se găsesc și în Moldova, sănătate. Am primit scrisoarea Sfinților Voastre și am cunoscut ce ni s'a scris. Găsindu-se sf. mănăstire *Dobrovățul* în așa stare (rea), iată că suntem îndemnați, fiind înmormântați aici părinții noștri și i-am dăruit satul *Căndești*, ținutul Sucevii cu întreg hotarul și cu un vad de moară pe apa Siretelui. De aceea să cunoașteți că am și făcut scrisoarea noastră și o trimitem Sfinției sale egumenului al sfintei mănăstiri amintite mai sus ca să-i fie satul de ajutor. Și să fiți Sfințiile Voastre sănătoși.

• 1 Martie 7260.

Constantin Voevod.

Din Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Căndești, unde se află copia germană.

Alt document:

1753, Aug. 18: Matei Ghica Voevod întărește lui Daniil egumenul și întregului sobor al mân. Dobrovăț satul Căndești. Partea de sus a satului începe la apa Siretelui la vadul Rugășeștilor, de aici la răstoace la fântâna de piatră a lui Roman, prin pădure, peste pârâu, la opcină, fântâna putredă, la Ruda, la colțul Rudoaiei, pârâul Hliboca, în sus, la hotarul Bălileștilor (Tot aici).

Din cauza hotarului Bucovinei care a fost tras prin mijlocul satului, jumătatea de sus cu circa 30 case a rămas în Bucovina, restul în Moldova. Partea din Bucovina se hotărește cu satele Călinești și Rugășești; în apropiere pârâul Molniței, care desparte Bucovina de Moldova. Alexandru Ilșchi, membru în comisiunea austriacă, a declarat la 1782 Febr. 8 că principele Racoviță luând de soție pe o fată din familia Cantacuzino, a moștenit cu ea multe sate. Având 4 fii și 3 fete, care toți au murit pe rând. a dăruit mănăstirilor satele sale.

(Vezi Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Căndești).

Alte documente:

1. 1803, Oct. 19: Serafim, egum. mân. Dobrovăț, ținutul Vaslui, s'a plâns că i se împresoară moșia Căndești, ținutul Sucevii (Berechet St.: Documente vechi 1490—1827, Chișinău, 1928 pag. 56—57 nrl. XXV).

2. 1804, Iunie 30: Mân. Dobrovăț, stăpâna satului Căndești, ținutul Sucevii, e în conflict cu Teodor Balș, stăpânul satului Rugășești. Se trimit boieri să cerceteze hotarul satului Căndești (Ibidem pag. 57—58 nrl. XXVI).

Dl. Mihai Costăchescu: Docum. moldovenești vol. I pag. 301, neștiind că hotarul austriac a tăiat în jumătate satul Căndești, a crezut în existența duor sate Căndești. De fapt n'a fost lângă târgul Sirete decât un singur sat cu acest nume.

Satul Căndești a fost proprietatea familiei Racoviță. La 1667 Martie 9, copiii lui Toma (Cantacuzino) vornicul și ai soției sale Ana, anume Nastasia și Catrina, căs. cu Ion Racoviță, împart între olaltă moșiile părinților lor. Catrina primește satul întreg Căndești țin. Sucevii, cu mori și case. (Buletinul comisiei istorice a României vol. VIII, 1929, pag. 45—47).

Un sat Căndești pe Sirete (al nostru?) a fost întărit de Ion Vodă (1572—1574) nepoților lui Vasco Mihailaș (Paul Mihailovici: Mărturii românești din Bulgaria și Grecia, Chișinău, 1933, tipogr. Uniunii clericilor ortodocși din Basarabia, pag. 6—9 nrl. II).

1752, Septemvrie 3.

Hotarnica satului Boian, ținutul Cernăuților.

Din poronca luminatului pre înălțat Domnul Măriia sa Constandin Mihai Cehan *Racoviță* Voevod am mersu la satul *Ostrița* a mănăstirii Putnii ce să hotărește pe din gios cu satul *Boianul* la ținutul Cernăuților pentru care au avut multă pricină și gâlceavă călugării de Putna cu răposatul vornicul *Ion Neculce* până au trăit și după moarte sa și cu fii săi *Ilie* spătar și *Alicsandru* armașul pentru hotarul satului *Ostriței* a mănăstirii Putnii ce să hotărește cu satul *Boianul* a răposatului *Ion Neculce* biv vel vornic împresurând unul pe altul care pare și gâlceavă a lor sau tras la 30 ani și în multe rânduri la câteva domnii sau rânduit boeri hotarnici ca să le aleagă și să le hotărăscă pricina și nici pe o hotărâre nu sau odihnit nici o parte nici alta și acmu de iznoavă din poronca Domnii mele rânduidusă acestu boeriu hotarnic de mai sus numit și mergând acolo la locul cel de pricină fiind de față și ficiorii vornicului *Ion*, *Ilie* spătar și *Alicsandru* armașul și călugării de Putna *Gherman* egumenul cu tot săborul, au adunat acolo și pe alți răzeși și megieși din sus și din gios și pe *Gavril Volcinski* cu frații săi și luindule sama pe scrisori și pe mărturiile a oameni bătrâni cu alt chip nu sau putut îndrepta di vreme ce hotarnice vechi în semne nu sau aflat nici la o parte, ce numai mărturii ominești mărturisind în multe chipuri și măcar că mărturie mai de credință sau socotit a fi a răpăosatului *Sava* ce au fost mitropolit ce au dat în scris la mănăstire mărturie, mărturisind de semnile hotarului satului *Ostrița* pe din gios despre *Boian* dar pe ace mărturie nici vornicul *Ion* până au trăit nici fii săi nu sau odihnit arătând multe pricini împotrivă ce numai după toate aceste socotindusă și o parte și alta sau învoit în de săne înaintea celui boer de mai sus numit ca să tae pricina cu așezământ și întra cesta chip sau așezat de bună voe lor de înbe părțile ca să le fie dispărțire hotarului a satului *Ostrița* pe din gios despre hotarul satului *Boianul* pe aceste semne ce sau însămnat după cum arătăm mai gios anume pre unde cu toții au mersu cu boeriul mai sus numit hotarnic împreună cu noi de au și hotărât cu semne începândusă hotarul

Ostriții pe din gios despre hotarul Boianului întâi din malul Prutului și peste luncă spre răsărit până în margine luncii sau făcut un buor întrun pădureț și dela buor drept peste o baltă în cea parte sau pus stălpul de piatră în malul bălții și de acolo drept peste șasul Prutului și trecând peste altă baltă sau pus și alt stălpul de piatră în malul bălții despre răsărit, de acolo iarăși peste șas și drept la dial și în buza dealului sau pus alt stălpul de piatră aproape de un șanțu vechiu, de acolo peste dial și la vale pe costișe sau pus altă piatră și de acolo dreptu în matca apii Hucăului unde sau făcut buor într-o răchită și de acolo matca Hucăului în sus până în hotarul satului Rărăncii a mănăstirii Slatinii și de acolo să întoarcă hotarul Ostriții alături cu Rărencii pe unde sau aflat despărțit hotarul cu pietri vechi și să sue hotarul Ostriții din Hucău la dial pe o vâlce și în sus vâlcea până la o piatră veche în matca vâlcii și tot în sus de piatră până în capul hotarului Ostriții și de acolo să întoarcă hotarul Ostriții cel pe din sus hotar alături cu hotarul satului Jucica a mănăstirii lui Barnovschi și tae prin readiul ce să numește Lipnicul prin capul readiului pe din sus și dela Lipnic tot drept la vale peste drumul cel mare și peste un părau și prin mijlocul Budii și drept la un stâjar ceau fost cu buor în lunca Prutului de cea parte care copaciu fiind tăet oborât gios sau făcut alt buor în prijmă locului întrun stejar spre răsărit și dela acel buor drept la malul Prutului însă hotarnică pre aceste semne despre Jucica nu sau aflat nici la călugării de Putna nici la călugării de Barnovschi numai pe mărtoriile oamenilor bătrâni ceau știut hotarul sau mărturisit cu sufletele lor fiind de față și vornicelul de Jușca vechil din parte mănăstirii Barnovschi anume Grigor Clim pe acele semne au dat acel boeriu hotarnic de mai sus numit și am dat și noi să fie hotar între satul Ostrița despre Jușca și precum am ales și am așezat și am hotărât am dat și dela noi această mărturie hotarnică ca să știe.

Leat 7260 Săp(temvrie) 3.

Vasile Buhăescu biv vel medelnicer.
hotarnicu.

Copie, Arhivele Stat. Cernăuți, pachetul Boian.

Întăritura domnească are data: 1752 Septemvrie 15.
(Tot aici).

Alte documente despre Boian:

1. 1766, *Octomvrie 14*: Grigori Alex. Ghica VV. pentru Alexandru Neculce pah. care a arătat o carte de mărturie, precum în diata fratelui său Ilie Neculce biv vel spătar din 1757 Febr. 20, Alexandru este lăsat clironom la întreg satul Credinceni țin. Dorohoi, care sat urmează să se dea unei mănăstiri. Alexandru l-a dat mănăstirii sf. Spiridon. Satul Boianul Ilie Neculce l-a dat nepotului său Vasile, fiul lui Alexandru Neculce paharnic. Satul Ghenghești țin. Soroca și Lucăcenii, țin. Hotinului au fost date surorii sale Ilinca. Satul Boian se întărește lui Vasile Neculce.

(Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Relationum II pag. 15).

2. 1782, *Iunie 29*: Vasile Neculce stolnic fiind ispravnic de ținutul Cărligăturii trimite pe vechilul său Iuon Mitescul căpitan să răspundă în numele său în fața comisiei austriace pentru cele două sate ale sale din Bucovina anume satul întreg Boian și jumătate Lehăcenii, amândouă țin. Cernăuți.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Boian).

3. 1782, *Iulie 29*: Iuon Mitescul declară în fața comisiei austriace că Vasile Neculce posedă satul Boian, pe care l-a moștenit dela moșul său Ilie Neculce.

(Tot aici, pachetul Boian).

4. 1792, *Apr. 23*: Vasile Neculce arendează satul Boian și $\frac{1}{2}$ Lehăcenii lui Ion Calmuțchi.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum I 311).

5. 1796, *Ian. 18, Călinești*: Ioan Calmuțchi căpitan, vechilul banului Vasile Niculce, arendează Boianul și $\frac{1}{2}$ Lehăcenii pe 5 ani, fraților Axentii și Iacob Șimonovici, cu coturile Boianului ce sânt în Moldova anume Tărăsău, cotul Secrieriului și al Balahurenii, 4 mori, 2 Cârșme, 1 căsăpie pentru 700 galbini țăsărești pe an.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum VIII 5).

6. 1796, *Apr. 30*: Ion Calmuțchi căpitan și Acsinte și Iacob Șimonovici din Sniatin declară că sunt tovarăși la arenda Boianului și pol sat Lihăcenii, anume $\frac{3}{4}$ Șimonovicenii și $\frac{1}{4}$ Calmuțchi.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum X 249).

7. 1799, *Apr. 23*: Vasile Neculce spătar declară la mâna Ilincăi Calmuțchi căpitanăea și a fiului ei Mihalachi Calmuțchi, precum le-a arendat $\frac{1}{2}$ Lehăcenii și moșia Boian cu trei coturi ce sunt în Moldova anume Cotul Tărăsăului, al Secrierului și al Balahurenii, cu ratoș, cârșme, velniță, 5 mori, cu căsăpie, cu podul peste Prut, însă una șaică și 2 poduri cu „palemarurile” lor, apoi în ținutul Sucevii moșia Calafindești, Șărbăuți și o parte de Românești, și deosebit în Moldova la ținutul Sucevii satul Verpole, pe 4 ani (23 April 1801—23 April 1805), pentru suma de 1450 galbini olandezi sau nemțești pe an,

300 coți de pânză de cămeși pentru slugi, 80 torturi, 300 găini. De față: Petre Vlahovici și Iordachi Ilschi.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XV 72).

8. 1799, *Iulie 22, Cernăuți*: Mihalachi Calmuțchi cedează lui Ilie Ilschi arenda moșiilor lui Vasile Neculce spătar pe anii 1801—1805.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XV 75).

9. 1800 *Febr. 12, Iași*: Vasile Neculce fost mare spătar dăruiește copiilor săi Ioan și Constantin moșia Boian și $\frac{1}{2}$ Lehăceni. De față: Veniamin episcopul Romanului și Ioniță Bals vel vornic.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 283).

10. 1803, *Oct. 15, Iași*: Ileana Sturza spătăroaia, văduva răp. Vasile Neculce spătar, împreună cu fiii ei Ioan N. comis și Constantin N. comis arendează lui Ilie Ilschi moșia Boianul cu $\frac{1}{2}$ Lehăceni cu cuturile din Moldova al Tărășăului, Săcrierului și al Balahurenilor și moșiile Șerbăuți, Calafindești și partea din Românești pe 6 ani (23 Apr. 1805—23 Apr. 1811), pentru suma anuală de 11.070 lei turcești.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XVIII 150).

Ilie Ilschi cedează la 15 Noem. 1803 această arendă fraților Toader și Caitan Pasacas.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XVIII 152).

11. 1810, *Aug. 2*: Testamentul Ilenii Sturza. Ea dăruiește fiului ei Ioan Neculce spătar satul Boian și $\frac{1}{2}$ Lehăceni.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 463—469).

12. 1810, *Sept. 10, Iași*: Ioan Neculce spătar dă în arendă lui Dimitrie Vlahovici satele Boianul și $\frac{1}{2}$ Lehăceni pe 6 ani (1811—1817) pentru suma de 1275 galbini olandezi în aur pe an. Arendașul se obligă să mai ridice un han sau ratoș cu 8 odăi cu pivniță, grajd penru 60 cai, și șură de piatră.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 104—108).

13. 1811, *Apr. 23, Iași*: Dimitrie Vlahovici renunțând la arendă, Ioan Neculce spătar dă în arendă pentru același timp lui Toader von Pasakas și Lazar Mihalovici satele Boian și $\frac{1}{2}$ Lehăceni. Arendașii vor plăti pe an câte 1000 galbeni olandezi de aur, 300 coți pânză leșască de cămăși, 300 găini, 200 ocă făină picluită, 100 ocă crupe de brisică și orz.

(Tot aici, Liber Instr. I 156 și II 28—32).

14. 1815, *Aug. 3, Iași*: Spătarul Ioan Neculce dă în arendă lui Toader von Pasakas și Lazar Mihalovici satul întreg Boian și $\frac{1}{2}$ Lehăceni pe timp de 12 ani (1818—1830) pentru suma globală de 12.334 galbeni olandezi în aur, plus pe fiecare an câte 300 coți de pânză leșască pentru cămăși, 300 găini, 200 ocă făină picluită, 100 ocă crupe de hrișcă și orz, și 5 vedre de holircă bună. Arendașii se obligă să clădească un ratoș de piatră cu 6 camere și pivniță boltită, grajd pentru 30 cai, cârșmă de lemn, o velniță de lemn.

(Tot aici, Liber Instrum. I 504).

15. 1845, *Mai 17, Iași*: Ioan Neculce vornic vinde lui Ștefan Ștefanovici și lui Karl Schedl moșia Boian cu $\frac{1}{2}$ Lehăceni pentru suma de 48.000 galbeni olandezi sau împărățești.

(Tot aici, Liber Haereditatum XV 327).

Despre satul Boian vezi Iulian Marinescu: Documente relative la Ioan Neculce în Buletinul Comisiei istorice a României vol. IV, 1925, pag. 1—13.

50.

Cernăuți, 1752, Noemvrie 30.

Ghervasie călugărul a dat ginerelui său Ion Bărbier o parte de Pleșiște, ținutul Cernăuți. Această parte de moșie trecând în seama lui Ioniță Strășca, Ghervasie călugărul a fost silit de divan să dea ginerelui său o parte de Căbești, ținutul Cernăuți.

Adecă eu *Ghervasie* monah, nepot *Onciului din Zamostie*, dat-am zăpăsul meu la mână ginerului meu lui *Ion sin Bărbier*, pentru că i-am fost dat zestre o parte de moșie, a patra parte din giurăătate de sat de *Pleșiștii* în ținutul Cernăuților pe apa Brusniței și ș-au fost făcut și moară la acea parte de moșie, dar acum mai pe urmă s'au aflat un neam al nostru anume *Ioniță Talpă*, nepot lui *Păunel*, din care neam ne tragem și noi, și eșind cu noi la divan i s'au venit și lui parte de moșie după cum îi arată cartea de giudecată, și acea parte ce-am fost dat ginerului meu lui Ioniță, i s'au venit lui Ioniță Talpă și luând-o la stăpânire lui au dat-o d-sale paharnicului *Ioniță Strișca* cu schimbu cu niște Țigani și cu bani după cum arată zăpăsul lui ce au dat la mână pah. Strișca, iar ginerele meu Ion au rămas păgubaș. Deci ginerele meu Ion au mers de au dat jalobă la Măria Sa Vodă și Măria Sa Vodă i-au făcut carte la du-lui starostele *Vasilachi Crupinski* să ni ie sama și aflând du-lui starostele cu dreptate să-i dau moșie pentru moșie, eu nu m'am ținut de acea giudecată, ci l-am tras pe ginirele meu la Eși la luminat divanul gospod și dându-mi și divanul gospod să-i dau ginerelui meu moșie pentru moșie am venit de iznoavă iarăș înaintea du-sale starostelui și ne-am învoit cu ginerele meu și i-am dat altă parte de moșie din *Căbești* din giurăătate de sat a treia parte, partea din mijloc iar aici la ținutul Cernăuților între *Costești* și între *Bobești* care îmi este a-

ceastă parte de moșie dela du-lui pah. Ioniță Strișca de schimbătură, cum i-am dat eu pah. Strișcăi în Pleșiniță, din giumătate de sat a patra parte și du-lui mi-au dat acea a treia parte din Căbești, după cum arată scrisorile ce am făcut unul la mână altuia.

De vreme că am lipsit dela mână ginerului meu partea de moșie în Pleșiniță, ce dedesăm întâiu, ce este acuma la mână pah. Strișca dela Ioniță Talpă cu schimbu or cu bani cum arată mai sus, fiind și neam pah. Strișca și cu Talpă și cu noi și au rămas să stăpânească Strișca a patra parte din Pleșinița ce au făcut schimbu cu mine de mi-au dat la Căbești, și altă a patra parte iar în Pleșinița ci au luat dela Talpă iar cu schimbu cum arată mai sus, iară ginerele meu să stăpânească în Căbești acea a treia parte care i-am dat cu moara și cu tot venitul nime din neamul meu la nemica să nu se amestece la acea parte din Căbești, ci să fie lui și feciorilor lui în veci și să-ș facă pe zapisul meu și întărituri domnești

Și acest zapis l-am făcut ginerului meu aici în Cernăuți înainte du-sale Vasilachi Crupinski staroste și (a)altor oameni buni și mazăli, întru care s'au și iscălit și pentru mai bună credință m'am iscălit și eu.

Veleat 7261 Noemvrie 30.

Ghervasi, nepot Onciului,

Nicolai monah.

Vasile Crupinski staroste, înaintea mea s'a făcut această învoială.

Copie românească, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Pleșinița.
Alt document:

1. 1758, *Mai 25, Iași, Scarlat Ghica* VV.: Au veni la domn Ion sin Ursului Bărbier cu socrul său Ghervasie călugărul pt. o parte de Căbești, ținut Cernăuți, pt. care avuse judecată astfel: Ghervasie călug. împărțise $\frac{1}{4}$ Pleșniții baștina sa în 3 părți; 2 părți cu câte o piatră de moară și cu câte o $\frac{1}{2}$ de piuă de sumane în apa Brusniții a dat în jumătate celor 2 gineri ai săi: Ion, fiul Bărbierului, și popa Ioan. A treia parte oprită pt. sine a schimbat-o cu Strișca, Strișca dându-i partea lui din Căbești. Pe această parte de Căbești Ghervasie își făcu o mânăstioară de lemn. La 1749 l-a părit Ioniță Talpă pe Ghervasie călug., că și el este „neam și moșan cu Ghervasie”. La judecată s'a dovedit că Ioniță Talpă este din Păunel, văr al doilea cu Ghervasie căl., și „moșnean” în Plesnița, și că partea dată lui Ion este a lui Talpă și a rămas ca Gh. căl. să-i dea altă

moșie (1750 Mai 24); s'au judecat Ion ginerele cu socrul și a rămas ca Ghervasie socrul să-i scoată moșia dela Talpă și nescotând să stăpânească Ion partea socrului său dela Căbești. Intre timp Talpă vându partea sa lui Strișca, iar Ghervasie n'a dat partea din Căbești zicând „că au făcut pe acea parte de loc monastioară și vra ca să o închine bisericii”. Li s'a făcut o nouă judecată: Ion ginerele să stăpânească partea din Căbești, cu moară și partea de piuă, iar pentru partea dată lui Talpă să se împace cu Ghervasie. Atunci Ghervasie s'a împăcat la 1752 Noemv. 30 astfel: Ion ginerele să stăpânească $\frac{1}{3}$ din jumătate de Căbești pt. partea lui de Plesniță. A fost pace 5 ani. Acuma iar s'a sculat Ghervasie voind să ia acea parte dela ginerele său. Dar s'a dovedit că „fără de cale au umblat” Ghervasie călug. și s'a hotărît Ion, fiul Bărbierului, să stăpânească acea $\frac{1}{3}$ din jumătate de Căbești. Cheltuielile de proces să le plătească Ghervasie.

(Uricarul XIX pag. 8—14, traducerea germană în Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Căbești și Liber Granicialium IV pag. 372—377).

Călugărul Ghervasie este Gligorie Diacon, vezi doc. din 1746 Aug. 3.

51.

1753, Aprilie 27.

Ștefan și Vasil. Capșe vând lui Alecsandru Vasilco o parte din moșiile Lucavăț, Berhomete și Pănțești, ținutul Sucevii.

Adecă eu *Ștefan Capșe* și cu feciorul meu Vasăle datam acest zapes al nostru la mână Du(sale) lui *Alicsandro Vasilco* sãn lui Ion Vasilco precum noi de nimine siliți nice asupriți ce de a noastră bună voe am vândut Du-sale a noastră dreaptă ocină și moșie din sat din *Lucavăț* și din *Berhomete* și din *Pănțești* din a patra parte de sat a sașăsprezece parte și cu vecini anume Andronic Danco sãn lui Istrati Danco cu lazuri ci i sa veni în parte lui dela alți frați drept douăzăzi și cinci de lei noi și noi am luat bani gata în mână noastră și du-lui Alexandro să aibă a stăpăni aceasta parte de moșie în veci nestramutat și fii du-le și nepoții și strănepoții și neam de neamul meu să nu fie volnic a răscumpăra vânzând eu împreună cu feciorul meu Vasile de a noastră bună voe și la această tocmală sau întâmplat și alți oameni rezeși și streini cari mai gios sau iscălit și pentru mai mare credință neam iscălit și am pus și degetele.

Let 7261 April 27.

+ Eu *Ștefan Capșe* am vândut.

+ Eu *Vasăle Capșe* sãn lui Ștefan Capșe am vândut.

+ Eu *Silion Onciul* mam întâmplat la aceasta tocmală.

Dumitraș Ciudin mam întâmplat.

Și eu *Ioniță Cosefan* ot țănutul Hărlăului întâmplându-mă aici am scris cu zisa vânzătorilor.

Copie românească, Arhivele Statului Cernăuți, Liber contractuum antiquorum II pag. 613. Traducerea germană cu lista martorilor în parte schimbată tot aici, pachetul Lucaveț și Liber Granicialium VII pag. 30—31.

52.

1753, August 15.

Se face schimb de moșii: Constantin Line dă jumătate de sat Bunești, ținutul Sucevii și primește dela Ursachi Davidel a patra parte de Concești, ținutul Dorohoi.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Constantin Line* medelnicer cu jupâneasa mea *Maria* am dat zăpissul nostru în mâinile du-sale lui *Ursachi Davidel* precum din a noastră bună voie ne-am înțeles și am făcut schimb, dându-i jumătate de sat *Bunești* ținutul Sucevii, și primind a patra parte de *Concești* ținut Dorohoi, ca să-i fie acea jumătate de sat de Bunești dreaptă ocină și moșie lui și copiilor lui în veci, și această tocmală s'a făcut în fața mai multor boieri și oameni buni cari au iscălit și pentru mai mare credință am iscălit.

15 August 7261.

Constantin Line medelnicer. *Maria* medelniceșoia.

Tocmala aceasta s'a făcut în fața noastră: *Lupul Balș ban*, *Grigóri Savin*, *Vasilie Bașotă* medelnicer, *Constantin Balș*, *Iuon Adam*.

Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium I pag. 41—42.

Alte documente:

1. 1764, *Iunie 15*: Grigori Alex. Ghica scrie lui Grigori Botez, Mihalachi Stârcea și Grigoraș Cazimir, mazili din țin. Sucevii, să meargă la satul Bunești, pentru a hotărî partea de moșie a mazelului Vasile Ciure, pe care o împresoară răzeșii. Ciure o are dela Davidel prin căsătorie.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium I pag. 42—43.

2. 1771, *Noemvrie 2, Hotarnica Buneștilor*: Hotarul începe la vârful dealului zis vizunie, de aici la răsărit peste curmătură la Petia până la drumul mare al Sucevii, de aici la drumul podișoarelor la deal spre Nimercești, peste câmp peste o curmătură până la piscul dealului deasupra lacului ratelor, de aici spre Burghinești la dealul zis crucea Armanului, la iazul Buneștilor, la o scursură zisă Rovină, peste pârâul Buneștilor până la piscul zis la vizunie, unde s'a început hotarul. Hotarnicii Ioniță Bașotă pah. Ilie Cârste șatrar, Gligoraș Cazimir căpitan, Meftodie dichiu de Suceava, Toader pitar.

(Ibidem. Liber Granicialium I 44—46).

3. 1782, *Sept. 28, Suceava*: Apare Vasilie Ciure din Moldova și declară în fața comisiei austriace că posedă $\frac{1}{2}$ Bunești, pe care a primit-o drept zestre dela socrul său Ursachi Davidel, care Davidel o primise în urma unui schimb la anul 1764.

Apare Iuon Ciudin din Moldova și declară că posedă $\frac{1}{2}$ Bunești moștenită dela tatăl său Constantin Ciudin, care o cumpărase dela Adam Luca. Se constată că C-tin Ciudin dăduse această parte fiicei sale Maria, care Maria o vându fratelui său Iuon Ciudin.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum X 49).

4. 1795, *Dec. 28*: Theodorachi Ciure baș ceauș posedă $\frac{1}{2}$ Tâmpesți țin. Suceava, afară de $\frac{1}{2}$ din acest sat luată în schimb dela Andronache Davidel. Se face schimb: Vasile Ciudin cu soția sa Ileana dau $\frac{1}{2}$ Bunești, partea de jos, și primesc dela Theodorachi Ciure $\frac{1}{2}$ Tâmpesți, fără binale. Semnează: Coste Pătraș pitar, Dinu Feștilă pitar.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum VIII 21).

5. 1832, *Sept. 2*: Căminarul Theodor Ciure din Moldova dă de știre divanului obștiei principatului Moldaviei, că dă ginerelui său titular sovetnic și cavaler Costache Stamate moșia Bunești pentru siguripsirea zestrei acestuia din Basarabia ce-i fusese făgăduită la cununia lui cu Ecaterina, fiica lui Theodor Ciure.

(Tot aici, Liber Instrumentorum XI 89—91).

6. 1837, *Oct. 23*: Vasile Ciure mort la 19 Nov. 1798 în satul Bunești din Moldova, fără testament. Const. Stamate ridică pretenții după Theodorachi Ciure. Ceilalți copii ai lui Theodorachi C. sunt: Nastasi Ciure, Casandra Ciure căs. Dumitriu, Fotachi Ciure, Ileana C. căs. Borș, Anița C. căs. Chi-raș. Se întărește lui C. Stamate $\frac{1}{2}$ Bunești din Bucovina.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXVI 602).

7. 1853, Oct. 31: Nastasi Ciure în baza daniei fratelui său Potache din Fălticeni din 1834 Oct 28 cere să fie trecut stăpân pe a $\frac{1}{8}$ parte Bunești.

(Tot aici).

8. 1855, Iulie 3: În baza actului de cumpărare din 1855 Iunie 23 Adalbert Brzorad devine stăpân pe partea de Bunești a lui Constantin cavalier de Stamati.

(Tot aici).

Despre Tudorachi Ciure vezi T. Balan: Refugiații moldoveni în Bucovina pag. 69—70 nrl. XXIII.

Cavalerul Constantin Stamati este protopărintele familiei Stamati-Ciurea din Basarabia.

53.

1753, Octomvrie 2.

Hotarnica satului Lucavăț, ținutul Sucevii.

Pre luminate înmăltate Domne, să trăești Mărie Ta întru mulți ani cu fericire în luminat scaunul Măriei Tale.

Facem știre Mării Tale fiind orânduiți din luminată poroncă Măriei Tale ca să mergem la satul *Lucavățul* ce este în ținutul Sucevei pe Seret și am mersu după luminată poronca Mării tale și am strâns omeni bătrâni din Lucavăț și megieși de pregiur și am purces a hotără hotarul Lucavățului pe un ispisoc dela Ilieș Alexandru Vodă den velet 7175/1667 în care arată hotarul Lucavățului de cătră alte hotare, scriind Săreațiul în sus (pân la) Mihodrea cu toate păraele ce trag în sâne și am purces a hotără dela Cereș de unde să despartu păraile și să hotărește ținutul Sucev(ii) de cătră ținutul Cernăuților și să hotărește *Lucavățul* cu *Vilavcea* și cu *Bânila* și cu *Ispasul* ce sânt în ținutul Cernăuților, de unde purceg păraele la Săret, la Suceava și alte părae purceg la Ceremuș în ținutul Cernăuților și acolo la *Cereș* sau pus bour întrun fag de asupra păraului ce să cheamă Prundișul și pe culme dealului la alt părau, ce să începe dintro fântână de izvor și sau pus alt bour întrun fag și de acolo culme la alt părau ce cură în *Mihodre* și sau făcut alt bour întrun brad și de acolo în sus pe deasupra altor cursuri de parae ce curg la Mihodre pentru poeană drept la bahna în sus pân în hotar(ul) Vijnței în dreptul

Ciornohuzenilor și de acolo în sus pân la Mihodre unde merg un drum ce să scuboră pe den sus den Ciornohuzești ce merge la cotul lângă drum sau pus un stălp de piatră lângă Mihodre fiind și o gropă ca de un stânjin adâncă și Mihodre în sus unde trece un drumușor peste Mihodre, sau pus un stălp de piatră și Mihodre în sus drept o poeană ce este în malul Mihodrei ce este în potriva unii scursuri ce trage dela Vijnița sau pus altă piatră și peste scursuri pe Mihodre în sus la un drum ce trage la codru dela Vijnița lângă drum am pus altă piatră și pe Mihodre supt munte sau pus altă piatră și o bărsie Mihodrei unde să rupe den munte și puțin mai sus să rumpă un părau Sudeleu și de acolo muntele pe culme păr(la) Prăslupul Zobalei unde este o poeană ceau dat samă cau dăruito (răzeșii din Lucavăț) mănăstirii Vijneți după cum arată scrisore răzeșilor, ear de acolo culme muntelui spre a ajunge la altă poeană pe culme muntelui înaintea la altă poeană, anume Cereșenca ce sau pus stălp de piatră în mijlocul poenei (în) potecă și culme muntelui înainte la Prislopile ce să întorțe muntele în spre apus unde purceg păraile unul la Săret la Răstoce și Putila și culme muntelui în pregiur cu toate poeanile anume Bosna și Ianciolov și Sagnesta și Cunarsca și Lubocul și Travieanul și Ciocolta și Tomnatecul și Vanțanul și Pleșa și Măgurca și Șerdenul și Rătundul și Lungul și Ciurmărna și Tomnatec și Mociarca și Crucea lui Morcușan și Stanca și culme dealului la vale alături cu hotar(ul) Banila pân la hotar(ul) Jadovei în capul dealului la Mănăstărește acolo sau aflaș un stălp de piatră ceau dat sama Goeneștii că(i) hotar(ul) (Jado)vei și drept peste câmpu la o răchită sau pus stălpu de piatră și drept peste Săret gios drumul cel vec dela Lucaveț sau pus alt stălpu (de) piatră și peste Bahna pân la iazul lui Goean ce este în tăpla(?) Țacaovanului și peste Mihodre lângă drumul ce merge la Brusnița sau pus altă piatră și la deal la codru în culme dealului și sa mers în sus pân la Cereș și sau închiet tot hotar(ul) Lucavețul(ui). Să fii Mărie Ta sănătos.

Let 7262 Octomvrie 2.

Plecați robii Măriei Tale

Neculai Cucoranul jic(nicer).

Ion Tăutul.

Copie românească Arhivele Statului Cernăuți, Liber Relationum III pag. 199. Traducerea germană tot aici, pachetul Lucaveț. Întăritura domnească are data de 1753 Noemvrie 25. (Tot aici, Liber Relationum III 204).

Altă hotarnică a satului Lucavăț:

1. 1755, Apr. 3: Se judecă Mihalachi Cheșcu biv vel med. cu Ioniță Rață gramatic pt. moșia Lucavăț, țin. Sucevii, se numesc hotarnici Nicolai Cocoran jitr., Șerban Flondor med. și Ion Stârce. Hotarul începe despre moșia Ispas și Vijnița, Siretul în sus, Mihodre cu toate pâraiele și izvoarele, pornind dela Cereșenca, unde se desparte țin. Sucevii de cel al Cernăuților, unde porced pâraiele unele la Mihodrea altele la Ceremuș, pâraul Prundiș, peste câteva pâraie unde s'a pus bouri în copaci, râul Prundiș, peste câteva pâraie unde s'a pus bouri în copaci, în dreptul Ciornohuzenilor, iarăși în sus la Mihodre unde s'au pus stâlpii de piatră până la drumul Vijniței, până supt munte unde se rupe Mihodre, tot aici se rumpe pâraul Sudeleu ce curge la Vijnița și dela obârșia Mihodrei drept la deal la muntele ce se cheamă Prilopul Zubalei, ce-i zic și Cereșenca, deasupra Vijniții este o poiană ce au dăruit-o răzeșii de Lucavețu mănăstirii ce a făcut-o episcop. Nicolai dela Rădăuți, hotărîndu-se ca pâraiele ce trag în ținutul Sucevii să fie de Lucavăț, și cele ce trag în țin. Cernăuți să fie de Vijnița și de Ispas.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum III, 200—203).

54.

1753, Octomvrie 4.

Hotarnica satului Panca, ținutul Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Luminate Doamne, să fii Măria Ta sănătos.

Noi jos iscăliți facem știre Mării Tale, că venindu-ne o prea luminată carte a Mării Tale ca să mergem la *Panca*, care sat este al lui *Mihalachi Cheșco* medelnicer, ținut Suceava, și care se hotărește în jos cu *Storojineț*, și în sus cu *Comărești*, după care am strâns oameni bătrâni și megieși împrejurași ca să-l hotărîm și am început la câteva movile mici la drum spre miazănoapte lângă baltă, de aici sub luncă s'a însemnat un stejar cu bour, de aici peste lunca bălții la poiana lui Reus, unde s'a însemnat cu bour un stejar, de aici tot înainte cătră miazănoapte la poiana zisă Holoșna, unde s'a pus bour, de aici în

sus prin pădure până la piscul dealului, unde iar s'a pus bour, de aici în jos cu muchea dealului în pădure cătră răsărit unde este o poiană de mărimea unui stog de fân, de unde câteva izvoare curg spre Prut, altele spre Sirete, dela această poiană tot în jos prin pădure până la poiana Ursoaia, unde s'a pus bour, de aici în jos cătră miazăzi prin poiana Ursoaia în jos peste luncă, de aici peste Bilca și peste bahnă la poiana Cosovanului lângă drum, unde au zis oamenii bătrâni, că au văzut un bour, aici am pus lângă drum la brațul uscat al Siretelui o piatră, de aici peste Sirete cătră miazăzi până la vârful dealului în pădure unde se întâlnește cu hotarul de Pătrăuți, unde s'a pus bour într'un copac, de aici în sus pe muchea dealului cătră apus până la obârșia Tisovețului, unde s'a pus bour într'un copac, de aici în jos prin pădure cătră miazănoapte până din jos de poiana lui Zaița unde iar s'a pus bour, dela acest bour drept peste Sirete la drumul unde stau movilele cele mici unde s'a început hotarul și s'a încheiat întreg hotarul Pancăi. Aceasta facem știre Mării Tale și să fii Măria Ta sănătos.

4 Octomvrie 7262.

Sluga plecată.

Nicolae Cocoran jîtnicer.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Panca, unde se găsește copia germană.

55.

1753, Decemvrie 20.

Iuon Stroici vinde Tofanei Macrioaia jumătate de sat Iurcăuți, ținutul Cernăuților.

(Tradus în românește după o copie germană).

Eu mai jos iscălitul *Iuon Stroici*, fiul lui Stroici spătar, am dat adevărat zapisul meu în mănile *Tofanei Macrioaie* medelnicereasa, ca să se știe, precum de nime silit nici asuprit, ci de a mea bună voie am vândut a mea dreaptă ocină și moșie ce o am dela părinți după împărțaka ce am făcut-o cu frații mei, anume jumătate de sat de *Iurcăuți* mai sus amintitei *Tofana Macrioaiei* med. pentru 300 lei bani gata, dându-i acest

zapis al meu, ca să-i fie dreaptă ocină și moșie, și nime din irații mei sau din rudele mele să nu se amestece, fiind dreapta parte a mea și rugând toate rudele mele și nime n'a vrut să o cumpere, vânzând-o cu știrea lor și la această cumpărătură au fost față boieri și alți oameni buni cari au iscălit și pentru mai mare credință am iscălit.

20 Decemvrie 7262.

Iuon Stroici.

Lupul Stroici, Manolachi Costachi, vel vornic, Ioan Paladie mare spatar. Am fost față *Constantin Costachi* vel pitar.

Arhivele Statului Cernăuți. pachetul Iurcăuți și Liber Granielum IV pag. 303—304, unde să gesește copia germană.

Alte documente despre satul Iurcăuți:

1. 1773, *Iunie 26*: Înaintea lui Dosoftei, episcopul Rădăuțului, a venit Pintilei, fiul Mihălceanului din Iurcăuți, zicând că în anii trecuți ar fi venit Ioniță Potlog la Bălăsache dela Iurcăuți pentru pricină de hotar între Iurcăuți și Verbăuți. Pintilei a fost cu Potlog la piatra de hotar și scoțând-o a găsit sub ea cărbune, zgură și hârburi. Potlog i-a zis să ia piatra și să o lepede în părâu. De aici i s'a tras lui Pintilei grea boală, căzându-i un picior.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum III 314).

2. 1776, *Iunie 1*: Ilie Stroici, fiul lui Stroici spătar, s'a judecat la divan cu Constantin Bașotă, vechilul Catrinei medelnicroaiei, fiica Tofanei Macrioaiei medelnicroaiei, pentru $\frac{1}{2}$ Iurcăuți, ce o vânduse fratele său Ion Stroici Tofanei medelnicroesii. Ilie Stroici cere să dea banii și să întoarcă $\frac{1}{2}$ de sat, zicând că n'a știut de vânzare și că lui i se cade a răscumpăra moșia, fiind frate cu vânzătorul. S'a dat rămas Ilie Stroici, fiindcă dela cumpărare au trecut 22 ani și a fost stăpânire liniștită. I s'a dat carte dela veliții boieri Vasile Razul vel log., Dumitrașcu Sturza vel vornic, Constantin Sturza vel vornic, Ioniță Canta vel vornic, Lupul Costache vel vornic, Constantin Palade vel spatar.

(Copie dela dl. Constantin Onciul avocat. Cernăuți).

3. 1776, *Aug. 5*: Gavril Cracalie, Manole Potlog căpitan și Ion Vlad fac hotarnica Iurcăuților, la ordinul gen. baron Spleny și a lui Schmiedbauer locotenent și directorul districtual al ținutului Cernăuți. Jumătate de sat este a Catrinii medelnicroaia, soția lui Bălăsache, iar restul se împarte între Gheorghe Lența, Andrei Tăutul și Ilie Stroici. Se servesc de hotarnica banului Macri din 1728 Mai 25. S'au despărțit părțile tutuora.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum I pag. 258).

4. 1776, *Dec. 21*: Un număr de boieri cu mitrop. Gavril în frunte cercetează conflictul ivit între Catrina medelnice-

roaia, fiica Tofanei Macrioaie medeln., și Ilie Stroici, fiul lui Stroici fost spătar pentru satul Iurcăuți. Jumătate de sat fusese cumpărată de spătarul Stroici, tatăl lui Ilie Stroici, iar cealaltă de Iuon Stroici, fratele lui Ilie Stroici. Ilie cere partea vândută de fratele său, zicând că nu știe nimic de această vânzare deși e rudă. Catrina arată zăpășul din 1753 Dec. 20 semnat între alții și de Lupul Stroici, fratele lui Ion, după care Tofana Macrioaie cumpărase jumătatea de Iurcăuți a lui Iuon Stroici. Tofana stăpânind de mai înainte o jumătate de sat, dela data cumpărării părții lui Iuon Stroici, stăpânește întreg satul Iurcăuți. Ilie Stroici neodihnindu-se a tras în judecată din nou pe Catrina. La a doua judecată i s'a luat Catrinei jumătatea de Iurcăuți cumpărată dela Iuon Stroici, care jumătate fu dată lui Gheorghe Lența, Ilie Stroici și Andrei Tăutul. Acuma Ilie Stroici cere și cealaltă jumătate de Iurcăuți, pe care banul Macri o cumpărase dela tatăl lui Ilie Stroici, zicând că iscălitura tatălui său nu este. Catrina arată zăpășul de cumpărare din 1716, care s'a găsit adevărat. Ilie Stroici fu respins. După aceasta s'a controlat din nou vânzarea lui Iuon Stroici și s'a constatat că Dumitrașco, moșul lui Ilie Stroici, stăpânise tot satul Iurcăuți. Dela el satul trecu la fiul său spătarul care vându o jumătate lui Dumitrașco Macri ban. Restul rămase lui Iuon Stroici, care o vându Tofanei Macrioaie medeln. Astfel Tofana, fiica banului Macri, stăpânise tot satul Iurcăuți. Astfel i se restitui Catrinei jumătatea de Iurcăuți, ce o pierduse în folosul lui Ilie Stroici și a rudelor acestuia. Domnul, cetind anaforaia boierească, întărește Catrinei tot satul Iurcăuți.

(Arh. Stat Cernăuți, pachetul Iurcăuți).

5. 1780, Noem. 14, Cernăuți: Au apărut la auditoriatul de Cernăuți Gheorghe Lența, Miron Costriș, Ilie Costriș, Gheorghe Știrbul și Vasile Vartic, toți descendenții lui Miron Lența, având conflict cu Catrina Macrioaie din Moldova pentru satul Iurcăuți. Se arată î. a. zăpășul din 1668 Oct. 29, după care Maria, fiica lui Onciul Iurașcovici, dăruiește lui Dumitrașco Nacul, tata lui Dumitru Stroici, a $\frac{1}{4}$ parte de Iurcăuți. N'a urmat nicio judecată.

(Tot aici).

6. 1782, Iunie 19: În fața comisiei austriace Gheorghe și Nicolai Lența, Miron și Ilie Costriș și Gheorghe Știrbul declară că stăpânesc $\frac{1}{4}$ Iurcăuți, primită cu judecată din 1780 Noem. 14. Catrina Macrioaia din Moldova declară că stăpânește întreg satul Iurcăuți, dar de un an încoace nu are decât $\frac{3}{4}$ Iurcăuți. Moșul ei Dumitrașco Macri cumpărase $\frac{1}{2}$ Iurcăuți dela Stroici, iar cealaltă jumătate cumpărase mama ei dela Ion, fiul lui Stroici.

(Tot aici, Liber Granicialium IV 282—286).

7. 1786, Noem. 7: Iuon Tăutul dăruiește fiicei sale Catrina, căs. cu Ursachi Păunel, $\frac{1}{3}$ din a $\frac{1}{12}$ parte de Iurcăuți.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIX 151).

8. 1795, Aug. 20, *Cernăuți*: Catrina Macrioaia dăruiește nepotului ei Ioniță Bașotă satele Iurcăuți și Voloșenița. Satul Trifești, țin. Orhei, va trece în seama mân. Sf. Sava din Iași. Nepotul ei Grigoraș primește $\frac{1}{2}$ Dragomirești. Satul Pomârla Ioniță Bașotă îl primise dela Constantin Macri, fratele Catrinei.

9. 1797, *Iulie 25*: Gavril Lența vinde lui Andrei Gafenco $\frac{1}{4}$ Iurcăuți pentru 1500 galbini.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XII 53—55).

10. 1799, *Iunie 25, Pomârla*: Ioniță Bașotă căminar vinde lui Nicolaus von Andrzejowski satul întreg Iurcăuți pe care îl primise dela mătușa sa Catrina Macrioaia. Prețul 5000 galbeni aur.

(Tot aici, Liber Relationum IV 327 și Liber Haereditatum XIX 159).

11. 1809, *Apr. 20*: Albert von Andrzejowski vinde partea sa de Iurcăuți, anume $\frac{1}{4}$, lui Iohann Lebius pentru 40.000 Gulden.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIX 163).

12. 1809, *Iulie 25*: Alexandru Jian cumpără dela Andrei Gafenco $\frac{1}{4}$ Iurcăuți pentru 33.000 Gulden.

(Tot aici, pag. 169).

13. 1809, *Aug. 28, Cernăuți*, Iohann Lebius vinde lui Ignatz von Schönfeld $\frac{1}{4}$ Iurcăuți pentru 46.000 Gulden.

(Tot aici, pag. 165).

14. 1809, *Oct. 21, Chisărlău*: Ignatz von Schönfeld, K. K. Landrath, vinde lui Alexandru Jian $\frac{1}{4}$ Iurcăuți pentru 49.000 Gulden.

(Tot aici, pag. 165).

15. 1812, *Mart. 17*: Nicolaus Andrzejowski are urm. copii: Iohann, Albert și Carolina căs. cu Iosef Zawirski. La 17 Martie 1812 Iohann a murit și partea sa de Iurcăuți trece la nepoții săi Iosefa și Carl Zawirski, copiii Carolinei, și la văduva sa Zoia Andrzejowski.

(Tot aici, pag. 173).

16. 1822, *Noem. 9*: Wartan Warteresiewicz cumpără la licitație din masa succesorală după Alexandru Jian $\frac{11}{12}$ Iurcăuți pentru 40.002 Gulden Conventions-Münze.

(Tot aici, pag. 183).

56.

Jadova, 1754.

**Ștefan Tabără dăruiește schitului Jadova, ținutul Sucevii,
un laz.**

(Tradus în românește după o copie germană).

Eu jos iscălitul fac știre cu acest al meu zapis de danie, precum am dat poiana mea din codru, care este în hotar cu poiana mănăstirii, și se cheamă lazul lui Ciolan, și fiind și noi din *Jadova*, m'am înțeles cu mama mea și voind a fi ctitor al sf. mănăstirii, l-am rugat pe cumnatul meu *Gheorghe Vlad*, care m'a și primit, de aceea am dăruit mai sus zisa poiană mănăstirii, unde-i hramul nașterii maicii domnului, dar sf. mănăstire să nu se amestece în celelalte lazuri, poieni și câmpuri, dăruind această poiană în fața mai multor egumeni, sfinți părinți, și fii de boieri cari au iscălit ca să ție pomenirea părinților, moșilor și strămoșilor noștri și a tuturor fraților noștri.

Jadova, 7262.

Ștefan Tabără, Dumitraș Tabără.

Alexandru Vasilco am fost față.

ieromonach *Vehian(?) Chibici* am fost față.

ieromonah *Theodosie de Jadova.*

Protopopa *Iuon* de Bănila, *Ștefan* diacon de Vilauce, *Iuon Goian* căpitan.

Și eu *Gheorghe* am scris acest zapis de danie al rudei mele *Ștefan Tabără*.

Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium III pag. 3—4, unde se află copia germană.

Schitul Jadova a fost zidit pela 1742 de *Gheorghe Vlad*, fiul lui *Andronachi Vlad*; în călugărie *Gheorghe* s'a chemat *Gherasim*. El a fost primul egumen al schitului; el era încă în viață la anul 1782, când comisia austriacă l-a supus unui interogator.

(Ibidem, Liber Granicialium III pag. 1—2).

Alte documente:

1. 1761, *Mai 10*: *Andrei Vlad*, fiul lui *Vasilașco Vlad*, a dăruit partea sa de Jadova schitului Jadova.

(Ibidem, Liber Granicialium III pag. 4).

2. 1772, *Martie 4*: Monahul Gherasim Vlad, împăcându-se cu frații săi, dăruiește schitului Jadova, zidit de el, 1 1/2 odgoane din Vasileu, ținut Cernăuți.

(Ibidem, Liber Granicialium III pag. 5—10).

Despre schitul Jadova vezi Isidor Onciul: Fondul religios-nar pag. 64 și doc din 1758, Mai 19. Vezi și Erast Hostiuc: Schiturile și sihăstriile Bucovinei de altă dată, Cernăuți 1936, pag. 172—175.

57.

1754, Aprilie 20.

Conflictul pentru părți de moșie din satul Costești, ținutul Cernăuți.

Facem știre cu această mărtorie noastră pecum au vinit răzășii den sat den *Costești* cu un râvaș a du(misale) *Enacachi* starostele de Cernăuți ca să mergem la cel sat la *Costești* ca să le luăm sama cu *Sandul Brănzanul*, ficior Darii Brănzanul, pentru un stălp de moșie ce să numește a lui Tudan zăcând Sandul Brănzanul și cu frate său Vasile Brănzan cum acee parte de moșie este a lui depe cel Tudan zăcând că acel Tudan le este moș și este lui dată zăstre tătăne său Darie de care ne arată Sandul Brănzanul și cu frate său Vasile un ispisoc dela Vasile Vodă den velet 7160/1651. Săpt(embrie) 14 pe cel stălp a lui Tudan, dece noi am întrebat fiind de faț(ă) răzeșii toți den Costești ce au a răspunde pentru acel stălp a lui Tudan ce zăce Sandul Brănzanul că este a lui cu ispisoc ce arată Sandul, deci la această au dat samă toți răzășii cum că acel moș Tudan nu este moș lui Brănzan și să liagă cu năpaste de cel Tudan căci acel Tudan Ion au luat o vădov(ă) străină cu un copil cu alt bărbat făcut și acelui copil iar era numele Ion care este porecla lui Cot și murind acel Ion au rămas fămee a lui Tudan cu acel hiastru care să numește Ion Cot și tămplăndusă o pricină cu Cucurianul de sau giudecat Ion Cot la divan la veletu 7160 pentru o prisacă a Cucurianului care au ars-o el, și fiind mama lui femeie lui Tudan iau dat scrisorile de au mărșu la divan de sau scos de bele să el apucând scrisorile în mână lui și au făcut ispisoc care să află în mână Sandului Brănzanu și zăcând răzeșii den Costești niamul lui

Tudan cum că acele scrisori cerșute dela dânsul dar întâmplându-se de iau ars casa acelui Ion Cot hiiastu lui Ion Tudan la acee vreme să au dat samă că au ars tote scrisorile și niamu lui Tudan văzând că iau ars casăle lau crezut să niamu lui Tudan nu iau făcut supăr(are), iau dat pace și zisără răzășii den Costești niamul lui Tudan că acel Ion Cot au trăit în sat în Costești depreuna cu moșai lor să nu sau atins ca să stăpăniască stălpul de moșie care arată în ispisoc ce este în mână Sandul Brânzanului numai fiind femee lui Ion Cot cu moșie den sat den Costești den niamu lui Popăc care este stălpul lor acolo au stăpănit care au aut să casă și pomețe, iară la stălpul lui Tudan nu sau amestecat niamul lui Cotu să viind den porunca Mării Sale Costantin Vodă den velet 7242 Iuli 28 Toder Stărce vornic de poartă i Toder Samson mază i Ștefan Străjca mază i Sandul Tăutul la sat la Costești ca să aliagă părți de moșie să strângându-se toți răzășii den Costești zăsără răzășii den Costești atunce au vinit cu acel ispisoc dela Vasilie Vodă pe stălpul lui Tudan Darie Brânzanul tatul Sandului ca să rămăe acel stălp în stăpânire Brânzanului, dar răzășii den Costești niamul lui Tudan zăsără cum că acel Cotu nau fost ficior lui Tudan ce au fostu hiiastu să să liagă Brânzanul cu năpasta de moșie lui Tudan, deci au giudecat Toder Stărce vornic de portă să cu Samson să cu Ștefan Străjca să cu Sandul Tăutul ca să giure Darie Brânzanul cu doi omini cum că acel Cot Ion este ficior bun lui Tudan or să giure răzășii den Costești niamul lui Tudan cum că acel Cot Ion este hiiastu lui Tudan, deci Brânzanul nau vrut să giure, iara răzășii den Costești niamul lui Tudan au giurat să carte de blăstăm au priimit cum arată în giudecată de mărtorie den vel 7242 Iuli 28 ce este făcută de Toder Stărce vornic de portă să de Samson să de Sandul Tăutul să de Ștefan Străjca să dela ace giudecată au rămas lipsit Darii Brânzanul de moșie lui Tudan să au rămas acel stălp a lui Tudan să stăpăniască Masiian să Vasăle Șarban să Dumitraș Hrinciuc și cu alt niam a lor să dela ace giudecată păra acum au zăs că sau odihnit 20 di ai, iară acmu de iznoavă au vinit Sandul Brânzanul cu acel ispisoc cum arată mai sus, iar după curmare giudecății lui Toder Stărce vornicu de portă nu niau arătat nici o dovadă, deci și noi am făcut această mărturie la razeși să la niamul lui Tudan ca să le fie de credință.

Let. 7262 April 20.

Ion Străjca păharnic.

Aducându această mărturie înaintea noastră și cercetându-o și eu cu amănuntul toate așa am aflat după cum scrie mai sus și făindusă Brânzăneștii (ne)odihniți și au zis ca să margă la Iași.

Mai 25.

Enachi staroste.

Original.

Alt document:

1754, Iunie 22, Iași: Matei Ghica Voevod. Au judecată înaintea lui Radul Racoviță vel log. Mășian și Tănăsie Covaliu, moșeni din Costești țin. Cernăuți, cu Sandul Brânzanul mazil de Rohozna, țin. Cernăuți, zicând Brânzanul care are cu frații săi $\frac{1}{2}$ Costești, iar o parte din această jumătate este a mân. Pobrata, iar o parte este răzășască, satul îmblă în 4 părți. Ispisocul din 1651 Sept. 14 scrie că s'au părît Ion Tudan din Costești cu Isac Cocoranul, ginerele lui Bogdan Lența, pt. $\frac{1}{4}$ Costești, Coc. cerând-o fiind zestrea soției sale, Tudan răspunzând că Bogdan Lența vânduse $\frac{1}{4}$ Costești lui Ilie Vodă, iar acesta a dăruit-o mân. Pobrata. Li s'a dat zi în 2 săpt. când Tudan arătând diresse vechi s'au îndreptat. Mășian și Tănăsie Covaliu zic că descind dela Ion Tudan. Ion Cotu n'a fost feciorul lui Tudan, ci numai fiastru. Dela Ion Cotu partea lui Ion Tudan trece la fiul său Toader Cotu și dela acesta la ginerele său Darie Brânzanul. Au jurat 18 oameni în sfânta biserică cu mâna pe sf. evanghelie primind și carte de blăstăm, cumcă Darie Brânzanul n'are amestec la stâlpul lui Tudan, nici Ion Cotu n'a fost ficior lui Tudan, ci fiastru. A fost față la jurat și Darie Brânzanul, părintele lui Sandul Brânzanul. Vel. log. a hotărît după legea țării ca cei doi Covaliu să stăpânească $\frac{1}{4}$ Costești, partea lui Ion Tudan, moșul lor. Sandul Brânzanul a rămas din giudecată, scrisorile s'au dat în mâinile celor doi moșeni. Domnul întărește.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum II pag. 147. A fost publicat în „Revista politică” Suceava, Anul III din 15 Febr. 1888 pag. 9—11).

58.

1754, Mai 5.

Matei Ghica VV. întărește lui Constantin Tăutul jumătate de sat Lehăcenii, ținutul Cernăuți.

Noi *Matei Ghica* Voevod, bojiu milostiu gospodar zemli moldavscii.

Datam carte Domnii mele lui *Constantin Tăutul* să fie volnic cu carte Domnii mele aş stăpâni a sa dreaptă ocină şi moşie jumătate de sat de *Lehăceni* ce sint la ținutul Cernăuțului în parte de jos ce să hotăreşte cu fii Du-lui răpousatului vornicului Ion Niculce care aceasta moşie zise Constantin că easte baştină dela părinții lui după cum au arătat şi hotarnică pe ace giurăte de sat de Lehăceni, drept aceea i sau dat voe săş stăpânească moşie sa şi săş ea venitul den țarină, den fănaț, den grădini, den prisăci cu stupi şi din tot locu pe obiceiu şi nimene să nui ste împotriva cărții gospod, ear de va ave cineva a răspunde să vie față. Aceasta.

7262, Mai 5.

Copie Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum IV pag. 54.

Alte documente despre satul Lehăcenii, țin. Cernăuți.

1. 1724, Oct. 2, *Boian*: Miron Tăutul, fiul lui Toader, face zapis la mâna vărului său Ion, fiul lui Sandul, precum slujind părinții lor în Țara Leșască, Sandul a rămas dator tatălui său 150 taleri Leșești şi 33 lei moldovenești; rămânând Ion copil mic sărac i-au fost poprite toate părțile sale de moşie. Când a crescut mare, a ieșit la judecată în fața starostelui de Cernăuți Iordachie clucer care a socotit datoria drept 8 lei bătuți, fiind datorie veche făcută în Țara Leșască. Martorii între alții: Constantin Tăutul fratele lui Miron, Toader Murguleț.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum I 173).

2. 1773, Aug. 20: Vasile (Bătu), fiul Aniței, care a fost fata Saftiei şi nepoata de fată a lui Murguleț, dă danie nepoatei sale Alexandra, fiica lui Hristi Grecul, care a ținut pe Axenia, fata lui Andrei Băț din Lehăceni partea sa de moşie din Lehăceni, din a patra parte de sat.

(Tot aici, Liber Testamentorum I 205).

3. *Fără an*: Cărste (Hristi) Grecul cu rudele sale stăpâneşte $\frac{1}{4}$ Lehăceni. Soția sa (Axenia), a fost fiica lui Andrei Băț, care Băț a fost fiul Saftiei, care a fost fiica Aniței Murguleț. Jumătate de Lehăceni a fost atribuită lui Constantin Tăutul şi lui Gheorghită (Băț), soțul Aniței.

(Tot aici, Liber Haereditatum XV 331).

4. 1775, Febr. 13: Cărste Grec cu soțul său Axănia înzestrează pe fiica sa Alexandra dându-i o parte de Lehăceni, țin. Cernăuți, lucruri, bani şi juvaere.

(Tot aici, Pactorum Dotalia pag. 12).

5. 1779, Iunie: Din poronca generalului Enzenberg porucinicul Adler, directorul ținutului Cernăuți a scris să se aleagă părțile din Lehăceni. Jumătatea de jos este a răzeșilor

și umblă în 3 bătrâni. Un bătrân s'a dat lui Gligoraș, Vasilie, și Ion, fiii lui Andrei Băț, lui Hriste Grec, ginerele lui Băț, lui Dumitrașco Șcraba, mama căruia a fost sora lui Andrei Băț, și lui Vasile, matușa caruia a fost sora lui Băț. Alt bătrân s'a dat Sandulicenilor. Jumătate din el s'a dat fiilor lui Sanduliac anume fiilor lui Ilaș și ai lui Lupașco, lui Gligori, fiul Todosiei, care a fost sora lui Ilaș, lui Lupașco, Aniței sora lor, Tomii, soția caruia (Paraschiță) a fost tot sora lor. Cealaltă jumătate a fost data lui Vasilache și Ion, fiii Buligăi, ce a fost maica lor Carstăna sora lui Ion Sanduleac. Alt treilea bătrân s'a dat Tautuleștilor. Jumătate din el s'a dat lui Ioniță Surdul și surorii sale Axănia, copiii lui Miron Tăutul, a doua jumătate s'a dat lui Ion și Vasile, fiii lui Costandin Tăutul, și ai lui Toader Tăutul. Miron și Constantin Tăutul au fost frați.

(Tot aici, Liber Relationum I 169—173).

6. 1782, *Iulie 29, Sadagura*: În fața comisei austriace vechilul Iuon Mitescul declară că Vasile Neculce stăpânește $\frac{1}{2}$ Lehăceni. Ioan Neculce moșul primise drept moștenire $\frac{1}{4}$ Lehăceni. Fiul acestuia Alexandru Neculce a cumpărat $\frac{1}{2}$ Lehăceni. Dela Alexandru jumătatea de Lehăceni a trecut la fiul său Vasile. Un sfert din tot satul Lehăceni stăpânește Ioan Tăutul cu rudele sale drept moștenire dela părintele său Constantin Tăutul.

(Tot aici, Liber Haereditatum XII 331 și XV 329).

7. 1785, *Febr. 3, Toporăuți*: Irina căs. cu Iftimi Crețul se învoește cu frații ei Nicolai și Dumitraș Șcraba, că ea să stăpânească $\frac{1}{4}$ din partea mamei sale Alexandra din Lehăcenii-Tăutului. Restul să stăpânească frații ei popa Costas, Dumitraș și Nicolai Șcraba.

(Tot aici, Liber Haered. XV 333).

8. 1785, *April 27*: Grigoraș, Vasile și Ion Băț și Dumitraș Șcraba dau zapis unul altuia, precum s'au învoit cu privire la părțile din Lehăceni. Un bătrân să stăpânească Andrei Băț cu copiii săi Grigoraș, Vasile, Ion și Axenia, un bătrân Anița, fata Saftii, un bătrân Maranda, fata Saftiei. Acești trei bătrâni au fost partea lui Andronache Băț. Partea Aniței este dată nepoatei sale Alexandra, fiica lui Cârste Grecului, danie dela Vasile, fiul Aniței. Partea Marandei să stăpânească Dumitraș Șcraba cu frații săi, fiii Marandei. Martorii Maței jurat, Ion Țopa vornic, Constantin Volcinski, Andrei Volcinski. A scris Vasilie Volcinski.

(Tot aici, Liber Testamentorum I 201).

9. 1790, *Mai 12*: Ion Tăutul din Lehăcenii-Tăutului vinde lui Simeon Boldescul un odgon de 33 stânjeni moldovenesti pentru suma de 132 lei.

(Tot aici, Liber Haeredit. XV 244).

10. 1793, *Iuni 3, Cuciurul Mic*: Gheorghe, Axănia și Maranda, copiii lui Ilaș Sanduleac din Lehăcenii-Tăutului vând

partea lor ce o au dela strămoşul lor Sandul, nepotul lui Ștefan Murguleț din fata Anița. A cumpărat Ioniță Tabără comisar.

(Tot aici, Liber Contract. antiquorum II pag. 548).

11. 1796, *Dec. 11, Hertă*: Toader Dohatco din Tănteni, țin. Hertei, vinde cumnatului său Apostol Crețul, nepotul lui Ioan Sanduleac Murguleț partea sa de moșie din Lehăcenii Tăutului.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum XII 626).

12. 1800, *Febr. 12*: Vasile Neculce biv vel spatar dăruiește fiilor săi Ion și Costandin moșia Boianul și 1/2 Lehăcenii țin. Cernăuți. De față Veniamin episcop de Roman, Ioniță Bals vel vornic.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 283).

13. 1803, *Mai 31*: Iuon Tăutul vinde lui Iacob Aslan din partea sa de Lehăcenii Tăutului patru odgoane.

(Tot aici, Liber Haereditatum XVI 140).

59.

Cincău, 1754, Mai 6.

Gheorghe Cazavela vinde cumnatului său Ștefan Tabără o parte de moșie din satul Cincău, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Gheorghe Cazavela* am dat zapisul meu în mâ-nile cumnațului meu, lui *Ștefan Tabără* căpitan, ca să se știe că am vândut a mea dreaptă ocină și moșie în satul *Cincău*, ce o am cumpărătură dela cumnatul meu *Gheorghe* și dela sora mea *Maranda* pentru 20 lei, anume a șesa parte din jumătate de sat, cumnatului meu mai sus scris *Ștefan Tabără* tot pentru 20 lei bani gata și i-am dat acest zapis al meu ca să-i fie lui, copiilor lui, nepoților și tuturor clironomilor lui dreaptă ocină și moșie în veci și i-am dat și zapisul ce-l am dela vân-zătorii de mai sus scriși, și să stăpânească această parte de sat cu câmp, fânațe, mori și heleșteu și să-și facă și ispisoc domnesc; acest zapis l-am scris singur în fața martorilor de mai jos iscăliți și pentru mai mare credință am iscălit.

Cincău, 6 Mai 7262.

Gheorghe Cazavela.

Popo(vici) am fost față, *Toader* am fost față, *Nicolai Done* am fost față.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Cincău, unde se gă-sește copia germană.

60.

Iași, 1754, Iulie 22.

Domnul țării trimite pe ispravnicii ținutului Sucevii la satul Românești, să cerceteze conflictul ivit pentru o parte de moșie între Andrei Cuparencu și Ștefan Căzacul.

Io *Matei Ghica* Voevod bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Scriem Domniea mea la credincioși boerii Domnii mele Du-lui *Dinul Cantacuzeno* biv vel pah. i *Pascal* vel med. ispravnici ținutului Sucevii. Vă facem știre Du(Voastre) că aice la domniea mea au dat jaloabă *Andrei Cuparencu* zicând precum are el a trie parte din satul de *Românești* parte de sus și din parte din mijloc pre cinci jirebii, care cuprind giumătate de acel sat Romanesti ce easte la ținutul Sucevii, pe care părți de moșie arată el și ispisocu dela răpousatul domnu Ștefan Tomșe Vodă din vălet 7130/1622 și alt ispisoc dela Rădul Vodă din vălet 7233/1625 de întăritură pe zapisul vechiu dela vânzător care liți vide și Du(Voastră) care moșie zice că au și stăpănită până acum, dară acum zisă că să scoală un *Ștefan Căzacul* și întră în moșie fără dreptate și fiindu trebuință ca să i se hotărăscă moșie lui, iată că vă scriem Du-lor Voastre săl aduceți pe acel Ștefan Căzacul și pe alți răzeși a lui față și să le luoati sama foarte cu amăruntul și cu bună dreptate atâta pe scrisori cât și pe mărturii a bătrâni ce vor arăta înbă părțile și pe câtă parte veți afla că are dreaptă moșiea lui acest Andrei Cuparencu săi orânduți Du-(Voastră) niste mazili de acolo oameni de ispravă ca să măsure moșiia, și să aliagă parte lui ce va fi cu dreptate dispre alți răzeși și să o stălpiască cu petri hotară și să de și mărturie hotarnică în semne iscălită de Du-Voastră și de hotarnici și de alți răzeși și megieși căți sor întâmpla la hotărātu ca săși stăpăniască și săși dijmuiască parte lui de moșie cu bună pace și săi dămu și ispisoc de întăritură dela domniea me și pe câte petri hotar viț pune *să pliniți câte un galbin de piatră vinitul du-le vel logofăt pe obiceiul săi trimitem bani aice.*

Aceasta scriem.

U Ias, let 7262, Iul(ie) 22.

vel log.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum IV 62—64. Hotarnica orânduită s'a făcut la

1754, Oct. 17: Au fost strânși toți răzeșii din Românești pe apa Horaițului, țin. Sucevii, și megieșii din prejur și s'a măsurat satul din capul hotarului din sus până la cel din jos, până la pârâul Racova, lungul hotarului a fost 106 odgoane, odgonul de 22 stânjini, stânjinul de 8 palme domnești; jumătate de sat, adică 53 odgoane, a fost partea lui Andrei Cuparenco, partea de sus, s'au pus pietre de hotar; jumătatea de jos, tot 53 odgoane, s'a împărțit în 3 părți, câte 17 $\frac{1}{2}$ odgoane, 3 stânjeni și 5 palme partea, din care una a venit lui Vasilie și Ștefan Cazacul, alta lui C-tin Sturza stolnic, și a treia lui Toader Brahă. Semnează: Sandul Calmuțchi med., Gheorghie Volcinski, Pascal med. ispravnic, Andrei Cuparenco, Vasilie Cuparenco, Pavel Morțun biv căpitan, vechilul Sturzii, Ștefan Malinescul, Gheorghe Țântă mazil, Mihalachi Cuparenco, Dumitrașco Gafenco, Toader Sărcuțul.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum IV pag. 64—65).

61.

1754, August 20.

Toader Tăutul vinde lui Dumitrașco Paladi, partea sa de moșie din Rugăsești, ținutul Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Toader Tăutul*, fiul lui Sandul, am dat acest adevărat zapisul meu în mâinile du-sale *Dumitrașco Paladi*, ca să se știe, precum l-am rugat pe du-lui Paladi să cumpere partea mea de moșie de *Rugăsești* la Sirete, ținutul Sucevii, și de nime silit nici asuprit, ci de a mea bună voe i-am vândut-o du-sale pentru... (lipsește)..., ca să-i fie dreaptă ocină și moșie nerușii în veci, și pentru credință am iscălit.

Toader Tăutul.

Arhivele Stat. Cernăuți, pachetul Rugăsești, unde se găsește copia germană.

Alte documente:

1. 1665, Sept. 4: Zapis dela Vasilie Ciogole făcut la mână lui Toderașco Iordachi vel spătar, precum i-a vândut părțile de moșie ale fratelui său Ursul Ciogole din Rugăsești și Culiceni, din a patra parte Rugăsești jumătate, din Culiceni tot atâta.

Vasilie Ciogole fusese chizeș pentru fratele său Ursul pentru suma de 97 lei ce a luat-o Vasilie Stârce dela neguțitori pe chizeșie lui.

(Arhivele Statului București, condica Asachi 261, pag. 325).

2. 1744, *Iulie 6*: Constantin, fiul lui Ioniță Tăutul, împrumutase bani și lucruri dela Manole târgoveț de Botoșani. Acesta îl trage în judecată la Grigorie Ghica (1735—1741), care trimite pe Ienachi Halepliu staroste de Cernăuți să ia banii sau $\frac{1}{3}$ parte de Rugăsești. Nu s'au putut împăca. La a doua jalobă domnul trimite pe Dumitrașco Calmășul mare clucer și staroste de Cernăuți, care a reușit, dând a $\frac{1}{3}$ parte Rugăsești lui Manole. Dar s'a sculat Ioan Cantacuzino biv vel vornic și fiind ruda cu Tăutuleștii restituie lui Manole suma de lei 51 și ia în stăpânire această parte de Rugăsești. Semnează Toader Cantacuzino vornic. Lascarache vornic, Constantin Sturza spatar, Ianachi Cantacuzino mare ban, Gheorghe Beldiman biv vel ban. (Arhivele Stat. Cernăuți, pachetul Rugăsești și Liber Grancialium VIII 59—63).

3. 1756, *April 16*: Ștefan Tăutul, fiul lui Ioniță Tăutul de Rudești, țin. Sucevii, vindé partea sa de Rugăsești la Sirete, țin. Sucevii, anume a opta parte, cu toate veniturile, du-sale Dumitrașco Paladi mare vist. pentru suma de 35 lei. Semnează popa Ștefan de Grămești, țin. Sucevii. (Ibidem, pachetul Rugăsești).

62.

1754, Septemvrie 2.

Ioniță Grama vindé lui Constantin Volcinschi, Ioniță Potlog și Ștefan Tabără jumătate de sat de Cincău, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Ioniță Grama* și soțul meu *Maria* cu fiul nostru *Vasilie* am făcut acest zăpis la mâna du-lui *Constantin Volcinschi*, *Ioniță Potlog* și *Ștefan Tabără*, ca să se știe, precum le-am vândut a noastră dreaptă ocină și moșie anume jumătate de sat de *Cincău*, ținutul Cernăuți, care jumătate de sat este lângă cealaltă jumătate de sat de Cincău, care este a lor, care moșie ne este dela moșul nostru *Neniu* logofăt și le-am vândut pentru 250 lei bani gata și după plata deplină făcută în mâinile noastre am dat acest zăpis, ca să le fie lor dreaptă ocină și mo-

șie în veci și le-am dat și toate uricele și zapisele despre acea moșie, ca săși facă și ispisoc domnesc. După cumpărarea acelei jumătăți de Cincău de cei trei cumpărători, o parte a luat Constantin Volcinski, o parte Ioniță Potlog și o parte Ștefan Tabără și să stăpânească de acuma cu tot hotarul, cu mori, cu heleșteu și cu toate veniturile acea jumătate de sat și pentru mai mare credință am iscălit.

2 Septemvrie 7263.

Ioniță Grama, Maria Neniului.

Vasilie al triile comis.

Iacob mitropolitul Moldovii, *Radu Racoviță* mare logofăt, *Paladi* hatman, *Gheorghe* mare ușier, *Ștefan* mare vornic, *Ioniță* vornic de gloată.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Cincău, unde se găsește copia germană.

1760, Mai 7: La poruncă domnească se cercetează $\frac{1}{3}$ parte din $\frac{1}{2}$ de Cincău partea lui Ștefan Tabără, pe care o cumpărase împreună cu C-tin Volcinski și Ioniță Potlog dela Ioniță gramatic, ginerele lui Rață. S'a cercetat întâi hotarul satului întreg și pe urmă s'a măsurat partea de jos a satului despre Teutri gasindu-se 84 odgoane, iar partea de sus despre Zvineace are 84 odgoane, odgonul de 33 stâneni, stânenul de 8 palme. După aceasta s'a împărțit satul în două jumătăți egale de mari, punându-se pietre. S'au despărțit apoi părțile lui Ioniță gramatic, C-tin Volcinski, Ioniță Potlog, Ștefan Tabără în așa fel, că fiecare jumătate s'a împărțit în 3 părți. Este menționat drumul furilor. (Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Cincău).

E interesant că lui Ioniță Grama i se spune și Ioniță gramatic.

63.

1754, Septemvrie 5.

Fiind conflict de hotar cu moșia Cincău, Enacachi, starostele de Cernăuți este trimis să hotărască din nou moșia Vasileu.

Io Mateiu Ghiva Voevod bojiu milostiuu gospodar zemli moldavscui.

Credincios boeriul Domnii mele Du-lui *Enacachi*, starostele de Cernăuți, îți facem știrea că aici la Domneea me niau dat jaloabă *Constantin Volcinski* și *Ioniță Potlog* și *Ștefan Tabără* mazăli dela Cernăuți zăcând că în anii trecuți în domniea

fericit întru pomenirea răposat părintele Domnii mele fiind rânduit hotarnicu medelnicer *Sălion* ca să hotărască moșia *Vasilău* care moșia să lovește în capu cu *Cincăul* și cu *Culeuți* și fiind moșia Cincăul la ace vreme supt stăpânirea unui *Toader Bere* și nefiind nici un fel de scrisori atunce la hotărârea de față sau înpresurat o bucată de locu din moșia *Cincăului* întrându pe lângă hotarale Culeuțului în Cincău și după aceea rămăind Cincăul supt stăpânire lui *Grigorașcu Stroescu* III. comis și avându el multă pricină și pără giudecăți pe la Divanul domnescu cu Stroescu făcândulisă și împărțală au rămas ace moșia Cincăul supt stăpânire lor pentru care moșia arătară aice la Domniea me și ispisocu de la Pătru Vodă din velet 7095/1587 Mai 20 cum să hotărăști cu moșia Cincăului i Culeuțai iar nu Vasilău, iar el au băgat Vasilău în Cincău și liau înpresurat la re bucată de locu, care ace moșia Vasilău acum o stăpănescu *Măteiu Hurmuzachi* și cu alți răzăși pentru care iată căți scriem Du-Tale luându carte Domnii mele să sorocești pe *ficiorii lui Hurmuzachi* și pe toți răzășii și înpregiurașii din sus și din gios aducânduși dresă și scrisori cin ci ar ave și să le ei samă acei hotărâtură ciau făcut după ce dresă sau scrisori sau cu ce dovezi sau hotărări ace hotărâtură și căutându hotarnica și ispisocul ce este la mână acestora și de va fi ace hotărâtură bună și nu a fi nici o greșală să întărești și cu mărturiea D-Tale, iar de sa fi făcut vro greșală cu înpresurare să îndreptezi puind și bolovani de giur înpregiur ca să nu mai fiea pricină între dănșii dându și mărturiea hotarnică în sămni ca după mărturiea D-Tale să li să facă întăritură și dela Domniea mea.

Let 7263 Săptămvrie 5.
vel logofăt.

Copie, Forum nobilium, pachetul cu documente vechi.
Alte documente despre satul Vasileu:

1. 1759, *April 30*: Șerban Flondor medelnicer, Ion Strișca păharnic, Gheorghe Turcul postelnic, Constantin Vlad, Gligoraș Cracalia, și Mihai Vlaico fac hotarnica satului Vasileu. Gheorghe Lefter starostele de Cernăuți, le-a trimis răvas să hotărască Vasileul despre Culeuți, Cincău și Dorosăuți. Au început din malul Nistrului despre Culeuți dela un pometel cu vișini, la o piatră veche, s'a pus o piatră pe podiș peste un drum ce merge dela Culeuți la Cincău, la movila Babca, unde este hotarul Culeuțai, s'a pus o piatră împotriva unui hârtop pietros, la piatra Borotca unde se întâlnesc hotarele dela Cu-

leuți, Cincău și Vasileu, la un holbu, în coasta dealului, peste părau la stânca ce se cheamă Horodenca, peste hărtopuri la o piatră, unde se întâlnesc hotarele dela Toutri, Cincău, Vasileu și Doroșăuți, drept în apa Nistrului. Satul Vasileu s'a împărțit în două. Jumătatea de sus a venit lui Gheorghe Turcul postelnic cu alți răzeși, iar jumătatea de jos a venit lui Matei Hurmuzachi postelnic. S'a făcut odgonul de 43 stânjeni, stânjenul de 8 palme gospod.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Vasileu).

2. 1759, Apr. 30: Poruncă dela Gheorghe Lefter staroste de Cernăuți pentru jumătate de sat Vasileu despre Cincău, proprietatea lui Matei Hurmuzachi, și cealaltă $\frac{1}{2}$, jumătatea de sus, a lui Gheorghe Turcul postelnic și a răzeșilor Ștefan Vlad și Vlaicu. Aceasta din urmă jumătate s'a împărțit în două, venind $\frac{1}{4}$ Vasileu lui Ștefan și Toader Vlad cu frații lor, care moșie le vine dela Candachia, jupâneasa lui Vasilie Căzăcescul (Candachia fusese fiica lui Isac Cocoranul. Fiica ei Nastasia s'a căsătorit cu Andronachi Vlad). Iară $\frac{1}{4}$ parte Vasileu a venit lui Gheorghe Turcul postelnic și lui Mihai Vlaicu cu frații săi. Jumătatea din urmă începe la movila Babca, malul Nistrului dela mănăstioara în sus, are 2 vaduri de moară, brodină peste Nistru la Horodoc. Mihai Vlaicu cu frații săi au moștenit partea lor dela moașa lor Anița, jupâneasa lui Ionașcu Vlaicu. Semnează: Șerban Flondor med. Gligoraș Cracalie, Gheorghe Turcul post. Ioniță Strișca pah., Mihai Vlaicu, Ioniță Tumurug. A scris Ursachi.

(Tot aici, pachetul Vasileu și Liber Granicialium X 53-56).

64.

1754, Octomvrie 3.

Matei Ghica VV. trimite pe Dinul Cantacuzino și Pascal, ispravnicii ținutului Sucevii, să cerceteze conflictul ivit între mănăstirile Solca și Voroneț pentru muntele Botășan, ținutul Sucevii.

+ Noi Matei Ghica Voevod bojiu milostiu gospodar șemli moldavscii. Credincioși boerii noștri dumnailor Dinul Cantacuzino biv vel pah(arnic) i Pascal biv vel med(elnicer) ispravnicii ținutului Sucevii Vă facem știri că ni-au datu-ni jaloabă rugătorul nostru *Iorestu* egumeșul mănăstirii *Solca* ci esti la ținutul (Sucevii) pentru *Calistru* egumenul dila mănăstire *Voronețul* di la țin(utul Sucevii) zicănd Iorestu egum(enul) di Solca că avându mănăstire un munte ce-i zăcu *Bo-*

T. Balan, Documente bucovinene, V.

8

tășan cari esti la ținut Sucevii, cari munti esti datu danie mănăstirii Solcăi di 141 ani di răposatul Ștefan Vodă Tomșa cu ispisocu și di atunce și pără acmu tot mănăstire Solca l-au stăpănit fără nici o pricină, dară la vreme răscolilor s'au tămplat împreună cu alti scrisori s'au prăpăditu și acel ispisoc, dar oamenii marturi ari care știu că tot de mănăstire Solca s'au stăpănit muntele acela, numai acmu într'acesta an s'au sculatu-să egumenul di Voroneț ș-au luat adetu di munti dila unii și alții oameni, pentru cari iată că vă scriem luându carte domnii meli să chemați față pe egumenul di Voronețu și de vrem(e) că egumenul au arătat că el scrisori nu ari, dar egumenul di Voroneț ari scrisori pe alți munți a mănăstirii, iar pe acesta nu ari, să li luați sama cu amăruntul și di vrem(e) că di 141 ani di când stapănești tot mănăstire Solca acest munti și dispre nime nici o supărare n'au avutu numai acmu l-au dejmuitu Voronețul, să socotiți stăpănire și di va fi cum jiluește să-i faci dreptate, și să-l odihnești acolo plinindu-i și paguba și să dai mărturie la mână egum(enului) ca să stăpăniască muntile cu paci. Aceasta scriem.

Let 7263, Oct(omvrie) 3.
vel logof.

Original hârtie, pecete roșie mare. Arhiva mitropoliei Cernăuți, fasc. 24 lit. D.

Textul german publicat de Wickenhauser: Solka pag. 122. nrl LXXXV.

E muntele zis astăzi Botoșul sau Botășul, de lângă satul Fundul Moldovii. La anul 1785 s'au stabilit astfel hotarele acestui munte: Dela Gura Negrii în Moldova, la Opcina, în gura Plaiului Moschici, la movila Flămânzilor până în izvorul pârâului Chirbi, cu pârâul în jos, până în pârâul Botoșel, până la gura Botoșelului, cu Moldova până la pârâul în capul Botoșul, lângă scursură până în bahnă la moșia Heghi până la muntele Lefile, la pârâul Neagra până în gura Negrii.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul mân. Solca).

Astăzi pârâul Chirbi se cheamă: Gârba; Plaiul Moschici: Plaiul Mostici; Lefile: Leafa.

Mănăstirea Solca a stăpănit și satul Crăinicești. Publicăm aici un document despre acest sat:

1. 1742, Aug. 11: S'au părît în fața lui vel vornic Costachi Ștefan, vătăman din satul Crăinicești ot Suceava, cu egumenul de Solca. Oamenii de Crăinicești se jeluesc că în domnia lui Grigori Vodă, Eni cafegiul care fusese cu slujba la Su-

ceava s'a învoit cu egumenul de Solca pentru săliștea pustie Crăinicești și Eni au așezat acolo cam 23 oameni, stabilindu-se ca boerescul să fie al lui Eni cafegiul, iar dijma a egumenului. Astă vară Eni a făcut 23 stoguri de fân de boeresc și le-au vândut lui Ioniță III. logofăt și trimițind Ioniță oameni, au aflat că 11 stoguri au fost mâncate de egumen, și s'a trimis om gospod și s'au luat egumenului 2 boi. S'a sculat egumenul și a luat dela oameni 2 boi fără de giudecată cerând osăbit fân de boeresc. Vornicul Costachi a giudecat așa: Oamenii de Crainicești nicio vină n'au. Egumenul are a-și căuta pentru fân cu Ioniță logof. Egumenul să întoarcă oamenilor de Crainicești cei 2 boi luați.

(Academia Română, Man. 237, fol. 322).

65.

1754, Octomvrie 15.

Scutirile mănăstirii Horecea, ținutul Cernăuți.

+ Io Matei Ghica Voevod, bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Facem (știre) cu această carte a domnii mele pentru săhăstrie Horece dela ținutul Cernăuților unde să cinsteaște și să prăznueaște... (lipsește)... dela care săhăstrie viind rugătoriul nostru ieromonah Artemon starețul și din preună și cu alți părinți călugări ce lăcuescu acolo la acel loc și arătându-ne cărți de milă ce au avut dela răpoosatul fericitul întru pomenire părintele domnii mele Măriea Sa Grigorie Vodă și dela alți lumnați domni, domniea mea încă asemenea am mi-luit și li-am dat și li-am întărit lor cu această carte a domnii mele ca să aibă a scuti o sută de stupi de deseatenă și patru vite cu cai ce or ave de văcărit când s'ari tămpla să fie pre acești bucate, nemică să nu de, ca să fie această puțină milă pentru ceară la biserică și pentru chivernisala părinților călugări.

Așijdere am mai făcut domniea mea milă cu această sf(â)ntă săhăstrie și pentru 3 liude poslușnici ce ș-ar găsi oameni streini fără bir în visterie și fără a ave nume la vr'un sat ca să fie ertați pe capetile lor de tot birul visterii, nemică să nu de, însă după ce-i vor găsi pe acei poslușnici să aibă a-i aduce la dumnealui vel vist(ernic) ca să le de pecetluituri pe

fețe, să fie cunoscuți dintr'alții și ca să nu-i învăluiască zlo-
tașii, și cu mila aceasta fiind părinții călugări odihniți, să aibă
și ei datorie a ruga pre Dumnăzău pentru paza norodului și
pentru pacinica domniea noastră și pentru sănătate noastră și
ertare păcatelor noastre și ale părinților și moșilor domnii
mele. Și poroncim domniea me și voao desetnici i boeri carei
viț fi cu slujba văcăritului și dăjdile visterii văzind carte domnii
mele, toți să dați pace acelor 100 stupi de desetină și 4 vite
de văcărit și 3 liude poslușnici, întru nemică să nu învăluiți,
și spre aceasta este credința domnii mele de mai sus zăs Ma-
tei Ghica Voevod și credința a preiubiț fii domnii mele Grigori
Voevod și Gheorghei Voevod și Neculai Voevod și credința tu-
tutor boerilor celor mari și mici.

Let 7263 Oct(omvrie) 15.

Io Matei Ghica Voevod.

III logofăt.

Original, hârtie, pecete roșie mică. Arhivele Statului Bu-
curești, Mănăstirea Doljești, pachetul 18. No. 3.

66.

1755, Februarie 14.

**Matei Ghica VV. întărește mănăstirii Ițcani, ținutul Sucevii,
privilegiile primite dela domnii trecuți, stabilind și obligația
de muncă a vecinilor depe moșia Ițcanilor.**

Noi Matei Ghica Voevod din mila lui D-zeu Domn Țării
Moldovii.

Dat-am cartea domniei mele rugătoarelor noastre *Irof-
tiei*, stariței, împreună și tuturor călugărițelor de la mănăstirea
Ețcanii ot ținutul Sucevei, să fie volnice cu cartea domniei
mele a stăpâni și a dejmui a mănăstiri dreaptă ocină și mo-
șie, anume tot hotarul moșiei *Ețcanii*, pe care moșie ziseră că
are mănăstirea scrisori, hrisoave domnești, atâta de la ctitorii
mănăstirei cât și de la alții de mai înainte domni. Deci dar după
scrisoarea ce are să aibă a lua de a zecea din țarini cu pâine,
din fânațe, din grădini cu legumi și din prisăci cu stupi și din
livezi cu pomi și din tot locul cu tot venitul moșiei după obicei.

Așijderea de vor fi șezând oameni cu casă pe această moșie să aibă a da de toată casa câte 2 lei de an. Ori care nu vor vre să dea bani să lucreze câte 12 zile pe an, însă 6 de vară, și 6 de iarnă, ca să fie pentru chivernisala călugărițelor, iar care nu s'ar supune să dea obicinuitul venit al moșiei mănăstirii poroncim dumitale ispravnice al ținutului, unora ca acelora să le dai poroncă ca să se rădice de pe moșia mănăstirii mutându-se pe hotarul târgului Sucevei și nimeni să nu stea în potrive cărței domniei mele, iar având cineva a răspunde să vie la divan. Aceasta poruncim.

Let. 7263 Februarie 14.

vel locofăt procitoh.

Din Uricarul XX pag. 138—139. Reprodus în E Hostiuc: Istoricul fostei mănăstiri de maici din Ițcani pag. 31—32.

La 1782 Ian. 23 Ilie Cârste sătrar, fostul ispravnic de Suceava, declară în fața comisiei austriace, că Ițcani fusese mănăstire de maici, dar certându-se călugărițele și având și purtare rea „ob suarum malam comportationem”, fură alungate de mitropolit și relicviile fură duse la Iași. Mihalachi Blănarul episcopul bisericii nu știe cine a zidit mănăstirea, dar știe că călugărițele au fost alungate de mitropolit, iar în locul lor a fost instituit un preot. După alungarea maicelor, moșia mănăstirii a fost unită cu hotarul târgului dela Suceava. Ispravnicul Ilie Cârste sătrar luând noi informații, declară la 13 Martie 1782, că maicele au fost alungate la 1776 de dichiul Meftodie. În jurul mănăstirii se găsesc 15 case de țărani. Mănăstirea a-vusese și o moară pe pârâul Dragomirești, care astăzi nu mai este. Locul acesta este stăpânit de mân. Dragomirna.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XII 201 și pachetul Ițcani).

Despre mân. Ițcani vezi doc 1597 Sept. 19, 1616 Aug. 24 și 1632 Mai 9. Un perilips cu documente despre mân. Ițcani vezi Uricarul XX pag. 133—137).

Adaogăm și documentele mân. Dragomirna:

1. 1762, Oct. 25: Filip Catargiul biv vel vistier declară, că din cauza vremurilor mân. Dragomirna, părăsită fiind, s'a risipit, iar el a refăcut-o cum a fost pe vremuri „de să cântă dumnezeiasca liturghie într'ansa”. La rugămintea lui, domnul țării miluește mănăstirea scutind de bir 100 stupi, 100 oi, 100 vedre vin, și-i acordă 2 liude cu scutire de bir pe capetile lor. Mănăstirea va primi din ocna gospod pe tot anul câte 15 lei pentru cojoace, sucmane și ciobote pentru părinții călugări, și pentru unt de lemn și tămâie. Va primi și 40 cumpene de sare pe an. Toate acestea de ziua praznicului.

(Iorga N.: Documente privit. la familia Calimachi I pag. 156, nrl. 93).

2. 1781, Dec. 15, Suceava: În fața comisiei austriace apare Narkis egumen de Dragomirna și declară, că mân. Dragomirna a fost zidită de Anastasie Crimca, mitropolitul Moldovei. N'are uric de fundare. Peste tot scrisorile mănăstirii au fost distruse de Tataři și Căzaci.

Mănăstirea stăpânește în Bucovina: Satul Dragomirești pe care se află mănăstirea, $\frac{1}{2}$ Rusciur, Bărnova cu 8 case, Buningi și săliștea Corcești.

Dincolo de cordon, în Moldova, mănăstirea stăpânește: Cealaltă jumătate de Rusciur, satul Dobronouți țin. Sucevii pe Sirete, săliștea Nicșeni țin. Hărlău, satul Uriceni, Zlatunoaia și și Napadova țin. Soroca. Mănăstirea mai are moșii, dar nu se servește de ele.

Mănăstirea mai stăpânește satul Flămânzi lângă Uriceni, și a stăpânit pe vremuri poiana pustie din hotarul satului Rusciur.

Narkis nu știe, cine a dăruit mănăstirii aceste moșii. Știe numai, că Anastasie Crimcoviți a zidit mănăstirea pe hotarul satului Dragomirești.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Fundationum III. 30—37).

3. 1783, Aug. 25: Hotarnica săliștei Corcești. Se hotărăște cu satele Pătrăuți, Frătăuți, Târnauca și Cupca. Dela pârâul Corceasca, la obârșia cu loze negre, dohotaria, sub codru, Opcina Beri, Poiana Beri, Fănațul Bera, Opcina Varniței, unde izvoresc pâraiele Tomescu, Târnauca și Micul Corcescul.

(Tot aici, Liber Fundationum III 53—58).

Între moșiile Dragomirnei nementiunate în actul de delimitare din 1781 se găesc Furcenii și Durăștii. Iată documentele:

1. 1775, Iunie 23: Toma Cucoranul, fiul lui Neculai Cucoranul jicnicer, dăruște starețului Paisie dela Dragomirna și întregului sobor al acestei mănăstiri moșia Durăștii, țin. Tecuciului, pe apa Bărladului, cu vad de moară, moștenire dela părinți și Țiganii ce-i are dela maica sa Ruxandra, fiica lui Vasilie Balș, nepoata lui Ionașco Balș vornic. A scris monahul Ghenadie Cucoranul, fratele lui Toma.

(Original, Academia Română, Documentul nrl. 175/49).

2. 1775, Iunie 26: Monahul Ghenadie, fiul răp. Neculai Cucoranul jicnicer, dă lui Paisie, starețul Dragomirnei, și întregului sobor moșia Furcenii țin. Tecuciului, pe apa Siretului, moștenire dela părinți, și Țiganii ce-i are dela sora sa Catrina.

(Original, tot aici, Documentul 175/50).

67.

1755, Martie 25.

Iliana, fata lui Irimie Jora, neavând copii, înfiază pe nepotul ei Iordachi Cantacuzino și-i dăruiește satul Țalatenița, ținutul Cernăuți.

Iacob mitropolitul Moldovii, adevărim.

Iliana fata Irimicai Jora biv vel căpit(an), adiverim cu această adivărată și încredințată diiată a me arătându tãmplãrile meli că întâmplândusă di am avutu dooă cășătorii și copii nam avutu și ajungându la vremi di bătrãneți și socotindu mai multu pentru sufletul meu și pentru cheltuelile celi obicinuite la moarte me și grijele celi obicinuite celea poroncești bisărica pără la anul și dispre rudile meli nam avutu nici o căutari întru atăta ani ceam trăitu în văduviea me, și avându rudenii dispre niamul meu Jorăștii pe Dumna ei *Catrina* logofăt Răcovița cari dispre maica Du-sale esti iară Jorască, am alesu pe Du-lui nepotul *Iordachi Cantacuzino* biv vel paharnic și lam luatu ficior di sufletu și iam datu danii satul mieu dila părinți anumi *Maliteniții* la ținutul Cernăuțului cu tot hotarul și cu tot vinitul săi fiea dila mine driaptă danie Du-sali și giupănesăi și fiilor Du-sali în veci și nime din niamurile meli să nu să mestece că nau triabă, căci și danie iam dato și săi de acesti toate arătate mai gios. Cătu nia mai lungi Dumnezeu viața să mă chivernisască la celi cii vor trebui și la moarte me să chiltuiască, să mă grijască cu toati celi obicinuite pără la anul și așe sau priimit și Du-lui. Așijdere pentru alti moșii căti mai am, iarăș Du-lui să fiea clironom ca să înbli să li dezbată, di pi la cari sântu înpresurate și di va vre să le vândă volnic să fiea, însă acmu înaintea săi de Du-lui trii sute di lei săi plătescu datoriile pi undi am și desbătându moșiile din prețul cior cuprinde aceli moșii săș ea Du-lui acesti trii sute di lei și ce miau datu și săi mai de zăce sārindari și di vor mai treci bani din prețul lor di căți bani ari să ea Du-lui și a sārindarilor di voi trăi eu să mii de la mine, iar de nu, îi va da undi va socoti Du-lui pentru sufletul meu și această diiată sau făcutu di nainte pre o sfințitului Kir Iacob mitropolitul și di nainte altor boeri și pentru credința am întăritu și eu cu iscălitura și pecetea mea.

Vlet 7263, Martie 25.

El(i)ana fata Jor(ăi).

Ioanichie, episcop Huşului.

Radul Racoviţă logofăt martor.

Ion Bogdan vel logofăt.

Mihalachi Sturza vel vornic.

Dumitraşco Paladi vornic.

Ion Paladi vel spătariu.

Vasilie Rosătu visternic.

Iordachi Mavrodin vel paharnic.

Ilie Costachi paharnic.

Original, hârtie, dela dl. Ştefan Bachniţchi, stăpânul de astăzi al satului Malatineţ. Traducerea germană în Arh. Stat. Cern. Liber Granicialium VI 631—633.

Alte documente:

1. 1755, *Martie 7*: Iacob mitropolitul Moldaviei. Grigoraş Stroescul comis certifică nepoatei sale Iliana, fata răp. Irimica Jora fost căpitan, fiind rugat la 1753 de Mihalache Sturza păh. să îndemne pe Ileana să vândă satul Maliteniţii ţin. Cernăuţi, aceasta n'a voit să vândă satul, dar e gata să-l dea zălog pentru 600 taleri până în 3 ani, cu dobândă de 12 % (din zecimi 12). Mihalachi Sturza neavând bani, a fost gata să dea banii Dumitraşcu Calmăş. Dar neavând banii, târgul nu s'a făcut.

(Original, la d-l Ştefan Bachnicki).

2. 1756, *Iulie 15, Iaşi*: Constantin Mihai Racoviţă Voevod întăreşte lui Iordachi Cantacuzino biv vel păharnic satul Maliteniţii, ţin. Cernăuţi, după scrisoarea de danie a Ilenii, fata lui Irimica Jora biv vel căpitan din 1755 Martie 25.

(Ibidem).

3. 1758, *Ian. 8*: Scarlat Grigori Ghica întăreşte lui Iordache Cantacuzino biv vel paharnic satul Maliteniţii, ţin. Cernăuţi, dăruit lui de Iliana, fata Irimicăi Jora. Această Iliana neavând copii cu bărbaţii ei şi având depe Jorăşti neam şi pe răp. Catrina logofetiasa, maica lui Iordachi, fiindu-i nepot l-a înfiat pe acesta dându-i satul Maliteniţii. Cât va trăi Iordachi să o caute şi după moarte să o comănde şi să-i poarte grijile până la anul. I-a dat şi 300 lei să plătească datoriile ei. Şi celelalte sate ale ei Iordache le va „izbrăni” şi le va moşteni. Să dea 10 sărin-dare la biserică. Iar ce va prisosi din 300 lei, să dea în mâna Ilenii, iar dacă va fi moartă să dea pentru sufletul ei unde va socoti.

(Ibidem).

1755, Mai 30.

Se hotărește ca Andrei Potlog să stăpânească în pace partea de moșie din Rohozna, primită în dar dela căpitanul Manole Zamfir.

+ Facim știri cu această carte a noastră di giudecată că din poronca pre înălțatului Domnului nostru Măriiia sa, *Matei Ghica* Voevod, au avut giudecată de față înaintea noastră *Nicodim* monah și *Vasăle Drăghinici* și *Toader Volcenschi*, mazil ot Cernăuți, cumnații lui *Manole*¹⁾ ceau fostu vel căpitan și cu *Andrii Potlog*, ginerele lui *Vasălaș Ursachi*, jăluind acești di mai sus numiți cumnații lui *Manole* căpitan, precum că cumnatul lor după ce au murit el și cu fimeea lui după alte multe ce iau rămas lucruri bărfi, odoară și alte pe mână Du-lui răposatului *Vasăle Crupenschi* ceau fostu staroste la Cernăuți, care li stăpânește giupănasa Du-sale acmu, încă iau mai rămas niște părți din sat din Rohozna cu moară și cu velniță și cu 2 căldări di horilcă cari liau rânduit Manoli căpitan la moarte lui să rămăi a soțului său *Zmarandii* și murindu și *Zmaranda*, sora lor, li sar căde lor să stăpăniască aceli părți di moșii fiind că copii nau rămas a cumnatu lor *Manole* și ei sântu rudanii cu *Manolachi* și șau cerșut dreptate. Deci la aceasta fiind di față și *Andrii Potlog* șet(rar) sau întrebatusă ci are să răspundă și cu ce cale stăpânește acele părți di moșii din Rohozna și Du-lui întâi au răspunsu că i liau dat danie *Manole Zamfir* căpitan, cumnatul acestor di sus scriși ceau cerșut giudecată acmu, aceli părți di Rohozna pe cari danie au arătat șetrar *Andri Potlog* și zapis dila *Manole* căpitan și de la soțul său *Zmaranda* din vălet 7250/1741 cari zapis îi încredințat cu multe iscălituri di boeri mari în cari mărturisăști *Manole* căpitan și cu soțul său *Zmaranda* că din bună voea lor au dat danie și au dăruit a trilea parte din sat din Rohozna hinului lor lui *Andrii Potlog* șetrar și hinului lor *Catrinii*, fata lui *Vasălaș Ursachi*, pe care au mijlocit di iau căsătorit și numește *Manole* căpitan în zapisul ceau dat danie lui *Potlog* cumcă și lui iau fostu acea a trilea parte di Rohozna danie dila *Ghiorghii Ursachi* jic(nicer),

¹⁾ Manoli Zamfir.

unchiul Catrinii soțul lui Andrii Potlog, și pentru că iau fostu și lui danie dila ficiorul lui Ursachi, iarăși la niamul lui Ursachi ău dato danie și el la cari zapis văzindul și acești di sus scriși cumnații lui Manole sângur ei nau mai avut alt cuvântu săi răspundă în potrivă nici vre o dovadă. Al doile au mai arătat șetrarul Andri Potlog și sângură diiata lui Manole căpitan ce au făcuto la moarte lui în cari esti iscălit Manole căpitan și Crupenschi starostele di Cernăuți cu care diiată au făcut Manole căpitan epitrop pe Crupenschi pe toate ale sale rânduind toate grijile sale după moarte lui Manole, în cari numești și aceeaștă parte di moșii din Rohozna cei esti danie dila ficiorul lui Ursachi că au rânduito să fiea a soțului său Zmarandii numai pără când va trăi să stăpăniască moșie împreună și cu moară și cu velniță și cu 2 căldări de horilcă și cu pâne ci este acolo strănsă. Iară după moarte Zmarandii soțului său să rămăi moșiea cu toate acele de sus scrise, moară, velniți, căldări a hinului său Andri Potlog, el să o stăpăniască după scrisoare ce iau dat di danie mai di nainte alți neme să nu să amestece, la care diiată iarăși nau mai avut ce să răspundă cumnații lui Manole cunoscânduși sânguri dreptate ce și noi luăndule sama cu amăruntul așa am giudecat, de vreme că șetrarul Andri Potlog au arătat dovăzi zapis dila Manole căpitan iscălit de câțiva boeri și diiata lui Manole căpitan ca și cu amândoaâ aceste scrisori rânduiești să fiea moșiea aceasta cu toate câte sânt pe dânsa a lui șetrar Andri Potlog danie, iarăși la niamul lui Ursachi di undi iau fost și lui danie cu driaptă giudecată am hotărât să stăpăniască șetrarul Andri Potlog acea a triea parte di sat di Rohozna și cu moară cu velniță cu căldări cu tot după scrisorile lui Manole căpitan, iară pe cumnații lui Manole iam dat rămași din giudecată să nu să mai amestice la moșie. Aceasta înștiințăm.

Let 7263, Mai 30.

Semnăturile indescifrabile.

Despre Andrei Potlog:

1. 1744, Aug. 12: Gligoraș Drăguș, fiul Mariei, fata Cucoranului, și cu fiul său Constantin, dă pentru binefaceri primite nepotului său Andrei Potlog $\frac{1}{2}$ sat Obârșie la Șomuz, țin. Sucevii, care moșie îi este dela moașa sa Nastasia Cucorănița.

(Original, hârtie, dela d-l conte Gheorghe Vasilco din Cernăuți).

1755, Iunie 15.

Hotarnica satului Vaslăuți, ținutul Cernăuților.

Din luminată poronca pre Innalțatului Domnului nostru Măriea sa *Matei Ghica* Voevod fiind noi rânduiți giudicători la ținutul *Cernăuțului* au venit la noi *Ioan Tăutul* și cu frați său *Grigoraș* și cu *Toader Păunel* și cu frații lui mazili din ținutul Cernăuțului zicând că având ei a patra parti de sat de *Vaslăuți* ce easte la ținutul Cernăuților care acea parte a lor să hotărește din sus cu satul *Cuciurul* și au mare înpresurare despre răzeși Cuciurului că calcă mai mult de cât să cade cu stăpânire zicând că hotară vechi ceau fost la câmpul stălpit cu pietre sănt lipsite de locurile sale care nici locurile nu să cunosc pe unde au fost, numai ce au rămas o piatră întru un dial în dumbravă supt pădure deasupra Țărincuții.

Hurmuzachi ca să aleagă părțile sale de parte *Tăutului* ca să o stâlpească de osebit și sau adus carte gospod fiind atunce staroste aice Du-lui *Radul Racoviță* biv vel logofăt ca să le hotărască și să le aleagă acele părți mai sus numite și Dumnalui nau mers ce au rânduit pe un *Ioan Tabără* mază răzeș din Cuciur și pe alt mazil anume *Grigoraș Drăguș* din *Boenciuc* tot mază din Cernăuți și viind la satul *Vaslăuți* și măsurând satul cu odgonul au purces cu măsurătoare întâi din parte din gios din hotarul Șărăuților de unde desparte Vaslăuți de Șărăuți și mergând măsurând satul Vaslăuți de curmeziș au mers cu măsurătoare până în piatră ce sau pomenit mai sus ce easte în deal deasupra Țărincuței în dumbravă supt marginea pădurii despre Cuciuru și dintra cea piatră au tras odgonul earăși înapoi în jos la vale de au dispărțit a patra parte de sat de Vaslăuți de au dat Tăutului și lui Păunel și parte lor de parte lui Hurmuzachi și au dispărțit cu stălp de piatră dând lui Păunel și Tăutului parte de sus despre Cuciur dar între Cuciur și între Vaslăuți nau pus pietre ce purcegându pe pravățul pietri acii din dumbravă ce easti deasupra Țărincuței la câmp au făcut gropi semne ca săși pue răzeși pietri fiind că acel Ioan Tabără au fost rânduit și hotarnic și fiind că era și răzeș din Cuciur au rămas el să pue pietre pe semnele gropilor ce au fost făcut la câmpu și măcar că pietre atunce nau

pus dar zisără Tăutul și cu Păunel că gropile acele ce leau făcut atunce stau pără astăzi și peste acele semne se întind răzeșii de Cuciur cu stăpânire de le înpresură câțva loc și mau poftit ca să mergu la satul Vaslăuți să îndreptez pricinile și hotarul și chemând pe *Ioan Onciul* ot *Cuciur* și pe *Gheorghe Săvăscul* și pe fratele său *Sandul* și pe celalalt răzeși că sânt moșie(?) și răzeși pe parte Cuciurului din gios despre Vaslăuți și întrebându-i pre toți dearându-l cu ce pricină trec peste semnele ce au făcut hotarnici atunce cu răpăusatul *Hurmuzachi* fiindu că acel Ioan Tabără și hotarnic și răzeș în Cuciur, dar ei au dat samă că măcar că acel Tabără au fost răzeș în Cuciur, dar li să pare că au înblat cu greșală căci ei au apucat din strămoși lor cu stăpânire pără la o zănoagă ce să chiamă zănogă cu izvoară și întrebându-i ca să scoată niscăi scrisori sau vro dovadă încredințată ca să putem crede și că piatră cea din Țărincuță easte și ar fi umblat acei mai sus pomeniți hotarneci cu greșală după cum zic ei, de scrisori au dat samă că nau nici vre o dovadă încredințată nau adus fără căt au scos o mărturie țărănească fără de velet și neiscălit nime de vrūn om de cinste, numai câteva numere de oameni puși acolo răspunzându unui băran stărostesc și alt rusfet ce au fost pe atunce și întrebându-i sânt vre unul din ei au dat samă că toți au murit și răspunde întracea mărturie că ar fi stăpânindo Cuciurul până într o zănoagă...

Trebue să arete și piatra cea ce easte deasupra Țărincuței cum că sau hotărât drept dar au dat samă că piatra cea deasupra Țărincuței dela o samă de vreme încoace sau găsit și pe atunce nu să știe și văzind noi că nici un feliu de mărturie sau scrisori nau scos neam sculat cu toți, luând și pe acești numiți mai sus răzeși și fiind și... fiiciorul lui *Potlog* mazăl din Cernăuți și am mersu la piatra cea deasupra Țărincuței și căutādo cu toți nime nau putut să pue pricină că sau cunoscut că easte drept hotar vechiu dar mai fiind pricină între răzeșii din Cuciur pentru hlizile lor din Cuciur au fost dat jalobă la pre înaltul Domnul nostru Mărie Sa Matei Ghica Voevod cerānd carte gospod de hotărāre și pe jaloba lor au luat carte gospod la Dumnalui Enacachi ce au fost staroste la Cernăuți și viind la Dumnalui staroste Enacachi leau rânduit hotarnic pe *Șerban Flondor* ce au fost ftorii medelnicer și pe *Ioniță Strășca* păharnicul și mergānd la Cuciur acești boeari

mai sus pomeniți au mers earăși la acea piatră deasupra Țarincuței și văzândo au cunoscut că este drept hotar vechi și au dizgropato și au întărito la rădăcină cu cărbune și au pus o earăș la locu ei și earăși au purces pe semnele ce leau făcut hotarnici lui *Hurmuzachi* cari sau pomenit mai sus și au adus și au lepădat pre acele gropi-șietri, dar scornindusă gâlceavă între dânșii, dară până a merge să ei răspuns sau întâmplat schimbare starostelui *Enacachi* de au mers la *Eși* și au rămas pietrele nepusă deci viind și noi și văzind că și *Hurmuzachi* cu hotarnici săi când au hotărât întâi fiind că au fost hotarnic și acel Ioan Tabără răzeș din satul Cuciurului și neau spus *Ioan Onciul* și Gheorghie Săvăscul din Cuciur că au fost și ei față când au hotărât *Hurmuzachi* și acea piatră deasupra Țarincuței au socotito căi hotar drept și văzind că și acești mai depe urmă med. Flondor și cu păharnic Strășca earăși au cunoscut căi hotar drept și încă lau întărit și cu cărbuni cari și de noi sau cunoscut căi hotar drept care despre Vaslăuți de Cuciur care și Hlăcăescul fecioru lui Potlog dela Mosoriuca au zis înaintea tuturor cum că aceasta să cunoaște că este hotar drept și vechi care și răzeși de Cuciur alta nau mai aut ce să zică ce am purces cu toți împreună și cu răzeși de Cuciur puind pietre pe semnele ce sau făcut de cei mai sus pomeniți hotarnici trecând *drumul cel mare* care vine dela *Zadubriuca* și suindune drept la dial pe den jos de un cap de piscu ce are piscu cucui de movilă și la capul piscului din gios de movilă de un drum părăsit ce merge pe dial despre Cuciur la câmp sau găsit sămnul cel de groapă care sau făcut de hotarnici ce sau pomenit mai sus și sau găsit și piatra ce au fost aduso med. Flondor și cu Strășca ca să o pue și găsindu piatra am îngropato puindui și cărbuni și de acolo am mers drept la vale peste o vâlce ce purcede pela capul piscului pi din gios spre apus pe podiș și în zare podișului în muchi eară sau găsit groapa sămnul ce sau fost făcut la care au fost piatra lăpădată de hotarnici dintăi și eară sau pus în groapa puindui și cărbuni și acea piatră caută drept la vale peste Soviță și trece alături pi lângă ezătura unui eaz pe den gios care eaz rămâne pe locul Cuciurului și trece la deal tot cheziș în sus spre apus pără în drumu ce merge pe zare dealului care drum vine de la *Sobraneț*, cari zic și *drumul sobarilor* și din deal de drum eară sau găsit sămnul cel de groapă și piatră după cum

sau zis mai sus și sau îngropat piatra puindui și cărbuni și sau pus acea piatră din sus de moviliță ce easte pe zare dealului și sau pus pe lungu de caută în sus și în jos pe zare dealului care acolo să lovește cu hotarul (Valovii) și desparte și hotarul Cuciurului.

Find moșiile necăutate și pustie și cine cum vre așa stăpâne dar piatra aceea ce să numește că este deasupra Tărin-cuțai au zis înaintea noastră că au cunoscut și el că acea piatră este hotar drept și vechiu căci că el acolo în Cuciur zisă că sau născut și acolo au și crescut și după cum am găsit cu dreptul puind pietre precum am arătat am dat mărturie noastră iscălită la mâna Tăutului și lui Păunel.

Ioan Iamandi biv vel jic(nicer).

velet 7263, Iuni 15.

Copie, Arhivele Stat. Cernăuți, Liber Contractuum novorum V 51.

Altă hotarnică a satului Vaslăuți, ținutul Cernăuți:

1. 1747, *Iunie 20*: Toader staroste, Nicolai Murguleț, Ieni staroste, Pentelei Barbovski, Ion Tudan de Costești, Ursul de Nepolocăuți, Arsenie Volcinski, Miron Cocoran, Dumitrașco de Zamostie și alți boieri fac hotarul Vaslăuților despre Subraneț, se menționează drumul negustorilor, fântâna zisă Linciotul, pădurea Subranețului, hotarul Valevei.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium III 32).

70.

1756, Ianuarie 8.

Iuon Dociul dăruiește nepotului său Simeon Tăutul de Comănești o parte de moșie din Soloneț, ținutul Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Iuon Dociul*, fiul lui *Gheorghe Dociul*, scriu și mărturisesc cu acest adevărat zapis al meu în mâinile nepotului meu *Simeon Tăutul* de Comănești, precum stăpânind eu a optsprezecea parte din a treia parte din întreg satul *Soloneț*, ținutul Sucevii, care a treia parte a fost a lui *Pătrașco Simionel* care a fost sterp, și împărțindu-se între frați și primind mai

sus amintita a optăsprezecea parte și un vecin anume *Gligoraș Bărlădeanul* cu fiii săi, afară de partea fratelui meu Mihalachi Dociul, am cugetat și am dăruit acea parte nepotului meu Simeon Tăutul grijind el de mine în slăbiciunea mea, ca să-i fie dreaptă ocină și danie în veți cu toți vecinii și nime din rudele mele să nu răstoarne această danie, fiindcă i-am dat din dragoste fiindcă m'a grijit din bunătatea sa în slăbiciunea mea și acest zapis s'a făcut în fața du-sale Vasilie Balș stolnic, și a du-sale Vasilie Bașotă biv vel medelnicer și a altor oameni ca să-i fie mărturie dreaptă și moșie pentru mai mare credință am iscălit.

8 Ianuarie 7264.

Iuon Dociul.

Vasilie Bașotă medelnicer martor, Petre Cheșco biv vel căpitan, martor.

Din Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Soloneț și Liber Granicialium VIII 244—246, unde se află copia germană.

Alte documente:

1. 1760, *Iunie 26*: Iuon Dociul, fiul lui Gheorghe Dociul, dăruiește nepotului său Simeon (Tăutul) de Comănești $\frac{1}{18}$ Soloneț, ținut Sucevii, partea fratelui său Mihalachi Dociul, ce o are din a $\frac{1}{3}$ parte de Soloneț ce a fost a lui Pătrașco Simionel sterpul. Mihalachi Dociul tusese dator fratelui său Ion mulți bani, de aceea Iuon vinde partea fratelui său lui Simeon. Au fost față: Iordachi Cantacuzino mare pah. și staroste de Cernăuți și alți boeri și mazili.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Soloneț).

2. 1767, *Iulie 8*: Dosoftei episc. de Rădăuți, Venedict egumen de Solca, ieromonah Theodosie, ierom. Calistru, popa Iuon de Soloneț, Gh. Carp polcovnic, vechilul lui Iordachi Cantacuzino spatar, Carp Picioroagă vornic de poartă, Vasile Căzacu biv vornic hotăresc moșia Soloneț de Căjvana a mân. Solca, strâng megieșii, și pe stăpânul Solonețului Matei Banteș târgoveț, fiind conflict și neputându-se împăca, s'a constatat că hotarul care desparte amândouă moșiile este dela pârâul Voinii, drept în sus prin pădure la două movile cu un stejar cu buor în mijloc până dă în pârâul Rostoșe, peste pârâul Rostoșe peste poiana mică, peste podiș peste un pârâu drept la pârâul Căjvanei, la deal.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII 255—264).

3. 1768, *Iulie 26*: C-tin Stamati sătrar și Gheorghe Carp polcovnic hotăresc pământul zis Țarina Mare delângă Soloneț. De față și Chirilă egum. de Ilișești, care mân. Ilișești stăpânește moșia Bălăceni. S'au găsit 22 odgoane, odgon de 20 stân-

jeni domnești despre moșia Toderești, iar între hotarul Costinei și a Bălăcenilor, tot pelângă moșia Săscior, au fost 20 odgoane.

(Arh. Stat. Cernăuți, Ibidem VIII 251—253).

Broșura C-tin Milici: Monografia comunei Solonet, București, Editura Națională No. 12, 1937 nu conține material informativ.

Despre familia lui Simion Tăutul din Comănești urm. documente:

1. *Pela 1780*: Simion Tăutul și soțul său Catrina, născută din Aramă, au urm. copii:

a) *De partea bărbătească*:

1. Vasile Tăutul, sterp, mort la Botoșani.
2. Gheorghe Tăutul vornic, mort la Cerchezeni. Copiii lui: Va(sil)ache, Vasile, Ioan, Maranda căs. cu Ursachi din Bui-măceni pe Jijie, Maria.
3. Ioan Tăutul ban, trăitor la Iași. Copiii lui: Mihai trăitor la Roman, Vasile trăitor la Iași, Nastasia căs. cu sameșul Hurmuz.
4. Costachi Tăutul sterp, mort în Comănești. A făcut danie Catrinii Cazaclii, fiitoarea lui.

b) *De partea femeiască*:

1. Maria Tăutul căs. cu Toader Danul, trăitor în târgul Neamt. Copiii lor: Ienachi, Ilie, Dumitraș, Scarlat, Zoița și Catrina.
2. Paraschiva Tăutul căs. cu Șerban stolnic, moartă în Ruginoasa. Copiii lor: Varvara căs. cu Lipan, amândoi morți. Copilul lor: Costachi Lipan. A doua fată a lui Șerban a fost Catrina căs. cu Gheorghe Dimitriu.
3. Safta Tăutul căs. cu Dănilă Muntean, sterpi.
4. Casandra Tăutul căs. cu Mihalachi Grec, morți în Roșușă lângă Cernăuți.
5. Nastasia Tăutul căs. cu Petre Morțun, morți în Ruginoasa. Copiii lor: Nicolai, Costachi, Smaranda, Casandra.
2. *1782, Dec. 16, Suceava*: În fața comisiei austriace Simeon Tăutul declară că stăpânește $\frac{1}{2}$ Comănești; cealaltă jumătate de sat o stăpânește mân. Homor. Tăutul a moștenit partea sa dela părinți și moși. Vechile documente ale satului s'au pierdut.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XII 259).

3. *Pela 1790*: Casandra, fiica lui Simion Tăutul de Comănești și soția lui Mihălachi Grecul din Roșoșă certifică că împrumutând dela fratele ei Vasile Tăutul suma de 300 lei a dat drept zălog partea ei de zestre.

4. 1792, *Dec. 12*: Testamentul lui Simion Tăutul vornic (+ 1792 12 Dec.): $\frac{1}{2}$ Comănești lui Ion și Costache. Costache primește casa cu acareturile și moara. $\frac{1}{4}$ Soloneț lui Vasile și lui Gheorghe. Partea din Hociungi și un loc de dugheană în târgul Sucevii primește Maria. Partea din Călinești câte un loc de dugheană va fi a Saftei și a Paraschivei. Nastasia primește partea din Urzici și un loc de dugheană, Casandra o parte de Soloneț și un loc de dugheană. Cine va stăpâni casele din Suceava să grijească pentru biserică de ceară, de tămâie și de altele.

5. 1794, *Dec. 5*: Răvașul lui Vasile Tăutul către sora sa Casandra: Cere banii împrumutați „mari sminteală mi-i făcut și-mi faci Casandro, triimite-mi paralele ca să nu înțrăm în vorbă, și poți a mai tribui Du-(tale) și altă dată”.

6. 1797, *Aug. 13*: Mihalachi Grecul către Costachi Tăutul. Se plânge că de 20 de ani decând își cere partea de moșie, nu și-o primește. E tot purtat „cu vorbi dulci” și astfel până astăzi nu s’a putut „îndulci” de partea sa de moșie. Ii vine greu să-l dea în judecată. Și „să nu socotiți cumnate că-ți scriu lucru di sagă”, că nu va mai fi răbdător, cere răspuns în 8 zile. De n’a veni răspuns „să n’aibi bănat asupra me”.

7. 1797, *Aug. 19, Comănești*: Costachi Tăutul către Mihalachi Grecul. Certifică primirea scrisorii și răspunde că se tot face cercetare, iar când se va termina, atunci „îți ave toți știre ca să vă strângeți, să faceți împărțală”. Să mai aștepte până în Martie.

8. 1811, *Dec. 12*: Grigoraș Bușilă postelnic lui Gheorghie Dumitrescul în Roșoșa. Ii comunică că Vasile Tăutul a murit la Cerchezăni „lăsând sănătate la toate neamurile”. A făcut multă milostenie pela biserici și neamuri. Să vie mama Casandra de sărbători.

9. 1812, *Ian. 25*: Ioan Tăutul paharnic către sora sa Casandra Greaca. Pentru moartea lui Vasile și pentru diata ce a făcut-o. Cât despre diată n’are nici „un parapon”, nici nu se simte vinovat.

10. 1827, *Apr. 13*: Gheorghie Grecul către cumnatul Gheorghie Dumitrescul. Cere copia testamentului moșului Simionel Tăutul, pe care n’a primit-o. Dacă nu o va primi, va fi o mare sminteală.

11. 1828, *Apr. 17, Dorohoi*: Gheorghie Grecul către cumnatul Gheorghe Dumitrescul. Certifică primirea testamentului cerut.

12. 1829, *Ian. 10*: Mihalachi și Vasile Tăutul fiii lui Ioan Tăutul, vând lui Gheorghe Flondor pentru suma de 400 ducati împărătești partea lor de Comănești moștenită dela Ion Tăutul.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XXIII 170).

Despre Comănești vezi și Leca Morariu: La Comănești, extras din „Junimea Literară” XIV, 1925, Cernăuți, Edit. Glasul Bucovinei.

Jumătate de Comănești a fost proprietatea mănăstirii Homor. Iată documentul:

1. 1782, *Ian. 15, Suceava*: În fața comisiei austriace apare călugărul Pahomie, delegatul egumenului de Homor și declară că măn. Homor a fost zidită de Petru Rareș Voevod înainte cu 250 ani. Mănăstirea posedă în Bucovina următ. moșii: Homor, $\frac{1}{2}$ Băișești, Părtești, $\frac{1}{2}$ Comănești zis și Ludi Homora, $\frac{1}{6}$ Românești și Muntele Măgura din Câmpulungul Moldovei. În Moldova mănăstirea posedă moșiile: Dersca, Vorniceni, Glodeni, Stăuceani; ultimele trei sunt cunoscute sub numele de Vorniceni. Apoi stăpânește săliștele Strahotin, Feredieni, Covas(n)a și vii la Stroan (?) (Wickenhauser F. A.: Geschichte der Klöster Homor, Sct. Onufri, Horodnik und Peitratz, Czernowitz 1881, pag. 153—155).

Despre originea măn. Homor și inscripțiile din biserică vezi Eugen A. Kozak: Die Inschriften aus der Bukowina, Wien, 1903, pag. 25—39.

Despre satul Soloneț, țin. Sucevi, următ. documente:

1. 1782, *Dec. 16, Suceava*: În fața comisiei austriace apare Simeon Tăutul și declară că stăpânește $\frac{1}{2}$ Soloneț. A $\frac{1}{18}$ parte de Soloneț a primit-o dela o rudă, a $\frac{1}{18}$ și a $\frac{1}{4}$ parte a cumpărat-o dela rude.

La 13 Dec. 1782 a sosit negustorul din Iași Iuon Diamandi și a declarat că stăpânește $\frac{1}{2}$ Soloneț, pe care a primit-o drept zestre cu fiica lui Matei Bantăș pe care a luat-o de soție. Socrul său primise această parte ca zestre dela Savin Arghirie, iar acesta o cumpărase.

Soția lui Diamandi s'a chemat Xantia, iar cea a lui Arghirie o fost Safta, fiica lui Iuon Nacul.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII 211—218).

2. 1800, *Oct. 14*: Domina Xantia Bantes, filia demortui Mathey Bantes mercatoris Iassyensis, maritata defuncto Iona Diamandi Gribince, vinde lui Nicolai baron Kapri partea ei de Soloneț pentru suma de 29.000 turcicorum leoninorum aut florenorum. (Tot aici, Liber Haereditatum X 245—246).

3. 1817, *Mart. 20, Suceava*: Nicolaus baron Kapri dă fiului său Iosef baron Kapri satele Teodorești, Soloneț și Liteni. (Tot aici, pag. 251).

Săliștea Covas(n)a menționată în procesul verbal de proprietatea măn. Homor s'a aflat în ținutul Iașilor, în braniștea la Vânători lângă Țuțora. Iată documentele:

1. 1626, *Apr. 11*: Barnovschi Voevod întărește măn. Homor prisaca pe Buhotin în Covasniță, ce o are după un uric al lui Ștefan Voevod.

(Uricarul XVI 262—263).

2. 1631, Febr. 8: Se dă hotarul prisăcii din Covasniță, țin. Iași, în braniște la Vânători.

(Tot aici, pag. 263—265 și 267).

Despre mănăstirea Homor:

1. 1782, Ian. 2: Anthim, egumenul mân. Homorul, fiind împedecat, trimite în locul său pe călugărul Pahomie cu toate scrisorile, vechi și nouă, ca să răspundă în fața comisiei austriace pentru averea mănăstirii. (Proprietatea noastră).

2. 1815, Apr. 23: O seamă de țărani din Mănăstirea Homorului, între ei Istrati și Zaharia Buburuțan, Isaia Boca, Ion Bodăi, Dumitru Pârțul și alții, se jăluiesc Craisamtului din Cernăuți că li s'au dat loc de hrană, pădure verde, pe care au lăzuît-o Acuma stăpânirea le-au luat lazurile. Roagă să li se restituie lazul că „nedându-ni-să lazul înapoi, să va răsipi tot satul, care s'au dus 25 gospodari din pricina pământului hranii vieții”. (Arh. Stat. Cernăuți, Actele Craisamtului, fascicola 99).

71.

Iași, 1756, Ianuarie 12.

Anaforaua boierească despre satul Costăna, ținutul Sucevii.

Noi Maței Ghica Voevod bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Cetindusă aceasta nafora dinainte Domnii mele și văzând Domniea me că cu cale și cu dreptate sau judecat poroncim și Domniea me la toate întra acesta chip să să urmcze aceasta poroncim 1756 Februarie în 4.

Pre înălțate Doamne,

Înștiințându-ne Măriea ta că fiind noi cu toții adunați în Divanul domnesc au eșit înaintea noastră ermonah Ghedion egumen de la mănăstirea Voronețul și Serafim Cucul monah și erodieacon Macarie călugării de la Voroneț și au cerșat judecată cu Ilie ficiorul lui *lordachi Crăstea* și a Marii, fetii lui *Ioan Abăza* logofăt pentru giumătate de sat de *Costăna* parte ce de sus ce iasti aceasta moșii pi păraul Costăna în ținutul Sucevii trăgând călugării din Voroneț aceasta giumătati di sat parte din sus cătră stăpânirea lor cu un uric bătrân ce sau aflat la mână lor de la Ilieș Vodă, ficiorul lui Petru Vodă din 205 ani întru cari scrie Ilieș Vodă că au miluit pre mănăstirea Voronețul cu giumătate di sat de Costăna și cu moră în Costăna păraul satului ce zăce că au fost dreptă moșiea a

sa pentru ca să să pomenească la mănăstire sufletul lui *Petre Vartic* hatmanul atăta scrie uricul dar nu arată cari giumătate de sat de Costăna iasti partea de sus au parte di gios. Iară mai mult decât ispisocul lui Ilieș Vodă nu sau văzut la mână călugărilor de Voroneț. nici cărți domnești nici stăpănire de atunce până astăz fiind 205 ani trecuți și călugării din Voroneț aceștia ce au eșit acmu la giudecată au mărturisit că în zălele vârstii lor fiind unul cu barbă albă nau stăpănit, dar ciea laltă giumătate de sat de Costăna, adică parte de gios am, avut o dovadă de față la această giudecată; iarăș uric dela Petru Vodă tatul lui Ilieș Vodă din anii 7054/1546 adică cu patru ani mai de nainte de căt uricul lui Ilieș Vodă încă nu le(?) egumenului de la mănăstirea *Săntilie* scriind Petru Vodă prin uricul său că din bună vrerea sa au dat dănie și miluire mănăstirii *Săntilie* giumătate de sat de Costăna parte cea din gios cu mora în păraul satului cari aceasta giumătate di sat de Costăna partea de gios au fost din vechi dreaptă a sa și o stăpânește *Săntiliea* și până astăz cu pace precum au mărturisit și călugării cei dela Voroneț și Ilie acesta nipotu lui Abăza și nici călugării di Voroneț nau umblat să tragă cătră stăpânirea Voronețului parte ce din gios ce ei au cerșut parte ce din sus ce să află supt stăpânirea lui Ilie Crăstea, nipotu lui Abăza, deci văzând noi că în mănule călugărilor din Voroneț alta nu să află nici scrisori nici stăpănire de 205 ani, ci numai acel uric a lui Ilieș Vodă cu care nau putut să dovedească că au mai stăpănit am întreat pi Ilie, nipotul lui Abăza el cu ce temei stăpânești giumătate de sat de Costăna parte ce din sus; deci el neau arătat acesti îndreptări cari sau scris mai gios una după alta după velturile lor, întâi carte de la Vasilie Vodă din anii 7149/1641 April 19 scriind cătră Erimie Murguleț și la Dumitrașco Șeptilici și Grigorcea Dimești(?) ca să margă la sat la Costăna și să cheme față oameni buni și bătrâni și cu toț acei oameni să socotească și să aleagă parte Dociului păharnic decătră alț frați răzeși atăta din vatra satului căt și țarină ce vor fi pământul și fânaț, așijdere și vadurile de moră săș țai fiești care cineș vadul său cum au ținut bătrânii, al doile parti zapis dela Vasălie Vodă din anii 7151/1642 Septemvrie 20 scriind că sau părăt di față Borăleanul uricariul, socrul Dociului păharnic, și Dociul ginere său cu Toader, ficiorul Părvului din Costăna,

și cu frații lui și cu cumnatul lor cu Iorga pentru niște mori ce au făcut Părvul cu Borileanul uricar pi locul Borilleanului care nau dat Dociului ginere său și nu să pot învoi și sănt trii părț în Costăna și cu trii răzeși au vaduri de mor cineș pe partea sa; deci sau hotărât pricina lor ca săș facă Părvul moară undi au fost moșă său și Dociul păharnic săș țae moara, ce au făcut în vadul ce eau dat socrul său cu pace; altă carte iară de la Vasălie Vodă din anii 7151/1642 Octomvrie 6 scriind la niște boeari arătând că sau părăt de față Borăleanul uricar și Dociul, ginirile lui cu Părvul, pentru moșăea Costăna și au arătat la Divan și deresile ce au avut și din deresăle lor sau găsat cu giudețul drept ca să stăpânească fiești cine cum au ținut și mai de nainte câte a triea parte din giუმătate de sat den parte de sus cum și vaduri de mor(ă), iarăș să țae cineș vadul pe cum și înainte; altă carti iarăș dela Vasălie Vodă din anii 7153/1645 Februarie 7 scriind cătră Ilie Șeptilici portariul de Suceavă arătând iară gălceava rezeșilor pentru mor(ă); așijdere un zapis dila Ipatie Murguleț din anii 7173/1665 Februar 20 încredințat cu multe iscălituri de mărturii scriind că au dat danie nipoțălor săi lui Tudosie Dubău ce au fost părcălăb și frățani său Dumitrașco a triea parte din giუმătate di sat de Costăna din parte de sus ce au fost parte lui fără o jărebie, ce au dato danie lui Andrei Abăza visternic cu deosăbit zapis cari cu aceasta jirăbie iaste de plin a triea parte din giუმătate de sat, altă carte de la Duca Vodă 7174/1665 Dichemvrie 1 întărind lui Tudosăe Dubău și lui Dumitrașco frățani său pre daniea aceasta ce liau dat Ipatie Murguleț ca să le fie moșie stătătoari, altu zapis iarăș dela Ipatie Murguleț întimieat iarăși cu multi iscălituri de marturi scriind și mărturisănd Ipatie că den bună vrerea lui au dat daniea lui Simion fiul lui Andrei Abăza visternic o jirebie de moșăe din moșăea ce au avut în Costăna, pentru căutare și mila ce au avut dela Andrei Abăza la boala lui și la alte întâmplări dăndui și bani gata de sau cheltuit. Alt zapis dela Tudosie Dubău și dela frati său Dumitrașco din anii 7178/1670 Februar 10 întru cari sănt iscăliți marturi Ioan Racoviță vel comis și Nacul biv vel stolnic și alți zeci boeari scriind ceau vândut lor dreaptă moșăe și danie a triea parte din giუმătate de sat de Costăna din parte de sus, ce au avut ei danie dela unchiul lor Ipatie Murguleț fără o jărăbie tot dintra

aceea a triea parte ce au dăruito Ipatiea lui Simion Abăza, fiiul lui Andrei Abăza visternic, mai de nainte aceasta a triea parte din giurădate de sat, au vânduto ei lui Andrei Abăza visternic și giupănesii Saftii drept o sută lei. Ispisoc dela Duca Vodă tot de odată cu zapisul de vânzare întărind lui Abăza visternic stăpânirea și aceasta a triea parte de sat de Costăna, ce au cumpărat de la Tudosii Dubău și dela fratele lui Dumitrașco drept o sută lei, acești sânt îndreptările lui Ilie, nipotu lui Ioan Abăza logofăt, pre nipotul lui Andrei Abăza visternic la cari după ce am citit noi toati scrisorile acești adică ispisoacile domnești, uricul dela Petru Vodă ce au dat giurădate de sat de Costăna parte ce din gios ce o scrie că au fost din vec dreapta a sa și al doile uric dela Ilieș Vodă, fiiul lui Petru Vodă, cari iasti cu patru ani mai pe urmă. Stând a socoti ca să putem nemeri cum iasti cu dreptul am găsit cu conoștința noastră că Petru Vodă nau avut mai mult decât giurădate de sat de Costăna parte ce din gios, că de ar fi avut satul întreg ar fi scris în uric că giurădate de sat au dat Sântili și giurădate nau dat, ce cât au avut atăta au și dat. Și Ilieș Vodă, fiiul lui Petru Vodă, prin niștiință au făcut și el uric tot pri aceasta giurădate de sat Voronețului întru cari nu pomeniști nimic de daniea tătănisău și noi știm, Doamne, din scrisorile luminațelor domni ce au fost oblăduitori țării aceștiea, că când au dat danie pre la mănăstiri au dat sati întregi iară de au fost giurădat de sati giurădat au dat și Domnii pre cum au avut așa au și dat și așa au și scris prin hrisoavii. Al triele pont de dovadă iasti și nestăpânirea că de ar fi fost daniea lui Ilieș Vodă ce au dat Voronețului bună ar fi înnoit călugării hrisovul și dila alt luminaț domni, ce au fost după Ilieș Vodă ce să vedea că uricul ce au făcut Voronețului au fost tot pre ace giurădate de sat de Costăna parte din gios ce o stăpânești Sântilie. Și atăta moșie au avut Petru Vodă cât au și dat, pentru aceea nu sau mai înnoit și dela alt domni uricul nici au mai stăpănit cu dănsul vreodată rămăind la mănăstire uricul lui Ilieș Vodă ca un lucru de nici un folos. Al patruili pontrus iasti și aceasta ce sau găsit temei atâte scrisori dela Vasălie Vodă, cărți 3 și ispisoace și zapise în mănule lui Ilie nipotul lui Abăza logofăt și dela Duca Vodă întăritură cât și temeliea stăpânirii nau lipsit din mână lui Abăza și a nepoțelor lui încă și aceasta arătăm Mării Tale

că unii din noi boeari știm și pi Abăza, când ave casă în Costăna și stăpăniea și am și găzduit în casa lui Abăza fiind cu slujbile visterii la ținutul Sucevii și Iordachi Cărste ginirele lui Ioan Abăza tatăl acestuea Ilie ce au stătut acu la giudecată încă acolo au trăit la Costăna până ce au murit nu de mult ce cu toată dreptate noi am găsat că nau nici o cale călugării de Voroneț a mai înbla să tragă cu acei uric răsuflat moșiea și cu cale iasti să ea și uricul din mână lor să să arunci în foc. Iară lui Ilie nipotul lui Abăza frați săi cu alegire noastră sau întărit stăpânirea lor, prin îndreptările ce au la mână și pe temeliea stăpânirii cari o au și până astăz, dar ce desăvârșită hotărâre rămâne la Măriea Ta, aceasta înștiințăm. Scrisam eu Tănasi Petrachi, logofătul de taină.

Plecați robii Mării Tale

U Iași, 7264 luna Ghenari 12 zăle.

Iordache Cant(acuzino) logofăt

Radu Racoviță.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber testamentorum I pag. 262.
Alte documente despre satul Costăna:

1. 1581: Ispisoc dela Iancul Voevod, în care scrie că la domnie sa au venit Gavril Udre și Gligorie Udre și nepoții lor, feciorii lui Isaiu Udre, și au părît pe călugării dela mănăstirea sf. Ilie pentru satul Costina și urice ce au avut dela părințele domniei sale Petăr Vodă încă le-au adus înainte domniei sale, deci domnie sa cu tot sfatul au socotit a lor urice; deci în uricile Udreștilor spune. Berendeștii pe apa Costănăi pe de ceaea parte de apa Costinei, iar dreasele călugărilor dela sf. Ilie spun giurădate de sat de Costina, giurădate din gios pre amândoa părțile apei Costinei; deci Udreștii au rămas, iar călugării s'au îndreptat ș-au pus fiereea în visteriea gospod.

(Regest, Academia Română, Manuscris No. 143).

2. 1613: Ispisoc dela Ștefan Vodă, intru care (scrie) că domnie sa au dat ș-au întărit sf. mănăstiri sfeati Ilie proroc pe giurădate de sat Costina, partea din gios, și cu mori în păraul Costinei ce easte în ținutul Socevii, care giurădate de sat au fost danie și miluire sf. mănăstiri dela Petru Vodă. Pentru aceea ca să fie și dela domnie sa dreaptă ocină sf. mănăstiri, iar hotarul acei giurătați de sat ca să fie din tot satul giurădate, iar de cătră alte părți pe hotarul veachiu.

(Regest, tot aici).

3. 1782, *Noemv. 11*: Frații Ilie Cărste șătrar și luon Cărste sulger declară în fața comisiei austriace că stăpânesc $\frac{1}{2}$ Costăna. Cealaltă jumătate a satului este a mân. St. Ilie.
(Arh. Stat. Cernăuți. Liber Haereditatum XII 281—287).

4. 1808, Apr. 4: Ilie Cârste şătrar, mort la 1797 Martie 5 a lăsat în urma sa cinci copii. Ileana căs. cu Cheşco stolnic, Catarina căs. cu Gavril Iene postelnic, Toader, Gheorghie şi Iuon. Părţile sale de moşie din Costăna, Lucaveţ şi Panca se împart între ei în părţi egale.

(Tot aici, Liber Haeredit. XXI 216).

5. 1808, Iuni 10: Iuon Cârste paharnic dăruieşte nepotului său Iuon Cârste $\frac{1}{4}$ Costăna, $\frac{1}{2}$ Părhăuţi, $\frac{1}{2}$ Dărmăneşti şi $\frac{1}{2}$ Berindeşti. În schimb nepotul Iuon îi dă moşia Ioneasa fin. Sucevii din Moldova şi suma de 6143 ducaţi.

(Tot aici, Liber Haered. XII 291) şi Instrumentorum I 18—19).

Mănăstirea Sf. Ilie a stăpânit şi satul zis Satul-Mare din ținutul Sucevii. Dăm aici hotarnica acestui sat:

1. 1582: Uric dela lancul Voevod, întru care scrie că domnie sa au dat şi au miluit a sa sfântă rugă, sfânta mănăstire ce să zice a sfântului proroc Ilie cu un sat pe apa Sucevei, anume *Satul Mare* şi cu mori în părâul Satului Mare, care sat au fost drept gospod ascultător cătră ocolul Badeuţilor încă din zilele bătrânului Ştefan Vodă, iar hotarul acelui mai sus zis sat începându-să despre Badeuţi din apa Socevii prin luncă, prin mijlocul hăleşteului la stălp şi de acolo prin mijlocul hăleşteului în sus pân la fântâna Ştefului şi de acolo pân în piatra din gios şi de acolo în piatra din sus şi de acolo troianul pân la apa Volovăţului şi de acolo în sus pe apă şi din apă prin coltoave dela satul Volovăţul şi de acolo la hotarul Rădăuţilor în movile, iar din movile la părâul Hroncea în-protiva plopului, preste apa Polzinii în movile şi de acolo pe lângă hotarul Chişcăteştilor (Mişcăteştilor, Măcicăteşti) într'o movilă, şi de acolo drept la apa Socevei înpotriva Durneştilor şi de acolo în gios pe apa Socevei pân la Drăgăneşti, atâta easte tot hotarul Satului Mare, pentru ca să fie şi dela domnie sa driaptă ocină şi moşie sfintei mănăstiri în veaci.

(Regest. Academia Română, Manuscris No. 143).

72.

1756, Ianuarie 27

Păharnicul Gligorie şi Vasile Zota stabilesc valoarea casei din satul Cincău, ținutul Cernăuţi, a Paraschivei Baţura.

Pah. *Gligor* şi Vor(nic) *Vasăl Zote* săn(ă)tate, văzând răvaşul meu să mergiţi la *Cincău* şi să vedeţi o casă a *Paraschivii* fata Baţurii, cumnata lui *Ştefan Tabără*, ca di cât priţ este şi după cum îţ socoti cu dreptate să arătaţ priţul casăi în

dosul răvaşului acestue şi săi platiască Ştefan Tabără casa şi ei săi daţ poroncă săş caute casă aiure şi la sorocul ce sa pus să ias din casă şi din hotarul Cincăului de vrem că sau curmat cu hotărâre ca săi dei paci lui Ştefan Tabără după cum văzum(!) şi cărţile de giudicat şi chiltueli ceau făcut Tabără cari cu dreptate era e să facă ace chiltuială fiindu soră mai mar(e), numai fiindu că este parte muieriască am mai oghirtit(!) pi Tabără peste dreptate săi plătiască casa şi să de pace lui Ştefan Tabără. Acest sorocul sau pus.

7264 Ghin 27.

Den porun(ca) domni sali am marsă la Cincău şi am văzut o căsul(ie) mică de nuel(e) şi vec(he) şi am socotit preţul casăi un leu pol că mai multu nu făce şi pentru credinţa am iscălit.

7264 Feb(ruarie) 12.

Gligor pah.

Vasăle Zo(ta) vor(nic).

Original, Arhivele Stat. Cernăuţi, pachetul Cincău.

Alte documente:

1. 1754, *Iulie 7: Dochîta*, femeia lui Ion Baţura Mutul, mărturiseşte cumnatului ei Ştefan Tabără căpitan, că atunci când s'a căsătorit a găsit în casa soţului ei pe cumnaţii ei Ursachi Baţura şi Paraschiva, fiind „pe o pâne” în casa sorocului ei. Amândoi cumnaţii au şi rămas în această casă.

(Arh. Stat. Cernăuţi, pachetul Cincău).

2. 1754, *Aug. 11*: Apare Ştefan Tabără şi arată mărturia Dochîtei, femeia lui Ion Baţura Mutul în care scrie pt. cumnaţii ei Paraschiva şi Ursachi Baţura, cari sezând la mâncare nedespărţiţi în casa tatului lor. Dochîta mărturiseşte că toate vânzările s'au făcut cu ştirea Paraschivci.

(Ibidem).

3. 1756, *Mai 22*: Paraschiva, săracă di la Cernăuţi se je-lueşte împotriva cumnatului ei Ştefan Tabără, care a scos-o din satul Cincău, care stăpâneşte pe nedrept tot satul Cincău, iar ei i-au dat moşia la loc puţin în „şliahul Turcilor”, şi acuma a dat-o afară din casă cu călăraşi. Cere dreptate.

(Ibidem).

4. 1756, *Mai 25*: C-tin Mihail Racoviţă Voevod dă carte Paraschivei dela Cernăuţi să sorocească pe Ştefan Tabără, să vie cu el la divan, pt. moşia Cincău. Ziua de soroc e 8 *Iunie*. Nevinind la zi i se va trimite om gospod cu ciobote de-l va aduce..

(Ibidem).

5. 1756, *Iunie 18*: C-tin Mihai Cehan Racoviță VV. rânduște pe Ioan Bogdan vel log. Iordachi Balș vel vornic, Vasilie Rusăt vel spătar să ia sama lui Ștefan Tabără mazil dela Cernăuți cu cumnata sa Paraschiva, fata Bațiurii căpitan, pt. o moșie parintească a lor. Să judece cu anafora iscălită și să înștiințeze.

(Ibidem).

73.

1756, Februarie 21.

Mihalachi Sturza, ginerele monahului Varlaam Ursachi, primește o parte a satului Rohozna, ținutul Cernăuți, ocupată pe nedrept de Vasilie Cracalia.

(Tradus în românește după o copie germană).

La luminata poroncă a Mării Sale Matei Ghica Voevod s'a judecat înaintea noastră *Mihalachi Sturza*, ginerele lui *Varlaam Ursachi* călugăr, cu *Vasilie Cracalia*, mazil de Rohozna, ținutul Cernăuți, pentru a opta parte de sat de *Rohozna* anume pentru partea lui Dumitrachi, pe care a fost cumpărat-o bătrânul Ursachi mare visternic, care a fost cumpărat și trei părți dela alți stăpâni de aici, pentrucă Manoli Zamfir, fostul căpitan de Coțmani, care a fost bogat, a ocrotit pe fiii lui Ursachi visternicul cari au săracit, în locul părintelui lor, și deci a stăpânit toată viața acele părți de moșie din Rohozna, dar după moartea lui a împresurat Vasilie Cracalie vechil, fiind cu locuința în Rohozna, și având aici unele părți de moșie în afară de partea lui Ursachi, și a opta parte a lui Dumitrachi. Dar întrebând Mihalachi Sturza, ginerele lui Ursachi, pe Vasilie Cracalia, cu ce drept a luat acea parte a lui Dumitrachi, a răspuns, că căpitanul Zamfir botezând una din fetele sale și fiind față ca martor la nunta ei, i-a dăruit, fiindu-i fină, acea parte de moșie. De aceea ne-a adus Mihalachi Sturza luminata poroncă ca să cercetăm gâlceava lor, și fiind față unul și altul, l-am întrebat pe Vasilie Cracalia cu ce drept stăpânește a opta parte, partea lui Dumitrachi nefiind rudă cu Ursachi, la care a răspuns Cracalia, precum căpitanul Manoli a dăruit-o fiicei sale botezând-o și fiind martor la nunta ei, după care am cerut să ne arate o scrisoare de danie dela Manoli sau un zăpis despre acea a

opta parte, după care ar fi vândut urmașii lui Țrsachi lui Manoli sau altuia vreo parte de moșie, la care a răspuns, că Manoli căpitanul n'avuse timp să-l facă, dar este martor Andrei Potlog șatraru. Și a fost chemat acest Andrei și a fost întrebat, iar el a răspuns, precum după nunta fiicei a auzit dela Vasilie Cracalie, că i-a cerut lui Manoli acea parte, iar acesta a răspuns că i-a da și a mai zis Potlog șatraru, că Artimon. egumenul de Horecea, fiind duhovnicul lui Manoli căpitan, a scris diata acestuia la zisa lui, și a fost chemat egumenul, fiind față Cracalie, și a zis, precum Manole căpitan l-a chemat înainte de moarte, fiindu-i duhovnic și i-a poruncit să scrie diata despre moșiile sale, împărțind moșiile sale cui a vrut, dar despre acea parte de moșie nu este vorba nici în diată, nici n'are știre că ar fi dăruit-o cuiva. Văzând, precum Cracalie nu arată nici un zapis dela Manole, nici nu scrie în diată despre acea moșie, s'a cunoscut că Manole a făgăduit acea parte fiicei lui Cracalie pentru a scăpa de neplăceri, dar se știe că Manole nu a fost volnic a face ce vrea cu acea parte de moșie ci a stăpânit-o numai ca vechil cât a trăit, iar zapisele se găseau totdeauna la clironomii lui Ursachi, de aceea a fost dat rămas Vasilie Cracalie și partea de moșie s'a dat lui Mihalache ca să o stăpânească după zapisele ce sunt la neamul lui Ursachi, și după această judecată i-am dat lui Mihalachi Sturza o carte de judecată iscălită.

21 Februarie 7264.

Iuon Iamandi, jitnicer.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Rohozna și Liber Granicialium VII 176—180, unde se află copia germană.

Hctarnica Rohoznei este din anul:

1. 1763, *Septemvrie 12*: Partea de Rohozna a lui Mihalachi Sturza vel vornic se împresoară de Gligoraș Stroescul. Starostele de Cernăuți C-tin Sturza spătar trimite câțiva boieri să cerceteze. A fost de față vechilul lui Mihalachi cu dresese, și au fost chemați Crăcălieștii și Brânzăneștii. Hotarul începe la fântâna lângă pârâul Iazovețului, care desparte Rohozna de Șerăuți și Zadobriuca, cu hotarul Zadobriuchii, fântâna putredă, la hotarul Sobranețului, al Jucichei, pârâul Budilcei. S'a dovedit că Stroescul împresoară și s'a restabilit hotarul.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VII 165—171).

74.

1756, Aprilie 16.

Ștefan Tăutul vinde lui Dumitrașco Paladi pentru suma de 35 lei a opta parte de sat de Rugășești, ținutul Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Ștefan Tăutul*, fiul lui *Ioniță Tăutul* din *Rudești*, ținutul Sucevii, dau zapisul meu, precum de nime silit nici asuprit, ci de a mea bună voie am vândut a mea dreaptă ocină și moșie a opta parte de *Rugășești* la apa Siretelui, ținutul Sucevii, ce o am dela părintele meu *Ioniță Tăutul*, cu toate veniturile du-sale *Dumitrașco Paladi* mare visternic pentru 35 lei, ca să-i fie lui, copiilor lui, nepoților și strănepoților dreaptă moșie și cumpărătură în veci și la aceasta a noastră tocmală și cumpărătură au fost față boierii cari au iscălit și pentru mai mare credință am iscălit.

16 Aprilie 7264.

Ștefan Tăutul.

Eu popa *Ștefan* de Grămești, ținutul Sucevii, martor.

Din Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium VIII pag. 58, unde se află copia germană.

75.

1756, Iulie 17.

Hotarnica satului Bercheșești, ținutul Sucevii.

† Facem știre cu această mărturie hotarnică că din luminată poronca pre înălțatului domnului nostru Mărie Sa Ion Costandin Mihai Cehan Racovița Voevod fiind noi orânduți cu luminată cartea Mării Sale întru carea ni s'a poroncit ca să meargem la o moșie a sfintii mănăstiri a Moldoviții anume *Bercheșeștii* care moșie easte în ținutul Sucevii pe apa Moldovii carea pi din sus să hotărească cu moșiea mănăstirii Voronețului anume *Bucureștii*, iară pe din gios să hotărească cu moșie mănăstirii Slatinii anume *Todereștii*, deci noi pe luminată poronca Mării sale lui Vodă am mărșu la această moșie și am

chemat și pea părintel(e) *Macarie* egumănul de Voroneț și căutând noi scrisorile Moldoviții am scos un uric de la Ștefan Vodă cel Bun din vălet 6981/1473 Săpt(emvrie) 13 pe satul Bercheșești care uric arată hotarale și seamnele acestui sat Bercheșești, arătând că să înceape dela balta măstacănului la vadul rău și de acolo pe pârăul Gogăi în sus până la obârșie pârăului Gogăi și de acolo apucă drumul carălor până la parăul muncelului până la obârșia lui, și de la obârșia pârăului muncelului dialul până la obârșia pârăului runcului și de acolo pârăul runcului în gios până la podul lui Hasnăș, și de la podul lui Hasnăș drept la obârșia pârăului Brăcaciului, și de la obârșie Brăcaciului la obârșia pârăului lupoaii și-n gios pi pârăul lupoaii până la vadul făgulețului, și de la vadul făgulețului drept peste Moldova la știaja lui Vlașin drept gura Bălcoaei, și de acolo ea în gios pe pârăul Bălcoaei până la poenița Todereștilor, și de acolo drumul prin mijlocul poeniții până unde cade drumul în vadul bătrân a toplitii, și de la vad drumul până la poiana Boldii și peste Moldova drept gura roșie lângă balta măstacănului, de unde s'au început întâi și au scos și egum(enul) de Voroneț un uric dela Bogdan Vodă din vlet (lipsește), care uric scrie seamnele hotarilor Bucureștilor ce sint pi din sus de Birchisești și iar arată seamnele până la obârșie runcului și ea pârăul runcului la vale peste pădure până în pârăul muncelului și de acolo merge drept pe la gura pârăului muncelului și trece piste Moldova drept la gura Bălcoaei unde arată și ispisocul Moldoviții și la amândouă capetele moșiilor, adecă despre răsărit unde arată la obârșia runcului cum și la gura Bălcoaei la capul despre apus peste Moldova iarăș să potrivăscu uricele amândouă și pricină nu este, iar dela obârșie runcului mai la vale fiind nește poeni de țarină pi din gios de pârăul runcului drept alătura cu pârăul runcului nu mai vin pe hotarul Birchiseștilor, iar călugării de Voroneț arată că le scrie uricul lor să ea pin mijlocul acelor poeni, dar noi n'am putut înțelege uricul bine fiind pe sârbie ș-am lăsat această pricină până s'a tălmăci uricul bine să să înțeliagă drept și precum va scrie acel uric fiind făcut mai pe urmă decât a Moldoviții așea să ție călugării de Voroneț și de acolo mai la vale iarăș cerșind călugării de Moldoviță să margă pe pârăul lupoaei, iar călugării de Voroneț au pus pricină să margă pe pârăul muncelului, precum le

scrie uricul lor și iarăș am socotit noi să fie pe unde dă pă-răul muncelului și de acolo drept peste apa Moldovii și de acoloa drept gura părăului muncelului am făcut un buăr într'un ștejar și dela ștejar drept peste apa Moldovii drept gura Băl-coaei la o rădăcină de măr unde s'au pus o piatră hotar în malul unii topliță unde au fostu știaja lui Vlașin și dintr'aceas-tă piatră drept la gura Bălcoaei și așa s'au așezat cu călu-gării de Voroneț, iar pentru marginea hotarului din gios unde să hotărească cu moșie Slatinii cu Todoreștii am chemat pe egumenul de Slatină să-ș scoată scrisorile ș-au trimis egume-nul pe Ghedeoan proegumăn de Slatină și viind la noi Ghe-deoan au spus precum că n'au nici un uric de acea moșie To-doreștii, cum nici de alte moșii ce mai are mănăstirea lor, deci văzind noi că n'au scrisori am mărsu drept la marginea hotarului Berchișeștilor din gios și despre răsărit drept gura roșie și am mărsu dreptu piste apa Moldovii la Toplița veche unde s'au făcut un buăr într'un arin și de acoloa să ea toplița în sus până unde dă Bălcoae într'această topliță și de acolo ea Bălcoae în sus până în gura Bălcoaei, unde s'au făcut buăr într'un giugastru și așa s'au hotărât și marginea din gios despre moșiea Slatinii, și macar că călugării de Slatină arată c'au stăpănit ace bucată de loc ce easte lângă Todoreștii lor, dar scrisori n'au arătat, deci noi am hotărât pe ispisocul lui Ștefan Vodă ce are Moldovița arătând din seamne în semne tot hotarul înpregiur, numai au rămas pricina poeniților ce sint pe părăul runcului și muncelului neputând noi tălmăci u-ricul Voronețului cel dela Bogdan Vodă ș-au lăsat după cum s'a înțelege dintr'acel uric așa să rămăe și noi după cum am ales ș-am cunoscut din urice am hotărât, după cum scrie mai sus și despre călugării de Voroneț și despre călugării de Slatină pentru aceasta am făcut această mărturie hotarnică la mâna sfintii sale părintelui Kir Ghiorghie egumenul de Mol-dovița ș-a tot soborul sfintii mănăstiri a Moldoviții ș-am în-credințat-o cu iscăliturile noastre mai gios ca să-i fie de credință.

Let 7264 Iul(ie) 17.

..... biv vel med., Ștefan Popăscul vor(nic) de poartă, (o iscălitură indescifrabilă).

Original hârtie, arhiva mitropoliei Cernăuți fasc. 61 Lit. I.

Alte documente:

1. 1774, *Iulie 29*: Mitrop. Gavril scrie lui Kir Meftodie, egum. de Solca, și lui Kir Macarie, egum. de St. Ilie, să cerceteze hotarele satului Bercheșești.

(Original, hârtie, 'Arhiva mitrop. Cernăuți, fascic. 61 Litera K).

2. 1774, *Aug. 20*: Meftodie de Solca, și Macarie de St. Ilie fac hotarnica satului Bercheșești, al. măn. Moldovița. Se hotărește cu satul Bucureștii al măn. Voronețul și cu Toderestii al măn. Slatina. De față Venedict egumenul de Moldovița, ierodiacon Neofit, monahii Pahomie și Daniil, trei din Moldovița și oameni bătrâni din Bercheșești; din Voroneț au venit ieromonahul Nifont dichiu, și monahul Theodosie; a fost și Sofronie egumenul de Slatina cu proegumenul Parftenie și ieromonahul Serafim. Au scos un uric dela Ștefan Vodă cel Bun din 1473 Sept. 13, în care se arată hotarele Bercheșeștilor. Voronețul a scos un uric din 1515. Măn. Moldovița a niai arătat un uric din 1533 April 11 al lui Petru Voevod și altul de la 1546 Mai 27, în care se întărește uricul lui Ștefan Voevod. S'au luat după uricul lui Ștefan Voevod pornind dela Balta Mesteacănului la vadul rău, pârâul Goga până la obârșie, pârâul Muncelului până la obârșie, pârâul Runcului în jos la podul Hasnăș, în obârșia pârâului Bărcaciului, în obârșia pârâului Lupoi, în jos până la gură, unde s'a făcut buor într'un arin, la un piscușor, drumul ce merge la Câmpulung, deasupra apii Moldovii într'o dălmă, lângă scursură, o groapă în chip de pivniță, peste apa Moldovii, peste o gârlișoară veche lângă casa lui Iftimi Mateș, în gura Bălcoi, unde dă în Toplița veche, Toplița în jos, poiana Toderestilor, la gura Cerlenii.

(Tot aici, fascic. 61 Litera L.).

3. 1774, *Sept. 30*: Mitrop. Gavril întărește hotarnica.

(Tot aici fascic. 61 Litera M.).

4. 1776, *Aug. 18*: Meftodie dichiu de Suceava. Ilie Cărste biv vel sătrar, von Schvelm Hauptmann vom II. Garnisons Infanterie Regiment, Bernhard Christ Oberlieutenant făcând hotarnica Bercheșeștilor constată, că măn. Moldovița cu tot dreptul stăpânește după ispisocul lui Ștefan Vodă. Ei astfel scriu generalului Spleny: „Luminate ghenereal, proastă cunoștința noastră așe dă că mănăstire Moldovița are mari dreptate să stăpâniască după sămnile ce scriu în ispisocul lui Ștefan Voevod și măn. Voronețul să liagă cu mari strămbătate de moșie Moldoviței... întărindu-i-să și stăpânire cu a Mării Tale luminată carte”.

(Tot aici, fascic. 61 Litera N.).

76.

1756, Iulie 25.

Mihalache Cheșco se plânge, că țăranii depe moșia sa Luca-vățul, ținutul Sucevii, refuză să dea dijmă.

Ion Costandin Mihail Cehan Racoviță Voevod bojiiu mi-lostiiu gospodar zemli moldavscoi, cinstit și credincios boerul Domniei mele Du-lui *Iordachi* biv vel paharnic i staroste den Cernăuți sănătate îț facem știre că neau jeluît *Mihalache Cheșco* medelnicer zicând că ominii din satul *Vijnița* și dela *Ispas* să hrănescu pe moșie sa care moșie este la ținutul Sucevei anume *Lucavățul* și nu vor acei oameni să de dejma moșii pe obicei pentru ca iată viind aici și au trimes vichilul său ca să margă să strângă dejma moșiei. Deci care din omini nu sau supus a da dejma pe obicei să împlinește, da la unii ca aciea și săi supui ca să urmeze după cum poroncim, aceasta scriem.

Velet 7264, Iuli 25.

proci vel logofăt.

Copie, Arhivele Stat. Cernăuți, Liber Relationum III pag. 216.

Alte documente despre satele Panca și Lucavăț:

1. 1752, *Iulie 29*: Sandul Onciul, fiul lui Darie Onciul, nepotul lui Patrașcu Onciul va stăpâni în jumătate cu Perjoaia partea strămoșului său Dumitrașcu Onciul din satele Bănila, Panca și Lucavăț, toate țin. Sucevii.

(A noastră: Familia Onciul pag. 82—83 nrl. 74).

2. 1755, *Noemvrie 20*: Paraschiva și Silion, fiii lui Gheorghiță Onciul neputând plăti o datorie dau în schimb lui Mihalache Cheșcu a $\frac{1}{8}$ parte de Lucavăț și Berhomete, țin. Sucevii. (Ibidem pag. 89—90 nrl. 78).

3. 1762, *Aug. 17*: Grigori Ioan Voevod. Mihalachi Cheșco biv vel jicnicer s'a jeluît pentru Berhometile, ținutul Sucevii. Tăutuleștii și alți răzeși din Vijnița au impresurat o parte de Berhomet. Dijmă nu dau. Anul trecut un aprod a incasat dela ei dijma anume 7 boi. Domnul întărește lui Cheșco moșia Berhometile.

A mai zis Cheșco că un unchiu al său anume Viore are a opta parte de Berhomete și pus-o zălog la Alexandru Vasilco mazil drept 13 lei și murind, moșia a rămas la Vasilco. Cheșco a trimis banii, dar Vasilco nu dă moșia. Cheșco fiind rudă mai aproape cu Viore și moșia fiind într'un hotar „lui i să cade ca să o stăpâniască”. Domnul hotărește: Cheșco să dea banii și

să ia moșia. Dar dacă Vasilco s'ar supăra „ușa divanului domnii mele este deschisă să vie să ste de față”.

Cheșco mai are o parte în Panca, ținutul Sucevii, anume $\frac{1}{2}$ sat a sa, iar $\frac{1}{2}$ a lui Alecsandru Vasilco. În partea lui Vasilco se află și partea Calmuțeștilor, cari împresoară partea lui Cheșco.

(Original, dela d-l conte Gheorghe Vasilco, Cernăuți).

4. 1766, Dec. 3: Constantin Cheșco împrumută dela Ioan Cantacuzino hatman suma de 1000 lei cu 10 la sută dobândă și-i zălojește satele Berhomete și Panca din ținutul Sucevii, și satul Lajul din ținutul Romanului. Dacă nu va restitui suma la vadea, hatmanul va fi în drept să le vândă și dacă banii nu vor ajunge, Cheșco va fi ținut să completeze suma.

(Arhivele Stat. Cernăuți pachetul Panca).

5. 1772, Sept. 12: Dela divanul cuejiei Moldovei. La divan a dat jalobă Alecsandru Vasilco mazil ot Suceavă zicând că posedă moșiile Lucavățul, Berhometele și Pancăuții care se „răzășesc” împreună cu a du-sale șătrar Ilie Cârste, dar moșiile nefiind hotărâte, ei nu se pot învoi; de aceea divanul trimite pe Iordache Canano medelnicer și Toader Silioan med. să meargă la fața locului pentru cercetare.

(Original, dela d-l conte Gheorghe Vasilco din Cernăuți).

Cincău, 1756, August 9.

77.

Hotarnica satului Cincău, țin. Cernăuți.

Facem știre cu aceasta mărturie a noastră la mână Durlorsale Vlădiștilor și Vlăiculeștilor aducându luminată carte a Mării sale lui Vodă la Dumnalui Iordachi Cantacuzino biv vel păharnic, staroste ca să îndrepteză hotarul *Cincăului* di către hotarul Vasăleului și a *Culeuților*, deci Dumnalui niau orându pe noi ca să mărgem la cele sate numite mai sus și să îndereptăm pricinele ce au între Dumnelor pentru hotară, deci noi pe poronca Du-sale am mărșu și am strânsu toți răzășii din Vasăleu și din Culeuții și fiindu și vechilul Du-sale a *Hurmuzăchioi* di la Vasăleu și am eșit la capul hotarului din gios unde să adună *Dor(o)șeuții* cu *Toutrii* și *Vasăleul* cu Cincăul și sau aflatu o piază veche hotar într-o vâlce ce să trage di către Cincău aproape di un drum(u)șor ce vine di la *Dor(o)șeuții* și dintraltă piază purcedi hotarul Cincăului și Vasileului în sus până la o piază în podiș și din piază acee asupra

T. Balan, Documente bucovinene, V.

10

stâncii ci să chiamă Horhoviiana și peste vale pe din gios di mora Cincăului și apoi la deal în costa dialului și sau pus o pîiatră în margine stâncii ce să trage asupra Vasăleului și di acolo purcedi pă deal la o pîiatră ce este desupra Cincăului ce este lângă drum și di acolo la un dolmu(?) și preste vale ce este din Cincău în sus și di acolo apoi dindul până la o pîiatră ceai pusa acmu aproape di vale unde să oprește Vasăleul di Culeuții și aceli petrii sau pus numele Vrănceanul și Borodca și iar purcede Cincăul cu Culeuții și sau pus o pîiatră în capul Cincăului dicătră Culeuții, dară în trecuții ani rădicăndu hotarnică Du-lui răpăosatul Hurmuzachi cămărașul săș hotărăscă pol satu Vasăleul dispre Vlădeștii și Vlăiculeștii și cu alta hotărâre lăpădăndu Vasăleul Culeuții lângă drum ce merge din Cincău la Răpujinții și au împreunat Vasăleul cu Răpujinții, dară avăndu Dumnelor Costantin Volcinski i Ștăfan Tabără i Ioniță Potlog avăndu un suret di pe un uric di la Pătru Vodă di arată sămne hotarului Culeuților și răspunzindu că să întâlnește Culeuții cu Cincăul și trage Cincăul până unde au lăpădatu Culeuții cu hotărire Dusale Hurmuzachi și eşindu răzăși Culiuților Vlăiculeștii au stătutu pricină cau călcatu hotarul Culeuților cu hotărire Vasăleului și au zis căî aiure hotarul Culeuților cu a Cincăului și mau dus la acea pîatră ce hotărise Hurmuzachi Vasăleul dispre Cincău și au zis că acea pîiatră este hotar ceau hotărātu Vrănceanul Culeuții cu Borodca di cătră Cincău și au rămas multă pricină între dănsii, căci unii trăge a lua cu Cincăul unde au lăpădatu Hurmuzachi și cu Todir Vlad Culeuții și au înprăunatu Vasăleul cu Răpujinții fiindu și o pîatră la acel loc care au scoso căpitănu Manole și văzindu ei că făr giurămintu nu să pote curma acea pricină între dănsii au stătutu la învoială toați răzăși Vlădiștii ot Vasăleu i Vlăiculeștii ot Culeuți i Du-lui din Cincău și pre învoiala lor sau pus și pietrii precum arată în sus și noi după a Dumilor sale învoială și a noastră îndirăptare am dat la tustrele părțile cătă o hotarnică ca să le fie di credință.

U *Cincău* let 7264 August 9.

Șerban Flondor medelnicer.

Vasile Cracalie.

Ioniță Strișca păharnic.

Gheorghi Turcul postelnic.

Ștefan (Tabără) căpitan.

Constantin Volcinski.

Ioniță Potlog.

Matei Hurmuzachi postelnic.

O semnătură indescifrabilă.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Cincău.

Alte documente despre satul Cincău:

1. 1756, *Iulie 24*: Vechilul Hormozachioaiei a arătat o pără asupra lui Ștefan Tabără și a lui C-tin Volcinski, zicând că împresoară hotarul Vasileului cu hotarul Cincăului peste hotarnica făcută de Grigoraș Potlog și Vasile Cracaliea. Se citesc scrisorile aduse de ambele părți și se constată că hotarnica fusese greșit făcută și amândoi părâții au drept să-și cerce altă bucată de Cincău, a lui Ioniță Potlog. Se va stabili situația la fața locului.

(Original, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Cincău).

2. 1758, *Aug. 1*: Hotarnica Cincăului despre Cadubeștii. Movila de sus despre Chiselău și Zvinece, drumul cel mare până la movila din mijloc, la fântână, la hărtop, unde se întâlnește satul Cadubeștii cu Zastavna și Teutri, aici s'au pietre noi, fiind gâlceavă. Semnează: Gligoraș Cracalia, Vasile Zota vechilul lui C-tin Cantacuzino, Toader Volcinski.

(Tot aici, pachetul Cincău).

3. 1759, *Dec. 14*: Ioan Teodor Calimah Voevod trimite pe boierii Ioniță Beldiman biv vel căpitan și pe Grigoraș Stroescu comis la Cincău, să hotărască $\frac{1}{3}$ parte a lui Ștefan Tabără mazil după împărțala ce acesta a avut-o cu C-tin Volcinski și cu Potlogeștii, să strângă pe toți răzeșii și înpregiu-rașii, să ia sama pe scrisori și pe mărturie a oameni bătrâni, să puie pietre hotare și în urmă să dea mărturie hotarnică. Dacă va fi bună, domnia va da întăritură.

(Original, Forum Nobilium din Cernăuți, pachetul cu documente vechi).

4. 1762, *Febr. 14*: Grigori Ioan Calimah Voevod întărește mazilului Ștefan Tabără căpitan a $\frac{1}{3}$ parte din jumătate de sat Cincău, baștină și cumpărătură, și iarăși a $\frac{1}{3}$ parte din jumătate ce-i este cumpărătură dela Marica, fata lui Rață, care amândouă părțile fac din tot satul a $\frac{1}{3}$ parte.

(Original, hârtie, tot aici).

5. 1765, *Ian. 2*: Grigori Alexandru Ghica Voevod întărește lui Ștefan Tabără vornic de poartă satele: Cincău, $\frac{1}{2}$ Cuciuur Mic, $\frac{1}{4}$ Ivancăuți, $\frac{1}{4}$ Vilavce, $\frac{1}{8}$ Lucovița, țin. Cernăuți, $\frac{1}{3}$ Jadova, țin. Suceava, $\frac{1}{4}$ Adășeni, $\frac{1}{2}$ sat Votcouți țin. Dorohoi, să-și puie în aceste sate purtători de grijă, să ia de a zecea, din stupi din 8 unul, iară dacă va fi mai puțin să ia câte o para de stup.

(Original, tot aici).

1756, Septemvrie 7.

78.

**Satul Mivoveni, ținutul Sucevii, se întărește mănăstirii
Pătrăuți.**

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Constantin Mihai Cehan Racoviță* Voevod din mila lui D-zeu Domn Țării Moldovii.

Am dat scrisoarea noastră stariței și călugărițelor de *mănăstirea Pătrăuți*, ca să fie puternice a stăpâni moșia lor *Mivoveni* la apa Sucevii ce zisese că este a mănăstirii și a lua de a zecea din câmp, din fânațe și din grădini și din 50 stupi unul, iar dacă vor fi mai puțin de 50 stupi să ia din fiecare stup câte o para, din tot locul toate veniturile, așijdere vor da vecinii depe acea moșie câte 2 lei pe an sau vor lucra 12 zile, anume șase vara și șase iarna, iar cine din vecini s'ar împotrivi poruncim ispravnicului ținutului să-l pedepsească și să și facă sie-și rob, iar dacă vor avea gâlceavă să cerceteze și să judece, și nime să nu stea împotriva acestei scrisori a noastre.

7265, 7 Septemvrie.

Trecut la condică vel logofăt.

Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Patrăuți și Liber Granicia-lum IX 44—45 unde se află copia germană. Trad. rom. la Erast Hostiuc: *Istoricul mân. de maici Pătrăuți* pag. 24.

Alt document despre Mivoveni și Pătrăuți:

1. 1761, Sept. 16: Calistrat arhimandrit de Putna și Gheorghe biv vel șatrar ispravnic hotăresc moșia (Mivoveni) a mân. Pătrăuți de satul Dragomirna. Egumenul de Dragomirna, deși avizat, n'a venit. Au fost luați oameni bătrâni ca Gavril Pârțul, Popescul monah, Iuon Mândre, Toader Polocoser și Toader Lazar. Hotarul începe la colțul pădurii despre Dragomirna, la apa Sucevii, la poiana comăndașului.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachet Pătrăuți, Hostiuc: *Ibidem* pag. 26—27).

2. 1765, Iuni 15: Grigori Alex. Ghica scrie lui Iordachi Cantacuzino biv vel spatar, C-tin Canano biv vel pah., C-tin Cogălniceanu biv vel stolnic și ispravnic țin. Sucevii, s'a plâns starița Sofia cu soborul mân. Pătrăuți împotriva lui Radul căpitan zicând că le împresoară moșia Pătrăuți cu moșia lui Dărmănești, boierii trimiși să-l cheme pe Radu, să-i ceară is-pisoacele și să hotărască moșia Pătrăuți.

(Ibidem și Erast Hostiuc pag. 28—29).

3. 1782, *Dec. 11*: Praxiea monahie cu tot soborul maicilor dela mână. Pătrăuților rânduiește cu deplin vechilic pe molitfa sa preotul Grigori ca să le reprezinte în fața comisiei de delimitare austriace. Semnează monahie Praxiea starița, monahie Macariea, m. Casiana, m. Gafiea, m. Chisicăea, m. Stefanida.

(Original, Ibidem și Erast Hostiuc pag. 33).

1756, Octomvrie 12.

79.

Domnul țării mută târgul boilor din Suceava din jos de biserica Sf. Dimitrie, unde se ținuse și în trecut.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi Constantin Mihail Cehan Racoviță Voevod din mila lui Dumnezeu Domn Țării Moldovii.

Facem știre cu această carte a domniei noastre pentru biserica domnească St. Dimitrie din târgul din Suceava, precum cercetând domnia mea această mai sus numită biserică m'am încredințat că este de tot descoperită și n'are de niciări nici un venit și pricina a fost de a scăzut până într'atăta lipsă, pentru căci că mai înainte vreme avea agiutoriu că târgul boilor din Suceava se făcea din gios de St. Dimitrie în capul uliței și dughenele jidovești câte era pe locul bisericei St. Dimitrie cum și pe locul domnesc da câte duoi lei de dugheană besmen la biserică și cu acei bani se chivernisia trebuințele sale, iară dela o vremă încoace prin mijlocirea Armenilor din Suceava s'au mutat târgul boilor din sus în capul uliței din deal lângă biserica armenească și St. Dimitrie a rămas lipsit de besmenul locului, de care lucru înștiințându-mă domnia mea n'am suferit strâmbătate sf. biserici și am hotărât cu această carte a domniei mele ca târgul boilor să se facă din gios de St. Dimitrie în capul uliței, unde s'a făcut, iar de biserica armenească să fie lipsit târgul și Jidovii ce au dughene pe locul bisericii cum și pe locul domnesc să aibă a da besmenul pentru loc câte duoi lei de dughiană pre an și asupra acestui vinit am rânduit domnia mea ca să fie om din partea sfinției sale pă-

rintelui mitropolitului țarei ca să iea banii de pe la Jidovi și să cheltuiască la trebuințele sfintei biserici și ca să stea hotărârea aceasta păzită și neștrămutată iată că poruncim vouă ispravnicilor ținutului de Suceava să grijiți ca să se facă știre tuturor ca să meargă cu boii lor la locul vechiu din gios de biserica St. Dimitrie în capul uliței și nime să nu cuteze a merge în sus în capul uliței din deal lângă biserica armenească și să urmați cu amăruntul porunca mea, iar cine va fi împotriva să-l pedepsiți și să dați știre domniei mele ca să fie pedepsiți mai aspru, altfel să nu fie.

7265, Octomvrie 12.

Din I. Fleischer: Zur Geschichte der Stadt Suceava, in Jahrbuch des bukowiner Landes-Museums 1900, VIII. Jahrgang, Czernowitz, Buchdruckerei Hermann Czopp, pag. 43—44.

Alte documente:

1. 1757, *Iulie 19*: Scarlat Ghica Voevod văzând cartea lui Constantin Racoviță Voevod din 1756 o întărește și ordonă ca târgul boilor din Suceava să se țină mai jos de biserica St. Dimitrie, iar Jidovii să dea de dugheană câte 2 lei besmen pe an.

(Din „Columna lui Traian” Anul III, 1872, nrl. 11, pag. 87. Documentul a fost găsit de S. Fl. Marian la târgovețul din Suceava C. Polonic.

(Vezi și I. Fleischer la locul citat pag. 44—45).

2. 1761, *Iulie 2, Iași*: Grigori Ioan Calimah Voevod. Târgoveții de Suceava arată o mărturie a lui C-tin Cogălniceanu fost mare stolnic din 1760, Oct. 8 în care scrie că târgoveții de Suceava înaintaseră o jalobă părintelui domniei noastre, precum târgul rămânând un timp pustiu fără locuințe omenești, s’au adunat oameni, între ei și străini, făcându-și case și dugheni, dar nu pe locul unde fusese târgul de mai de mult, ci mai sus, anume dela curțile domnești în sus alături cu biserica domnească dela sf. Dimitrie și mai în sus de biserica armenească. Ziua de târg s’a fixat pe Joi. Dar venind târgoveți mulți, s’a întins locul târgului în sus, târgul vechiu rămânând pustiu. De aceea C-tin Racoviță Voevod a trimis pe Lupul Balș și Dinul Cantacuzino să cerceteze rânduiala târgului. S’a cercetat de două ori și s’a hotărît locul.

Despre târgul vitelor s’a stabilit să rămână acolo unde fusese totdeauna; anume dela biserica fetelor asupra malului Sucevii, pelângă casa armeanului Piele Albă, pe lângă gardul bisericii sf. Dimitrie.

Mulțumiți fiind târgoveții, Moldoveni, Armeni și Jidovi, cari au dugheni pe piață s’au obligat să dea bisericii sf. Di-

mitrie pe an câte 30 oca ceară, de sf. Dimitrie și de Paști, de fiecare dată tot câte 15 ocă. Sunt menționați: pivnița Ticăi, Jidovul Aron, Solomon starostele de Jidovi, ulița Ponii, fântâna domnească, casa lui Gheorghită Ghiteșcul, pivnița lui Barbalată, dughenile zarzavagiilor Constantin și Ioniță Foti, dughena lui Constantin Băcalul, casa Aniței Trencoaiei, Armeanul Ivan, cârșma și pivnița vornicului Balș, Armeanul Piel-Albă, ulița târgului, ulița datornicilor, bogasăeri, mătăsari, blănari, abăgeri, căldărari, ciobotari, opincari, tălpălari, sărari, olari, steclari, păscari, pitărițe.

(Tot aici, pag. 45—48 și N. Iorga: Documente privitoare la familia Callimachi I. 444—449 nrl. 70).

3. 1781, Oct. 25: Nicolai și Ioniță Șeptelici, fiii lui Dumitrașco Șeptilici, au judecată cu cumnatul lor Constantin Volcinski, pentru „Locul prisăcii” delângă Suceava. Volcinski cere locul fiindcă el fusese proprietatea socrului său. Aduce un dres din 1751, în care Mihai Cehan Racoviță Voevod scrie episcopului de Rădăuți Dosoftei, să cerceteze cearta ivită între Catarina Goioia, soția lui Iuon Șeptelici, și frații soțului ei pentru moștenirea soțului ei. Altul din 1754 Mart 5 în care Matei Ghica Voevod oprește moșia lui Iuon Șeptelici pentru Catarina Goioia. Catarina a fost fata lui Ilie Șeptelici și soția lui Ion Șeptelici. Acesta din urmă a fost socrul lui C-tin Volcinski.

Șeptelicii răspund că tatăl lor Dumitrașco Șeptelici a fost frate cu Iuon, Ștefan și Costin. Tatăl lor a murit de vreme și ei au primit moșia din mâna unchiului lor Ștefan. Dar voind să ia în stăpânire locul prisăcii delângă Suceava au aflat că a fost dăruit lui Lupul Balș fost mare logofăt. Balș le-a restituit pământul. Chestiunea nu s'a judecat.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII pag. 533—545).

4. 1782, Dec. 11, Suceava: În fața comisiei austriace apare starostele târgului Suceava Gheorghe Tupilat cu pângarii Iuon Apopi, Andrei Dragomir, Ștefan Zota și declară că nu știu, când și de cine a fost zidit târgul Sucevii. Atâta știu că pe vremuri în târgul Sucevii au fost multe limbi și multe poame. Documente n'au. Târgul a fost ruinat în urma invaziilor Rușilor, Tătarilor, Lipcanilor și ale Leșilor. Nu cunosc hotarul târgului, dar au auzit că Arenii, Tătărășii, Gropile și Bărnova s'au ținut de Suceava. Biserici de piatră au fost multe, anume Vovidenia. Intrarea în biserică a Maicii Domnului, altă biserică a Sf. Mariei zisă și Biserica Albă, Sft. Teodor, La Arhangheli, Inviere, Vechea Mitropolie la sft. Gheorghe, Mitropolia St. Gheorghe, Sft. Paraschiva, St. Iuon, St. Dumitru, Nașterea St. Iuon, Adormirea Maicii Domnului zisă Iețcani, Barnovschi și St. Nicolai. Mai sunt 5 biserici armenesti și 2 ungurești sau săsești.

Pe vremuri locuiseră în Suceava Domnii Țării Moldovii, după cum dovedesc ruinele cetății.

La 1782, Dec. 16 a fost interogat Simeon Tăutul, fost mult timp slujbaş la isprăvnicia Sucevii. Acesta declară că târgul Sucevii a fost dărâmat, iar Radul Voevod l-a refăcut, iar Alexandru Voevod i-a dat întocmirea. Cetatea a fost clădită de vechii Daci! Voevozii moldoveni întâi au locuit în ea, pe urmă au părăsit-o. Ieremie (Movilă) Voevod a refăcut-o. Nu cunoaște hotarul târgului, dar știe că Tătăraș, Arenii și Gropile aparținuseră târgului. Dar Domnii Moldovei au dăruit bucăți din hotarul târgului. Și mănăstirea St. Ilie este clădită pe hotarul târgului.

La 1782, Dec. 31, apare Iuon Șeptelici din Moldova și declară că stăpânește „Poiana lui Șeptelici” zisă și „Prisaca” situată la malul râului Sucevii. A moștenit poiana dela părinți și moși. Acest loc fusese cumpărat de un oarecare Ieni negustor de Suceava, iar strămoșul lui Șeptelici a luat de soție pe fata acestui Ieni.

Notările comisiei austriace: Târgul Sucevii a fost întemeiat de Daci și mărit de domnii moldoveni. Hotarul târgului s'a întins până la Teseuți, Hipotești, Bosance, Nemerțeni, Liteni, Zaharești, Stroiști, Bărnova și Buninte. După închinarea Moldovii sub puterea Turcilor făcută de Bogdan Voevod, fiul lui Ștefan cel Mare, Moldova a fost invadată adesea de Poloni, Tătari, Ruși, Suedeji și Unguri. Ieremie Movilă a refăcut târgul. După invazia lui Sobieski Suceava a rămas părăsită, pustie. Pe uliți pășteau vitele. Pe urmă s'au așezat preoți și călugări, cari astăzi iau de a zecea dela târgoveți.

(Tot aici, Liber Granicialium VIII 518—529).

Vezi și Rudolf Gassauer: Contribuțiuni la istoria Sucevei și a împrejurimei, Suceava, 1927, tip. Hermann Beiner. Aici multe știri folositoare despre Suceava.

5. 1789, *Martie 10*: Ioan Șeptelici certifică că fratele său Nicolai Șeptelici căpitan împrumutase suma de 100 lei dela giupânul Gheorghe (Maixner) berariul. Acum murind Nicolai Șeptelici, berarul Gheorghe ia în stăpânire moșia dela Șeptelici. Semnează Zoita, Maranda și Catrina, fetele lui Nicolai Șeptelici.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum IV 211—212).

6. 1790, *Noem. 26*: Gheorghius Maixner braxator sucza-viensis cumpără dela Ioan Șeptelici pentru suma de 500 florini: portionem praedii Șeptelici (Poiana Prisăcii).

(Tot aici, Liber Haereditatum I pag. 5).

7. 1790, *Oct. 27*: Ioan Șeptelici vinde lui Gheorghii Maixner partea sa de moșie situată între Ițcani și Șchei, care se numește „Locul prisăcii”, însă numai jumătate de poiană drept 515 lei. Semnează soția Catarina și copiii Gheorghe și Vasile Șeptelici.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum IV 211).

8. 1796, *Iulie 8, Cernăuți*: Ion Șeptelici din Zvorești face înștiințare, precum la 1787 fratele său Nicolai a vândut jumătate din „Locul prisăcii sau Poiana lui Șeptilici”, căpitanului Pițeli. Pe urmă și Ion Șeptelici a vândut acestui Pițeli partea sa din poiană pentru 300 lei bani împărătești. În zăpisul de vânzare s'a iscălit și un braer (Bräuer = berar) din Suceava, a-nume Maixner, și un Lazăr Sărindar. Pițeli s'a înțeles cu Maixner și acesta urma să plătească acei 300 lei. Dar Maixner n'a dat banii. În urmă s'au înțeles și Șeptelici a vândut lui Maixner partea sa pentru 515 lei turcești. Acuma Pițeli s'a înțors și cere moșia. Ion Șeptelici dă acest certificat pentru a se justifica.

(Tot aici, Liber Attestatorum 123).

După tradiția familiară Gheorghe Maixner, originar din satul Bizar lângă Villach din Carintia, a sosit în Bucovina pe la anul 1772. A zidit întâiu o bērerie în satul Areni, care la 1778 a fost mistuită de un incendiu. În urmă a zidit o nouă bererie în satul Ițcani.

Despre mitropolia Sucevii:

1. 1782, *Mart 4*: Anania Sevastiea egumenul mân. Burdujeni cu Meletie egum. de Ilișești și dichiul mitropoliei declară în fața comisiunii austriace, că la început n'au fost în Moldova decât episcopi. Episcopul de Rădăuți, fiind primul episcop al Moldovii, a fost supus patriarhului de Ohrida. Alexandru cel Bun, după încoronarea sa decătră împăratul Ioan Paleologul a ridicat episcopia de Rădăuți la rang de mitropolie, supunând-o patriarhiei de Constantinopole. Alexandru cel Bun dăruise episcopiei de Rădăuți moșiile pe care și acum le are. Nu se știe când s'a mutat la Suceava episcopia de Rădăuți. Petru Voevod (Mușat?) a zidit biserica Sf. Gheorghe. Nu se știe dacă s'au donat și moșii, fiindcă uricele mitropoliei Sucevii au fost duse în Polonia decătră regele Ioan Sobieski. Mitropolia Sucevii stăpânește în cordon moșiile Uideștii, Bosance, Tătărași cu 16 case, Areni cu 15 case, săliștele Nemer-ceni, Bodeni, Frumoasa, Luciu și Strâmbul, un loc în Suceava zis Țigănia, o casă cu pivniță zisă casa lui Hormuta și un loc cu pivniță lângă biserica armenească.

Nu se știe cine a donat moșiile Uidești, Bosance, Bodeni și Frumoasa. Tătărași fusese cumpărat de mitropolitul Ghe-deon dela Maria, văduva lui Ștefan Milescul sărdar și dela fiul ei Frangole postelnic. Arenii fusese proprietatea unui Turc, dela care i-a cumpărat mitr. Ghedeon.

Nemer-cenii aparținuse familiei Șeptelici, care i-au vândut mitropoliiilor Antonie și Gheorghe.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium X 355—372).

Luciul și Strâmbul sunt două heleștee. Strâmbul se află pe hotarul satului Bosanci, iar Luciul pe cel al târgului Sucevii.

La 1782, Febr. 12 mitropolitul Moldovei Gavril trimite în Bucovina pe arhiereul Kir Anania Sevastia și pe dicheul mitropoliei Kir Meletii ca să răspundă în fața comisiei austriace pentru moșiile mitropoliei rămase în Moldova. (Proprietatea noastră).

Posedăm relativ puține documente referitoare la ținutul și la mitropolia Sucevii, de oarece documentele Sucevii fuseseră pe vremuri înstrăinate de profesorul secundar Schmied, care le-a vândut Maghiarilor. Ele astăzi se găsesc în Muzeul Național din Budapesta.

Am reușit să găsesc următoarele documente:

1. 1715, *Martie 1*: Necolai Alexandru Mavrocordat Voevod scrie la toți slujitorii ținutului și ai târgului Sucevii pentru mitropolia Moldovii ajunsă la „mare scăpăciune și răsăpă din zavistia nepriiitorului”, întocmind satul Bosancii dela Suceavă cu „rupta”, să dea pe an 5 sferturi, sfertul de 45 ughi, deci într'un an 230 ughi, zlotășii să nu intre în sat, ci ei vor da banii la vremea sfertului la mâna mitropolitului, iar acesta îi va trimite la visterie. Gorștinarii nu vor lua disetina de stupi și gorștina de oi și de mascuri, ci aceste biruri s'au dăruit mitropolitului „ca să fie de ajutor la sfânta mitropolie”. Preotul din Bosanci își va da gorștina și desetina în mâna mitropolitului, iar disetnicii și gorștinarii de țară să nu-l supere.

La oamenii de Bosanci să nu între nici un fel de globnici, nici șugubinari, nici părcălabi de acel ținut, nici vornici de Suceava „nici a-i giudica, nici a-i certa”, îi va judeca și certa numai mitropolitul. Numai dacă vor face între dânșii moarte de om sau furtușag „atunci să va socoti cu divanul domnescu”.

(Copie, Academia Română, Manuscrisul 237 fol. 487—8, pag. 445—446).

2. 1733, *Iunie 24*: Constantin Nicolae Mavrocordat Voevod face știre pentru doi orândari Jidovi ai sf. mitropolii din Suceava, anume Ilie și Iacob, care se iartă de camănă, bezmăn, cepărit și de boor și alte beleale ce sânt pe cărșme, și de cei 5 lei de pivnițe, să aibă pace pentru orice ar vinde vin sau mied. Iar Jidovii străini ce ar veni sau cei de loc să aibă a da 2 bani de șfart(!) orândarilor după vechiul obicei și să aibă voe a vinde. Deci vornicii de Suceava și târgoveții de aici să le dea pace de cai de olac, de podvozi, conace, și de toate cheltuielile ce ar fi pe târgu; acești 2 jidovi numai birul visteriei îl vor da. Acești Jidovi au fost scutiți ca să poată da mitropoliei Sucevii unt de lemn, tămâie și ceară după obicei.

(Copie, Academia Română, Manuscrisul 237, pag. 318, fol. 363).

Dreptre satul Nimercești și heleșteul Strâmbul următorul document:

1. 1729, *Dec. 24*: Gheorghe, mitropolitul Moldovei, dăruiește mitropoliei satul Nimercești cu biserică de piatră și cu

temelie și pivniță de piatră. din care $\frac{1}{2}$ sat fusese cumpărată de el dela Silioneasa, iar $\frac{1}{2}$ dela Ciudin, amândouă părțile cu suma de 500 lei. Dăruiește totodată și heleșteul Strâmbul pe valea Capeștei armenesti, pe care l-a cumpărat dela Ștefan Eni logofăt și dela Septelici pentru suma de 170 lei.

(Erbiceanu Constantin: Istoria mitropoliei Moldaviei și Sucevei, București 1888, tip. cărților bisericești, pag. 12, nrl. XIV).

1756, Noemvrie 3.

80.

Ion Dociul și Ilie Strășca reclamă dela Ursachi Isar a $\frac{1}{6}$ parte de sat de Culeuț, partea moșului lor Ursul Murguleț.

+ Suret depe giudecată Du-lui paharnic *Iordache Cantacuzino* cum arată mai gios.

+ Facem știre cu aceasta carte de giudecata noastră precum au vinit înaintea noastră *Ion Dociul* mazăl ot *Hărlău* cu nepotu său *Ilie* sãn *Mihălache Strășcăi* sau giu(de)cat de faț(ă) cu *Ursache Isar* de aice din ținut Cernăuțului pentru a trie parte din giumătate de sat de *Coleuți* ce este în ținut(ul) acesta care parte o stăpânește Isar pe care parte eă este draptă a lui au arătat *Dociul* și cu nepotu său *Strășca* și un suret depe o împărțală a moșilor lor *Murgeștilor* iscălită de *Costandin Tăutu*, în care arată împărțala și altor moșii ce au și arătat întracea împărțală cumcă giumătate de sat de *Coleuți* sau vinit lui *Neculai Murguleț* și *Ursului* f(r)ățâne său și *Marii* suori lor care din *Niculai* să trage *Ursache Isar* și *Moțoceștii* și din *Ursul* să trage *Ion Dociul* și nepot-său *Ilie Strășca* și din *Marie* să trag *Hănculeștii* și să vine pe acești trii frați din giumătate de sat căt o a trie parte și *Ursache Isar* sau (a)coli(si)t și stăpânește și parte moșului lor a *Ursului* la care întrebândușă pe *Ursache Isar* ce are a răspunde la aceasta au dat samă cumcă moșe-său *Niculai Murguleț* ar fi plătit pe *Ursul* frate său de noazeci lei de bani ce au fost dat în lei pentru care bani fiind chijeș la *Sava Bulubașe* pentru 58 lei la *Odobașe* a *Petriei* pentru 62 lei și acești bani iau plătit toți pe care au (a)rătat și un suret de chizăși din velet 7110/1602

Iul(ie) 26 și pentru acei bani stăpânești acea parte a Ursului care pentru această pricină au mai avut întrebăciune înaintea noastră Ion Dociul cu Ursachi Isar zăcând Isar cum că zapisul cel vec este în țara leșască la un unc a lui anume Lupășco *Murguleț* la *Costantinova*, deci lam pus ză ca să margă Isar să aducă zapisul și pecetluitele de bani dați și Ion Dociul să aducă împărțala moșiilor și după trecire sorocului cât va vrem(e) Ion Dociul cu nipot său Ilie Strășca au adus împărțală, iar Ursache Isar nau adus nici zapisul nici pecetluitele de bani dați care diipi cunoștire noastră am cunoscut că acel suret diipi zapis este răsuflat de vreme că sânt mai bini di 150 ani și moșu lor și tatul Dociului au stăpănit și Ion încă au stăpănit până nu de mult și di nimi nau fost oprit nici nimi di acei bani nu iau zăs nimic și acmu di cățva ani au scos acest suret șau poprit pi Ion Dociu di acea parti și cu acel suret stăpânești, iar altă dovadă nare nici carte domnască di poprit și dedi samă Dociul și cu Strășca că și cât au trăit părinții lor încă nau auzăt pominindu nimic di acei bani, dici sau luat suretul acela din mână lui Isar și iscălitul cu iscălitura noastră sau dat în mână lui med. Strășcâi ca să ste la dănsu și hotărăm prin această carti a noastră, Ion Dociul și cu nipot său Ilie Strășca săș stăpânească parte lor din giu-mătate di sat o a trie parte ce este parte lor diipi moșu lor *Ursul Murguleț*. Așjidire să stăpănescă Dociul și med. Strășca împreună cu Ursache Isar și cee laltă a trie parte din giu-mătate di sat parte *Marii* surorii lui Niculai și a Ursului din care au eșit Hănculeștii păr să vor arăta ciniva di namul Hănculeștilor și cini să va răspundi di namul Hănculeștilor dovidindusă cu dovadă bună îș va lua parte la stăpănire lui și după hotărâre am dat mărturie di giudicată la mână Dociului și nipot său med. Strășca.

Iordache Cantacuzino.

Noe(mvrie) 3. Let 7265.

Și acest suret am scris diipi giudecată ce o ari la mână Strășca și pentru credință am iscălit.

Vasile (indescifrabil).

Original, dela d-l Isidor Mănescu din Cernăuți.

Spița neamului Murguleț vezi la doc. 1699 Aug. 16.

1756, Noemvrie 10.

81.

Domnul țării stabilește atribuțiile starostelui Armenilor din târgul Sucevii.

Nos Constantinus Michael Czehan Rakowicz, Dei gratia Voievoda Moldaviae.

Significamus hisce literis nostris, quod Armeni in civitate Suczava degentes ab origine sua guoad contributionem ad cameram dominicalem persolvi solitam a religuis incolis semper separati fuerint; sed recentiori tempore collapsa hac ipsorum constitutione acque tributarii cu religuis mercatoribus et eiatibus incolis redditi, sicque multis oppressionibus et tributis vexati et afflicti in miserum et valde egenul statum inciderint: quare nos misericordiam cum ipsis facere volentes eorumque pristinum statum reintegrare cupientes miserti sumus illorum et denuo ipsos a religuis incolis separavimus, constituimusque censum eorum ad cameram nostram persolvendum, quo autem meliorem et tranquilliorem statum agerent, decrevimus et secundum consuetudines quas habuerunt relegimus unum ex ipsis et praefecimus eum in capitaneum vulgo starostam, nempe Gregorium Pruncul, qui curam eorum et omnium communitati necessariorum geret, plenariam eidem starostae facultatem tribuentes, controversias investigandi, causas inter ipsos obvenientes disiudicandi et componendi, omnes eorum contractus iuxta aegultatem adimplendi, si quando inter se convenire non possent ipsos componendi, nemini autem sub quocumque praetextu in ipsorum negotia se immiscere licebit, tantum dum guaedam maioris momenti causae seu caedes humanae contingerent, tales per Divanum nostrum inquirentur, qua propter demandamus vobis omnibus Armenis, ut dicto starostae debitam obedientiam praestetis, et si quas inter vos causas habueritis, easdem ab ipso disiudicari sinectis(?) haec exarervimus(!).

Anno ab orbe condito 7265, die 10 Noembris.

Constantinus Voievoda.

Kogălniczanu secretarius.

Traducere latină după originalul românesc, făcută în Lemberg, la 10 Octomvrie 1790 de Ioannes Blazeteski, Reg. Guber. Translator. Se găsește în Arh. Stat. Cernăuți, pachetul cu documentele nobilitare.

1756, Decemvrie 16.

82.

Jitnicerul Iamandi este trimis să hotărăscă satele lui Iordachi Cantacuzino.

Milostive și luminate Doamne, să fii Mărie Ta sănătos,
 + Din luminată poroncă Mării Tale fiind noi rânduiți ca să hotărăm o moșie a Du-sale *Iordachi Cantacuzino* biv vel pah. staroste de Cernăuți anume *Maliteniții* care moșie o ari Dumnialui dela mătușa Du-sale *Ileana Joroai* la ținutul acesta a Cernăuțului și săi alegim și niște părți din satul *Ivancăuți* care părți le au cumpărat Dumnialui dela unii din răzăși, de acolo din sat, iarăși la acestu ținut și săi hotărăm și satul *Ușihlibii* tot dila acestu ținut care satu îl are Du-lui dela mătușa Du-sale răpousata *Mariea* vistirniceasa a răpousatului vist. Ilie Cantacuzino care acestu satu anume *Ușihlibii* să hotărește cu satul anume *Dobovățul* a Du-sale Ioniță Sturză și cu satul *Berhomet* a Du-sale stolnic Costandin Rusăt și cu satul *Ravicăuții* a lui Ioniță Rațe și cu satul *Piedecăuții* a lui Ioniță Strășca mazăl di aice și cu satul *Nepolocăuții* a Tăutuleștilor, iarăși mazăli di aice și pentru mazălii aceștie sântu că lipsăți di aice, iar pentru Du-lui spătar Ioniță Sturza și Du-lui stolnic Costandin Rusăt și gramaticul Ioniță Rață ne poroncești Mărie Ta cum că li sau poroncit din luminată poroncă Mării Tale ca să să afle aice la 20 zile a lui Noemvrie or săș trimată vechil cu scrisori și noi după luminată poronca Mării Tale nu la 20 a lui Noem(vrie) ce la 10 zile a lui Dec(emvrie) am mersu la numitul sat *Ușihlibii* și din numiții de sus boeri pe nime nam găsit nici vechilii Du-lor sale cu scrisori, iar pe Ioniță Strășca și pe Andrei Tăutul iam chemat de față și fiind că moșiile lor să hotărăscu cu satul *Ușihlibii* den sus am mersu ca să ni areti hotarăle lor și după cum niau arătat hotarăli din semni în semni atât la moșiile lor cât și la moșiile numiților boeri mai sus fiind că toate alti moșii razămă cu capătile în hotarul *Ușihlibului* și după arătare acelor semni ce ni sau arătat rămăne moșie în trii colțuri și la aceasta și noi Mărie Ta pen cunoștința noastră am cunoscut că ești înpresurat hotarul *Ușihlibii* cu hotarăli moșiilor numitelor mai sus, numai a hotără nam putut să hotărăm nefiind Dumnalor aice nici vechili Du-lor sale, a-ceasta facem știre Mării Tale să fii Măria Ta sănătos.

Dich(emvrie) 16 let 7265.

Prea plecați robii Mării Tale

lamandi jic(nicer).

Original, hârtie, dela dl. Ștefan Bachnicki, stăpânul de astăzi al satului Malatineț.

Despre satul Oșehlib următoarele documente:

1. 1645, *Febr. 6*: Petru Movilă mitropolit de Chiev, adeverește că satul Oșehlib, țin. Cernăuți, este stăpânit de Pătrașco Ciogole logofăt. (Iorga N.: Studii și documente VII, pag. 211, Nrl. 14).

2. 1714: Maria visterniceasa a răp. Ilie Cantacuzino vist. certifică lui Iordachi Cantacuzino că-i dă pentru niște datorii satul Oșihlib, care i-a venit dela părintele ei Miron.

(Ibidem VII pag. 215, nrl. 31).

3. 1735 6: Iordachi Cantacuzino vel log. dă fiului său Iordachi satul Ușăhlib cu vecini, heleștee, sat întreg, parte daniș dela matusa sa Maria, soția lui Ilie Cantacuzino vist. parte cumpărătură. (Ibidem VII, pag. 201).

Despre Maria visterniceasa și părintele ei Miron Costin vezi Iorga: Studii și docum. XI, pag. 80 nrl. 144.

1756, Decemvrie 18.

83.

Ursachi Isar vinde lui Alecsandru Vasilco partea sa de moșie din Lucavăț și Pănțești, ținutul Sucevil.

Adecă eu *Ursachi Isar* căpitan cu fimei me *Dahina* scriu și mărturisesc cu acest zapes al meu precum am vândut a me dreaptă ocină și moșie de baștină care mi să trage mie de la strămoșul meu *Dumitrașco*, ficiorul lui Coste, den *Lucaveț* și den *Pănțești* din a șasăsprezece parte de sat giumătate care parte am vândut-o D-lui lui *Alicsandro Vasilco* med. și giupânesi Du-lui și cuconilor du-le și nepoților și aceasta moșie am vânduto du-le în veci ca să-i fie dreaptă ocină și moșie de nime sălit, nice asuprit, ce de a me bună voe și miau făcut Du-lui plata deplin 24 de lei bani gata și o carte de rămas eam dat cari am aut pe ace parte de giudecată de mam giudecat cu Gheorgghi Calmuțchi și cu giupâneasa lui Dumitrașco Calmuțchi, eară de sar mai afla nescaiva scrisori la cineva pe aceasta parte să nu să ție în samă și la acest zapes sau întâmplat

mulți oameni buni și megieși care mai gios sau și iscălit și eu pentru credință am iscălit.

Let 7265, Dec(hemvrie) 18.

Ursachi Isar căpitan cu fimei me *Dahina*.

Costantin sãn Ursului părcălab ot Ștefănești mam în-tămplat la acest zapes.

Copie românească, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Contractuum antiquorum II pag. 614. Traducerea germană tot aici, pachetul Lucavăț, și Liber Granicialium VII 32.

1757, Ianuarie 17.

84.

Văzând starea rea a mănăstirilor, Constantin Cehan Racoviță Voevod, conferă mănăstirii Solca unele ușurări la plata birului.

Noi *Constantin Mihail Cehan Racoviță Voevod*, bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

De vreme ce toată istorie veache și noaă îndestul ne a-deveriază că tot omul ce au viețuit în lume în toată ostiniala sa cu nemică altă nu s'au folosit fără numai cu faptele cele bune ce au lucrat în viața sa, care lucrare a milostenii și a altor faciri de bine să înparte în multe feliuri de bunătăți lucrând fiiști cari talantul cel dat dela D(u)mnăzău, după cum însuș Domnul l-au povățuit, iar mai vârtos aflăm cu adevărat mai mult cunoscute și văzute facerile de bine acelor ci-au strălucit cu mila și agiutoriu lor cătră sfintile mănăstiri ce sint lăcașuri d(u)mnezăești, unde deap(u)r(u)rea să jertvuește și să săvârșește jertva ce de taină a Domnului D(u)mnăzău și Mântuito-riului nostru Is(us) H(risto)s, cu care agiutoriu de milă ce să agiutoriază de cătră luminații oblăduitorii domni și alți pravoslavnici creștini, nu numai că de a p(u)r(u)rea mângăea pre părinții călugări, ce lăcuescu la sfintile lăcașuri adăpându-să cu agiutoriu cel de milă ca de la un izvor necontinut curgăto-riu, ce și în veacu a să cruța și a să păzi bun(ă) stare lor aeve arătate sint, că n'au vrut D(u)mnezău a să chivernisi sfintele d(u)mnăzăești lăcașuri cu alte mijlociri, ce numai cu agiuto-riu și mila pravoslavnicilor creștini; dreapt aciea și domnie

me dator fiind a lucra talantul cel rânduit noaâ dela D(u)mnă-zău și nevoindu-ne a sluji sfinții sale cu cele ce ni-au dăruit bunătate sa cercetam și am luat aminte și de stare sfintelor mănăstiri dela parte muntelui dela ținutul (lipsește) și găsindu-le la proastă stare dintru întâmplare rămiriților ci au vinit asupra acestui pământ și foarte lipsite de toate podoabile lor și descoperite și cu pre puține bucate cât puțin au rămas să să pustiască, nu ni-au lăsat ravna(!) ce am avut cu mare dorire cătră aceștea dumnăzăești zidiri și dumnăzăești lăcașuri a li prăvi să să pustiască, ce din cât ni-au dat mâna li-am agtutorat făcându-le câte ceva scăzământ din dările ce sint asupra bucatelor, cum și dintr'altile ci-am găsit cu cale, deci fiind și una dintr'aceste și sfânta mănăstire Solca unde să cinstesc și să prăznuescu sfinții slăviții și întru tot lăudați mai întâiu apostoli Petru și Pavel care este zidită de Ștefan Tomșa Vodă, iată dar că i-am dat domnie me aceștii numitei mănăstiri acest hrisov a domnii mele prin care hotărâm și rănduim ca să aibă a scuti fiște când în toată vreme domnii mele o sută stupi de desetină și o sută oi de goștină și zăce vite de văcărit și de conită și tot vădrăritul pe cât vin va eși din șase pogoane de vie ce are la Odobești, pe aceste bucate nemăruî nici un ban să nu de, nici să supere nimi.

Așijdere și pentru patru lud(e) streini ce ș-ar găsi fără de bir în visterie, iarăș m'am milostivit domnie me și i-am ertat pe capetile lor de toate dările și angheriile ori câte ar eși dela visterie domnii mele, cu nemică să nu să supere, căci vinitul acestor bucate l-am dăruit domnie me sfintii mănăstiri, ca să chivernisască părinții călugări, să driagă și să facă cele răsăpite și trebuitoare neagiunsuri și pentru acest lucru priimit lui D(u)mnăzău rugăm și poftim cu dragoste d(u)mnăzăiască și pre luminații domni ce vor fi în urma domnii mele miluiți de D(u)mnăzău cu domnie aceștii țără (!) ori din niamul domnii mele, ori dintr'altii, ca să nu strămute nici să lipsască această puțină chivernisală ce s'au făcut de stare și întregime sfintelor mănăstiri, ce încă cât le va da mâna să și mai adaoagă pentru a lor cinste și fericire și vecinica pomenire.

Noi *Constandin Voevoda*.

Ștefan Buhăescu III logof. procitoh.

Original, hârtie, pecete roșie mică, arhiva mitropoliei Cernăuți fasc. 31, lit. A. Textul german publicat de Wickenhauser: Solka, pag. 123—125, nrl. XCI.

T. Balan. Documente bucovinene, V.

Alte documente:

1. 1768, *Ian. 14*: Grigorie Ioan Calimah Voevod scutește pe tot timpul domniei sale mănăstirii Solca (egumen Venedict) 150 oi de goștină, 150 stupi de deseatină, 150 vedre de vin de vădrărit, 2 ocă untu de lemn și o litră tămâie să aibă a lua pe toată luna din vama cea mare domnească, pe tot anul în tot timpul domniei sale.

(Original, hârtie, arhiva mitrop. Cernăuți, fasc. 31, lit D).

2. 1775, *Ian. 30*: Maria jitniceroaia, văduva lui Gheorghe Cananău jitnicer, cu fiii ei Șerban și Ioniță face schimb de moșii. Ea dă munții Cocoșul, Găina, Valea Porcescul, Botășul. Mestecăniș, Petrișul, Fața Câmpulungului (=Dea) și Muncelul la strajă și primește dela mân. Solca satul Costești, țin. Botoșani. (Arh. Stat. Cernăuți, Liber Fundationum V, mân. Solca).

3. 1779, *Iunie 22*: Constantin Muruzi Voevod scutește mân. Solca în cordon 200 oi de goștină, 250 vedre vin de vădrărit, 50 vase de vin câte cu patru boi la un vas scutite de vama mare. Dumitrache Vârnav, II log. (Arh. mitrop. Cernăuți, fasc. 31, lit. E, pecete roșie mică).

4. 1782, *Ian. 2*: În fața comisiei austriace apare Meftodie egumenul de Solca cu dichiul Ghideon și declară că ctitorul mân. Solca este Ștefan Tomșa Voevod. Mân. Solca stăpânește în cordon satele Solca, Botoșana, Căjvana, Iaslovăt, Badeuți, $\frac{1}{2}$ Meleşăuți, Drăgănești de care se țin săliștile Părlışeni și Ivancicăuți, unde au fost colonizați Unguri, Crăinicești, săliștea Hrincești și săliștea Ceplințe. În ocolul Câmpulungului are munții Cocoșul, Găina, Porcescu și Botoșul în Fundul Moldovii.

În Moldova satele Faraoani țin. Bacău, Mănăstireni, $\frac{1}{2}$ săliște Ciorsaci și heleșteul Luciul. Dela ctitor mănăstirea a primit satele Solca, Botoșana, Căjvana, Badeuți cu Crainicești, Ivancicăuți și Părlışeni. Satele Iaslovăt cu săliștele Hrincești și Ciaplințe le-a primit în schimb, dând mănăstirii Sucevița satele Ibănești și Cristinești. Jumătate Meleşeuți fusese a lui Vasile Pădure. Acesta a vândut-o lui Lupul Balș, iar mănăstirea Solca iure vicinitatis a răscumpărat-o restituind lui Balș suma cheltuită de 110 lei.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Fundationum V 129—134).

Balta Luciul lângă Fălciu cu toate gârlele sale fusese dăruită mănăstirii Solca de ctitorul Ștefan Tomșa Voevod.

(G. Ghibănescu: Surete și izvoade XXIV pag. 201, nrl. 176).

Munții Cocoșul, Găina, Valea Porcescul, Petrișul, Mestecăniș, moșia Botăș din Fundul Moldovei, Fața Câmpulungului și Muncel din strajă, toți din ocolul Câmpulungului Moldovenesc, fusese dăruiti la 1761, Iunie 29 Mariei jitniceroaiei decătră nepotul ei Grigori Ioan Calimah Voevod (Wickenhauser: Geschichte der Klöster Woronetz und Putna, pag. 115—116,

nrl. 12 și T. V. Stefanelli: Docum. din vechiul ocol al Câmpulungului Moldovenesc pag. 63, nrl. 46).

Deoarece trei din munții amintiți mai sus au fost vânduți mai târziu mân. Voroneț, adăogăm aici și docum. acestei mănăstiri.

1. 1775, *Martie 10*: Maria jitniceroaia, soția lui Gheorghe Cananău, împreună cu fiii ei Iuon și Șerban Cananău fac schimb cu egumenul Macarie și cu soborul mân. Voroneț dând 3 munți anume: Petriș, Muncel din strajă și Mestecăniș și primind satul Vlădeni, țin. Botoșani. Vlădeni se hotărește cu satul Costești, primit dela mân. Solca.

(Wickenhauser: Woronetz und Putna pag. 116—117 nrl. 14 și Stefanelli T. V.: Doc. din vechiul ocol al Câmpulungului Moldovenesc pag. 145).

2. 1781, *Dec. 28*: În fața comisiei austriace apare egum. Macarie și declară că mân. Voroneț a fost zidită de Ștefan Vodă cel Bătrân, care a zidit și mănăstirile Putna și St. Ilie. Mân. Voroneț stăpânește urm. moșii: Stulbicani cu munții în jur, și cu satele Holda și Crucea, București zis astăzi Capucodrului, Dragoiești, săliștea Lucăcești din care jumătate se află dincolo de cordon, Munții Mestecăniș, Petriș și Muncel din strajă primiți în schimb pentru satul Vlădeni, Poiana la Gura Homorului. În Moldova are moșiile: săliștea Balințe la pârâul Bașâul țin. Dorohoi, Ghisdita pe vremuri Hnilovoda, Suhlințe, amândouă țin. Soroca. Lângă Lucăcești se mai află săliștele Botești și Căcăcenii, 4 pogoane vie la Crucea de Sus (țin. Putna).

Satul Bucureștii i-a venit dela Petru Vodă, Drăgoiești dela Vasutca, Lucăcești dela păharnicul Theodosie călugărit în urmă, Poiana dela Gura Homorului dela Ștefan Voevod, Balințe dela Petru Voevod, Ghisdita dela Gligorce mare vornic de țara de sus. Acest Gligorce i-a dăruit și moșioarele Botești și Căcăcenii, care în urmă i-au fost luate de boeri mai puternici; Suhlințe dela moșii lui Ieremie și Gheorghe Movilă; cele 4 pogoane de vie la Crucea de Sus le au dela Paraschiva pităroaia (aceasta le avea dela Ioan Teodor Calimah Voevod din 29 Aug. 1760).

Istoricul șatului Vlădeni este: Ștefan cel Mare l-a cumpărat dela Mușa, fiica lui Jurj stolnic, nepoata lui Isaia logofăt, și dela rudele acestora și l-a dăruit mănăstirii Voroneț.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Voroneț. Publicat în Wickenhauser: Geschichte der Klöster Woronetz und Putna pag. 117—121).

De Stulbicani s'au ținut satele Bucșoia, Ostra, Gemene, Negrileasa și Slatioara.

(Vezi Wickenhauser: O. citat mai sus pag. 122 și Arh. Statului Cernăuți, pachetul Voroneț).

Vechile documente despre satul Vlădeni, Suhlințe și Ghisdita:

1. *1489, Martie 14, Suceava*: Ștefan cel Mare cumpără dela urmașii lui Isaia logofătul satul Vlădeni pe Sirete unde a fost Oriș Vlad și-l dăruiește mân. Voroneț.

(I. Bogdan: Docum. lui Ștefan cel Mare I 375—378, nrl. 199).

2. *1585, Dec. 14*: Petru Voevod. Apar frații Gheorghie (Movilă) episcopul de Rădăuți, și Ieremie (Movilă) mare vornic și declară că moșii lor au dăruit mân. Voroneț moșia Suhlințe, țin. Soroca. Uricul de danie arzând într'o chilie a mănăstirii, Domnul țării văzând a doua mărturie mare întărește mân. Voroneț acest sat. Stroici mare log. a poruncit; a scris Dumitru Hescovici.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Voroneț).

3. *1599, Dec. 17*: Ieremie Moghila Voevod. Gligorce mare vornic al țării de sus dăruiește mănăstirii Voroneț moșiile Tăistreni cu heleșteu și mori, Ternauca și Hnilovoda mai sus de Răut, toate la țin. Soroca. Cere să fie înmormântat în mănăstire. Stroici vel log. a poruncit. A scris Dumitru II logofăt.

(Tot aici, pachetul Voroneț).

Dorința marelui vornic Gligorce s'a împlinit. El zace împreună cu mama sa Maria în mănăstirea Voroneț. Vezi epitaful la Kozak Eugen: Die Inschriften aus der Bukowina, Wien 1903, pag. 207—208.

Despre satele Crucea de Sus și de Jos vezi Bobulescu Const: Schiță istorică asupra satelor Crucea de Sus și Jos, județul Putna.

1757, Martie 20.

85.

Iacob mitropolitul Moldovii conferă mănăstirii Putna unele privilegii de ordin bisericesc.

Iacob cu mila lui Dumnezeu arhiepiscop și mitropolit Moldaviei.

+ In știință să fie tuturor cui să cade a ști. De vreame ce sf(ân)ta și marea mănăstire Putna, zidire răposatului întru fericire domnu Ștefan Vodă cel Bun dinceput s'au cinstit a să numi cea mai întâi i cap tuturor mănăstirilor pământului Moldovii săngură de sine stăpânitoare necăiuri supusă dintru începutul ei au fost și este arhimandrie având igumenii ei totdeauna protimisire a fi înalțați la stepena arhieriei la sfîn-

tele episcopii a aceştii patrii, cum s'au urmat şi până la smerenie noastră şi lângă altă miluire s'au dat ei protiea, igumenii ei să slujască cu nabeaderniţă, cu cruce de piept şi cu cărjă arhimandrescă care ei spre a lor vecinică pomenire le-au afiorisit aceştii sf(in)te mănăstiri. Drept aceasta şi smerenia noastră aflăm cu cale a întări acest ctitoresc aşezământ şi blagoslovim pe precuviosul arhimandrit Kir Varftolomeu Mazereanul cum şi pe cuviosul igumen Kir Calistrat ca la dumnezească slujbă să slujască cu pomenitele mai sus podoabe încă cuviosul arhimandrit să aibă voe a sluji şi cu arhimandreasca mitră ce să află la numita mănăstire şi poftim şi pe alţi următori scaunului nostru preasfinţiţii arhierei ca acest ctitoresc aşezământ să-l păzască spre slava lui Dumnezeu pentru cinste aceştii mănăstiri şi a lor vecinică pomenire, amin.

Vleat 7265 Mart 20.

Iacob mitropolit Moldaviei.

Original, hârtie, arhiva mănăstirii Putna, fără număr. Vezi şi Uricarul XIV pag. 179—180.

Alte documente ref. la daniile făcute mănăstirii Putna de mitropolitul Iacob.

1. 1756, *Ianuarie 2*: Iacob arhimandrit şi mitropolit a toată Moldova. Mănăstirea Putna zidită de Ştefan Vodă cel Bun n'a fost făcută metoh nicăiuri, dar acuma învechindu-se s'au surpat atât turnurile cât şi zidurile şi bisearica au crăpat ajungând aproape să se risipească. Iacob mitrop. fiind de postrig dela această mănăstire, s'a îndemnat a se face ctitor făcându-o nouă, dar fiind vorba să se dea mănăstirea Putna metoh mitropoliei ţării, Iacob a adunat în sobor pe arhierei şi igumeni oprind prefacerea ei în metoh stabilind să fie slobodă şi nime să nu fie volnic a o face metoh. Formula de blăstăm.

(Original, hârtie, iscălitura mitr. Iacob şi a 13 episcopi şi egumeni. Arhiva mân. Putna nrl. 81). Vezi şi Uricarul XIV pag. 182—185.

2. 1758, *Iunie 27*: Scarlat Grigorie Ghica Voevod Iacob mitropolitul ţării voind a face reparaţii la mitropolie, la mănăstirea Putna şi la sihăstria Putnii, a angajat pe Dimitrie calfă pietrar, dar acesta angajându-se şi în alte părţi n'a terminat lucrul. Mitropolitul este în drept a-l readuce la lucru pe acest Dimitrie.

(Original, pecetea mică roşie. Tot aici nrl. 212).

3. 1760: Ioan Calimah Voevod. Mitropolitul Iacob dorind să petreacă restul vieţii la Putna, domnul ţării conferă mănăstirii şase oameni de scuteală căsari, oameni de ţară, cari vor fi scutiţi de bir, de banii agiutorinţei, de chile, de podvozi, cai de olac şi de toate dările şi angăriile ce ar eşi pe altă ţară;

pentru aceasta li s'au dat pecetluituri roșii pe fețele lor și birul lor s'a ras dela tabla visteriei; lui Iacob mitropolitul se vor scuti la desetină 500 stupi, la goștină 300 oi, la vădrărit 2.000 vedre vin, el va lua pe tot anul din ocna domnească câte 20 drobi de sare, indiferent dacă ocna va fi „în credință” sau „în cumpărătură”. Iar de să va și întâmpla vre-odată după vremi la vre-o trebuință să iasă poroncă ca să nu să ție în samă testamenturile”, testamentul acesta totuși se va ținea (Original, arhiva mân. Putna, nrl. 82).

Vezi și N. Iorga: Docum. privit. la familia Callimachi I 427—429, nrl. 29.

4. 1762, *Ianuarie 15*: Grigori Calimah Voevod. Iacob fostul mitropolit al Moldovii arată hrisovul părintelui domnului în care scrie că din cauza bolii se retrage din mitropolie. Iacob făcând economii înfrumuseți mitropolia înlăuntrul și pe din afară, scoțând-o și din datorii. Alegându-și mănăstirea Putna ca loc de ultimă petrecere, i s'a dat din partea domniei milă deosebită. Domnul adaogă nouă milă și dispune ca Iacob să aibă 6 oameni de scuteală căsari, oameni de țară dela ținutul Socevei, cari vor fi scutiți de tot birul lor, de banii agiutorinții, de chile, de podvozi, de cai de olac, și de toate dările și angăriile ce ar eși pe țară; în scopul acesta li s'au dat pecetluituri roșii pe fețele lor și birul lor s'a ras dela tabla visteriei; la desetină să aibă scutiți 500 stupi, la goștină 300 oi, la vădrărit 2.000 vedre de vin, din ocna gospod va lua câte 20 drobi de sare pe an, indiferent dacă ocna este încredințată, sau în cumpărătură; va lua dela ispravniciei Sucevei câte 50 lei pe toată luna din visterie. Testamentul acesta se va ținea totdeauna. Egumenul de Putna să fie acela „pre carele va arăta svinția Sa că iaste vrednic”.

(Original, pecetea mică roșie. Arh. mân. Putna nrl. 46).

Vezi și N. Iorga: Documente priv. la familia Callimachi I. 453, nrl. 83).

5. 1764, *Iulie*: Grigori Alex. Ghica Voevod. A sosit Pahomie egumenul mân. Putna arătând cărți de milă dela trecuții domni pentru o biserică lângă mân. Putna, care se cheamă „Mănăstirea veche”; domnul întărește mila ordonând ca în toată vremea domniei sale să se scutească 100 stupi de desetină, 100 oi de goștină și 8 vite, cai, boi, vaci de văcărit. să fie de chivernisala părinților călugărași cari lăcuiesc la această sf. biserică.

(Original, tot aici nrl. 73).

6. 1778, *Febr. 11*: Iacob, fostul mitropolit al Moldaviei, dăruiește călugărilor dela Putna o prisacă cu stupi, ce iaste în capul stâncii de gios, cu 80 matce și cu stiubeașe deserte; venitul îl vor împărți toți călugării „iară mănăstirea întru nemică să nu să ameastece la venitul aceștii prisăci”.

(Original, Tot aici nrl. 74).

Și alți călugări și dregători bisericești au înzestrat mănăstirea Putnei. Iată:

1. 1727, Dec. 18: Aftanasie episcopul Romanului fiind proishodnic dintru sf. mănăstire Putna și ucenicul lui Sava Bălaci mitropolitul și fiind egumen un timp la mănăstirea Putnei, dăruiește acestei mănăstiri prisaca dela Văitinel cu ... matce, să fie călugărilor de păpuci și alte cheltuieli, egumenul să nu se amestece.

(Original, hârtie, arhiva mănăstirii Putna nrl. 23).

2. 1759: Theoctist ieromonah Gheorghiescul simțindu-se slab dăruiește mănăstirii Putna 200 lei pentru a sa vecinica pomenire cari bani se vor întrebuința la acoperemântul mănăstirii sau la bolta turnului celui mare, 100 lei ca să se cumpere 10 vite, vaci cu viței, să fie mănăstirești, din sămânță boi se vor vinde, iar vacile vor rămânea pentru hrana călugărilor, o prisacă în Vicov de 30 matce, să fie a mănăstirii după rânduiala prisicii dela Voloca; doi boi mari cari se vor vinde, iar din banii lor se vor da 10 lei arhimandritului pentru sărindar la mănăstirea veche, ceilalți bani să fie de cheltuială la prohod. Iacob mitropolitul va supraveghia executarea testamentului. A scris Varftolomei arhimandritul mân. Putna.

(Original, Arh. mân. Putna, nrl. 45).

Despre mănăstirea Putnei și reparațiile făcute la ea, vezi „Istoria mănăstirii Putna” de Vartolomei Măzăreanu, în V. A. Urechia: Inscripțiuni după manuscrise, în Analele Academiei Române, Mem. secției istorice, seria II, tom. IX, pag. 57—64.

1757, Mai 26.

86. .

Iordachi Cantacuzino, nefiind răzeș, este silit să restituie partea de Ivancăuți cumpărată dela unii răzeși ai acestui sat.

Noi Scarlat Ghica Voevod bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Facem știre cu această carte de giudecată a Domnii mele că la Divan înaintea Domnii mele și a tot sfatul nostru sau părăt de față *Ștefan Drăghinda* mazăl și *Costantin Ianăș* căpitan și *Ion Buțura* căpitan cu frații lor și *Ion Peliposchi* mazil ce sânt *cu toți moșeni* în satul Ivancouți la ținutul Cernăuțului, cu Du-lui *Iordachi Cantacuzino* biv vel paharnic ci este moșan în satul Ușihlibii care să hotărâști cu Ivancăuții jăluindu întâi acești moșeni di Ivancăuți care sau numit mai sus că mai fiindu

cu dinșii și alte niamuri și răzăși ai lor în Ivancăuți moșeni di la o samă dintracei oameni au intrat Du-lui paharnic Iordachi di au cumpărat di un an încoaci nefiindu *nici moșan cu dinșii în Ivancăuți nici rudenie cu vânzătorii*; Așijdere dila o samă di oameni iarăși au cumpărat moșie în Ivancăuți pe cari oameni nici îi știi, nici moșie cu dinșii nau, osăbit că avându acești moșeni moară făcută de dinșii pe moșie lor, iar după ce au intrat Du-lui paharnic cu acele cumpărături leau luat moară în săli făr de nici o giudecată împreună și câtă va păne din locul moșii și luindule moara și iazul din mână lor din nepurtare de grijă a Du-sale paharnic li sau rupt iazul și moara li sau străcat și tot peștile căt lau avut în iaz au cursu în iazul Du-sale păharnic la Ușehlibi și la toate aceste au cerșut oamini aceștie dreptate, ca să întoarcă banii Du-lui paharnic pe acele cumpărături și să lipsască dintre dinșii și să le plătiască și toată paguba ce au, cari la aceasta întrebândușă și pe Du-lui paharnic Iordachi ce răspundi săngur Dumnalui nau tăgăduit răspunzindu că *nici moșan cu dinșii nu este nici niam cu vânzătorii* făr căt fiind răzăși alături cu satul Du-sale Ușehlibii și scoțind acei oameni la vânzare părțile lor liau cumpărat Du-lui. Deci la aceasta luându Domnie me sama împreună cu tot sfatul nostru, și de vreme că săngur Du-lui paharnic au mărturisit că *nici moșan cu dinșii nui, nici niam cu vânzătorii și de când au cumpărat iau zăs oamini aceștii să nu cumpere că nul vor priimi și Du-lui nau înțăles*; după dreptate am giudecat Domnie me și am hotărât pe toate acele cumpărături ce au cumpărat Du-lui paharnic să aibă moșenii ai întoarce banii, și să lăpsască dintre dinșii, însă numai pe părțile cari leau cumpărat Du-lui paharnic și va fi a vinde moșie în Ivancăuți, iar di va fi cumpărat d-lui paharnic di la vrunii oameni care nau moșie în Ivancăuți și ei vor fi arătat că au, să apuci du-lui paharnic pe acei vânzători, săși cei banii ce leau dat și aceia de vor fi știind că au moșie îș vor căuta cu oamenii aceștie, iar pentru moara și păne ceau zăs oamini, că lau luat du-lui paharnic și pentru iazul morii că sau rupt di vor dovedi oamini aceștie că din nepurtare de grijă a du-lui paharnic sau rupt iazul și sau străcat moara, iar nu din pricina ploilor veindu apa mare sau ruptu, atunce să aibă du-lui păharnic a ezi iazul la loc și să facă și moara la loc după cum au fost și să le plătiască și toată păne de vreme că du-sale nu i să căde

să ia moara, și iazul în sălă, fără de giudecată, căci di ar fi fost să rămăia moșan, numai parte cât să făce din mukul morii. atăta are de luat, iar nu să ea moara din stăpănire oaminilor dar mai răspunzându oaminii aceștie cum că acum bani gata nau să întorcă du-sale paharnic pe acele cumpărăhuri, li sau pus soroc di la divan păr la sfeti Petru să aibă a da moșie la du-lui paharnic pe părțile ce o afla drept și să lăpsască du-lui paharnic din Ivancăuț, și să de și toate zapisăle și ispisoace ce va fi având pe Ivancăuț în mână du-sale paharnic și această pără să nu să mai părască piste carte domnii mele.

Let 7265, Mai 26.

Proci vel logofăt de Divan.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum novorum, XI, pag. 110.

Alte documente despre Ivancăuți, ținutul Cernăuți:

1. 1732, August 29: Constantin Silion fost mare medelnicer, staroste de Cernăuți, face hotarnica satului Ivancăuților. S'au găsit 91 odgoane, 32 stânjeni; odgonul de 34 stânjeni, stânjenul de opt palme. Satul este împărțit în 8 bătrâni. Primii patru bătrâni formează partea Ivancăucenilor, restul partea Jadovenilor. Bătrânii sunt:

1) *Cozma*, fiul lui Petran, cu frații lui. Menționați Calistru ep. Rădăuților, Nicolai fiul lui Ivan Armanul, nemesnic de târgul Siretului, Drace fost staroste de Cernăuți.

2) *Alexa*, fiul lui Petran; menționați Țântă, ginerele lui Petran și Drăghici, ginerele lui Petran.

3) *Anton visternicel*, fiul Cozmii; menționați Țura, Mintici, Drăghindoia, Ioan fiul lui Lucavetchi, Costin și Dumitrașco Puh.

4) *Stanca*, fata Nastii; menționați Țura, Mintici, Mihașco și Grigori Machidon, Toader Țântă, Gavril Goian, Licperdestii.

5) *Ioan Țăcșă*, fiul Sofichii; menționați Țura, Mihașco, Drăghici, Goian, Mintici, Dochița fata lui Drăghici, Toader Țântă, Isac Vlad, Pentelei Coce, Sanda Draghindoia, fata lui Vasile Drăghici.

6) *Ilinca*, fata Fedchii; menționați Țura, Mintici, Sanda Drăghindoia, Drăghici aprodul, Costecico.

7) *Drăgșan*, fiul Elenii; menționați Isac Vlad, Măriena fata Frățienii, Nastasia fata Odochiei, Ioan pisariul, fiul lui Vlad. Enășeștii, Buțureștii, Verenceștii, Gavril Greci, Agafia preuteasa, fata lui Drăgșan.

8) *Luca*, fiul Marușchii; menționați Ioan Tabără, Grigori Tabără, nepotul Nastasiei, fata lui Crăciun, Hilip fiul lui Lucea; Sămaca, Mihaile Capsa, amândoi strănepoții Luchii.

(Gazeta mazililor și răzeșilor III, pag. 237—241 și Arh.

Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum XII, pag. 593—607).

2. 1738, *Iunie 22*: Întărirea documentului anterior (Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum III, pag. 565—70).

3. 1757, *Iulie 2*: Ion Buțura căpitan, Constantin Ianăș, giner, Ștefan Drăghinda mazil, Vasile Mintici, Velicico Mintici, Mihai Lența se judecă la divan cu Iordachi Cantacuzino, biv vel paharnic, zicând că sunt „baștină moșeni” în satul Ivancăuți țin. Cernăuți și peste ei a intrat I. Cant. cumpărând dela o samă de răzeși părțile lor de moșie. Ei nu-l primesc să fie cu dânșii. Domnul hotărăște: răzeșii să întoarcă lui I. C. banii și el să lipsească din moșie „de vreme că nici rudă cu vânzătorii nu este, nici răzeș și i-au zis să nu cumpere”.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum XI, pag. 113—117).

Hotarnica satului Ivancăuți din 1776 Febr. 26, vezi la Forum Nobilium Cernăuți, Tabularia 536. Alte documente despre Ivancăuți vezi Gazeta mazililor și răzeșilor, Cernăuți, 1910, Anul I, pag. 95, 105—106 și 199—200. Anul II passim.

Adăugăm următ. doc. despre Ivancăuți:

1. 1782, *Apr. 12*: În fața comisiei austriace răzeșii Mihalachi Ianoș, Nicolai Ianoș, Iordachi Buțura. Andrei Țiganiuc, Andrei Mintici și Ion Buțura declară că satul Ivancăuți este sat răzășesc. Răzeșii susțin că sunt urmașii lui Dragoș ușar, care la 1473 cumpărase satul dela Cârste.

(Arh. Stat. Cernăuți. Pachetul Ivancăuți).

2. 1793, *Aug. 21*: Toader Mintici dă părțile sale de Ivancăuți, Jadova, Comarești și Bănila, fiastrului său Mihalachi Mintici. (Tot aici, Liber Haereditatum XIX, 633).

3. 1794, *Mai 19, Ispas*: Antimia, fata lui Gheorghies Tabără și soțul răp. Ioniță Marco, dă copiilor ei Ionașcu, Dumitrașcu, Vasile și Catrina, căs. cu Frațian din Voloca, părțile ei de moșie din Jadova, Vilauce și Ivancăuți.

(Tot aici, Liber contractuum novorum II 666).

4. 1794, *Oct. 14*: Grigoraș Tudan dă fiicei sale Paraschiva căs. cu Ion Băndaș din Cernăuți, o parte de moșie din Ivancăuți. (Tot aici, Pactorum Dotalia, pag. 115).

Această danie se completează cu o parte de Vilauce la 1794, Oct. 19. (Tot aici, Liber Contract. nov. X, 220).

5. 1803, *Sept. 6*: Vasile Grecu cu soția sa Anița nasc. Goian împart averea între copii. Copiii fetei lor Anița ce a fost căsătorită cu Nicolai Tăutul, fata lor Mariuca căs. cu Vasile Popovici, fata lor Paraschiva căs. cu Drăghinda, fata Catarina căs. cu protopopul Zaharovici primesc câte o parte de Ivancăuți. Fata Safta căs. cu Tăutul primește o parte de Ivancăuți și de Comănești. Fata Ilinca căs. cu Stanislav o parte de Ivancăuți și Boianciuc, iar fiul Constantin o parte de Jadova, Ivancăuți, Stănești și Voloca.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIX, 649).

6. 1810, Febr. 15, *Pedecăuți*: Paraschiva Hașmășoia, fata lui Constantin Tabără (mama ei a fost Safta, fata lui Isac Vlad) dăruiește copiilor ei Anița ce a ținut-o Dumitru Topa. Gafița căs. cu Vasile Pocletar, Safta căs. cu Toader Hahon, Smaranda și Catrina, apoi nepotului ei Vasile Topa părți de moșie din Ivancăuți, Jadova, Vilauce și Stănești.

(Forum Nobilium Cernăuți, Civilia nrl. 4415, fascicola 138).

1757, Iulie 28.

87.

Anaforaua boierească despre satul Doroșăuții, ținutul Cernăuți.

Suret dipe anaforaua iscălită de Du-lui *Ion Bogdan* vel logofăt i *Costandin Balș* biv vel vornic i *Lupul Balș* vel vornic i *Mihalachi Sturzea* biv vel vornic.

Preaînălțate Doamne.

Din luminata poronca Mării-Tale luând sama între Du-lui *Vasile Ruset* vel vornic și între *Ștefăniță Iamandi* paharnic pricina întra cesta chip am aflat precum arată în gios, Ștefăniță Iamandi paharnic au jăluit Mării Tale că are trei părți de satul *Doroșiuții* la ținut Cernăuțului, iar a patra parte de sat fiind a unui *Ion Mustiață*, carile în anii trecuți având pe un fi-cior a lui slugă la răposatu vornicul *Iordache Ruset* părintele Du-sale vornicului Vasile, carile rămăind datoru cu niște bani dintro slujbă, au trimis răposatu vornicul Iordache om gospod ca să împliniască acei bani cu cear găsi dela casa lui Ion Mustiață și tâmplândusă în vreme ceau fostu mersu omul gospod la Ion Mustiață diau fostu și paharnicul Ștefăniță acolo la Doroșiuții și văzând cau rămas Mustiață să plăniască acei bani și fiindui, că nu avea cu ce plăti, și avându în grăjă că Mustiață sia da moșia pentru ace datoria au vinit aice la Iași și au zăs Du-lui vornicului Iordache Rusit de na ave Mustiață cu altă cu ce să plătiască de ace datorie și a rămăne săș de parte ce de moșia, săi facă știrea ca să de el banii fiind răzeș și după aceia nau mai avut în știință până acmu cum au mai rămas ace pricină, iar acmu viind un *Sandul Zaporajanu* ginerile lui Ion Mustiață, aice la Iași, iau spus cumcă Du-lui

vornic Vasile Rusăt îi scoate depe parte lui Ion Mustiață din Doroșăuți și venitul moșii din iastă vară îl ia Du-lui și el fiind răzeș sau cerut dreptate ca să întoarcă bani de vreme ce sau făcut vânzare fără de știre lui, la care întrebându-se pe Du-lui vornic Vasile ce are a răspunde, Du-lui au răspunsu că ace moșia este luată de părintele Du-lui mai înainte de cât de 20 ani arătând întâiu un zapis de la Ion Mustiață scriind că rămăind un fecior a lui datoriu cu 70 lei Du-lui vornic Iordachi dintru slujbă și apucând vornicul Iordache pe Ion Mustiață pentru bani, iau dat 30 lei, iar pentru 40 lei iau dat ace a patra parte de Doroșăuții cu tocmală intra cest chip cât a trăi Ion Mustiață să o stăpăniască tot el, iar după moarte lui Ion Mustiață de nor da ficiorii lui Mustiață acei 40 lei să aibă a le mai da Du-lui vornic 30 lei ca să fiia 70 lei și să rămăia moșie de istov, mai arătând Du-lui vornic Vasile și alt zapis dela ficiorii lui Ion Mustiață scriind că ne având ei ca să de acei 40 lei pentru carii era moșia zălogită de tatăl lor leau mai dat Du-lui vornic 30 lei și au rămas moșia de istov a Du-sale vornicului, deci văzând noi aceste zapisă la mână Du-lui vornic Vasile făcute de atăta vreme am întrebat pe Știfăniță Iamandi intra tăta vreme cum nau știut că Mustiață sau vindut moșia, el au răspuns ca Du-lui vornic Iordachi cum și Du-sa vornic Vasile până acmu în iastă vară nau mai stăpănit nici au dejmuit, după cum și Du-lui vornic Vasile au arătat că nau stăpănit, iar acmu după ce iau spus Zaporojanu sau înștiințat scoțindu înainte noastră și pe Zaporojanu diau mărturisit cumcă cu adevărat păharnicul Ștefăniță păra acmu nau știut cum că și Ion Mustiață soceru său până ceau murit au zis că moșia este zălogită, iar nu vândută de istov, pentru care luindu noi sama cu amărunt, și di vreme că răposat vornic Iordache Rusăt au luat zapis dela Ion Mustiață cu tocmală săș stăpăniască tot el moșia păra cât a trăi, și apoi după moarte lui di nor da ficiorii acei 40 lei să le mai dei Du-lui vornic 30 lei și să fiia di istov și di când au luat zapis de vânzare dela ficiorii lui Mustiață încă nau stăpănit, să cunoaște că Știfăniță Iamandi nau știut de vreme ceau fostu cumpăratură și fără di stăpănire, numai avindu Du-lui vornic Vasile preapus că ar fi știut Ștefăniță că este moșia vândută de ficiorii lui Mustiață de istov, am socotit să giure Ștefăniță Iamandi că nau știut că Mustiață sau vândut moșia de istov, și giurând

să întoarcă acei 70 lei Du-sale vornicului Vasile și săși ia moșiia. Noi Mărie Ta, așe gășăm a fi cu cale și cu dreptate, iar ce desăvârșit hotărâre rămâne la înaltă înțălepciune Mării Tale.

Let 7265 Iuli 28.

Plecați slugile Mării Tale.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Relationum III pag. 76.

1757, August 24.

88.

Iftimie Balușescul are conflict cu răzeșii pentru o parte de Stănești, ținutul Cernăuți.

Ion Scarlat Ghica Voevod bojiu milostiu gospodar zemli moldavskoî.

Scriem Domnia me la cinstit și credincios boeriul Domnii mele Du-lui *Ienacachi* biv vel pah, staroste de Cernăuți, îți facem în știre că Domnii mele iau dat jalobă *Iftimie Balușescul* dela acel ținut zicând că sănt 18 ani decând au cumpărat cu zapis den doue părți din sat din *Stănești* dipe Brusnița a opta parte și până acmu zise au stăpănit cu pace, dar acmu sar fi sculat uni den rezeși cu pricină de zic că ar fi găsit niște pietri și le fac că sănt hotar la care zisă căci odată hotar pe acolo nau fost nici au dovăda asupra acelor pietri, ce numai cu gurile lor înpresoară, pentru care iată că scriem Du-lor Voastre luând carte Domnii mele să rânduești doi mazili oameni de ispravă pe cine vii socoti du-ta dela acel ținut să margă acolo și să cerceteze toată pricina cu amăruntul și să arete Du-lor, iar pricina de giudecată ce va fi între dâșșii Du-Ta să o cauți și cum vii cunoaște că este cu dreptate să giudeci hotărând pricina prin carte de giudecată ca neodihnindu-se vre-o parte după giudecată ce vii face du-ta și sar trage la Divan să avem știre. Aceasta scriem.

Let 7265 Au(gust) 24.

proci vel log.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Serethensia II 261. Alt document despre Stănești, țin. Cernăuți:

1. 1760, *Iulie 9*: Ion Vlad aduce o carte domnească pentru satul Stănești pe apa Brusniții, țin. Cernăuți, au fost chemați toți răzeșii și megieșii depe împrejur. Ursachi Isar a arătat un ispisoc sârbesc dela Eremie Movilă din 1596 April 9 după care Drăgan Jadovanul vătavul, Ion Țicse, Drăgșan, Luca și Gligori au permis lui Vasilie diac de Călinești să-și ia apa din pârâul Brusniții la moara sa. Hotarul între Stănești și Călinești începe dela semnele lui Enăchița vameșul fost vechil starostiei, la vedmija iama (groapa urșilor). Stănești a fost găsit că are 66 odgoane în curmeziș, odgonul de 32 stânjeni și o palmă, stânjenul de 8 palme domnești, care odgoane s'au împărțit pe 3 bătrâni, câte 20 odgoane de bătrân; Bătrânul de jos se cheamă Drăgșan și a fost împărțit în 4 părți, din care stăpânește și Ion Vlad.

(Arh. Statului Cernăuți, Liber contractuum novorum IX pag. 110).

1757, Septemvrie 23.

89.

Hotarnica moșiei Iordănești, ținutul Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Mărturia hotarnciă, pe care au dat-o *Ștefan Stârce, Toader Calmuțchi* și *Pavel Morțun* în mâinile lui *Hăjdău*, în care scrie precum s'a dat poronca Mării Sale lui *Dinu Cantacuzino* biv vel ban, *Lascarachi* biv vel comiș, *Constantin Cananău* stolnic și lui *Constantin Stamati* II. paharnic, ca să meargă la *Iordănești* ținutul Sucevii la apa Siretelui, care este moșia lui *Grigorie Hăjdău* și se hotărește pe din sus cu Ropce, iar pe din jos cu Carapciu, dar primind și alte porunci domnești și neputând veni au poruncit mai sus amintiților mazili, cari venind și hotărând satul Carapciu și Ropce după cum scrie în scrisoarea Măriei Sale au găsit la Ropce 80 odgoane, odgonul de 20 stânjini, stânjinul de 8 palme domnești, după care au măsurat Iordănești găsind 60 odgoane de aceeaș mărime și au pus o piatră în obârșia Turii spre apus care caută drept la apa Siretelui, și au pus o piatră mai sus de casa lui Halac care caută la altă piatră care-i pusă dincoace de Sirete spre răsărit

lângă un drum săpat, punând și aici o piatră care caută la dealul unde se lovește cu hotarul Cuciurului, tot cu muchea dealului în jos până la obârșia Hatiului, tot cu Hatiul care se hotărește cu Carapciu, unde s'a pus piatră, care caută drept la gura pârâului Hatiului, peste Sirete în săliște, unde așijdere au pus piatră, care caută spre apus la o piatră ce-i pusă în stânca dealului, dealul în sus până la obârșia Turii, unde se încheie hotarul și a fost satul amintit mai sus după porunca Măriei Sale și hotărît după cum au găsit că e bine punând pietre dând și lui Grigori Hăjdău o mărturie hotarnică ca să i se creadă.

Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium IV pag. 407—409, unde se găsește copia germană.

Vechiul nume al lordăneștilor este Ardăneștii. Vezi documentele din:

1. 1751, *Noem. 3*: Hotarnica lui ... căpitan și a lui Toader Bădelița vornic. La poruncă domnească s'au dus la Carapciul, ca să-l hotărască de lordănești, satul lui Grigori Hăjdău. Au întrebat pe oamenii adunați dece satele Ropce și Carapciul trec râul Sirete, iar lordăneștii nu trec. Oamenii au răspuns, că știu dela părinți că satul lordănești a ajuns numai până la râul Sirete. Grigori Hăjdău n'a adus drese, ci a întrebat din gură, dece celelalte sate trec râul Sirete, iar lordăneștii nu trec. A rămas, ca Hăjdău să treacă dincolo de apa Siretelui cu hotarul satului său lordănești.

(Wickenhauser: Urkunden des Klosters Moldawiza pag. 137 nrl. 204).

2. 1761, *Noemvrie 2*: Vasile Buhăiescul biv vel pah. și Lupul Hadâmbul vornic de poartă hotăresc satul Ropce; $\frac{1}{4}$ parte este a mân. Putna cumpărată de Calistru fost episcop de Rădăuți dela Vasilie Ropceanul în 1692, și dată danie mănăstirii; Hotarul Ropcii începe la cele 3 movile și e în hotar cu satele Ardănești, Carapciu și Storojineț. Ardăneștii sunt dați mân. Putna de Grigori Hăjdău.

3. 1766, *Ian. 27*: Ruxanda, fiica lui Gheorghe Hăjdău, înzestrează pe fiica ei Catrina, căs. cu Lupul Tutuescu, dându-i jumătate de sat de lordănești.

(T. Balan: Noui doc. priv. la familia Hăjdău, Cernăuți 1926, pag. 10—11 nrl. VII).

4. 1773, *Noem. 9*: Lupul Tutuescul ruptaș din Hârlău, cu soțul său Catrina, fata Ruxandii Hăjdău, dăruiește cumnatului său Nicolae Lăpădatul, fiul Ruxandei, jumătate de sat lordănești.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 68).

5. 1774, *Iulie 5*: Iordachi Balș fost mare păharnic, face schimb de moșii, dând moșia sa Iordănești și primind dela mânăst. Moldovița moșia Sălășeni lângă Dumbrăveni, țin. Sucevii. (Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Iordănești).

6. 1779, *Ianuarie 6*: Ioasaf egumen de Putna se plânge că vătaful Nicolae împresoară moșia Iordănești a mân. Putna. Ilie Cârste sătrar, ispravnicul de Suceava, judecă la ordinul gen. Enzenberg. Egumenul Ioasaf a arătat un zapis din 1761 Aug. 16, în care scrie că Grigori Hăjdău, fiul lui Vasilie Hăjdău, și frate cu Ruxanda; Maria și Safta, fetele lui Gheorghe Hăjdău, dăruesc mânăstirii Putna satul Iordănești. Vătaful Nicolae răspunde că e numai vechilul Saftei, fiica lui Nicolae, care a fost fiul Ruxandei, care Ruxanda a fost fiica lui Gheorghe Hăjdău. A arătat o împărțală din 1761 Sept. 28, în care scrie că Gheorghe Hăjdău a dăruit fiicei sale Maria moșia Iordănești, fiicei Safta partea de Medveja din raiaua Hotinului, fiicei Roxanda, dela care descinde Safta, moșia Răscăuți și $\frac{1}{2}$ Tulbureni. Maria, sora lui Vasile Hăjdău, fiind stearpă, după moartea ei moșia Iordănești a venit la frații ei Roxanda și Vasilie. Vasilie a avut doi fii anume Gheorghe și Grigori, cari au fost sterpi. De aceea rudele au dăruit mân. Putna moșia Iordănești. Moșia I. urma să vină la Roxanda și Vasilie. Fiii lui Vasilie n'au putut să dăruască și jumătatea Ruxandei. Aceasta înfiase pe Nicolae, fiul Saftei. Ilie Cârste crede că mân. Putna nu poate stăpâni decât $\frac{1}{2}$ Iordănești, cealaltă parte urmează să fie proprietatea Saftei, fiica lui Nicolae, nepoata Ruxandei.

7. 1782: În fața comisiei austriace apare Andrei Borce și declară că stăpânește jumătate Iordănești. Această moșie este partea soției sale Safta, fiica lui Nicolai Lepădatul, care Safta a primit-o dela mama ei Ruxanda, care a fost sora Mariei celei sterpe. Cealaltă $\frac{1}{2}$ Iordănești este a mân. Putna.

8. 1793, *Noemv. 6*: Ieromonah Toader Popovici și Tarasie monah fac știre că C-tin Lăpădat, fiul Ruxandei, care a fost fiica lui Gheorghe Hăjdău a avut 3 fiice, anume Zmaranda, Nastasia și Catrina, făcute în satul Rădeni, țin. Hârlău cu femeia sa Ilinca, fata lui Ion Donciul. Rămâind copilele sărace de părinți au fost crescute prin case străine mergând la Tarigrad cu Mărie Sa doamna lui C-tin Moruz Vodă. Acum viind Catrina cu doamna lui Alexandru Moruz Vodă s'a măritat cu Dumitrachi Volcinski și voind să și tragă părțile ei de moșie și ale ieromonahului Macarie, fiul Saftei, care a fost fata lui Gheorghe Hăjdău, are judecată cu Safta, fata lui Nicolae Lăpădat, pentru $\frac{1}{2}$ Iordănești, țin. Sucevii. Se mărturisește că Catrina este dreaptă fata lui Constantin, fratele lui Nicolae, fiul Ruxandei.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Attestatorum pag. 15—17).

9. 1812, Mart. 10, *Lucovița*: Catrina, fiica lui Constantin Lăpădat, care a fost fiul Ruxandei, fata lui Hăjdău, dăruiește soțului ei Șerban Stârce partea ei de Iordânești, anume $\frac{1}{4}$ parte de sat fără 40 stânjani. Primul bărbat al Catrinei a fost (Dumitrachi) Volcinschi.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 259).

Despre mân. Moldovița și satele ei dăm următoarele documente:

1. 1755, Iunie 20: Hotarnica satelor Oprișeni și Provorotie ale mân. Moldovița. De față Dănilachi fost protopop. popa Ioan din Sirete, Gheorghe Perjul din Vascăuți, Ion vătăman de Mușenița, Gavril Halep de Volcineț, Vasile vătăman de acolo, Grigoraș Drițcală de Trestiana, Andrei Popescu de Sănăuți, Ion Rotar de Berlințe, Grigoraș Drob de Tereblece, Ștefan Stârce de Berlințe, ginerele lui Sandul Hăjdău. Hotarul începe din colț la miazănoapte dela un stejar cu buor unde se întâlnesc hotarele de Trestiana, Hliboca, Cerepcăuți și Oprișeni, pârâul Cotovățul, în marginea codrului la Poiana lui Opincă, la un pârâu care se varsă în Molnița, fântâna putredă, la scursură, până unde se întâlnește cu Nihoreni, hotarul Moșeștilor, Poiana Chindina, hotarul Tărășenilor, pârâul Cotovățul, movila găunoasă, la o iurugă. Vasile Bașotă biv vel medeln., Simeon Tăutul.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Fundationum V 51—57 și pachetul Prevoroachie).

2. 1782, Ian. 18: În fața comisiei austriace apare călugărul din Moldovița Vasian și declară, că mân. Moldovița a fost zidită de Alexandru Voevod. Dar în urma unei ploi torențiale muntele a lunecat și a distrus mănăstirea. Petru Rareș Voevod a zidit din nou mănăstirea, în forma în care există și astăzi.

Mănăstirea Moldoviței nu stăpânește toate moșiile ei, de oarece parte din urice s'au pierdut, parte au fost luate de Poloni.

În Bucovina, adică în cordon, mănăstirea are moșiile: Moldovița, Frumosul, Vama, Moldovița Rusească, Bercheșești, Oprișeni, Prohorochi, $\frac{1}{2}$ Iordânești și muntele Suhardul Mare.

În Moldova are moșiile: Folticeni, Onțeni, Văculești, $\frac{1}{2}$ Zvorești, Sarafinești zis și Mitești, săliștea Răciuleni cu o moară, un heleșteu la Cohurlui, 10 pogoane vie la Cruce.

Braniștea mănăstirii pe care se găsesc satele Moldovița Rusască și Frumosul este dania lui Petru Rareș Voevod. Vama a fost dăruită de Alexandru cel Bun. Satul Bercheșești fusese cumpărat de Petru Rareș dela Corlat și dăruit mănăstirii.

Satele Oprișeni și Prohoroti, amândouă într'un hotar, au fost dăruite mân. de boierul Bârlea.

Satul Iordânești a fost câștigat pe cale de schimb, dându-se mănăstirii Putna Sălășeni. Mân. Putna a primit acest sat dând lui Iordachi Balș în schimb satul Dumbrăveni. Moldovița n'a putut intra în stăpânirea Iordâneștilor, de oarece $\frac{1}{2}$ a fost ocupată de răzeși, iar jumătate e stăpânită de Putna.

T. Balan. Documente bucovinene, V.

12

De aceea Moldovița a cerut restituirea satului Sălășeni, dar Putna, nu l-a dat. Acum Putna plătește anual suma de 100 lei, până va fi în stare să dea Moldoviței alt sat.

Suhardul Mare a fost dăruit mănăstirii de Alexandru Voevod la 1410. De 10 ani încoace Regimentul II grănițesc din Năsăud a ocupat o parte a muntelui, păscându-și vitele.

La 1782, Ian. 22 călugărul Vasian și-a rectificat declarația cu privire la satul Iordănești. Mân. Moldovița a primit acest sat dela Iordachi Balș, iar nu dela mân. Putna. Mân. Putna dăduse lui Iordachi Balș paharnic satul Iordănești primind în schimb alt sat. Pe urmă I. Balș a dat mân. Moldoviței satul Iordănești primind în schimb satul Sălășeni. Dar pentru Iordănești au fost multe judecăți; răzeșii ocupând jumătate de sat și de aceea Moldovița a cerut să i se restituie satul Sălășeni. Balș a trimis pe reprezentanții mănăstirii la Putna. Aceasta plătește mân. Moldoviței suma de 100 lei pe an, până ce se va stinge această ceartă.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Moldovița, și Wickenhauser: Die Urkunden des Kloster Moldowiza pag. 214—225).

Despre satul Onțanii al mân. Moldovița vezi G. Ghibănescu: Surete XXIV 183 și 195.

Localitatea „Cruce” se află în ținutul Putnei. Vezi Wickenhauser: Geschichte der Klöster Woronetz und Putna, Czernewitz 1886, pag. 114—115 nrl. 11.

1758, Aprilie 2.

90.

Vasilie Sturza vinde lui Dumitrașco Potlog jumătate de sat Verbăuți, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Vasilie Sturza*, fiul lui *Lupașco Sturza*, împreună cu soțul meu *Sanda* și cu fiica *Maranda* am dat acest adevărat zapisul nostru în mânilor du-sale *Dumitrașco Potlog* căpitan, ca să se știe, precum de nime siliți nici asupriți, ci de a mea bună voie am vândut a mea dreaptă ocină și moșie anume jumătate de sat *Verbăuți*, ținutul Cernăuți, ce mi-a venit dela moșul meu *Vasilie Sturza* și dela părintele meu *Lupașco Sturza*, du-sale *Potlog* pentru 250 lei cu adăogirea precum să fiu ținut a deosebi această moșie vândută de părțile răzeșilor și hotărînd-o cu cheltuielile mele să i-o dau în stăpânire și i-am

dat și toate dresese anume împărțala din 4 August 7176/1668 iscălită de martori a moșilor mei Ileana și a lui Pavel. după care a căzut în partea părintelui meu Lupașco și a fratelui său sterp această moșie, și o carte de judecată din 8 Mai 7261/1753 în care scrie că am avut judecată cu Maria Perjoaia și ea a fost dată rămasă după ispisocul lui Duca Vodă din 22 Octomvrie 7178/1669, iar eu am fost întărit stăpân pe această jumătate de sat, după cum se vede mai pe larg din cartea de judecată a Măriei Sale lui Constantin Cehan Racoviță, dar neodihnindu-se Perjoaia s'a dus și la Măria Sa Scarlat Ghica rămânând și aici, toate aceste dresese le-am dat du-sale lui Dumitrașco Potlog, iar el mi-a plătit toți banii, de aceea să stăpânească acel sat cu toate veniturile și să-i fie în veci nesmintit, iar cine din rudele mele s'ar ridica, pe mine să mă tragă la judecată și la această tocmală au fost față boierii cari au iscălit și pentru mai mare credință am iscălit.

2 Aprilie 7266.

Vasilie Sturza.

Gheorghi II postelnic, Vasilie comis, Hurmuzachi II armaș. Constantin pitar, Iuoniță paharnic, Neaniul pitar am fost față, Gheorghi Boșneag căpitan de barani, Ștefan Zota diac de Cernăuți am scris. Iuoniță Sava.

Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium X, 296—299, unde se află copia germană.

Alte documente:

1. 1758, Oct. 10: Șerban Flondor med., C-tin Volcinski, C-tin Drăguș, Gavril Moțoc hotăresc satul Verbăuți, țin. Cernăuți, proprietatea lui Iordachi Perjul și Gligoraș Tăutul. Cârștache Bălăsachi, ginerele Macrioaiei îi împresoară cu hotarul Iurcăuților, ocupând și cimitirul de Verbăuți. S'a dovedit vina lui Bălăsachi și s'a stabilit din nou hotarul dela 2 pietre la piscul dealului Jornești, unde s'a pus piatră, în dealul hlinini, la movila zisă Baba, la movila Pașii, la movila Golda lângă Teutri lângă drumul sobarului, spre Zastavna la hotarul Cucurului la movila Scurta la fântâna putredă la valea Hliboca, la movila Buzuva.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum III 317. Traducerea germană, tot aici, Liber Granicialium X 305—314, cu data de 1759 Aug. 10).

2. 1759, Aprilie 21: Ioan Theodor Calimah Voevod dă carte lui Iordachi Perjul mazil și Grigoraș Tăutul mazil ot Cernăuți să poată soroci la divan pe Dumitrașco Potlog dela

Cernăuți și pe un răzeș al lor să stea de față la judecată pt. moșia Verbăuți, care răzeș Vasile (Sturza) i-a vândut moșia fără știrea lor, și acuma „nu vor să-l primască să încapă el moșan cu dănsii”. La starostele n’au putut să se împace, acum cer judecată la divan. Primesc soroc pe Dumineca Mare, Nevenind la zi vor fi aduși cu om gospod și vor da și ciobote. (Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Verbăuți).

3. *Fără dată*: Gheorghe Lefter staroste scrie, că a sosit la el Iordachi Perjul și Gligoraș Tăutul aducând o carte a Mării Sale la adresa lui Dumitrașco Potlog pt. satul Verbăuți. Să vie Dumineca negreșit că nevenind „oi trimete băran cu trapăd”.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum III 316).

4. 1759, *Iulie 15*: Ioan Teodor Calimah Voevod scrie lui Gheorghe Lefter staroste de Cernăuți, Ion Melete vornic de poartă, Șerban Flondor, C-tin Volcinski, Nicolai Holban, Gavril Moțoc că s’au jeluît Iordache Perjul și cumnatul său Gligoraș Tăutul pe Bălăsache Costachi, ginerele lui Macri, pt. moșia Verbovăt, pe care o împresoară Bălăsache cu Iurcăuții. Domnul trimite pe acești boieri să le ia sama foarte cu amărunt și cu bună dreptate, să îndrepte hotarul, să puie pietre. Vcr lua câte 2 galbini de piatră, un galbăn pt. hotarnici, iar cellalt pt. fitori logofăt.

(Ibidem, Liber Relationum III pag. 310).

1758, Mai 19.

91.

Domnul trimite pe ispravnicul de Suceava Constantin Bașotă să stingă conflictul ivit între Sava starețul schitului Jadova și Alecsandru Vasilco pentru satul Lucavăț, ținutul Sucevii.

+ Io *Scarlat Grigori Ghica* Voevod bojiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Credincios boierul domnii mele du-lui *Costandin Bașotă* biv vel med. ispravnecul de ținutul Sucevii, îț facemu știre că domnii mele au datu jalobă *Sava* starețul dela schitul *Jadova* din Suceavă asupra lui *Alixandru Vasilco* din satu din *Lucaveț* ot Suceavă zicându că are niște părți de moșii și niște vecini acolo în ținutul Sucevii și acesta *Alicsandru Vasilco* în tărie lui fără nici o cale să face stăpănu pe moșii și pe vecini și dejmuește moșiile și e și vinitul tot de pe la vecini și *Sava* starețul este păgubaș de venitul moșiilor și de venitul vecini-

lor lui, la carile ni-au arătat trii cărți gospod scrise pela ispravnici ca să să giudece cu dănsul și el nici de cum au dat samă (lui) Sava starețul că nu să supune nici de cum ca să ste la giudecată, pentru care iată că-ț scriem du-(tale) luându carte domnii mele să cauț să trimiț să-l aduci faț înaintea du-(tale) și să le ei sama foarte cu amăruntul și fiindu după cum ni-au jeluitu să cauț să-i faci dreptate și ce va fi cu cale de împlinit să și îplinești și după cum vi-i așeza acolo să dai și carte de giudecat(ă) la cari parte s'ar căde, iar neodihnindu-să vre-o parte cu giudecata du-(tale) cu sorocu să-i trimeț la divanu. Aceasta scriem.

Let. 7266 Mai 19.

proci vel logof.

Original, hârtie, pecete roșie mică octogonală, dela dl. conte Gheorghe Vasilco, Cernăuți.

Conflictul între familiile Vasilco și Vlad a ținut mult timp.

1. 1764, Dec. 7: Grigori Alexandru Ghica Voevod. Dosiftei episcop de Rădăuți, Constantin Cogălniceanu biv vel stolnic ispravnic de Suceava comunică, că a dat jalobă Sava Vlad monah dela Suceava asupra unui văr al lui anume Alecsandru Vasilco mazil, zicând că având moșii în 4 locuri anume $\frac{1}{4}$ Lucavăț, $\frac{1}{4}$ Berhomete, $\frac{1}{6}$ Panca, toate țin Sucevii, și $\frac{1}{4}$ Vasileu țin. Cernăuți, care urma să se împarte în două: Vasilco a ocupat totul afară de Vasileu, care a rămas la Vlad. Domnul le ordonă să cerceteze și să hotărască.

(Original, hârtie, dela dl. conte Gheorghe Vasilco, Cernăuți).

2. 1765, Iunie 12: Se judecă Sava Vlad stareț, fiul lui Andronic Vlad, cu Alexandru Vasilco, fiul lui Ion Vasilco, zicând Vlad că e văr primar cu Vasilco, și cum le-au rămas dela moșul Vasilco Căzăcescul 4 săliști a. Vasileul ot Cernăuți, Panca, Lucavăț și Berhometele cu munte la țin. Suceava. Vlad stăpânește numai săliștea Vasileul, restul Vasilco, cere dreptate, ca să stăpânească amândoi în toate săliștile. Alecsandru Vasilco răspunde, că la ținutul Sucevii este o singură săliște Lucavățul, iar nu trei. S'a judecat, câte săliști se vor găsi să stăpânească în jumătate Sava Vlad cu fiii săi Ion și Toader și Alecsandru Vasilco. Se face carte lui C-tin Cog(ălniceanu) ispravnic de Suceava, ca să măsoare săliștile și să le împartă în două.

(Ibidem).

Despre Schitul Jadova vezi dc. din 1754.

1758, Iulie 12.

92.

Frații Sandu și Toader Brânzanul vând lui Vasile Brahă partea lor de moșie din satul Costești, ținutul Cernăuți.

Adică eu *Sandul Brânzanul* și cu frate meu *Toader* adevărim noi cu această scrisoare noastră la mână lui *Vasile*, feciorul *Brah(ăi)*, precum i-am vândut noi parte noastră de ocină din satul *Costești* cu doasprezeci lei bani gata ce avem noi depe maica noastră *Todosie* ce i se trage parte depe *Cotu Ion...*, și am vândut această parte mai sus numită să aibă a o stăpâni *Vasile*, ficiorul *Brah(ăi)* din preună cu a-lui baștină ce are depe muma sa *Mariuța* și nime din frați, nici den niamul nostru, nici den copii noștri să n'aibă a-l supăra (pe) mai sus numitul, iar cine s'ar scula să supere să nu fie iertat dela milostivul Dumnezeu.

Velet 7266 Iulie 12.

+ Și m'am tămplat *Ion Otru(blenca)*, eu *Darie Bohatireț* m'am tămplat,

Și pentru credință am întărit și degetele mi-am pus

Eu *Sandul Brânzanul*, și eu *Toader Brânzanul*.

Și eu m'am tămplat *Iordachi Lastiuca*.

Deosăbit ce avem cumpărătură dela *Vonciul*, aceasta parte lui *Vasile* sin *Brahă* n'am vândut nici pomăt(ul) nu i-am vândut, numai i-am dat să ție dela noi.

Și eu *Toader dascal* am scris cu zăsa lor.

Copie românească, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XII pag. 104—5.

Alte documente:

1. 1754, *Aprilie 20*: Au venit răzeșii de *Costești* cu un răvaș al lui *Enacachi* staroste de *Cernăuți* la păh. *Ion Strășca* ca să meargă la *Costești*, să ia samă cu *Sandul Brânzanul*, fiul lui *Darie*, pt. un stâlp al lui *Tudan*, zicând frații *Sandul* și *Vasile Brânzanul* că stâlpul este dela *Tudan* care le este moș, dar răzeșii zic că *Tudan* nu este moș lui *Brânzanul*, că acel *Ion Tudan* a luat o văduvă cu copilul ei, care copil s'a chemat *Ion Cot*. Deci a rămas lipsit *Darie Brânzanul* de moșia lui *Tudan* și să stăpânească acel stâlp *Mășian* și *Vasile Șărbăban* și *Dumitraș Hriniciuc*.

(*Revista politică*, Suceava, Anul III, din 1 Febr. 1888, pag. 9).

2. 1754, *Iunie 22*: Matei Ghica Voevod, au avut conflict Mășian și Tănăsie Coval și alți frați stăpâni de Costești, țin. Cernăuți, cu Sandul Brânzanul de Rohozna în fața lui Radu Racoviță mare log. zicând Brânzanul că $\frac{1}{2}$ Costești este a lui, $\frac{1}{4}$ parte, partea de jos, a mân. Pobrata și $\frac{1}{4}$ parte a răzeșilor. Ispisocul din 1651, Sept. 14 zice că Iuon Tudan de Costești anume Andrieș Dratva, Tănăsie Coval, Mășian Tuța, pt. $\frac{1}{4}$ parte Costești. Brânzanul este dat rămas și răzeșii primesc $\frac{1}{4}$ Costești fiind descendenții lui Tudan.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 75—81).

3. 1762, *Iunie 15*: Șerban Flondor vel med., Ioniță Strășca biv vel căpitan și Gheorghe Volcinschi cheamă pe răzeșii de Costești anume Andrieș Dratva, Tănăsie Coval, Mășian Tudan, Vasile Șerban, Toader Cozic și hotărând satul Costești, găsesc că satul fusese împărțit în 4 bătrâni: 1. Lența, care vându partea sa Măriei Sale lui Ilieș Voevod care o dăruie mân. Pobrata, 2. Foca, fiul lui Larion, cumpărat dela Tudoran de Costești, 3. Popescul, 4. Tudan. Intreg satul are 88 odgoane, odgonul de 20 stâneni, stânenul de 8 palme domnești. Un bătrân are 22 odgoane.

Ibidem, Liber Granicialium VI 81—86).

1758, *Iulie 22*.

93.

Scarlat Grigorie Ghica Voevod întărește lui Toma, nepotul lui Dumitrașco Lastiuca, partea sa de moșie din Căbești și Comărești, ținutul Cernăuților.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Scarlat Grigori Ghica* Voevod din mila lui D-zeu Domn Țării Moldovii.

Am dat cartea domniei mele lui *Toma*, nepotul lui *Dumitrașco Lastiuca*, din ținutul Cernăuților, ca să fie puternic a stăpâni a sa dreaptă ocină și moșie la sat la *Căbești* și *Comărești* ținutul Cernăuților, pe care moșul său Dumitrașco Lastiuca a avut-o dela *Vasilie Gribincea*, parte cumpărătură, parte baștină, și să ia de a zecea după obicei din câmp, din fânețe, prisăci, anume din 50 stupi unul, dar dacă ar fi mai puțini stupi, să ia de fiecare stup 1 $\frac{1}{2}$ parale, din pomăt, heleștee și din tot locul toate veniturile după ispisoaice ce le va avea, și nime să nu se scoale împotriva acestei cărți a domniei

mele, iar cine ar avea ceva împotrivă, unul ca acela să vie la divan cu dresese ce le are, aceasta poruncim.

22 Iulie 7266.

vel logofăt.

Din Arhivele Statului Cernăuți, Pachetul Căbești și Liber Granicialium IV 364—365, unde se găsește copia germană.

Alt document.

1762, *Iunie 16*: Șerban Flondor vel med și Ioniță Strășca biv vel căpitan cercetează situația satului Căbești. Sosesk răzeșii Iuon Otrublenca, nepoții săi Ștefan Lastiuca, Vasilie Brahă, și Simion, Ghervasie călugărul, Iuon Cârste și arată că jumătatea de sus a Căbeștilor e împărțită în 7 bătrâni, care $\frac{1}{2}$ de sat se trage dela strămoșii lor Crăciun și Ștefan Cobac. Un bătrân al lui Vasilie Lastiuca și Dumitrașco Lastiuca a rămas nevândut, un bătrân al Antimiei, al lui Mihăilă și frații lor, copiii lui Ropotă a fost vândut lui Vasilie Lastiuca la 1704; un bătrân al Micuței, fata lui Crăciun Dimicel, a fost vândut la 1757 lui Pătrașco, Vasilie și Dumitrașco Lastiuca; jumătate de bătrân al lui Toader Copac și al lui Ștefan, nepotul lui Dumici a fost vândut la 1651 lui Vasilie Lastiuca. Alt bătrân este Solomona, moașa lui Lupulenco și a lui Cârste rămas nevândut; alt bătrân este Ionașco Gribincea, moșul lui Iuon Otrublenca și al lui Iuon stolnic(?), alt bătrân este Gavril, nepotul lui Căzacul, pe care Căzacul, fiul Cosmii, l-a fost cumpărat dela Patrașco din Românești. Satul Căbești s'a găsit împărțit în două.

(Arh. Stat. Cern. Liber Granicialium IV 377—384).

1758, Iulie 22.

94.

Ioan Flondor se ceartă cu Ilie Stroici pentru satul Bainții, din ținutul Sucevii. Domnul ordonă cercetarea.

+ Io Scarlat Grigori Ghica Voevod, bojiu milostiu gospodar zemli moldavscui.

Credincios boeriul domnii mele dum. Constandin Cnano biv vel stolnic, ispravnic de ținutu(l) Hărlăului, îț facem știre că ni-au dat jaloabă (Io)an Flondor... zicând că având o moșie anume Bainții la ținutu(l) Sucevii, care moșie păra acmu... (hărtia defectă)... ce au stăpănit tot cu pace, iară acmu s'au sculat Ilie Stroici mazil ot Hărlău și zice că ar fi

având și el moșie într'acestu sat Bainții, arătând că ar fi având și scrisori și au luat și din vinitul moșii și scrisorile nu-ș arată, după cum mai pre largu vii înțălegi din spunire mai sus numitului jăluitoriu. Pentru care iată că-ț scriem dumitale văzând (car)te domnii meale să aduci pe Stroici cu toate scrisorile ce a fi având de moșie Bainții și să le ei sama și după cum vii afla d-ta cu dreptate să-i giudeci și de s'a dovedi că Stroici nu are triabă în Bainți și fără de cale întră în moșie să socotești ce a fi luat din vinitul moșii și să împlinești, iară fiind pricina într'alt chip și nu-i pute așăza acolo, să le dai zi de sorocu și cu mărturie d-tale să-i trimiți la divan. Această scriem.

Vlet 7266 Iul(ie) 22.

Vel logofăt.

Din Alexandru Vitencu: Vechi documente moldovenești Cernăuți, 1925, pag. 25 nrl. XXX.

Alte documente despre Ion Flondor:

1. 1764, Aug. 24: Grigori Alex. Ghica Voevod scrie lui Păun fost mare păharnic, starostele de Cernăuți pentru Ion Flondor mazil din Cernăuți, care se jălueste împotriva lui Cuziuc Gheorghii, care a luat venitul unor oameni ai săi din Putila.

(Tot aici, pag. 28—29 nrl. XXXV).

2. 1765, Martie 27, Iași: Grigori Alex. Ghica Voevod. A-par în fața domnului Alexandra, văduva lui Gheorghii Arapu sătrar, cu ginerele ei Ioan Flondor pentru niște Tigani.

(Tot aici, pag. 29—30 nrl. XXXVI).

3. 1772, Aug. 21: Gligore Stărce vornic face carte de judecată lui Ioan și Toader Flondor, care se judecă cu vătămanul Toma Bezușco pentru niște locuri de Putila.

(Tot aici, pag. 31—32 nrl. XXXVIII).

4. 1780, Mai 30: Constantin Dimitrie Muruzi Voevod scrie lui Constantin Crupenschi fost mare pah. ispravnicul țin. Dorohoi, lui Sandul Ilie fost mare stolnic, și Ioniță Andrieș fost mare jitnicer. A dat jalobă Ioniță Flondor din cordonul Cernăuți că are în țin Dorohoiului o moșie anume Bivolarii și se împresoară despre alte moșii. Să facă cercetare.

(Tot aici, pag. 33 nrl. XL).

5. 1801, Martie 12, Stanislau: Vasile Flondor și Criste Aivas stăpânesc câte o jumătate de Milie, se împacă.

(Tot aici, pag. 37—39 nrl. XLVII).

1758, Iulie 28.

95.

Starostele Ianacachi a confiscat dela Gheorghie Grecul o cantitate de fân. Domnul ordonă restituirea.

Noi Scarlat Grigorie Ghica Voevod bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Credincios boeriul domnii mele Du-lui *Ianacachi* biv vel paharnic starostele de Cernăuți, îț facem știre că domnii mele au dat mare jalobă cu plângere asupra du-tale *Gheorghie Grecul* mazil dela Cernăuți pentru mare strămbătate ce i-ai făcut zicând că astă iarnă au cumpărat iarbă de fân ca de vro 300 de fălci de fân dela un *Gavrilașco Moțoc* ca să-i fie pentru trebuința bucatelor sale cu zapis, care zapis s'au și văzut și acmu du-ta în tărie ai trimes oameni(i) Du-tale de au cosit iarba aceea dipe ace moșie care au cumpărat el și l-ai dat în lature, pentru care pricină ne-au fost foarte cu mirare de acest lucru ce ai făcut ca să cumpere el dela cineva iarbă și du-ta să-l lipsești lăsându-l păgubaș și decăt au dat pe iarbă, pentru care iată că-ț scriem du-tale văzând carte domnii mele să cauți cătă iarbă vei fi cosit dipe ace moșie ce au cumpărat el dela Moțoc cu zapis, să dai tot fânul acela la stăpânire lui după dreptate ce are și cheltuiala ce-i fi făcut du-ta cu dreptate ce are și cheltuiala ce-i fi făcut du-ta cu dreptate îț va răsplăti înnapoi, de vreme că ai întrat în moșia lui cu sila și încă și cheltuiala ce au făcut cu oameni ce i-au tocmit ca să-i cosască fânul să-i întorci du-ta înnapoi fiind că cu dreptate așe este și după cum îț scriem așa să urmezi, mai mult jalobă să nu ne vie pentru aceasta, căci vom avea bănat asupra du-tale. Aceasta scriem.

Let 7266 Iulie 28.

proci vel logof.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

Despre originea lui Gheorghe Grecul vezi doc. din 1773, Iulie 30.

1758, Noemvrie 26.

96.

Mihalache Calmuțchi, fiind vornic de Câmpulungul rusesc, este ținut să dea socoteală asupra sumelor incasate.

Io *Ion Theodor* Voevod bojiu milostiuu gospodar zemli moldavscui.

Dat-am cartea domnii mele boiarului nostru *Mihalachi Calmuțchi* vornicul de *Câmpulungul rusescu* să fie volnic cu cartea domnii mele a apuca pe vornicul ce au fost mai înainte în Câmpulungu rusescu ca să dea socotială și seamă curată de toate câte au fost asupra lui până când au mersu acest numit vornic, așijdere să-ș dea sama și de banii civerturilor ce vor fi rămășiță asupra Câmpulungenilor și acea rămășiță ce va fi să o împlinească de la Câmpulungeni acest numitu vornic, care l-am făcut acum, cum și civert(u)l Câmpulungului rusescu ce sânt obicinuiți a-l da la vremea lor iarăș să strângă numitul vornic, iar acel ce au fost mai din nainte vornic dându-ș socoteala și seama de toate poruncim să rădăce de acolo din Câmpulungu să-ș caute de treaba lui, într'alt chip să nu fie.

Noemvr(ie) 26, 7267.

Din Bielous pag. 23 nrl. XII.

1758, Decemvrie 20.

97.

Ordinul cătră zlotași.

Io *Ioan Theodor* Voevod bojiu milostiuu gospodin zemli moldavscui.

De vreamă că în ponturile ce s'au dat *zlotașilor* s'au hotărît mazălilor și feciorilor lor să nu li să dea peceti și fiind că ne-am înștiințat dela dumnealor boerii că mulți din feciorii mazălilor să află supt slujba boearilor pre carii zlotașii ce

sănt cu slujba aceasta, a poclonului stiagului, necunoscându-i vor să le dea peceti și ne dându-li-să unora ca acelora să dă pricină la mulți arătându-să că sănt mazăli și feciori de mazăli ca să nu ea peceti, Zlotașii încăș a da răvășalile lor la unii ca aceștiea nu s'au găsit cu cale. Ci am hotărât să să dea această carte a domniei mele cătră mazălul ..., feciorul ... din ținutul ... din satul ... chipul lui ..., fața ..., ochii ..., barba ...

Și așa cu această carte a noastră arătându-o atâta la slujbași cât și după slujbă la cercători să fie nesupărat mai sus numitul mazăl.

Leat, 7267, Dechemvrie 20.

Original, tipărit, pecete roșie, mică octogenală, dela dl. conte Gheorghe Vasilco din Cernăuți.

Iași, 1759.

98.

Dănilă Giurgiuvan lasă copiilor săi **Mihaiu**, **Toader**, **Catarina**, **Gafița** și **Ileana** părți de moșie din **Ciortoria**, **Vijnița**, **Putila** și **Trilești**.

(Tradus în românește după o copie germană).

Gavril, mitropolitul Moldovei.

Adică eu *Dănilă Giurgiuvan* mazil făcutam această adevărată diată me înaintea morții mele la mâna D-lorsale fiilor mei precum să să știe că am împărțit între ei moșiile și vecinii ce am avut, anume:

Adică jumătate de sat de *Ciortorie* și a opta parte de sat de *Vijnița*, așijdere a opta parte de sat de *Putila*, toate din ținutul Cernăuților, cu vecinii ce lăcuiesc pe ele am dat fiilor mei lui *Mihaiu* și *Toader*, ear fiicei mele *Catarina* iam dat a patra parte de sat de *Trilești* lângă Prut, ținutul Iașilor, ear fiicei mele *Gafița* iam dat a patra parte de sat de *Ciortoria* cu doi vecini de *Putila*, iar fiicei mele *Ileana* iam dat așijdere a patra parte de *Ciortoria* cu doi vecini, iar cât despre celelalte moșii, vecini și țigani cari se află în mâni străine să le răs-

cumpere fii miei cu cheltuielile lor sau să le câştige prin giudecată şi care moşii, vecini sau ȝigani le vor câştiga prin giudecată acele să fie ale lor, iar fiicele să nu să amestece fără cât să aibă a stăpâni acele moşii şi câte doi vecini pe care le-am dat, după cum s'a amintit mai sus, fiind că le-am dat zestre, iar fiilor nu le-am dat nimic afară de aceste moşii; care această împărţală a mea să fie stătătoare în veci şi nime să nu o răstoarne, iar cine va cuteza a o răsturna acela să nu fie ertat de Domnul Dumnezeu, de Maica precista, de sfinţi şi de nime şi să fie blăstămat şi afurisit şi pentru mai mare credinţă am iscălit cu mâna mea, ca să să creadă.

U *Ias* 7267.

Dănilă Giurgiuvan.

Eu *Nicolae Gafenco* vornic am fost faţă cum a iscălit *Dănilă Giurgiuvan* diata şi neştiind a scrie a ținut condeiu, iar eu i-am purtat mâna.

Iuoniţă Paladi vel logofăt, martur.

Arhivele Statului Cernăuţi, pachetul Ciortoria, unde se află copia germană.

Alte documente despre familia Girgiuvan:

1. 1795, *Iunie 24, Ciortoria*: Testamentul lui Mihalachi Giurgiuvan, făcut în faţa episcopului Bucovinei Daniile Vlahovici. El posedă urm. moşii, parte ale sale, parte zestrea soţiei sale Maria, fiica lui Ioniţă Potlog: Intreg satul Ciortoria pe Ceremuş, $\frac{1}{8}$ Vijniţa, $\frac{1}{8}$ Putila, aceste sunt de baştină dela părintii săi; $\frac{1}{4}$ Trileşti care acum se cheamă Sculeni, țin. Iaşilor, cumpărate dela sora sa Catarina Calmuceasa. Dela soţul său Maria posedă urm. moşii: $\frac{1}{6}$ Mosoriuca, $\frac{1}{3}$ Cincău, $\frac{1}{6}$ Stăneşti şi Nihoreni şi din Pueni, parte din Câmpulungul rusesc, parte din Conetin, din Iabluniţa, $\frac{1}{4}$ Răstoace şi Mejebrod; parte ce se va alege din Cerneşti, țin. Hârlău, ce o are depe maica ei Catarina, fiica lui Andrei Vârnăv din Cerneşti, *Primeşte*: fiul *Matei* $\frac{1}{2}$ Ciortoria, partea de jos, bani şi odoare.

Fiul *Dumitrachi*: $\frac{1}{3}$ fără a $\frac{1}{18}$ parte din tot satul Cincău, $\frac{1}{4}$ Trileşti, bani şi juvaere.

Fiul *Gheorghe*: $\frac{1}{2}$ Ciortorie, partea de sus, bani şi juvaere, $\frac{1}{8}$ Vijniţa, $\frac{1}{4}$ Răstoace şi Mejebrodi şi partea din Câmpulungul rusesc, $\frac{1}{8}$ Putila. Dar Vijniţa, Răstoace şi Câmpulung *Matei* şi *Gheorghe* vor stăpâni frăţeşte.

Fiica *Măriuca* 1000 galbeni, 10 şiraguri de mărgăritar de cel bun, 4 rânduri de straie nume cu samur, norcă, cacom şi sânghiap negru, o păreche paftale de argint poleite cu aur, 4 inele de aur, împodobite cu diamant, zmarand, zamfir, rubin,

o păreche cercei cu zmarand și diamant, o butcă cu 4 cai cu hamuri și tacămul lor, o sofra cu 12 zarfuri de argint cu fele-genile lor, 2 ibrice de cafea, 12 părechi cuțite cu furculițe și linguri de argint.

Soția Maria $\frac{1}{8}$ Mosoriuca, din Stănești și Nihoreni și Pueni și din Cernești, partea ce se va alege din Ciumulești și Zăuceni, 200 galbini, juvaere.

Iar pentru $\frac{1}{2}$ Milie $\frac{1}{2}$ Vijnița, $\frac{1}{2}$ Câmpulungul rusesc, $\frac{1}{8}$ Putila, $\frac{1}{8}$ Răstoace pentru care este judecată cu boierii Sturzești și Paladești, apoi satul întreg Davideni țin. Neamț, sat întreg Ciorsaci pe Somuz, țin. Sucevii, sat întreg Brânzeni, țin. Sorocii, sat întreg Corjeuții cu 3 părți din Tățcani, țin. Hotin, care aceste moșii sunt zestre maicii sale Maria, fata lui Giorghi Moțoc jitnicer, care în urmă s'a călugărit, care și lui Moțoc i-au fost date zestre dela socrul său Dumitraș Boul log., apoi pentru sat întreg Revacăuți pe Prut, țin. Cernăuți, $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ Vijnița, $\frac{1}{8}$ Putila, $\frac{1}{2}$ Comănești, țin. Iașilor, care părți el le trage depe vărul său Vasile Rață vel căp., care sunt în pricină de judecată cu Matei Cantacuzino vel vist., deci pt. toate aceste moșii tus patru fii au a pune frățește cheltuiala, și la câștig a le împărți frățește.

200 galbeni să se ridice biserică de cărămidă la Ciortorie; țiganii se vor împărți frățește.

Epitrop asupra copiilor va fi Ion Calmuțchi din Bărbești și soția sa Maria. După moartea Mariei, părțile ei de moșie să se împartă numai între feciori. Soția Maria să n'aibă dreptul a se mărita. Semnează: Daniil Vlahovici episcop, Constantin Pârful căpitan, Manole Potlog.

A scris Petrachi Arhip.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II, pag. 3).

Al doilea și ultimul testament al lui Mihalachi Giurgiuvan are data de 1803, Noemvrie 26 și este anexat sub numărul 8 la documentul din 1794, Sept. 5.

Despre Putila următ. documente:

1. 1782, Dec. 11, Suceava: Logof. Iuon Cantacuzino a trimis pe Ilie Cârste sătrar ispravnic de Suceava, să facă declarații în fața comisiei austriace.

I. Cantacuzino stăpânește $\frac{1}{8}$ Putila, cumpărată dela Vasile Rață căpitan. Hotarnică nu-i fiindcă aici satul se stăpânește după numărul țăranilor.

1783, Mart. 13, Cernăuți: Iuoniță și Dumitraș Sturza și Constantin Paladi, reprezentați de Iuoniță Strișca declară că stăpânesc $\frac{1}{8}$ Putila, moștenită dela tatăl lor Sturza, care o primise dela Safta (Cațichi).

1783, Mart 21, Cernăuți: Mihalachi Giurgiuvan stăpânește

$\frac{1}{8}$ Putila, moștenită dela tatăl său Dănilă, care prin judecată a primit-o dela cumnatul său Cațichi.

1783, Mart 29, Cernăuți: Iuoniță Flondor stăpânește $\frac{1}{4}$ Putila, moștenită dela mama sa. Părintele mamei sale a primit-o dela soția sa, fiica lui Vasile Bainschi sărdar. Bainschi o cumpărase.

1783, April 15, Cernăuți: Dumitraș Gafenco stăpânește cu nepoții săi $\frac{1}{8}$ Putila. Moașa Maria o cumpărase împreună cu fratele ei Rugină.

1783, April 23, Cernăuți: Tadeus Turcul declară, că familia Turcul stăpânește $\frac{1}{4}$ Putila. Constantin Turcul o moștenise dela Ilie Cocoran. Moașa Antimia medelnicroaia și Vasile Turcul, tatăl proprietarilor Turculeni de astăzi, au purtat proces și au câștigat.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VII, 462—466).

Despre Vijnița:

1. **1782, Dec. 11, Suceava:** În fața comisiei austriace declară Ilie Cârste sătrar ispravnic de Suceava, că Ion Cantacuzino biv vel logofăt stăpânește $\frac{3}{8}$ Vijnița, cumpărate dela Vasile Rață căpitan, după cum dovedește zapisul prezentat la satul Revacăuți. A avut conflict pentru această parte cu Mihalachi Giurgiuvan, dar a învins.

La 1783, Mart 13, Cernăuți, Iuoniță și Dumitraș Sturza și Constantin Paladi, toți din Moldova, declară prin vechilul lor Iuoniță Strișca, că stăpânesc pro indiviso jumătate de Vijnița, moștenită dela părinți. Mama lor Safta, soția lui Sandul Sturza, și sora lui Constantin Paladi, părintele proprietarului de astăzi, au cumpărat această jumătate de Vijnița dela mitropolitul Antonie.

La 1783, Mart 21, Cernăuți, declară Mihalachi Giurgiuvan că stăpânește $\frac{1}{8}$ Vijnița, moștenită dela părintele său. Acesta o cumpărase dela socrul său Motoc.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX 412—418).

2. **1798, Febr. 1:** Împărătescul rodescu ghenear i cavaler Scarlat Sturza vinde, prin vechilul său maiorul Ion Măcărescul, lui Ștefan și Nicolai Aivas, fiii lui Grigori von Aivas, jumătate Vijnița cu parte din târg, $\frac{1}{2}$ și $\frac{1}{8}$ Câmpulung, $\frac{1}{8}$ Putila, $\frac{1}{8}$ Răstoace cu toate cuturile ce se numesc cu alte numiri, precum Petrușeni și altele, drept suma de 7764 galbini.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XI 259—269).

3. **1798, Aug. 18, Cernăuți:** Graf Iacob Logoteti aredea-ză fraților Ștefan și Nicolai von Aivas partea de Vijnița și $\frac{1}{8}$ Putila, ce le ține în arendă dela generalul Matei Cantacuzino, pe patru ani (1799—1803) pentru prețul de 200 galbini pe an. De față Alexandru Pap, Gregor Azakiewicz.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novor. XIII 158).

4. **1799, Mai 1:** Ștefan Aivas cedează fratelui său Nicolai

părțile sale de moșie din Vijnița, Câmpulungul Rusesc, Putila și Răstoace.

(Tot aici, Liber Haereditatum XVIII 412).

1759.

99.

Hotarnica satului Lențești, ținutul Cernăuților.

(Tradus în românește după o copie germană).

Suret depe hotarnica Lențeștilor din 20 7267.

Noi jos iscăliții facem știre cu aceasta mărturie hotarnică, precum venind cartea Mării Sale la du-lui staroste *Gheorghie Lefter* în care i se poruncește să hotărăscă jumătate de sat de *Lențești* a lui *Mihalachi Sturza* mare vornic de țara de sus, pe care o are dela strămoșul său *Iuon Prăjescul*, ne-a trimis pe noi să o facem, după care am mers și am strâns oameni buni megieși de prin prejur și am cercetat hotarul vechiu al satului *Lențești* după ispisocul lui Ștefan Vodă cel bătrân din 25 Iulie 7168/1660 care se află la du-lui *Sturza* și am mers întâiu la hotarul *Mamaieștilor*, care desparte *Lențeștii*, unde am găsit după ispisoc o piatră, de aici la vale la *Ghene-seuca* de aici în sus tot cercetând hotarul satului *Lențești* unde am găsit o piatră îngropată, găurită în două locuri și crăpată între găuri, și am desgropat-o găsind sub ea hărburi; văzând așa dară că această piatră e semn de hotar am pus-o iarăși la locul ei să fie semn de hotar, și am mers către *Prut* la capătul podețului lângă drumul cel mare, unde am pus piatră, de aici drept la malul *Prutului* și așa s'a despărțit partea de sus anume jumătatea de sat a du-sale *Mihalache Sturza* vel vornic, de partea de jos tot jumătate de sat a mănăstirii *Barnovschi*, care parte a fost dăruită acestei mănăstiri de răp. *Grigorie Voevod*, de aici am mers la bucata de pământ ce-i dincolo de bahnă care este hotărită din vechime despre *Rudca* de sus până la *Sobranciuc*, unde am găsit neschimbat vechiul hotar, din care partea de sus este a du-sale *Mihalachi Sturza* vel vornic, iar partea de jos a mănăstirii *Barnovschi*; iar cele trei heleștee depe întreg hotarul *Lențeștilor* să stăpânească amândouă părțile.

Și am mers dincolo de Prut (= pe malul drept), unde s'a găsit în Bucovata o piatră veche, de aici mai departe în sus la movila mică sub stâncă la movila cea mare, de aci peste stâncă la o movilă mică între mesteceni, de aici la deal deasupra Storoiinețului și tot prin pădure până unde se întâlnesc hotarele Mihalcei, Mamaieștilor și Lențeștilor, unde este o piatră găurită, de aici în jos spre Ghile (=Bila?) lângă părau, unde așijdere avea să fie o piatră găurită, care însă n'a fost găsită; aceste locuri, fănațe și păduri sunt ale amânduror părților găsindu-se hotarele după ispisoc; văzând așa dară hotarele și găsindu-le la fel cu cele din ispisoc, am dat această hotarnică dela noi și dela megieși cari au fost de față du-sale Mihalachii Sturza vel vornic, și am apăsat degetele ca să se crează.

Iuon Strășca paharnic, Vasile Dumitrescu vel căpitan, Miron Vărnăv am fost față. Sandul Bobescu de Lențești, Vasilie Ungurean de aici, Gheorghe, fiul lui..... de aici, Mihailă Golivaci de aici.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Lențești, unde se găsește copia germană.

Alte documente despre satul Lențești:

1. 1782, *Mai 11, Coțman*: În fața comisiei austriace Toma Iamandi declară că stăpânește $\frac{1}{2}$ Lențești, pe care o are dela soția sa. Jumătatea aceasta de Lențești fusese a lui Prăjescul, dela care a trecut la familia Sturza, dela care descinde soția sa. Cealaltă jumătate aparține mănăstirii Barnovschi.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Lențești).

2. 1793, *Sept. 25*: Toma Iamandi arendează lui Axentius Simonowicz $\frac{1}{2}$ Lențești pe timp de 4 ani.

(Tot aici, Liber Haereditatum II 86).

3. 1800, *Iuli 7*: Tribunalul din Stanislau înscrie $\frac{1}{2}$ Lențești, $\frac{1}{3}$ Rohozna, $\frac{1}{2}$ Doroșăuți pe numele Paraschivei Iamandi și al fiilor răp. Toma Iamandi anume Mihai, Alexandru și Vasilie Iamandi.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIV 43).

1759, Februarie 5.

100.

Se confirmă mănăstirii Putna privilegiile avute în trecut.

Domnul pentru *Putna* „cari esti zădită de bunul și fericitul Ștefan Vodă cel bătrân”. Dă, pelângă confirmare, „pre tot

T. Balan. Documente bucovinene. V.

13

anul să ia câte 150 drobi de sare din ocna domniască, și braniște, adică moșie sfintii mănăstiri să fiia stăpănită de părinții călugări și apărată din spre toți în toate hotarale bătrâne, cum sântu de v(e)acu; dar preuții să fie supt stăpănire arhierilor, după cum și sântu; așijdere să fie volnică sfinta mănăstire a avea la Galați 11 lude streini, păscari, cu vătavii lor, apărați și ertați de tot birul visterii, nice odată la nice un greu al țării nici un ban să nu dea având iai(!) numai poslușaniia lor triaba păscării de pești pentru hrana părinților călugări ce lăcuescu la aciastă mănăstire și peștile ce vor da păscarii la mănăstire să fiia în pace de toată vama și parcălăbie, atăta în Gălați cât și pe la drumuri; așijdere și satele sfintii mănăstiri să fiia nesupărate și purure apărate despre toți giudecătorii și globnicii, alții nime să n'aibă a-i giudeca, fără numai egumenul, afară de moarte de om și furtușaguri când s'ar întâmpla, cari aceste doă pricini să cuvin a să căuta cu divanul hotărăm și poroncim domnie mea ca să aibă a să face la târgul Săretiului pe toată săptămăna ză de târgu, Marța, după cum au fostu și mai înaintea; vama și mortăsăpiia ce s'a face miluim domnie-mea să o ia sf(ă)nta mănăstire, ca să fiia acesta vinit pentru ciară și untu-de-lemn și tămăia de triaba bisăricii. Iară vameșii și mortăsăpii de Țara de sus nici de cum să nu cuteză a cere vama sau mortăsăpiia de la nime pentru vitele ce s'ar vinde la zăle de târgu; și iarăș o pivniță de piatră ce iasti în târgul Săretului cu locul iai în pregiur, ce să numește pivnița Bugăniței de care ni-am înștiințat domnie mea c'au fostu a unui Arman carile de o sută de ani au lipsăt de pre aceste locuri și lipsănd Armanul s'au stăpănit pivnița aceia și de răposatul Calistru proin episcop Radauților căt au fostu în viață și cu daniia domnii sale Costantin Vodă Račovită s'au dat sub stăpănire sf(i)ntii mănăstiri Putnii". 50 de vite scutite „de văcărit sau conită" 1000 oi „de goștină", 800 vedri vin „la vădrărit", 1000 stupi „de desetină", 20 scutelnici. „Așijdere pentru vama și mortăsăpie vitelor ci-ar trece pe poticele de la târgul Siretiului în sus căt ține parte ținutului Sucevii, cu potica Vicoivilor, ce merge în Țara Ungurească și potica Berhometului care merge pe apa Săretului în sus în Țara Leșască, hotărăm domnie mea ca să ia sf(ă)nta mănăstire toată mortăsăpie și vama acelor vite ci-ar trece de vânzare pe aceste locuri după obicei".

Din N. Iorga: Documente privitoare la familia Callimachi, București, instit. „Minerva” 1902, vol. I pag. 433—434 nrl 2.

Alte documente:

1. 1756, *Iunie 6*: Constantin Mihail Cehan Racoviță Voevod scrie pentru 10 liude pascari, oameni streini fără de bir în visterie, ce are mân. Putna la Galați să fie apărați de tot birul visteriei în toată vremea domniei sale, căci sunt numai de hrana călugărilor. Pentru peștele ce-l prind acești pascari să n'aibă nicio învăluială decătră vameși sau părcălabi, cerșindule vamă sau părcălăbie. Cine va duce peștele dela Galați până la mănăstire nu va plăti nimic. Boierii zlotași și părcălabbii de Galați, târgoveții de Galați le vor da pace. Nici pentru alții bucatele lor să nu se tragă, nici la vreo cheltuială a târgului să nu fie trași.

(Original, pecete roșie mică, Arhiva mân. Putna nrl. 40).

1759, Februarie 20.

101.

Domnul țării confirmă mănăstirii Putna vama și mortasiplia târgului Siretiului.

Noi Ioan Theodor Voevod bojiu milostiu gospodar zemli moldavșcoi.

+ Dat-am carte domnii mele rugătorilor noștri egumenului și tot soborul dela sfânta mănăstire Putna și pe cine ar, rândui ei să fie volnic cu carte domnii mele a lua vama și mortasiplia dela toți cei ce ar vinde și ar cumpăra dobitoace și altelea la *târgul Siretiului* și Siretiul în sus cu potica Berhometilor și cu potica Sucevii, dela toți aceea omul ce va fi rânduit dela mănăstire să aibă a lua vama și mortasiplia după obiceiiu, de vremea că le iaste lor miluire cu testamenturi dela alți luminați domni ce au fost înaintea noastră, care testament și domnia mea l-am înnoit, iar vameșii și mortasiplii de ținutul Sucevii să nu să amestece a lua vama sau mortasiplie dela târgul Siretului și dela poticile ce arată mai sus și de vremea că ne-au mai jăluit igumenul de Putna cum că dela o vreme încoace negușitorii carii au cumpărat și au vândut bucate și altele nefiind testamentul înnoit s'au pus în pricină și au vrut să-ș dea vama la mănăstire pe obiceiiu și cum că unii din cei ce strâng vama la Suceavă s'ar fi întins și la târgul Siretiului și la poticile mai sus arătate și ar fi luat vamă

și mortasipie dela unii și alții.. Deci și pentru aceștia să aibă igumenul a cerca și pe carii den vameși i-ar afla că au luat vamă sau mortasipie dela locurile arătate cum și neguțitorii ce nu vor fi dat vamă sau mortasipie nici la mănăstire nice la vameși de Suceavă, dela aceștia d(el)a toți prin marafetul du(misale) is(pravnic) de ținutul Socevei să să îplinească cât să va dovedi că au luat vameși, sau n'au dat neguțitorii și să să dea la sfânta mănăstire ca să nu să păgubească de mila domnii mele; iar carii s'ar arăta întralt chip și n'ar urma cuvântul poroncii vor fi de mare pedeapsă dela domniea mea, întralt chip nu va fi, ce după cum poroncim așa să să urmeză.

Vleat 7267 Febr(uarie) 20.

Proci logofăt.

S'a trecut la condică.

(Original, pecetie roșie mică, Arhiva mănăstirii Putna, nrl. 44).

Alte documente.

1. 1660, *Ian. 10*: + Noi Ștefan Voevod bojiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi. Adecă domniia mea m'am milostivit și am dat și am întărit la s(vân)taa mănăstire la Putna cu o camână mare din trăgul Sireatului și cu bezmănăriia ca să aibă ei a da la svântaa mănăstire ce mai sus scrie Putna pentru căci au cărți și dela alți domni ce-au fost mainte de noi, pentru aceăea și dela domniia mea ca să le fie dare și miluire cu tot venitul, iară care cămănar va învălui de mare certare va hi dela domniia mea, inac ne budet.

Saam gospodin vealeal.

U Ias, let 7168 misaț Ghen. 10.

Noi Ștefan Voevod.

(Original, hârtie, pecete roșie mică de chinovar, Arhiva mănăstirii Putna nrl. 156).

2. 1759, *Febr. 20*: Domnul țării pentru mân. Putna pe o-rânda ce o are în târgul Siretiului la care au purtători de grijă 2 Jidovi, domnul dispune ca să fie apărați de camână, de bezmen, de cepărit, de buor și de pivnicerit, precum și de angăriile târgului ca să nu fie supărați cu cai de olac, cu podvozi, conace, cu cheltuielele târgului. Și acei 2 Jidovi vor lua după obicei câte 2 bani la sfertul de horică dela Jidovii străini și cei din loc. Jidovii să nu fie volnici a vinde până nu se vor tocmi cu orândarii. Așa fac și orândarii sf. mitropolji la târgul din Suceava. Acest venit să fie al mân. Putna pentru unt de lemn și tămâe.

(N. Iorga: Documente privitoare la familia Callimachi I pag. 434—435 nrl. 3).

3. 1766, *Iulie 1*: Cineva al cărui nume nu se poate decifra scrie lui Pahomie, egumenul Putnii, precum mănăstirea are danie vama la târgul Săretiului și ocolul Berhometilor și potica Vicovilor, el a pus tocmală cu egumenul și soborul și a cumpărat acest vinit dela ziua de 1 Iulie pentru 70 lei noi pe an.

(Original, Arh. mân. Putna, fără număr).

4. 1768, *Iunie 16*: Mănăst. Putna are ceartă cu târgoveții din Siret pentru vatra târgului. Locul pin pregiur este întreg dat mănăstirii, boierilor și împregiurașilor, dar vatra târgului nu este dată nimăruia, de ea să se servească numai târgoveții. Sunt trimiși de domn boierii Petre Cheșco biv vel setrar și Ștefan Stărce mazil să cerceteze până unde iaste vatra târgului. A mai jeluît egumenul că mănăstirea are o pivniță de piatră în târgul Sireatului zisă a Bogăniții dată danie de C-tin Racoviță Voevod.

(Original, hârtie, pecetea roșie mică, Arhiva mân. Putna nrl. 149).

Alte documente în legătură cu mân. Putna:

1. 1740, *Apr. 1*: Grigore Ghica Voevod scrie lui Constantin Sileon biv vel medeln, precum s'a jeluît Isaia, egumenul de Putna, pentru metohul mănăstirii Sft. Onofrei, hotarul căruia îl calcă târgoveții de Siret și alți împregiurași. Să cerceteze și să meargă și la Bancăuți care se împresoară despre răzășii den pregiur și la Clemăuți care se împresoară despre Bahrinești care se răspunde a Cetățuiei și Varnița care se împresoară despre Bahrinești. Să îndrepte hotarele și să facă mărturie.

(Original, Arhiva mân. Putna nrl. 30).

Alte documente despre târgul Sirete:

1. 1782, *Noem. 13, Sirete*: Comisia austriacă a chemat pe vornicul târgului Ion Siretean și pe pârgarii Iuon Ciobotar, Iuon Zuz, Ioniță Cojocar, Gheorghe Căraș, Alexandru Zuz și alții. Aceștia declară, că nu știu cine a zidit târgul Sirete, în schimb știu că Petru Mușat Voevod a zidit biserica Sf. Treime. Cronicile povestesc că Sas, fiul lui Dragoș, să fi înființat târgul. N'au scrisori vechi, dar au auzit din bătrâni că Siretele a fost pe vremuri târg mare. Aici au fost o biserică grecească, una armenească, și alta catolică. Au fost și mai multe biserici românești de piatră, care acuma câțiva ani au fost dărâmate. O stradă se cheamă: Ulița grecească. Cauza decadentei târgului Sirete sunt războaiele, invaziile tătărești și birurile grele. La ultima sosire a Rușilor, n'au fost în Sirete mai mult de 7—8 case. De atunci numărul caselor a crescut, de a ajuns astăzi cifra de 200.

(Arh. Stat. Cernăuți. Liber Granicialium VIII 485—494).

2. 1804, Mart 8: Mainrad Bael Stadtrichter, Andrei Șuler asesor și Ditrich Stadtsyndicus dau de știre că grămada Moldovenilor din târgul Sirete intenționează să ridice o clopotniță nouă la biserica Sf. Ioan și 2 dughene în piața din fața bisericii. Propun să se ia o bucată din cimitirul bisericii pentru a mări „plațul târgului”.

(Arh. Stat. Cernăuți, actele creisamtului 52—60).

3. 1804, Mart. 20, Cernăuți: Ioan Banhelzel inginerul tănutului raportează Administrației Bucovinei în chestiunea clopotniței cu două dugheni din Sirete. Zice că cunoaște „starea pleatului” unde nu pot răzbate căruțele. Biserica este îngrădită cu „zaplaze largi”. Propune ca vechea clopotniță de lemn să se „rumpă”, iar cea nouă să se ridice aproape de biserică tocmai lângă pridvor și „zaplazurile țințirimului” să se mute înapoi.

(Tot aici).

4. 1804, Apr. 9, Sirete: Cetățenii Iordachi Goras, Ionas Manoli, Ioan Onciul, Ion Botezat, Iftemi Cojocar, Dumitras Siretean, Nicolai Bărinteanu, Gheorghe Dănălachî, Constantin Mohorâtu și Nicolai Zub către consistorul ortodox din Cernăuți. Doresc să ridice o clopotniță nouă împreună cu 2 dughene, în care să se vândă numai lucruri bisericești. Hofratul Raihman von Hoheneim a răspuns că grămada Moldovenilor din Sirete poate să ridice clopotnița în locul bisericii unde ar voi, iar despre deghene a dat de înțeles că consistoriul trebuie să zică „cumcă iaste cu leage la parte legii noastre a fi dugheane lângă biserică”. Roagă răspuns.

(Tot aici).

5. 1804, Iulie 26, Cernăuți: Consistoriul ortodox din Cernăuți către parohul moldovenesc și episcopii bisericii Sf. Ioan Botezătorul din Sirete. Pretendirisirea primăriei din Siret pentru tragerea locului țințirimului întru lărgirea maidanului din fața bisericii s'a găsit răsuflată și netemeinică. Biserica își va stăpâni locul după documenturi. Planul dughenilor nu-i acceptabil. Să ia contact cu un inginer procopsit în meșteșug ca să prezinte un plan acceptabil.

(Tot aici).

Despre orașul Sirete vezi Simeon Reli: Orașul Siret în vremuri de demult, Cernăuți 1927 și Nicodim Ițcuș: Din trecutul unui vechiu oraș moldovenesc, Cernăuți, 1937, Glasul Bucovinei.

1759, Iulie 7.

102.

Andrei Pârvul vinde lui Ilie Cârste a treia parte de sat de Costâna, ținutul Sucevii.

Adecă eu *Andrei Pârvul* însuși denpreună cu ficiorul meu anume *Vasilie* și cu ginere meu anume *Ioniță Gândul* dat-am adevărată a noastră scrisoare la mânia du-sale jupănului *Ilie sãn Iordachi Cârste* precum șa să știe că de nime siliți nici asupriți, ce de a noastră bună voe am vândut dreaptă a noastră ocină și moșie du-sale, a trie parte, și noaă ne este baștină dela moșul nostru anume *Andronachi Pârvul* carele și noi frații ne-am împărțit cu câte moșii am avut și noaă ni s'au venit aceasta a trie parte de *Costâna*, dară noi parte a noastră am vândut-o du-sale de mai sus numitului ca să-i fie moșie du-sale și fraților du-sale și tot neamului du-sale ce să va alege din du-sa și am vândut-o du-sale drept optzăci de lei bani buni și du-lui ne-au făcut plata deplină întru mănule noastre și când am vândut aceasta moșie am întrebat pe frații noștri și ei au zăs că nu pot să o cumpere și ne-au răspunsu-ne ca să o vindem altora și neîncăpând alții ca să o cumpere au cumpărat-o du-sa fiind rezeș și neam a nostru și la aceasta tocmală a noastră ce s'au făcut s'au întâmplat înainte du-sale *Ștefan Ruset* vel logofăt și înainte du-sale *Iordachi Balș* vel vornic de țara de jos și înainte du-sale *Mihălache Sturza* vel vornic de țara de sus și în. altor boeri și ficii de boeri carele mai jos s'au iscălit și pentru încredințare ne-am iscălit și noi mai jos.

Velet 7267 Iulie 7.

Eu *Andrei Pârvul*, eu *Vasilie sãn Andrei Pârvul*, eu *Ioniță Gândul* am scris.

Ștefan Ruset vel logofăt, *Iordache Balș* vel vornic, *Mihălache Sturza* vel vornic. *Buhăescu* biv vel paharnic.

Copie Arhivele Statului Cernăuți, Liber testamentorum I 215—219.

Pe hotarul satului Costâna s'a aflat satul Berindești, astăzi dispărut. Dăm unele documente despre satul Berindești.

1. 1782, Dec. 10: Frații Ilie Cârste șătrar și Iuon Cârste sulger declară că posedă satul Berindești drept moștenire dela mama lor, care descinde dela vîsterncul Totrușan.

((Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum VIII pag. 21).

2. 1808, *Iunie 10*: Iuon Cârste face schimb dând $\frac{1}{4}$ Berindești, $\frac{1}{4}$ Costina, $\frac{1}{2}$ Părhăuți, $\frac{1}{2}$ Dărmănești și primind dela nepotul său Iuon Cârste satul Ioneasa, țin. Suceava, și 6143 ducați.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 18—19 și Haereditatum XII 291).

3. 1833, *Mai 24*: Ioan baron Cârste, fiul lui Ilie Cârste șătrar, face danie dăruind nepotului său Ienacachi baron Cârste $\frac{1}{2}$ Berindești, $\frac{1}{4}$ Costina, $\frac{1}{2}$ Părhăuți, $\frac{1}{2}$ Dărmănești, tot așa $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ Dărmănești, $\frac{1}{2}$ Călineștii lui Ienachi, care se cheamă și Grefca, și $\frac{1}{4}$ Părhăuți.

(Tot aici, Liber Haereditatum III 284).

4. 1842, *Apr. 23*: Ilie Cârste șătrar, mort la 5 Martie 1797, a lăsat averea sa celor 5 copii ai săi, anume: Ileana Chesco, Catarina Ieni, Toader, Gheorghe și Ioan. Au primit: Gheorghe $\frac{1}{2}$ Berindești și $\frac{1}{4}$ Costina. Acest Gheorghe, mort la 13 Sept. 1826, lasă partea sa copiilor săi Ienacache baron Cârste și Zoița căs. Roset. La 1834 Dec. 24 Zoița cedează fratelui ei partea ei.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXV 524).

1759, Decemvrie 20.

103.

Toader și Paraschiva Volcinschi vând lui Constantin Volcinschi a patra parte de sat de Novosălița, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Toader Volcinschi*, fiul lui *Iuon Volcinschi*, nepotul lui *Strătulat Volcinschi* împreună cu soțul meu *Paraschiva* am dat adevărat zapisul nostru în mâinile rudei noastre, lui *Constantin Volcinschi*, fiul lui *Ștefan Volcinschi*, nepotul lui *Strătulat Volcinschi*, ca să se știe, că de nime siliți nici asupriți, ci de a noastră bună voie i-am vândut a noastră dreaptă ocină, baștină dela moșul nostru *Strătulat Volcinschi*, anume a patra parte, partea de sus, de sat *Novoselița*, ținut Cernăuți, care se hotărește de sus cu *Lucovița* iar de jos cu *Buda*, care parte în anii trecuți am zălogit-o lui Gheorghie Volcinschi, fiul fratelui tatălui meu, dar acum oprindu-mă rudele mele ca s'o scot, am pus-o în vânzare și având *Constantin Volcinschi*, care mai are aici o a patra parte dela părintele său, cel mai mare drept a o cumpăra, de aceea i-am vândut-o cu jumătate de

heleșteul cel mare pentru 80 lei bani gata, de aceea i-am dat acest zăpis al nostru, ca să-i fie lui, copiilor, nepoților și stră-nepoților lui dreaptă ocină și moșie în vecii vecilor și să-și facă și ispisoc domnesc, dar dacă s'ar ivi vre o gâlceavă cu rudele, cumnații sau nepoții noștri, noi avem să răspundem. și el să stăpânească moșia în pace și în veci și la această a noastră tocmală au fost față boierii, feciorii de boieri și oameni buni cari au iscălit și pentru mai mare credință am iscălit.

5 August 7267.

Toader Volcinski, Paraschiva soț.

Constantin biv vel căpitan, *Constantin Cananău* vel pă-harnic, *Constantin Stamati* vel șatrar, *Sandu Volcinski, Alecsandru Ilschi*.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Novoselița și Liber Granicialium VII 116—117, unde se află copia germană.

Este vorba de satul Novosălița care a dispărut. A fost situat la Sud de Godinești și la Nord de Buda Mare. E posibil că satul Novosălița zis pe vremuri Urvicolesă este identic cu satul de astăzi Buda Mică.

Despre identificarea satelor Strointii și Urvicolesă vezi documentul din 1664 Martie 9.

Alte documente:

1. 1782, Oct. 7: Făcând hotarnica satului Cosminul al mân. Putna, comisia austriacă a găsit că lângă Poiana Hrabova se găsește locul zis „Pustia”, proprietatea nimănuia. Această „Pustia” începe la movila curățită ce-i lângă Poiana Hrabova, unde se întâlnesc hotarele satelor Cosminul, Novosălița și Pustia, alătura cu hotarul Cosminului, peste părau Hrabova, prin pădure, la părau Nevalnița, la niște gropi, la vale, la Opcina, la Dealul Gropilor până la părau Hmelevie, până la movila unde se întâlnesc hotarele satelor Cosminul, Pustia și Mihuceni, la obârșia părauului Cotovățului, tot cu hotarul Mihucenilor, la un crac al Cotovățului, hotarul Tărășenilor zis și Tătărășeni, părau Cotovățului, la marginea dumbrăvii, la Poiana Chindina unde se întâlnesc hotarele satelor Tărășeni, Pustia și Provorochie, hotarul Nihorenilor, fântâna tâlharilor la movila curățită.

(Tot aici, Liber Granicialium II 39—47).

2. 1782, Noem. 20: În fața comisiei austriace apare boierul din Moldova Constantin Volcinski și declară că posedă satul Novoselița, din care o parte a rămas în Bucovina. Cea mai mare parte a satului Novosălița este a lui Murguleț. C-tin Volcinski posedă $\frac{5}{14}$ părți din acest sat. A patra parte de sat el o moștenise dela părintele său, restul a cumpărat dela vă-

rul său. Bucata lui ce a rămas în Bucovina începe la Poiana lui Belei, unde se întâlnesc hotarele satelor Cernăuți, Cosminul și Novoselița, la vale, la deal, la Poiana Hrabova, la moșia zisă Hog, de aici la Moldova.

(Tot aici, Liber Granicialium VII 110, 113—115).

După anul 1880 „Pustia” a fost atașată satului Molodia.

(Tot aici, Liber Haereditatum XVIII pag. 10).

Pe locul „Pustia” statul austriac a creiat colonia germană zisă „Franztal”.

Pentru stabilirea hotarului satului Buda dăm următoarele documente:

1. 1743, Aug. 4: Satul Buda țin. Cernăuți care se hotărește din jos cu Becești și Șărbăuții, iar din sus cu Novosălița se împarte frățește între frații Ilie și Constantin Holban.

(Uricarul XXII pag. 118—119).

2. 1775, Mai 20: La ordinul generalului Spleny și al starostelui Imbo boierii Alexandru Ilschi și Constantin Stroescu căpitan fac hotarnica satului Buda. El se hotărește cu Mogoșești și Novoselița. (Tot aici, pag. 99—101).

3. 1781, Iunie 10: Satul Buda, țin. Cernăuți se hotărește cu Becești, Nouăsălița, Șerbăuți și Hreățca. (Tot aici, pag. 103—109).

1759, August 5.

104.

Gavril Moțoc are conflict cu Ursachi Isar pentru moșiile rămase dela familia Murguleț.

+ Viind înaintii noastră *Gavril Moțoc* au tras la giudecat(ă) pe *Ursachi Isar* zăcând Gavril Moțoc că iau dat *Ursachi Isar* o a triea parti di giuământ(e) de sat de *Coleuț* lui Ioniț(ă) Dociul. Ursachi Isar au răspuns că el nu iau dato ci iau luato cu giudicată Ioniță Dociul arătând Ursachii Isar că ace giuământ(e) de satul Coleuții au fostu a lui *Ștefan Murguleț* moșul lor și acestu Ștefan Murguleț au avut 2 feciori și o fată și au împărțit această giuământate de sat ficiilor lui, o parte au dat lui *Niculai Murguleț*, o parte Ursului Murguleț și o parte *Marii* fiicii sal(e). Din Marie să tragi *Hăncul*, din Ursul Murguleț să tragi Dociul, din Niculai Murguleț au rămas un ficior pe care lau chemat *Lupașcu* cari sau așăzat în țara leșască și 2 fete, pe una au chemato *Mirla*, mama lui Ursachi Isar, pe una au chemato *Idita*, mama lui Gavril Moțoc, cari

aciștiea țin tustri din giunătat(e) de sat a triea parte. Gavril Moțoc au răspunsu că a treea parte din giunătat(e) de sat ce au fostu a Ursului Murguleț au zălojăto Ursul Murguleț la frate său Murguleț Niculai și di 60 și mai bin(e) de ani au stăpănit tot el și pentru ce au eșit el la giudecat(ă) și pi din-sul nu lau chemat și au dat moșiea Dociului. Ursachii Isar au răspunsu la acești precum la domnie Mării sali lui Costantin Vod(ă) Racoviț(ă) au adus Dociul carte g(os)p(o)d la Du(lui) Iordachi Cantacuzinu biv vel păh(arnic) ca să le ea sama pentru ace a trie parte din giunătate de sat, parte Ursului Murguleț și scoțindu Ion Dociul împărțala moșului lor sau dovedit că este a lui. Au întreat și pi Ursachii Isar cu ci au stăpănit el ace parte, el au răstit(!) precum acil Ursul Murguleț au fostu frate cu Neculai Murguleț, din cari să trage el și au arătat Ursachii Isar la Du-(lui) păh. Iordachii Cantacuzino un suret dipi un zăpis a Ursului Murguleț ce arăta că acest Ursu Murguleț au fostu rămas dator cu 80 lei la niști Leși și lau luat în chizășii frate său Niculai și lau și plătit și au rămas moșiea la stăpânire lor.

Du-(lui) păh. Iordachi au giudecat de vreme că suretul acelui zăpis narată cau dat banii să scotă picitluitul Săiminilor și mai vartos că la suret nu sau uitat nifiind zăpis și au luat moșiea și au dato Dociului și la acesta au socotit că rău să legă Moțoc di dânsul. Moțoc di mai ari civa cu Dociul să să giudice, iar Ursachii Isar săși stăpâniască parte lui în Coleuț dip muma sa din a triea parte di sat a trie parte, iar parte Hă(n)cului nifiind nimi din Hăncul să o stăpâniască toți păr or vini acii ci să tragu din Hăncul, iar parte lui Lupașcu Murguleț care au murit în țara leșască să o stăpâniască Isar și cu Moțoc păr or vini cini va din niamul lor și iam dat și noi a-ceastă mărturie la mână lui Isar.

Let 7268 Dic. 20.

Ion Beldiman biv vel căp(itan).

Potlog căp(itan).

Original, hârtie, Forum Nobilium, Cernăuți. O copie românească la Arhivele Statului Cernăuți, Liber Relationum III, 519.

1760, Ianuarie 20.

**Visternicul Lupul Balș vinde lui Venedict, egumenul de Solca,
jumătate de sat Meleșeuți, ținutul Sucevii.**

(Tradus în românește după o copie germană).

Iacob mitropolitul Moldovii.

Fac știre cu acest zăpis al meu pentru jumătate de sat de *Meleșeuți*, ținutul Sucevii, care se lovește cu satele mănăstirii Solca, care jumătate de sat de Meleșeuți am cumpărat-o dela *Vasilie Pădure* pentru 110 lei, ce o are cumpărătură dela Costandache, fiul Tufăscoaiei (?) armășoia, și stăpânind-o dela 5 Iulie 7254/1746 până acuma 20 Ianuarie 7268/1760, s'a sculat sfinția sa Venedict, egumenul mănăstirii Solca, și mi-a cerut-o dându-mi acea sumă de bani anume 110 lei, dar stăpânind-o atâta timp n'am vrut să i-o dau, dar știind că nu sunt rudă cu vânzătorul, neavând nici moșie pe aici, de aceea am luat dela sfinția sa Venedict, egumenul sf. mănăstiri de Solca, acei 110 lei în fața sfinției sale părintelui mitropolit și a altor boieri cari au iscălit, și luând acea sumă, bani gata, în mâinile mele, am dat toate dresele sfinției sale Venedict. egumenul sf. mănăstiri Solca, dar dacă s'ar găsi între timp niscaiva drese despre acea jumătate de sat de Meleșeuți, să nu fie luate în seamă și pentru mai mare credință am iscălit.

20 Ianuarie 7268.

Lupul Balș biv vel visternic.

Manolachi Costachi vel logofăt, Mihalachi Sturza vel vornic, Dumitraș Paladi vel vornic. Vasilie Ruset hatman.

Din Arhivele Statului Cernăuți, . Liber Fundationum V, 202—203, unde se află copia germană. Vezi Wickenhauser: Solka, pag. 129.

Satul Meleșeuți s'a împărțit în două: Meleșeuți de Sus a fost proprietatea mănăstirii Solca, iar Meleșeuții de jos. a mănăstirii Sf. Ilie.

1760, Ianuarie 25.

Ioan Calimah Voevod întărește preutului Iftimie partea sa de moșie din Cumărești, ținutul Sucevii.

Noi Ioan Theodor Voevod bojiu milostiu gospodar zemli moldavscui.

Datam carte domnii mele preutului *Iftimie* și altor frați a lui din Calinești ca să fie volnici cu carte domnii mele a stăpâni a patra parte de moșie ce zisă că au de baștină anume *Cumărești* ce este pe Săret la ținutul Sucevii și o parte de cum-părătură cu zăpis, și au arătat că părțile lor de moșie aceste ce arată mai sus să să aliagă decâtă alți răzăși și tămplândușă di au vândut răzășii lui vinitul moșii lui unui Arman și Arman priind bucate cu cășlă acolo pe moșie răz(ășeas)că, acum să tinde cu stăpânire de calcă și moșie preutului Iftimie, drept acee să fie volnic aș stăpâni moșie părțile lui după scri(sori) ce are și să aibă voe săș apere moșie de cătră Armanul acela și să ia de a zăce din țar(i)ni cu pâini, din fănațe, din prisăci cu stupi și d(in tot) locul cu tot vinitul pe obicei, întralt chip să nu fie că așe este poronca domnii mele, iar cine va ave a răspunde să vie de față la divan cu dovezi ce vor ave.

Aceasta poruncim.

Let. 7268 Ghén. 25.

Copie, traducerea germană în Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 47.

Alte documente:

1. 1762, *Martie 15*: Vasile Bașotă biv vel stolnic, Toader Silion biv vel med. hotăresc moșia Comărești la Sirete, țin. Sucevii. Lungul moșiei 113 $\frac{1}{2}$ odgoane, latul 86 odgoane. Odgonul de 20 stânjeni domnești. *Urice*: Popa Iftimie dela moșul său Zaharie, care face $\frac{1}{2}$ și $\frac{1}{8}$ de sat pentru popa Iftimie. Răzeșii arată urice, anume Alexandru Vasilco pt. $\frac{1}{8}$ parte, Gheorghie Răpta pt. $\frac{1}{4}$ sat dela Ivașcu Țântă, care se trage dela Toader Iurașco vel. păh. Această parte a fost dată zestre lui Lupul Tăutul, dela care se trag Gavrilas Țăutul și Vasilie Brahă.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 48—51) și Alex. Vitencu: Doc. mold. din Bucovina, Cernăuți 1929, pag. 11—12 nrl. IV.

2. 1762, *Mai 14*: Vasile Balș stolnic, Toader Silion biv vel med. hotăresc partea lui Alexandru Vasilco, fiul lui Ion Vasilco, anume din tot satul 10 odgoane. Odgonul de 20 stâneni.

(Ibidem, Liber Granicialium VI 52—53).

3. 1763, *Iulie 20*: Simion Alimescu vornic de poartă cercetează după poruncă cearta ivită între răzeșii de Comărești, țin. Sucevii, zicând Vasile Brahă cu Răpțeștii că au părți de moșie la Comărești țin. Sucevii, și Căbești țin. Cernăuți, dela moșul lor Ivașco Tintă și Solomona, care Tintă avusese două fete cu Solomona anume Mariana căs. cu Tăutul, din care se trag Lupulenco, Răpta și Vasile Brahă, și a doua fată Sofronia, fosta soție a lui Stratea(?) care a făcut pe Cârste, părintele lui Nicolai. Nicolai cere partea sa după moașa sa Sofronia, dar se împotrivesc Brahă și Răpțeștii. S'a hotărât ca din moșiile lui Ivașco Tintă $\frac{1}{2}$ să fie a lui Nicolai Cârste, iar $\frac{1}{2}$ a lui Vasile Brahă, a Răpțeștilor și a lui Lupulenco.

(Ibidem, Liber Granic. IV 367—370).

4. 1775, *Sept. 27*: În fața lui Imbo paharnic staroste și a lui Schmiedebauer Oberlieutenant și Director apar frații Iuon și Vasile Veriha și Vasile Onciul zicând că $\frac{1}{4}$ Comărești țin. Sucevii au primit-o dela bunica Paraschiva, fiica lui Lupul Tăutul, și acuma se împresoară de Gligoraș Reus din Igești. Reus a răspuns că părțile de moșie pe care le-a împresurat le are dela unchiul său Tănase Răpta, Gheorghe Răpta și Gavri-lăș Lupulenco care le-au zălojit lui Mihalachi Calmuțchi paharnic pentru 110 lei. El Reus le-a răscumpărat. Veriha susține că Reus a răscumpărat numai 3 părți, a patra parte nu. Se decide că Reus n'are dreptate și este silit să restituie partea ocupată.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 53—55).

5. 1781, *Febr. 18, Cernăuți*: Gligoraș Volcinschi cu soțul Ileana, apoi cumnatul său Costas Bohatiriț cu soția Nastasia, amândouă fetele lui Vasile Brahă și ale Mariei, nepoatele lui Iuon Lupulenco vând $2\frac{1}{4}$ odgoane = $49\frac{1}{2}$ stâneni din Comărești țin. Sucevii primite dela soacra lor Maria, fiica lui Iuon Lupulenco pentru 250 lei lui Iuon Mitescul căpitan, ca să le stăpânească împreună cu soția sa Casandra.

(Tot aici, Liber Granic. VI 55—58).

6. 1782, *Sept. 10, Cernăuți*: În fața comisiei austriace apare protopopa Iftimi Baloșescu și declară că posedă împreună cu rudele sale $\frac{1}{2}$ Comărești, iar din cealaltă jumătate $\frac{1}{4}$ parte, sau în total $\frac{3}{8}$ din tota satul. Le-a moștenit dela părinți. Strămoșul său Zaharie cumpărase $\frac{1}{2}$ Comărești.

Vasile Coce stăpânește $\frac{1}{8}$ Comărești, pe care soția sa o are dela tatăl ei Vasilco; Vasilco o cumpărase dela Isac Goian.

Vasile Onciul cu rudele stăpânește $\frac{1}{8}$ și $\frac{1}{16}$ Comărești. $\frac{1}{8}$ parte baștină, iar $\frac{1}{16}$ parte soția sa a primit-o dela Paras-

chiva, fiica lui Lupul Tăutul. Iuon Mitescul stăpânește ^{1/16} Comărești cumpărată cu 250 lei.

(Tot aici, Liber Granic. IV 477—479 și VI 33).

7. 1797, *Noemv. 1*: Tănase Răpta de Comărești dă copiilor săi Anița, Ion, Ileana, Iftimia și Mihalachi părțile sale de moșie din Comărești și Vilauce. Partea Cârstinei, fiica sa moartă, va trece la fiul Ion, ca să-l prohodească și să-l comănde și să dea două sărindare.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum XII 364).

8. 1798, *Aug. 10*: Toader Lastiuca, nepotul Lastiuchii, scrie la mâna vărului său Ilaș Lastiuca, fiul lui Ștefan Lastiuca din Căbești, precum are părți dela maica sa Maria, sora lui Ștefan Lastiuca, la Căbești și Comărești, cum și danie dela moșul său Vasilas Lastiuca, fratele maicii sale, și după moartea lui Vasilas Lastiuca s'a sculat Ilaș Lastiuca cu alți frați. S'au învoit la judecată, vărul Ilaș primind jumătate la Cumărești și 6 stânjeni la Căbești.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum XIII 256—262).

9. 1827, *Noem. 25, Comărești*: Paraschiva Răpta, născută din Buțura, adevă din Maria Buțura din Ivancăuți, împreună cu soțul ei Gheorghe Răpta dau fetelor lor Safta și Casandra câte 50 stânjeni la Bănila Moldovenească, lungul din hotarul Ciudeiului până în hotarul Jadovii. Martorii: Vasile Grecul, Frantz Polanski, Toader Răpta. A scris Ilie Iliasevici.

(Forum Nobilium Cernăuți, Pupillaria 526).

107.

1760, Martie 7.

Se stabilește hotarul între satele Reușeni și Chilișeni.

(Tradus în românește după o copie germană).

Primind noi mai jos iscăliții poronca Mării Sale Domnului Ion Theodor Voevod ca să mergem și să hotărăm o parte de moșie din satul Rus care este lângă apa Sucevii, partea Ilincăi, văduva răposatului Vasilie Balș fost mare stolnic, și iarăși altă parte de moșie din satul *Reușeni* a lui Ștefan Sillion, care amândouă părțile de moșie sunt împresurate de Nicolae Stirbeț zicând că ele se țin de moșiile sale Chilișeni și Lețcani, deci după poroncă am strâns toți împrejurarii din Bosancea, Uidești, Reușeni și Rus pentru a găsi hotarul satului despre părțile de moșie din Rus și Reușeni, și cetindu-se dresese lui Nicolae Stirbeț s'a găsit o hotarnică din 13 Iunie

7171/1663 scriind că Pătrașco Botez și Niculcea din Săliște s'au împăcat cu Vasilie Mălai, în care se arată hotarul satului Chilișeni despre Reuseni și el începe la vârful Uideștilor, unde se desparte Racova veche de cea nouă, de aici merge cu matca Racovei vechi mai sus de poiana lui Mălai până la hotarul Reusenilor, și făcându-se astfel hotarul după hotarnică și după zisa oamenilor bătrâni, am pus semnele, anume o piatră sub vârful Uideștilor la despărțirea Racovei, într'un arin în matca Racovei vechi despre miazănoapte s'a pus bour. Tot matca până în marginea luncii și peste câmp tot cu matca Racovei până unde cade într'o baltă, dela baltă s'a hotărît, ca să stăpânească Reuseni și Rus după vechea stăpânire după cum au mărturisit megieșii și oamenii bătrâni; dovedindu-se așa dară din drese și din oameni bătrâni precum fără dreptate în puterea sa a împresurat moșiile Rus și Reuseni, a fost găsit vinovat să întoarcă veniturile moșiei Rus și Reuseni. Iar despre satul Lețcani, despre care au arătat zapise și ispisoa-ce Stirbeț și Morțun, precum este la apa Sucevii, Stirbeț n'a putut spune unde este, nici n'a putut fi găsit, de aceea nici nu s'a hotărît, ci i s'a zis să-l caute și să dovedească că l-a găsit, ca să fie hotărît după poroncă. Această facem știre.

7 Martie 7268.

Lupul Balș biv vel vornic, Constantin Cantacuzino ban, Petrea Cheșco biv vel ștrar, Gavril Adam vel clucer, Gheorghie Carp polcovnic, Constantin Bașotă biv vel medelnicer.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Reuseni, unde se află traducerea germană.

Alte documente despre Reuseni:

1. 1768, *Mai* 29: Anaforaua boierească despre conflictul ce-l au Toader Silion medelnicer, Tofan Silion postelnic cu Nicolae Știrbeț mazil din ținutul Sucevii pentru moșia Reuseni. Se menționează doc. din 13 Iunie 1663 și din 1760 Martie 7. Amândouă părțile își vor stăpâni moșiile. (Silioneștii Reuseni, Stirbeț Chilișeni) după hotarnica din 13 Iunie 1663. Stirbeț nu s'a dat mulțumit.

(Tot aici).

2. 1768, *Dec.* 12: Anaforaua boierească. Se dă dreptate Silioneștilor.

(Tot aici).

3. 1772, *Martie* 8: Toader Silion medeln. și Mihalachi Balș se jeluesc că li se face nedreptate despre moșia Uidești a mitropoliei; Silion pentru moșia Reuseni, Balș pentru moșia

Rus. Silion și Balș să stăpânească poienile și lazurile pentru care au conflict.

(Tot aici).

4. 1783, *Ian. 10*: Actul de delimitare a satului Reuseni: apare în fața comisiei austriace Ștefan Silion, de dincolo de cordon, din Moldova și comunică că posedă satul Reuseni drept moștenire dela părinții și strămoșii săi. Documentele Reusenilor fuseseră furate de niște hoți pe timpul tatălui său Ioan Silion. El Ștefan Silion stăpânește satul din timpul când feldmareșul din Munch fusese în țară (1736—1739). Hotarnica satului Reuseni: se hotărește cu satele Securiceni, Plavalar, Uidești și Rus. De satul Reuseni se ține un cătun care se cheamă Reusenii-Mici, care se hotărește cu satele Hreățca, Plavalar și Bosance. Se menționează pârâul Rugină și fântâna zisă „La Cireș”.

Tot aici.

5. 1795, *April 24*: Costache Gheuca stolnic dă cu bezmăn lui Ioan Manisalău neguțitor din târgul Suceava din Bucovina 5 fâlci de loc, huci, din Răoseni ca să facă curătură, să-și pue vie și livadă și cramă, casa vierului. Să aibă a da pe an câte 6 ocă zăhar bezmăn la Sf. Gheorghe, începând cu 23 Apr. 1799 cu darea bezmănuului.

6. 1804, *Februarie 17*: Constantin Ghiuca stolnic înzestrează pe fiica sa Maria dându-i lucruri din casă, odoare și moșia Răuseni cu satul, cu biserica de piatră de Ștefan Vodă cu 4 pogoane de vie lucrătoare, 2 cărșme, una în satul Răuseni, alta în poiana din marginea Hudeștilor cu fânețe, arături, păduri și cu mori țărănești pe pârâu, 3 dughene în Botoșeni cu pivnițe, o vie la Nicoreștii de sus ce este peste drum lângă viile Vârlevesților, adică 5 pogoane lucrătoare.

7. 1805, *Mart. 15*: Dela Divanul Moldovii se face înștiințare că Constantin Gheuca biv vel stolnic a luat zestre dela răp. socrul său Ștefan Silion și dela răp. Toader Sileon, fratele socrului său, moșia Răuseni din Bucovina cu părțile de prin prejur.

(Tot aici, Liber Relationum III 817—818).

8. 1806, *Mart. 22, Iași*: Veniamin mitropolitul Moldovii. Se certifică că Vasile Vărnăv, ginerele răp. Constantin Gheuca stolnic, a primit zestre moșia Răuseni cu părțile de prin prejur.

(Tot aici, Liber Relationum III 819).

9. 1844, *Iulie 17*: Maria, născută Gheuca, I. căsăt. Vărnăv, II. căsăt. Roset vinde lui Ioan Cârste satul Reuseni cu sălăștea Reusenii Mici pentru 4000 ducati.

(Tot aici, Liber Haereditatum XVIII pag. 2).

Alte documente despre satul Chilișeni și Lețcani:

1. 1782, *Dec. 13*: În fața comisiei austriace apare Roxanda Știrbețoia și declară că cea mai mare parte a satului Chilișeni se află în Moldova. Ea stăpânește toată moșia Chilișeni,

T. Balan: Documente bucovinene, V.

14

pe care o primise dela soțul ei Nicolai Stirbeț. Nicolai Stirbeț a primit-o dela tatăl său, care o primise zestre dela socrul său, care nu se știe dacă s'a chemat Botez sau Mălai.

Pe hotarul Chilișenilor se află satul Letcani, care pe vremuri fusese săliște. Partea de Letcani din Bucovina a luat-o tatăl ei Vasile Balș, partea ce se află în Moldova o stăpânește ea, Ruxanda Stirbețoiaie.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XII 79).

2. 1809, Mart. 27: Roxanda Stirbeț a murit la 1 Ian. 1788 fără testament. Averea ei trece așa dară la singurul ei copil Constantin Stirbeț.

(Tot aici, Liber Haered. XX 215).

Despre satul dispărut Letcani posedăm numai un singur document:

1. 1680, Mai 11: Ionașco Brah(ă) cu fămeea sa Paraschiva vând un loc de casă dela Lățcani pre Moldova, țin. Sucevii, cumpărat dela Ghiforghie Corpaci și dela Toder și Sadta(?) feciorii lui Gligor Corpaciu lui Ilie Pleșca cămăraș pentru 20 lei bătuți. De față sunt Eremia Munteanu de Burgăoani, Toder a popii de acolo, Iftimi Mălai de acolo, Demiian fiul lui Avrămesul de acolo, Gheorghe fiul lui Precop de acolo, Radul fiul lui Eremia de acolo, Toma fiul lui Ilnat de acolo.

(Original, Academia Română, documentul 187/180).

108.

1760, Martie 16.

Copiii Răiței Vlaiculesii împart între olaltă moșiile lor din Babin, Stepaniuca, Culeuț, Vasileu și Hroșăuți, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Răița Vlaiculeasa, a venit la mine luonița Potlog și m'a rugat să fac împărțală între fiii mei cu moșiile mele; iată m'am dus la *Boianciuc* și s'au adunat toți fiii la mine și s'au împărțit între ei din bună voia lor de nime siliți nici asupriți și au venit lui *Ștefan* și lui *Mihai* și *Marichii Tumurugiesii* a patra parte de *Babin*, a patra parte de *Stepaniuca*, a patra parte de *Culeuț* și a patra parte de *Vasileu*. Lui *Ilie* i-a venit a tria parte de *Hroșăuți*, ca să o stăpânească singur. Neavând *Mihai* în satul *Culeuț* vad de moară, i s'a dat vad de moară la *Babin*. *Stepaniuca* să se împartă frățește între cei trei fii amintiți întâi.

Și pentru mai mare credință urmează iscăliturile tuturor fraților. Această împărțială s'a făcut între copiii mei cu voia lor.

Let 7268 Martie 16.

Raița Vlaiculeasa.

Eu Ștefan Vlaico, Eu Mihai Vlaico, eu Ilie Vlaico, eu Ma-rița Tumurugiasa din Vlaico.

Această împărteală s'a făcut în fața mea cu voia tuturoră și iscălesc *Ioniță Potlog.*

Eu ierei de *Hrosăuți* am fost față. Și eu *Iuon Pațarina, eu Sandu Zaporojan.*

Această împărțială am scris cu zisa tuturoră

Costandin Drăguș.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Vasileu, unde se găsește copia germană.

Pentru satul Culeuț a fost conflict între Vlaiculești și postelnicul Gheorghe Turculeț. Iată:

1. 1762, *Iulie 25*: După spusele Raiței Vlaiculeasa moșia Culeuț a fost depe Buculei, ginerele lui Dumitru Lența. Astfel la 1744 August 31 fostul medelnicer C-tin Gândul a dat din Culeuț $\frac{1}{4}$ parte Raiței Vlaiculeasa, iar $\frac{1}{4}$ parte postelnicului Turcul. Dar la 1749 Mai 4 în fața lui Ioniță Arapul fost staroste de Cernăuți posteln. Turculeț a pus pricină Vlăiculesii, cumcă Culeuții nu sunt depe Buculei, ci depe C-tin Cocoranul. În urmă amândouă părțile au fost orânduite la paharnicul Enacachi Milo staroste, să constate „cine ce dovadă are”. Mihai Vlaicu n'a avut dovezi. În schimb post. Gheorghe Turculeț a arătat un ispisoc din 1617 Ian. 15, în care Antimia jupâneasa lui Dumitru Lența fost staroste, zice, că prădând Tătarii Moldova i-ar fi ars casele, biserica din satul Iurcăuți și scrisorile. I s'a dat ispisoc de întăritură, dar de Culeuț nu pomeneste în ispisocul acesta. În alt ispisoc din 1663 Febr. 25 Isac Cocoranul, ginerele lui Buculei, împărtește moșiile sale la copii, iar despre Culeuț se zice că e a post. Turculeț depe moșul său Isac Cocoranul, iar nu depe moșul Buculei sau Lența. Astfel singur Mihai Vlaicu a cunoscut că n'are ce răspunde asupra Culeutului. I s'au mai dat „pas” trei zile și n'au găsit dovezi noi. Astfel se dă mărturie postelnicului Gheorghe Turcul.

(Copie românească, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Culeuț).

În spita neamului Cocoranul anexată la doc. din 1704 Martie 25 se arată, că Isac Cocoranul a fost ginerele lui Bogdan Lența. Să fie oare identic Bogdan Lența cu Buculei?

Frații Mihai și Ilie Vlaico părăsesc satul Culeuț. Vezi documentul din 1762 Octomvrie 3.

La 1617 Ianuarie 15 Antimia văduva lui Dumitru Lența fost staroste cu fetele și fiul ei Miron, zicând că au fost prădați de Tătari primesc întăritură pe satele Horoșăuți și Iurcăuți (Iorga N.: Studii și doc. V pag. 397).

Alte documente:

1. 1796, Ian. 29, *Răpușniță*: Ioana, fata lui Mihai Vlaico, soția lui Gheorghe Albotă, vinde lui Vasile Marco căp. $\frac{1}{24}$ de Stefaniuca pentru 1500 lei și 2 boi de jug, ca s'o stăpânească odată cu celelalte părți din acest sat, ce le-a cumpărat dela surorile ei Raifta Stângăcioaie și Anița soția lui Toader Pădure.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum VIII 19).

2. 1797, Aug. 31, *Cincău*: Mihai Vlaico dă scrisoare lui Vasile Marco căpitan pentru 2 părțile de moșie, adică a $\frac{1}{3}$ parte din a $\frac{1}{4}$ parte la Stefaniuca, ce s'au învoit fiicele sale Raifta și Anița, și pentru partea Ioanei, ce i s'a fost vândut. Vasile Marco este drept stăpân al acestor părți de moșie.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contr. nov. XI 225).

109.

1760, Mai 18.

Jumătate de sat Vasileu, ținutul Cernăuți, se împarte între membrii familiei Vlad.

+ Facem știre cu această mărturie a noastră că din poronca dumisale *Enacache* biv vel pah(arnic), staroste din Cernăuți am mers la satul *Vasileu* ot Cernăuți ca să împartu între dumnalor *Vlădeștii* și să le hotărască fiește căruie parte lui de osebit și aflând a patra parte de sat a dumilor-sale hotărâtă și stălpită dispre alți răzăși, dat-am această a patra parte de tot satul pe patru frați câte o a patra parte dintrace a patra parte, întâi sau dat parte fratelui nostru celui mai mare lui *Toader Vlad* parte dispre parte du(misale) *Mătei Hormuzachi* post. lungul căpătăiu dispre hotarul Culeuțului curmeziș 105 stânjini și stânjenul de 8 palme g(ospo)d parte du(misale) lui *Toader Vlad* și 5 stânjini g(ospo)d și s'au pus și stălp de piatră și sau mai dat fratelui nostru *Dumitru* 105 stânjini și sau pus stălp de piatră și sau mai dat și la al treile frate lui *Mihălache Vlad* 105 stânjini și sau pus și stălp de piatră și dintracest stălp de piatră pân în stălpul ce disparte a patra parte de sat a lui *Vlaico* dispre *Vlădești* și au dat și lui *Gheorghe*

Vlad cel chiamă pe călugărie Gherasim monah 102 stănjini și sau încheet părțile dispre căpătăiu pe tus patru frați și sau pus pietri pin mijloc câte la o sută zece stănjini iar la parte fratelui nostru Toader Vlad la o sută zeci stănjini iau mai dăruit toți frați 20 stănjini cari fac piste tot 130 stănjini și sau pus și stălp de piatră și sau pus și al treile rând de pietri pe zarc dealului pi de asupra satului și sau pus o piatră la o sută și patruzeci și șese de stănjini cu 5 stănjini ce iau dăruit trei frați parte lui Toader Vlad și dintra ce piatră sau dat lui Dumitru Vlad 140 stănjini și sau pus și stălp de piatră sau dat și lui Mihălache Vlad 145 stănjini și sau pus și stălp de piatră, și din stălpul acesta păn în stălpul ce disparte pe Vlaico de cătră dumnalor sau dat lui Gheorghii Vlad 138 stănjini și sau mai pus și al patrăle rând de pietrii pe vale din piatra ce disparte giunățate de sat di seliște a Du(sale) Mătei Hormuzachi post. sau dat și lui Toader Vlad 115 stănjini cu 5 stănjini ce iau dăruit frații și sau pus și stălp de piatră și sau mai dat lui Dumitru Vlad 108 stănjini și sau pus și stălp de piatră și sau mai dat și lui Mihălache Vlad 105 stănjini și sau pus și stălp de piatră și din stălpul acesta păn în stălpul ce disparte pe Vlaico de către dumnalor și sau dat 105 stănjini lui Gheorghie Vlad pentru că au dăruit la toată piatra câte doi stănjini lui Mihălache Vlad și după pravățul pietrilor dela căpătăiu din câmpu săși stăpăniască fiește carili pe pravățul pietrilor păn în apa Nistrului și să aibă aș face și casi fiește carili de parte între pietrile sale că așe sau învoit cu toții ca să poată ajunge fiește carili la apă că aiure să se fi scos săliști nu ira cu putință și fiind dooă vadur(i) de moară să vine pe doi frați câte un vad de moară pe frate și pe un vad au făcut Toader Vlad moară și sau dat și lui Dumitru Vlad întrun loc cu frati său Toader Vlad, însă întorcând Dumitru frăține său cheltuiala pe giunățate așa a lua și vinitul pe giunățate, iar vadul carili este pustiu esti supt drum a lui Gheorghii Vlad și a lui Mihălache Vlad și acesti vadur(i) sint pe părăul ce cură pe vale ce vine despre Cincău din sus de bisărica ce di piatră, alt vad este mai din sus de acela și așe cunoscând și dumnalor că esti cu cale și cu dreptul sau iscălit dinpreună cu mini și să aibă aș face fiești carili și dresur(i) domnești pe parti sa.

Let 7268 Mai 18.

Ștefan Zo(ta) căp(itan).

Toader Vlad. Mihălache Vlad.

Gherasim iermonah. Dumitru Vlad, Ștefan Popoviețchi.

Și eu Dumitrașco Rotăpan mam tămplat.

Și eu Toder C(ojan) am scris cu zisa dumilor salî.

Original, hârtie; Forum Nobilium Cernăuți.

Alte documente:

1. 1771, *Iulie*: Gherasim Vlad călugărul dela mănăstirea Jadova, Marița, soția lui Mihalachi Vlad, fratele lui Gherasim apoi Dumitru, Ioan și Ilie, fiii lui Toader Vlad, se învoesc cu Ion și C-tin, fiii lui Ștefan Vlad, și cu Vasile Marcu care se trage din Anița, sora lui Gherasim călugărul, și fata lui Andronic Vlad. și cu Gahița, sora lui Gherasim, soția lui Gavrilas Frunză se ceartă pentru părți de moșie. Pentru împăcare Gherasim dă din partea sa de Vasileu o parte cu care să se împartă în două Vasile Marcu cu Gahița; Dumitru Vlad cu nepoții săi Ion și Ilie Vlad dau părți de moșie lui Ion și C-tin, fiii lui Ștefan Vlad de Jadova; a scris Ioan Calmuțchi.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Vasileu).

2. 1789, *Iulie 26*: Gheorghe Vlad, în călugărie Gherasim, fiul lui Andronic Vlad, posedă un odgon și 30 stânjani în Vasileu, pe care l-a dăruit mănăstirii Jadova, dar mănăstirea neputând griji de acest pământ, îl dăruiește acuma fratelui său Dumitru Vlad. Acesta va griji de mănăstire cum și când va putea. Semnează: Clementie eromonah, egumen mân. Jadova, Ion Vlad, Alexandru Vasilco, Vasile Vlad fiul lui Ion Vl.. Toader Vlad, fiul lui Ștefan.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber testamentorum I 334).

3. 1795, *Ian. 12*: Dumitraș Ungureanu din Culeuți cu soțul său Ileana, fata lui Ion Vlad din Vasileu, vinde cumnatului său Vasile Vlad partea sa din Vasileu, partea ce li se va alege, drept 130 lei bani buni țăsărești. Semnează Ioan Perjul, Ion Stângaci.

(Original, Forum Nobilium, Cernăuți).

4. 1795, *Febr. 13, Cernăuți*: Mihalachi Vlad zălojește fratelui său mai mare Vasile Vlad din Vasileu ptr. 30 galbini împărătești partea sa de moșie din Vasileu, cumpărată dela sora sa Anița, ce o ține Vasile Crelati din Valeva.

5. 1798, *Sept. 19, Vasileu*: Ioniță Vlad fiul lui Dimitrie vinde lui Vasile Vlad partea sa de moară drept 21 galbini bani buni țăsărești. Semnează Dumitraș Tabără, Necolai Tumurug, Vasile Vlad din Horoșăuți. A scris Costachi Frunză (Copie).

6. 1798, *Noemvr. 2, Jadova*: Ion Vlad de Jadova dă nepotului său Vasile Vlad partea sa de Vasileu, ce o are dela tatăl său Ștefan Vlad, iar Vasile Vlad dă schimb partea sa din Jadova ce o are depe maica sa Anasie.

(Original, Forum Nobilium, Cernăuți).

7. 1799, Apr. 23: Gheorghe Stângaci împreună cu soțul său Catrina arendează lui Vasile Vlad din Vasileu partea lor din Vasileu. Catrina este fiica lui Ion Vlad și soră cu Vasile, pe timp de 8 ani câte 3 lei pe an (Copie).

8. 1800, Martie 10, Vasileu: Ion Vlad, fiul lui Ilie, vinde vărului său Vasile Vlad o parte mică de moșie din Vasileu. (Copie).

9. 1800, Oct. 24, Vasileu: Vasile Vlad din Hôroșăuți cu soțul său Dochita vinde cumnatului Vasile Vlad din Vasileu, partea din Vasileu ce o are dela tatăl său Ion Vlad, 7 stânjeni în curmeziș. (Copie).

10. 1806, Febr. 18, Vasileu: Gheorghe Vlad, fiul lui Dumitru, vinde lui Ioniță Vlad și Dumitraș Tumurug, partea sa din Vasileu.

Original, Forum Nobilium, Cernăuți).

11. 1832, Febr. 10, Sadagura: Soții Vasile și Ileana Vlad din Vasileu dau fiicii lor Catrina căs. cu Ion Săvăscul părți din moșia Vasileu. Catrina este fiica din prima căsătorie. Mama ei a fost Maria, fiica lui Nicolai Tumurug.

Despre Vasileu vezi și doc. din 1784, Iulie 11.

110.

1760, Mai 27.

Domnul țării ordonă să se hotărască a patra parte de sat Pleșenița, ținutul Cernăuți, partea lui Ioniță Strășca.

Noi Ioan Theodor Voevod boj(iiu) milost(iiu) gospodar zemli moldavscoi.

Scriem domniea me la credincios boeriul domniei mele dumisale *Ionacachi* biv vel paharnic starostele de Cernăuți țin(i) facem știre că domniei mele au dat jalobă boeriul nostru *ioniță Strășca* vel căpitan de Ropce, precum că au avut judecată cu Sandul Săvăscul și cu neamul lui pentru o a patra parte de sat de *Pleșiniță* și dumnalor veliții boeri le-au hotărât judecata ca să stăpânească Ioniță Strășca căpitan a patra parte de sat de Pleșenița și pe judecata dumilorsale i s'au dat cartea domniei mele la du-lui *Petrachii Vidale* starostele de Cernăuți, ca să orânduească mazăli să-i hotărască și să-i aleagă acea a patra parte de sat de cătră alți răzeși și eșind dumnalului din starostie au rămas de nu s'au hotărât, iară acel Sandul Săvăscul și cu neamul lui au rădicat hotarnic pe Ioniță

Beldiman vel căpitan și pe Gligoraș Stroescul comis și mergând la acel loc n'ar fi căutat judecata dumilorsale veliților boeri și i-ar fi înpresurat o bucată de loc a lui Ioniță Strășchii și zicând că i s'au făcut strămbătate despre acel hotarnic, iată că-ți scriem dumitale viindu-ți domniei meale să orânduiești pe Ioniță Stârce mazăl, pe Gligoraș Cracalia mazil și pe Vasile Dumitrescul mazăl căpitan, ca să margă la acel loc și să hotărască de iznoavă cu bună dreptate și să-i aleagă acea a patra parte de sat pe judecata du-sale veliților boeri măsurând tot satul Pleșeniței cu funie în săliște și în câmp, pe unde a fi loc de hrană, măcar că s'ar fi mai hotărît pol sat mai în trecuții ani a răpăosatului Iordachi Cantacuzino tot din satul Pleșeniței și la acea hotărîre s'ar fi făcut înpresurare altor răzeși, ci acum să caute cu bună dreptate după scrisori și mărturii a oameni bătrâni să aleagă și să hotărască și de s'a dovedi că s'ar fi făcut vr'o înpresurare la fiește care părți, să scoată pietrile aceale vechi și să pue altele pe unde s'a cădea cu dreptate ca să fie cu toții odihniți și după hotărîre și alegere ce vor face să facă și mărturie hotarnică în scris iscălită de dânsii și de toți câți să vor întâmpla la hotărît la care parte să cade, aceasta scriem.

Let 7268 Mai 27.

Copie, proprietatea noastră.

111.

1760, Iunie 5.

Domnul ordonă lui Hurmuzachi și altor boeri să hotărască satul Vaslăuți, pentru care Toader Păunel are conflict cu Tăutuleștii.

Noi *Ioan Theodor* Voevod boj. mil. gospodar zemli moldavscoi, scriem Domnie me la boerii noștri *Dumitrașco Potlog* biv vel căpitan i *Ioniță Beldiman* căpitan giudecători de ținutul Cernăuților vă facem știre că aici la Domnia me au dat jaloabă *Toader Păunel* ot Cernăuți zicând că are a patra parte înpreună cu *Tăutulești* în moșie *Vaslăuți* la ținutul Cernăuțului și cerșind dela Domnie me dreptate ca să li să hotărască

moșie căruea pe cât le va veni, eată că vă scriem împreună cu *Hurmuzachi* postelnic să mergeți la această moșie *Vaslăuții* și săi alegeți parte de moșie stălpinduo cu pietre hotară. Așijdere au jăluit că mai are și alte moșii pe aiure împreună cu vărul său *Costantin* și cu nepotul său *Sandul* și cu alți frați ce or fi mai având și acele părți de moșie încă toate să le împărtăși în frica lui Dumnezeu și cu dreptate dând și mărturie la fiește care parte și care sa dovedi că a fi mâncat venitul moșii unuea din parte altuea ceți gășă cu dreptul să împliniți și săi odehniți cu dreptate lor ca să nu ne mai jăluească.

Aceasta scriem, let 7268 Iuni 5.

Copie, Arhivele Statului, Liber Relationum II 37.

112.

1760, Iunie 5.

Domnul țării permite ca săliștile Lentești și Rohozna să fie colonizate cu oameni străini.

Noi Ioan Theodor Voevod bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Dat-am carte domnii mele credincios boeriului domnii mele Du-(lui) Ianacachi Milo biv vel pah(arnic), staroste de Cernăuț, și pe cine va pune vornicel la siliște Lănțăștii i Rohozna ce sânt la ținut Cernăuțului, să fii volnec cu carte domnii mele prin știre Du-(lui) a chema și a strânge oameni streini făr de bir în visterie, și îndată ce vor veni la sălește aceea să margă vornicelu și cu oamenii aciea înnainte Du-(lui) ca să-i cerceteză, și să-i încredințază că sânt oameni streini, ca acie cum arată mai sus, să le de și pecetuitul Du-(lui) ca să fie cunoscuți dintr'alții, și după ce vor veni acei oameni și să vor așeza la sălește de mai sus numită, să le de și sorocu de odihnă păra în șasă luni, nemărui nemică să nu de, și după îndeplinire sorocului iarăși cu milă și după puțința lor să-i așezi la bir, și odihnindu-i și la altile la toate cu mari dreptati, dar iarăși poroncim domnie mea oameni de țară și cari au avut bir în visterie, nici decum pentre dănșii să nu mistuiască, că aflându-să că au mistuit măcară un om de aice, să

știe că pe vornicelu satului și pe cei mai fruntași ai satului cu ulița să vor pedepsi.

Aceasta poruncim.

Let. 7268, Iuni 5.

proci. vel vist.

Original, hârtie, pecete roșie mică, Arhivele Statului București, episcopia Roman, pachetul 5, nrl. 21.

113.

Iași, 1760 Iunie 12.

Domnul țării întărește preutului Ițemi partea de Voloca, ținutul Cernăuți, ce o are dela strămoșii săi Văscan și Floare.

Noi Ioan Theodor Voevod bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Facem știre cu această carte a Domnii mele că iată au vinitu înainte Domnii mele și de nainte boiarilor noștri rugătorul nostru preutul *Ițemii*, mazil dela Călinești ot ținutul Cernăuțului și neau arătat o mărturie dela boiarii noștri Ion Beldiman biv vel căpitan și dela totu locu căpitan din viletul dela Hristos 1760 Febr(uarie) 21 scriind că după carte Domnii mele ce liau adus Ion Ghenghe și după multă giudecată ce au avut preutul Iftimii cu Ion Ghenghe cu niamul lui, pentru moșia *Voloca* dela ținutul Cernăuțului care după cercetare Dumilor sale veliților boiari sau aflatu că totu satul *Voloca* au fostu patru părți pe doi bătrâni Văscanu și Flore și giumătate de satu din *Voloca* să află vândută, iar giumătate de satu liau rămas de cumpărătură niamului lui Văscan și a Florii în care în parte Florii preutul Iftimii stăpânește precum cuprindu zapi-sele de cumpărătură, iar în parte lui Văscan nu primește preutul Ițemii pe Ion Genghe să stăpâniască zăcându că Ion Ghenghe cu niamul lui nu iaste din Văscan, deci Ion Ghenghe fiindu de față răspunde că și el iaste din Văscanu niamu și pentru această de cându au apucatu au stăpănit moșii și părințai lui cum și el în parte lui Văscanu și la o pricină ca această ne-fiindu dovadă nici la b parte sau trimisu la acei boiari d'acolo

de mai sus numiți cu giudecată hotărâtă a veliților boiari și cu carte de blăstămu de or priimi carte de blăstăm niamurile preutului Iftemii cari sunt din Văscanu și or săruta carte di blăstămu înainte acelor boiari, și or mărturisi cumcă Ionu Ghenghe cu niamul lui nu iaste din Văscanu, atunce Ion Ghenghe cu niamul lui să lipsască din moșiia din parte lui Văscanu și să stăpăniască preutul Iftemii cu frații și niamul lui și acei boiari după poronca cărții Domnii mele iau sorocitu o zi și la zăoa însămnată au vinitu acolo Ion Ghenghe și preutul Iftemii și sau adusu niamurili sale care să tragu din Văscanu pe Neculai diiaconul fratele preutului Iftemiia și pe Ghiorghie Miros și pe alte Gheorghie Scraba sau sărutatu carte ce di blăstămu înainte acelor boeri sau mărturisu cumcă Ion Ghenghe cu niamul lui nu iaste din Văscanu și după poroncă au datu acei boiari mărturie la mână preutului Iftemiia săși stăpăniască moșie cu frații și niamul lui sau mai arătat preutul Iftemie și altă mărturie dela Ghiorghie Vărgcliciu și dela Costantin Samson mazil dela ținutul Cernăuțului din văletu 7268/1759 Oct(omvrie) 5 scriindu că din poronca Dumisale lui Ghiorghe Lefter starostile de Cernăuți au mersu acei mazili la satul Voloca și au măsuratu ace giumătate de satu di Voloca parte Văscan și a Florii și au ales parte preutului Iftemie cu frații și niamul lui, adică parte lui Văscan de baștină și cumpărăturile ce au cu zapisu din bătrânul Florii și liau și stălpitu cu pietre hotară după cum arată mai pe largu mărturie hotarnică în semne întărită și cu iscălitura Du-sale starostelui Gheorghie Lefteru.

Deci și Domniia mea dacă am văzutu mărturiile acelor boiari de mai sus scriși scriindu că după hotărâtă giudecată a Domnilor sale veliților boiari au sărutat niamurile preutului Iftemiia carte de blăstăm și au mărturisu precum că Ion Ghenghe cu niamul lui nu iaste din Văscan și lau lepădatu din parte lui Văscan și precum au ales acei boieri și au hotărātu parte lui Văscan din Voloca și cumpărăturile din bătrânul Florii și lau datu cu mărturii la stăpănire preutului Iftemie cu frații și niamul lui, am crezutu și am datu și dila Domniia me și am întăritu preutului Iftemiia cu frații și niamul lui pe acele părți de moșie din satul Voloca ca să le fie lor și dela Domniia mea dreaptă ocină și moșie și uricu de întăritură dela domniia mea cu totu hotarul și cu totu vinitul neclătitu și nerușitu stă-

tătoriu în veci și nime altul să nu să amestece peste aceasta carte a domnii mele.

U Ias, veletu 7268, Iunie 12.

Proci. Racoviță vel logofăt.

S'au trecut la condică de Simion Burghel.

Copie, Arhivele Stat. Cernăuți, Liber Relationum III pag. 269.

Preutul Iftimi este Iftimi Bălășescul, zis și Băloșescul.

Alte documente:

1. 1760, *Februarie 4*: Ioan Theodor Voevod dă carte preututu Iftemi, mazil din Stănești și altor frați ai lui ca să fie în drept a stăpâni din a $\frac{1}{4}$ parte de Voloca, din partea lui Văscan a $\frac{1}{3}$ parte, partea strămoșului lor Fodor Miroș, și din a $\frac{1}{4}$ parte Voloca din partea lui Văscan iar a $\frac{1}{3}$ parte, ce o cum-părase strămoșul lor Fodor Miroș dela Vasile Tomca și cum-părăturile ce le are dela Floare după zapisul din 1672 Sept. 5, să ia de a zecea din toate, din 50 stupi un stup sau câte o para de stup, de casă să ia câte 2 orți ori oamenii să facă slujbă câte 7 zile pe an de boeresc.

(Copie, tot aici, pachetul cu acele nobiliare).

2. 1798, *Noem. 1*: Simeon Munteanu cu soțul său Marie se înțeleg cu mazilul Ilie Băloșescul, cu frații și fiii săi pentru partea de Voloca pe Ceremuș, ce i se trage lui Munteanu dela strămoșii săi Văscan, Onciul Herța, Vasile Tomca și Fodor Miroș. Partea de pădure supt dealul Cereșenca rămâne a lui Munteanu. Ilie Băloșescul primește în schimb o poeniță și o bucată de pământ situată în părâul Volocina. Părțile din vatra satului rămân ale lui Munteanu, la fel și un loc la dealul Bilihora și la săliștea veche și în lazul Curilariului despre mânăstioară.

(Copie, tot aici, Liber Relationum III pag. 301—307).

114.

1760, Iunie 25.

Domnul țării întărește lui Stefan, fiul lui Andoni, a patra parte de Petriceni, ținutul Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi Ioan Teodor Voevod din mila lui D-zeu Domn Țării Moldovii.

Am dat scrisoarea domniei mele lui Ștefan, fiul lui An-donî, ca să fie puternic a stăpâni și a apăra a sa dreaptă o-cină și moșie, anume a patra parte de sat de *Petriceni* la apa Siretelui, ținutul Sucevii, zicând că o are dela strămoașa sa Ropceștița agoaie, de aceea să ia de a zecea din câmp, din fă-națe, din prisăci anume din 50 de stupi unul, iar dacă va fi mai puțin de 50, atunci să ia de fiecare stup 1 1/2 parale, din po-mete și grădini cu legume din tot locul toate veniturile după obicei și nime să nu se ridice împotriva acestei scrisori a domniei mele, iar cine va avea ceva împotrivă, unul ca acela să aducă dresese și să vie la divan. Aceasta poruncim.

25 Iunie 7268.

Marele logofăt a cetit.

Din Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium VII pag. 458, și pachet Petriceni, unde se află copia germană.

115.

1760, Iulie 11.

Ioan Calimah întărește mănăstirii Putna moșiile, Dubova, Te-reblecea, Camenca, Petriceni, Tomești, Carapciu, Cupca, Cu-ciurul-Mare, Cleșcăuți și Ropce.

+ Noi Ioan Theodor Voevod bojiu milostiu gospodar zemli moldavscui.

Dat-am carte domnii mele cuviosului ig(umen) și tot so-borului sfintei măn(ă)stiri Putnii să fie volnici cu carte domnii mele a stăpâni și a zăciui aceste moșii anume Dubova, Te-reblece, Camenca, Petrecenii și Camenca ce are pricin(ă) cu Volcințeștii; Tomeștii i Carapciu i Cupca i Cuciurul i Clășcău-ții i Ropce, care aceste moșii toate pân acmu după scrisori ce are mănăstirea le-au stăpănit, acmu fiind că să întind unii și alții cu moșiile ce au pen pregiur și aceste moșii și pentru că s'au făcut carte domnii mele ca să să hotărască toate aceste moșii am dat domniea mea voe părinților călugări dela mă-năstirea Putna ca până să vor hotără și să vor alege moșiile aceste să stăpânească călugării și să ia de a zăcea din toate ce să vor lucra pe acele moșii tot pe unde au stăpănit și pân

acmu și pe urmă după ce să vor alegea moșiile de pe unde vor fi luat călugării cu stăpânirea mai mult vor da înapoi, într'alt chip să nu fie că așa iaste poronca domnii meale, însă dejma ce să va stränge să stea pân să vor hotără depe locurile acele ce vor fi cu pricină.

Let 7268, Iuli 11.

Proci vel logof.

Original, hârtie, pecete mică roșie, arhiva mitropoliei Cernăuți 5 lit. E.

Alte documente:

1. 1754, Oct. 20: Petre Cheșco mare căpitan a mers la Tomești, țin. Sucevii, a mân. Putna, care-i în hotar cu moșia Fărceni a lui Gheorghe Volcinski. A scos din pământ o piatră, ce era în vârf de deal despre Fărcenii, sub piatră a găsit carbune, apoi a mers un colț la un stejar cu buor, la casele Sucevenilor, la Movila în șes, Fântâna putredă în poiana peste Siretele mic până în gura pârâului Huma, la hotarul Cupcei. Acesta este hotarul Tomeștilor. Satul a dispărut.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Putna).

I N D I C E

Numè de persoane.

A.

Abăza Andrei, vist. 133-4.
 Abăza Ilie 134; Ioan log. 131-5;
 Simion 133-4.
 Adam Gavril clucer 208; Ion 92.
 Adler, ofițer 105.
 Aftanasie, episc. Roman 167.
 Agărăciu Gligoraș, vornic de
 gloată 34-5.
 Aivas Criste 185; Grigori 191;
 Nicolai 191; Ștefan 191.
 Albievici Zaharieș 40.
 Albotă Gheorghe 212.
 Alimescu Simeon, vornic de
 poartă 206.
 Ana 5.
 Andoni Ștefan 221.
 Andrieș Ioniță, jicnicer 185.
 Andronic, vechil 67.
 Andrzejowski Albert 100; Nico-
 laus 100; Zoita 100; Familie
 100.
 Antim, patriarh Ierus. 30; egu-
 men Homor 131.
 Anton visternicel 169.
 Antonaș Lazar 30.
 Antonie eclesiarh 25; mitropo-
 lit 42, 54, 153, 191.
 Apopi Iuon 151.
 Aramă Catrina 128.
 Arapu Alexandru 185; Gheor-
 ghe sătrar 185; Ioniță sta-
 roste Cernăuți 211; Sandu
 62; Sandul păh. 36, 55.
 Arbure Toader 17, 51.
 Arghirie ban 64; staroste 64;
 Savin 130.
 Arhip Petrachi 190.

Aristarh 55; ban 74; vist. 43;
 Hrisoscoleu com. 75; vist.
 75-6.
 Arman din Sirete 194, 205.
 Armenii din Suceava 70, 149, 157.
 Artimon, egum. Horecea 115,
 139.
 Aslan, vornic țării de jos 61;
 Iacob 107.
 August III, rege polon 43.
 Avacum, preot 53.
 Avrămescul Dămian 210.
 Azakiewicz Gregor 191.

B.

Băcalul C-tin 151.
 Bădica, vornic Câmp. rus. 7.
 Bădiliță, vornic Suceava 14, 43,
 66; Toader 175.
 Bael Mainrad, Stadtrichter 198.
 Bainschi Dumitraș stolnic 46;
 vătav de stolnicei 4, 5, 37.
 Bainschi Maria 25; Vasile ser-
 dar 5, 191.
 Bălaci Sava 167.
 Bălănel Ștefan log. 12.
 Bălăsache 98-9; Catrina 98-9;
 Cârstache 179—80; Costachi
 180.
 Balica, hatman 29.
 Balușescul Iftimie 173, 205-6,
 218-20; vol. IV 199.
 Balușescul Dănilă vol. IV 199;
 Zaharie vol. IV 199; V 205-6.
 Balș vornic 151; Andrei spăt.
 26; Constantin 14, 92; Const.
 vornic 15, 43, 171; Ilinca 207;
 Ionașco vornic 118; Ioniță
 vor. 88, 107; Iordachi 177-8;

- Iordachi ban 14; I. păh. 176, 178; I. vor. 23, 138; I. vornic țării de jos 199; Lupul 150, 162; L. ban 13-4, 92; L. log. 151; L. vist. 204; L. vornic 171, 208; Mihalachi 208; Ru-xanda 118; Teodor 84; Vasile 118, 210; V. stol. 127, 206-7.
- Băndas Ion 170.
Banhelzel Ion 198.
Bantăș Matei 130; Mihai 127; Xantia 130.
Barbăllată 151.
Bărbierul Ion 11-2, 89-91; Sanda 12; Ursul 90.
Barbovski Pentelei 126.
Bărințean Nic. 198.
Bărlădeanul Gligoraș 127-8; Solomon log. 58.
Bârlea 177.
Baroncea Simon 67.
Bașotă C-tin 98; C. ispravnic Suceava 180; C. med. 180, 208; Grigoraș 100; Ioniță căminar 100; I. păh. 93; Iordachi com. 74; Vasilie med. 92, 127, 177; V. stol. 205.
Băț Andrei 105-7; Andronache 106; Gheorghită 105; Vasile 105-7; Familie 106.
Bațura Dochita 137; Ion 137; Paraschiva 136-8; Ursachi 137.
Beldiman Gheorghe ban 110; Ion căp. 203, 218; Ioniță căp. 147, 216; I. vist. 78.
Bere Iuon 9; Toader 112.
Bezușco Toma, vătăman 185.
Biucaci Gligori, vecin 47.
Blănarul Mihalachi 117; Tana-se 65.
Bobescu Sandul 193.
Bobil Stefan 39.
Boca Isaia 131.
Bodăi Ion 131.
Bogdan Ioan log. 43, 120, 138, 171.
Bohatireț Costăș 206; Darie 182.
Boldescul Simeon 106.
Borăleanul, uricar 132-3.
Borce Andrei 176.
Borodcoaia 16.
Borșan Gavril 40; Nicolai 40.
Boșneag Gheorghe, căp. de bă-rani 179.
Botez Grigori 93; Ion 13-4; Pa-raschiva 13; Pătrașco 208; Solomon sătrar 13-4; Tofana 13-4.
Botezat Ion 198.
Boul 75; vist. 61; vor. 59; Du-mitras log. 190; Toader vist. 80.
Brăescul 45; Catrina 55; Ion 62; I. monah 54-5, 61; Nico-lai 62; Solomon 54-5, 61; S. med. 80.
Brahă Constantin 10-1; Ionașco 210; Paraschiva 210; Toader 109; Vasile 182, 184, 205-7.
Brănzanul 18; Darie 102-4, 182; Sandul 15, 102-4, 182-3; Toa-der 182-3; Todosia 182; Fa-milie 64, 139.
Brzorad Adalbert 94.
Buburuțan Istrati 131; Zaharie 131.
Buculei 63-4, 211 (vezi și Len-ța Bogdan).
Buhăescu med. 82; păh. 199; Ștefan cămăraș 67; St. III log. 161; Vasile med. 86; V. păh. 175; V. pitar 20.
Buhuș Simeon păh. 25; Toader postel. 14.
Buliga 106.
Bulubașe Sava 155.
Bușilă Grigoraș postel. 129.
Buțura Ion căp. 167, 170; Ior-dachi 39, 170; Maria 207; Fa-milie 169.
Buzilă jit. 10; Vasile jit. 11-15, 17-8.

C.

- Calbazani Alex. 77.
 Calistrat, arhim. Putna 44, 148; egumen Putna 165.
 Calistru, egum. Voroneț 113; episc. Rădăuți 169, 175, 194.
 Calmăș Dumitrașcu 120; D. ban 51; D. clucer 110; D. staroste Cern. 110.
 Calmuțchi 59; Agafia 56; Balașa 26; Catrina 189; Dimitrie 73; Dosoftei 74; Dumitrașcu 56-7, 73, 159; D. căp. 23, 74; Gheorghe 159; Ilinca 87; Ion 73-4, 190, 214; I. căp. 87; Mihalachi 56-7, 87-8; M. pah. 73-4; M. vornic Câmp. rus. 187; Naftanail monah 73; Nicolai 73-4; Sandul med. 109; Toader 174; Zoița 73; Familie 145.
 Canano Const. isprav. Hârlău 184; C. ispr. Suceava 44, 62; C. păh. 44, 62, 148, 201; C. stol. 174, 184; Gheorghe jit. 162-3; Iordachi med. 145.
 Cantacuzino log. 61; Alexandru 34; Balașa 75; Const. 147; C. ban 208; C. păh. 14; Dinul 150; D. ban 62, 174; D. isprav. Suceava 14, 62, 69, 108, 113; D. vor. Câmp. mold. 62; D. pah. 14, 43, 69, 108, 113; Elisaveta 34; Gheorghe 34; Ianachi ban 110; Ilie vist. 158-9; Ion 190; I. aga 38; I. hărtman 145; I. log. 33, 38, 191; I. vor. 110; Ioniță vist. 33; I. vor. 98; Iordachi 75, 156, 216; I. log. 11, 23-4, 58, 135, 159; I. pah. 119-20, 127, 145, 158, 167-70, 203; I. spăt. 44, 127, 148; I. star. Cern. 127, 145, 158; I. vor. 57; I. vor. ț. de jos 58-9; Matei 34, 191; M. vist. 190; Toader vor. 110; Toma vor. 84.
 Caplan Maria 27; Sandulache 27.
 Capri Andrieș 67-8; Andrei 67-8; Deodat 68; Iacob 67-8; Iosef 130; Nicolai 67, 130.
 Capsa Mihail 169; Ștefan 17, 91-2; Vasile 91-2.
 Cărăiman Vas. 20.
 Cărăuș Gheorghe 197.
 Cărcu Costin 33; Gheorghe a-prod 33; Ionașco 33; Irimie portar 33; Maria 33; Nicolai 33; Vasile 33.
 Carp Gheorghe polcovnic 127, 208; Picioroagă vor. poartă 127; Toader II jit. 37.
 Cârste 170; Ienacachi 200; Ilie isprav. Suceava 117, 176, 190-1; I. sătrar 33, 93, 117, 135-6, 143, 145, 176, 190-1, 199, 200; Ion 184, 200, 209; I. păh. 136; I. sulger 135-6, 199; Iordachi 31, 44, 199; Nicolai 206.
 Catargiul Filip vist. 117.
 Catrina log. 120; med. 98-9.
 Cațichi 191; Safta 59, 190.
 Cațichi Safta vezi Paladi Safta.
 Cazacul 184; Ștefan 108-9; Vasile 109; V. vor. 127.
 Cazacii 38, 118.
 Căzăcescul Andrei 56-7; Vasile 57, 113, 181.
 Cazadliu Catrina 128.
 Cazavela Gheorghe 107.
 Cazimir Grigoraș 93; Gr. căp. 93; Iordachi 62.
 Cernauschi Mihalachi 39.
 Cervevski Catina 27.
 Cheșco Const. 145; Ileana 136, 200; Mihalachi jit. 144; M. med. 96, 144; Petre căp. 127, 222; P. sătrar 33, 197, 208; P. vătav 14; Simeon uricar 11, 34-5, 58; Familie 33.
 Chibici Vehian călug. 101.
 Chirica, Țigan 11.

- Chirilă, egum. Iliești 127.
 Chirilovici Gheorghe 24.
 Christ Bernhard, ofițer 143.
 Ciobotar Ion 197.
 Ciocârlie Gligoraș 59.
 Ciogole Pătrașco log. 159; Ursul 109-10; Vasile 109-10.
 Ciolpan Iordachi 38.
 Ciomârtan Ghedeon 60.
 Ciornohuz 73; Familie 95-6.
 Ciudin 155; Const. 93; Dumitraș 92; Ion 93; Vasile 93.
 Ciure Ecaterina 93; Fotache 94; Nastasi 94; Toader căm. 93-4; Teodorachi baș ceauș 93; Vasile 93.
 Clementie, egum. Jadova 214.
 Clim Grigore 82, 86.
 Cobac Ștefan 184.
 Coce 18-9; Pentelei 169; Vasile 206.
 Cocială Toader căp. 23.
 Cocoran 102, 122; Aftimia 36, 41, 42; Axenia 40; Candachia 113; Catrina 118; Constantin 36, 38-9, 42, 65, 211; Costășco 37; Gavril 38-9, 40; Ghenadie 118; Gheorghe 37-9; Grozava 42; Ilie 191; Ioan 39, 40; Isac 36-7, 41-2, 65, 104, 113, 211; Miron 126; Moisie 37; M. pitar 45; M. uricar 59; Nastasia 122; Neculai jît. 95-7, 118; Serafima 39; Tarasie căp. de Cazaci 38; Toader 38, 40; Toma 118; Vasilie 38-9.
 Coșălnicean Const. isprav. Suceava 44, 148, 181; C. stolnic 44, 148, 150, 181.
 Cojan Toader 214.
 Cojocar Iftemi 198; Ioniță 197; Petru 53.
 Constantin căp. 201; med. 25; pitar 179; suiulgiu 38; sătrar 38.
 Constantinovici Ștefan, dascăl din Sirete IV 233.
 Copac Toader 184.
 Corlaț 177.
 Corpaci Ghiorghe 210; Gligorie 210.
 Costachi Const. pit. 98; Ilie păh. 120; Lupul vor. 98; Manolache log. 204; M. vor. 25, 98; Ștefan vătămă 114-5.
 Costandache 204.
 Costas, popă 106.
 Costășco 38; vornic 36.
 Coste de Lucavăț 17-8, 56, 159.
 Coste, vameș 75.
 Costin Ioniță hatm. 3; Nicolai jît. 69; N. staroste Cern. 69; Miron 3, 159.
 Coșotanul 19-21; Anița 19-20; Ioniță 92; Paraschiva 19-20; Pavel 20-1.
 Coștrîș Ilie 99; Miron 99.
 Cot Ion 102-4, 182-3.
 Coval Tanase 183.
 Covaliu Tanasie 104.
 Cozic Toader 183.
 Cracalie Gavril 98; Gligoraș 10-1, 112-3, 147, 216; Vasile 10, 138-9, 146-7; Familia 139.
 Crăstea Ilie 132; Iordachi 131.
 Crețul Apostol 107; Iftimie 106.
 Crelati Vasile 214.
 Crimca Anastasie mitrop. 118.
 Cristea 5.
 Crupinschi călugăr 55; Constantin isprav. Dorohoi 185; C. păh. 185; Lupul sulger 75; Vasile staroste Cern. 11, 53, 72, 78, 89-90, 121-2.
 Cucul Serafim călug. 131.
 Cuparenco Andrei 108-9; Mihalache 109; Vasile 109.
 Curt Gheorghită 24; Sanda 24.
 Cuziuc Gheorghe 185.

D.

- Damian vist 61.
 Dănălache Gheorghe 198; protopop 177.
 Danco Andronic 91; Istrati 91.
 Daniil, egum. Dobrovăț 84.

Dănilă de Călinești 23.
 Danul Toader 128.
 Darie Miron sărdar 59.
 Dașcovici Andrei 64.
 Dașchievici Ion 27.
 Davidel Andronachi 93; Ursa-
 chi 92-3.
 Diacon Catarina 12; Gligorie
 10-2, 57.
 Diamandi Ion 130.
 Dima Iolăș 34.
 Dimicel Crăciun 184.
 Dimitrie, calfă 165.
 Dimitriu Gheorghe 128.
 Ditrich sindic 198.
 Dobrenchi (Dobrenski) Anița
 23-4; Gavril 23-4.
 Dobrușca 20-1.
 Docul Gheorghe 126-8; Ion
 126-8, 155-6; Ioniță 202-3;
 Mihalache 127-8; păh. 132-3.
 Dohatco Toader 107.
 Donciul Ilinca 176; Ion 176.
 Done Nicolai 107.
 Dosoftei călug. 48; egum. Put-
 na 52; episc. Rădăuți 51, 98,
 127, 151, 181.
 Drace 57; staroste Cern. 169;
 Gligoraș med. 71; Ilie 64-5.
 Drafta (Dratva, Trafta) 75;
 Andrieș 183.
 Drăghinda Paraschiva 170;
 Sanda 169; Ștefan 167, 170.
 Drăghici 169; Vasile 169.
 Drăghinici Vasile 11, 47, 64,
 121.
 Dragomir Andrei 151.
 Dragoș, ușar 170.
 Drăgșan 16, 19, 169, 174.
 Drăguș Const. 179, 211; Gligo-
 raș 122-3.
 Drăguțescul 37; Ilie 7.
 Drițcală Grigoraș 177.
 Drob Grigoraș 177.
 Dubău Dumitrașco 133-4; Tu-
 dosie 33; T. părc. 133-4.

Dumici 184; Vasile căp. de ba-
 rani 11.
 Dumitrașco ban 47; log. 61;
 monah 24; păh. 8; staroste
 Cern. 47; de Zamostie 126.
 Dumitrescul Gheorghe 129; Va-
 sile căp. 193, 216.
 Dumitru II log. 164.
 Dunca Ion 27; Maria 27; Su-
 sana 27.

E.

Elinca 5.
 Enacache păh. 173, 186, 212,
 215.
 Enacache star. Cern. 102-4, 111,
 124-5, 173, 182, 186, 212, 215.
 Enăchită, vameș 174.
 Enășestii, familie 169.
 Eni cafegiu 114-5; Ștefan log.
 155.
 Enzenberg, general 105, 176.

F.

Festilă Dinu, pitar 93.
 Floare 218-20.
 Filondor Catrina 75; Dumitra-
 chi 77; Gheorghe 76, 129;
 Ion 5, 184-5; Ioniță 33, 46,
 75-6, 185, 191; Iordachi 77;
 Serban med. 5, 10-1, 74-6,
 96, 112-3, 124-5, 146, 179-80,
 183-4; Toader 75-7, 185; Va-
 sile 76-7, 185; Familie 76-7.
 Foca 183.
 Fochi 74.
 Foti 151.
 Frangole postel. 153; vătav de
 aprozi 35.
 Frăsiana 19.
 Frunză Costachi 40, 214; Ga-
 hița 214; Gavrilas 214; Ilie
 40.
 Futilă Const. 53.

G.

Gafenco Andrei 100; Dumitraș 38, 109, 191; D. II stol. 37; Maria 37; Miron 37; M. stol. 5-6, 18, 36, 42; M. II stol. 11, 37; M. uricar 37; M. vornic Câmp. rus. 6; Nicolai 33, 39, 42; N. vornic 189; N. vor. Câmp. rus. 37; Vasile 40.
Gafița 23.
Gândul Const. 211; Ioniță 199; Sandul 65.
Gavril mitrop. 35, 51, 98, 143, 154; vornic 8.
Ghedeon, dichiu 162; egum. Slatina 61, 142; egum. Voronet 131; mitrop. 153.
Ghenadie, egum. Slatina 62.
Ghenghe Ion 218-20.
Gheorghei isprav. Suc. 148; mitrop. 49, 153-4; II postel. 179; sătrar 44, 148; ușier 111; vist. 75.
Gheorghiescul Teoctist 167.
Georgiewicz Theodor 27.
Gherasim, egum. Jadova 101-2.
Gherghel Nicolai 44; N. med. 62; Ștefan postel. 44-5.
Gherman, egum. Luca 41; egum. Putna 81, 85.
Ghervan Maria 80.
Ghervasie călug. 11-2, 58, 89-91, 184 (= Diacon Gligorie).
Gheuca Costache stol. 209; Maria 209; Simeon spăt. 61.
Ghițescul Gheorghită 151; Zaharie 73.
Giurgiuvan 33; Dănilă 188-9, 191; Dumitrachi 189; Gheorghei 189; Iordachi 38-9; Măriuca 189; Maria 190; Mihalachi 33, 188, 189-91; Toader 188; T. căp. 33.
Gligor păh. 136-7.
Gligorce vor. țăr. de sus 163-4.

Goian Anița 170; Carolina 27; Catrina 26-7; Gavril 17, 169; Gheorghită 17; Gheorghe 26-7; Ion căp. 17, 101; Isac 206; Mihalachi 27; Nacul 17; Toader 15, 68; Familie 17.
Goioia Catrina 151.
Golivaci Mihăilă 193.
Goraș Iordachi 198.
Gore Costachi 55, 62; Gheorghe 55, 62, 80; Ilie postel. 80; Ion 62; Ioniță 55, 62; Frații 80.
Gorovei Miron, căm. 66.
Grama 17; Ioniță 110-1; Isar 16; Vasile 18; V. sulger 16, 19; staroste Cern. 16.
Grămoia 18.
Grecul Casandra 129; Gheorghe 129, 186; Hriste 105-6; Mihalache 128-9; Vasile 170, 207.
Gribincea Ion 130; Ionașco 184; Vasile 183.
Grierosu Ion 9; Nicolai 47; Vasile 36, 47.
Grigori, preot 11, 36, 149.
Grigoras, star. Cern. 65.
Grigorcea 132.
Grosarul 31.

H.

Hăbășăscul Safta 55.
Hadămbul Lupul vor. poartă 25, 175.
Hagi Ismail Bișlag 55.
Hahon Toader 171.
Haivas Ștefan 30.
Hajdău Efrem părc. Hotin 25-6.
Hajdău Catrina 175-6; Gheorghe 25, 175-6; Grigori 26, 174-6; Grigoraș 25; Miron părc. Hotin 26; Ruxanda 25, 175-7; Sandul 25-6, 177; Vasile 25-6; Familie 26.
Halac 174.
Halep Gavril 177.

- Halepliul Ienachi star. Cern. 110.
Hăncul 202-3; star. Cern. 23.
Hănculeștii 155-6.
Hăra Ion vornic 33.
Hăsăneasa Măriuca 5.
Hăsmășoia Paraschiva 171.
Hasnăș 141.
Hatman Simion 47; Ștefan 47.
Havrilo 56-7.
Hermezău Ștefan jit. 79.
Hescovici Dumitru 164.
Hlăcăescu 125.
Holban Const. 202; Damian 12; Ilie 59, 202; Nicolai 180.
Hormuta 153.
Hotincean Gheorghe 27.
Hrinciuc Dumitraș 103, 182.
Hrisanft, egum. Pobrața 29, 75.
Hrisoscul stol. 71, star. Cern. 71; Aristarh com. 75; A. vist. 75-6.
Hurmuz Nastasia 128.
Hurmuzachi 123-5; II armaș 179; căm. 146; post. 59; Matei 112; M. post. 113, 147, 212-3, 217.
Hurmuzăchioaia 145, 147.
- I.**
- Iacob, jidov 154.
Jacob mitrop. 43, 111, 119-20, 164-7; ep. Rădăuți 43.
Iamandi jit. 159; Ion 82-3; I. jit. 82, 139; Paraschiva 193; Ștefăniță pah. 171-2; Toma 193.
Ianăș Const. 11, 170; C. căp. 11, 167.
Iancul jidov 22.
Iani clucer 83; star. Cern. 82-3.
Ianoș Mihalachi 170; Nicolai 170.
Ienachi căp.. 55.
Ieni 152; star. Cern. 126; Cătrina 136, 200; Gavril post. 136; Iordachi 60.
Ienachi vor. Câmp. mold. 55.
Ieremievici Filip preot 27.
Iftodie, egum. Slatina 62.
Ignatie, egum. Berbești 73.
Ilea de Volcineț 17.
Iliasevici Ilie 207.
Ilie jidov 154.
Ilie popă 41.
Ilinca Iloaie 17.
Iloaie Ilinca 16.
Iloaia de Volcineț 17.
Ilschi Alex. 12, 77, 84, 201-2; Ilie 77, 88; Iordachi 88; Nicolai 72.
Imbault Adriena 39; Ecaterina 39; Leon păh. 38, 206; star. Cern. 202, 206.
Ioasaf, egum. Putna 176.
Ioan, armean 55; popă 90; popă de Bănila 101; de Berbești 12; de Sirete 177; de Soloneț 127; vătăman 177; de Boianciuc 22; Nicolai condicar. 76.
Ionașco diac 16.
Ionichie, ep. Huși 120; egum. Moldovița 79.
Ionită căp. 78; gramatic 111; III log. 115; păh. 179; vor. de gloată 111.
Iordachi clucer 105; log. 67; păh. 14, 144; pitar 14; star. Cern. 144; Toderașco spăt. 109.
Iorest, călug. 30; eg. Solca 113.
Iorga 133.
Irofteia, star. Ițcani 116-7.
Isaia, eg. Putna 197; log. 163.
Isar diac 16; Dahina 159-60; Ionașco 10, 12; Ursachi 10, 15, 19, 51-2, 56-7, 78, 155-6, 174, 202-3; U. căp. 11, 159-60, 178; Familie 17, 19.
Iurașco Toader păh. 205.
Iurașcovici Maria 99; Onciul 33.
Ivan, armean 151, 169.

J.

Jadovanul Coste 16; Dumitrasco 16; Drăgan vataş 16, 174; Jianu Alex. 100; Aniţa 24. Jidovii din Cern. 69; din Sirete 196; Suceava 149-51. Jora Iliana 119-20, 158; Irimica căp. 119-20. Jurj stol. 163.

K.

Kapri vezi Capri. Kornisch Marghioliţa 27. Krzystofowicz Iohann 67.

L.

Laluşca Anton 46. Lăpădat Catrina 177; Const. 176-7; Nicolai 175, 176. Lascarache com. 174; vor. 110. Lastiuca Dumitraşco 183-4; Ilaş 207; Iordachi 182; Ştefan 184, 207; Toader 207; Vasile 184, 207. Lazar Toader 148. Lebius Iohann 100. Leferovici Mihăilă, învăţ. 76. Lefter căpit. 31; căp. de Ropce 52; Gheorghe star. Cern. 112-3, 180, 192, 219. Lenţa 183; Antimia 211-2; Bogdan 104, 211; Dumitru 65, 211; D. star. Cern. 211-2; Gavril 100; Gheorghe 38, 89-9; Grigore 40; Matei 40; Mihai 170; Miron 99; Nicolai 99; Vasile 40. Leşi 7. Levitchi Lucas 40. Licperda 169. Licperdu Neculai 15. Line Const. med. 92; Maria 92. Lipan Costachi 128; Varvara 128. Locella Estera 40. Logoteti Estera 40; Iacob 38-9, 191; Familie 39.

Laurenţi (Lorent) star. Cern. 10-1, 15, 17-8, 21. Luca Adam 93; Ştefan vist 42; Toma med. 42. Lucaş Stoica 20. Lucavietchi Ioan 169. Lupul copil 12; stol. 9. Lupulenco 184, 206; Gavrilas 206; Ion 206.

M.

Măcărescu Ion, maior 191. Macarie erom. 176; dichiu 35; eg. sf. Ilie 143; eg. Voronet 141, 163. Machidon Grigori 169. Macri armaş 5; pitar 56; Catrina 179; Const. 100; Dumitraşco ban 42, 99; D. pit. 7; Nastea 5; Tofana 97-100. Maftei Aron 20. Magda 56-7. Mahmet Aga Mostată 19. Maixner Gheorghe, berar 152-4. Mălai 41, 62; Drăguna 36, 41, 42; Iftimie 210; Ioniţă 46; Sinica 55; Toader 38; Vasile 208. Malinescul Ştefan 109. Măndre Ion 148. Mane Andronic 67. Manisalău Ioan 209. Manole 110; Ionaş 198; Nicolai 41; Varlaam 8, 9. Manole Zamfir vezi Zamfir Manole. Manos Ioniţă sătrar 31. Marco Ioniţă 170; Vasile căp. 212, 214. Mardiros, preot 67. Maria jîtniceroaia 162-3. Măşian 103-4, 182-3. Mateş Iftimie 143. Mavrodin Iordachi păh. 120. Mazereanu Vartolomei, arhim. 165, 167. Meftodie dichiu 93, 117, 143; eg. Slatina 62; eg. Solca 143, 162.

Meleti, eg. Ilișești 153-4; vor. de poartă 180.
 Miclescu Anesia 32; Const. păh. 32; Gavril log. 32; G. post. 33; Maria 32; Sandul jit. 33; Ștefan ban 32; sătrar 33.
 Micul Mihai, vor. Câmp. rus 58-9.
 Mihałachi secretar 12; sulger 14.
 Mihăilaș Vasco 84.
 Mihăilescu Dimitrie 53.
 Mihălceanul Pintilie 98.
 Mihalovici Lazar 88.
 Mihalovna Elisaveta 34.
 Mihul Apostol căp. Coțman 58-9.
 Mikuli Iacob 30; Nicolai 30; Ștefan 27.
 Milesco Ștefan sărdar 153.
 Milo Enacachi păh. 211, 217; star. Cern. 217.
 Milo Enacachi vezi Enacachi.
 Mintici 169; Andrei 170; Mihałachi 170; Simeon 17; Toader 170; Vasile 170; Velicico 170.
 Miroș Fodor 220.
 Misail vornic Dorohoi 16.
 Mitescul Gheorghe 10-1; Ion 106; I. căp. 87, 206-7.
 Mogâlde 15; Nicolai păh. 14.
 Mohorătu Const. 198; Gavril 46; Toader 46.
 Morcușan 95.
 Mortun 208; Pavel 174; P. căp. 109; Petre 128.
 Moscalii 25.
 Mostată Aga Mahmet 19.
 Motoc Gavril 10-1, 179-80, 202-3; Gavrilașco 186; Gheorghe 191; Gh. jit. 190; Ilie 10-1; Familie 155.
 Movilă Gheorghe 163; Gh. ep. Rădăuți 164; Ieremie 163; I. vor. 164; Iliana 3; Ion 3; Petru mitrop. 159.
 München, general rus 209.

Munteanu Dănilă 128; Eremie 210; Procop 20; Simeon 220; Toader 59.
 Murguleț 201; Anița 105; Ipatie 133; Irimie 132; Iudita 202-3; Lupașco 156, 202-3; Maria 202-3; Mierla 202-3; Nicolai 126, 155-6, 202-3; Ștefan 107, 202-3; Toader 105; Ursul 155-6, 202-3; Familie 155.
 Mustața Ion 171-2; Teodor 29, 30.
 Mutoaia Iliana 4.
 Mutul Miron vezi Costin Miron.

N.

Nacul star. Cern. 42; stoln. 133; Dumitrașco 99; Ion 130; I-saia egum. Homor 7-8; Toader diac de vist. 43.
 Naftan eg. sihăstria Putna 50-1.
 Nagel Ignatz 27; Rosalia 27.
 Narkis, eg. Dragomirna 118.
 Natalia, stăriță Pătrăuți 44.
 Neniu (Neaniu) log. 110; pitar 179; vor. 37; Ion spăt. 56; Maria 110-1.
 Neculce din Săliște 208; Alex. armaș 80, 85; A. păh. 9, 87; Contantin com. 88; Gavril med. 4, 6, 8-11, 13, 45, 47-8; G. căp. 71; Ilie spăt. 4, 45, 80, 82-3, 85, 87; Ion com. 88; I. spăt. 9, 88; I. vornic 45, 47, 80-1, 85, 89, 105; Paraschiva 14; Vasile ban 87; V. ispr. Cârligătură 87; V. stol. 87; V. spăt. 67, 88, 107; Familie 106.
 Nemți 9.
 Niculai diacon 219; ep. Rădăuți 96; preot 12-3; vataman 59; vatav 176.
 Nicoară vor. țăr. de sus 61.
 Nicodim călug. 121.
 Niculachie stol. 61-2.
 Nifont dichiu 143.

O

Odobaș al Petri 155.
 Onciul 182; diac 11; star. Cern. 11; Darie 144; Dumitrașcu 144; Gheorghită 20-1, 144; Herța 220; Ion 124-5, 198; Iurașcovici 33, 99; Pătrașcu 144; Sandul 144; Silion 20, 92, 144; Vasile 206; Velicico 11, 36, 41, 58; Vrânceanul 146; de Zamostie 10-1, 73, 89, 90.
 Oncescul Maricuța 20-1; Vasile 20-1.
 Orăș hatman 5.
 Otrublenca Ion 182, 184.

P

Pădure Anița 212; Nicolai 35; Toader 212; Vasile 35, 162, 204.
 Pahomie călug. 130-1; egum. Putna 25, 166, 197.
 Paisie, eg. Dragomirna 118.
 Paladi diac 11, 79; hotman 111; Constantin 190-1; C. spătar 98; Dumitrașco 109; D. vist. 110, 140; D. vor. 120, 204; Ioan spăt. 98, 120; Ioniță log. 189; Nicolai III log. 9; Preda stol. 8, 58, 75; Safta 8, 58-9, 75; Toader 7, 8; T. vist. 37.
 Paleolog Ioan împăr. bizant. 153.
 Panca Adam pit. 31.
 Panicevici Hagi Iosef 67; Mihai 67; Sarica 67.
 Pap Alexandru 191.
 Paraschiva pităroaia 163.
 Parfthenie eg. St. Ilie 70; eg. Slatina 62.
 Părtul Dumitru 131; Gavril 148.
 Părvul Andrei 199; Andronachi 199; Const. căp. 190; C. sătrar 8; Gheorghe 23-4; G. căp. 10-1; G. căp. Coțman 15, 21; G. med. 37; Toader 132-3; Vasile 199.

Pasacas Toader 88; Frații 88.
 Pascal isprav. Suceava 14, 108-9, 113; med. 14, 108, 113.
 Pătraș Coste pit. 93.
 Pătrașco 184; Condorachi 40; Condorat 12-3.
 Patarina Ion 211.
 Păun păh. 185; star. Cern. 185.
 Păunel 89, 90; Andrei 74.
 Const. 11, 57, 72; Gligoras 47, 71, 73; Ion 74; Sandul 73; Toader 46-8, 71, 123-5, 216; Ursachi 24, 99.
 Pelin Sandul vor. Câmp. rus. 47.
 Pelipovschi Ion 167.
 Perjul Anița 12-3; Condurat med. 19; Const. 20-2; C. căp. 12-3; Gheorghe 12-3, 19-22, 177; Gligoras 12-3; Ioan 214; Iordachi 20-22, 179-80; Lupașco 22.
 Perjoaia Maria 19-22, 144, 170-80.
 Perjul Niculai 12-3, 21; Pătrașco 13.
 Perjeștii, Familie 20-2.
 Petran 169.
 Petrino Hristodulo spăt 34.
 Piele, Albă, armean 150-1.
 Pistruc Simeon 55.
 Piteli, ofițer austriac 153.
 Pleșca Ilie cămăraș 210.
 Pocletar Vasile 171.
 Polanschi Frantz 207.
 Polocoser Toader 148.
 Polonii 177.
 Popăc 103-4.
 Popescul 183; monah 148; Andrei 177; Ștefan vor. de poartă 142.
 Popovici 107; Toader călug. 176; Vasile 170.
 Popovietchi Ștefan 214.
 Popsul Lupu 36.
 Potlog 124; căp. 203; Andrei med. 21; A. sătrar 5, 47, 121-2, 139; Andrieș cafegiu 46; Dumitrașco 179-80; D. căp.

178-9, 216; Grigoraș 147; Ioniță 98, 110-1, 146-7, 189, 210-1; Manole 76-7, 190; M. căp. 98.
Potlogestii 60, 147.
Prăjescul 193; Ion 192.
Praxia monahă 149.
Procopie, egum. Barnovschi 29.
Prodan Catrina 55.
Pruncul Grigore, -staroste de Armeni 157.
Puh Dumitrașco 169.

R.

Racoviță Catrina 84, 119-20; Ion 84; I. com. 133; Radu 135; R. log. 62, 104, 111, 120, 123, 183; R. star. Cern. 123; R. vor. 71.
Radul căp. 44, 148.
Raihan von Hoheneim 198.
Ralis Ioan star. Cern. 37.
Ramadan Iordachi 67; Tanasachi vatav de aprozi 42.
Răpta Gheorghe 205-7; Paraschiva 207; Tanase 206-7; Toader 40, 207; familie 206-7.
Rață 111; Ioniță 158; I. gramatic 33, 96; Marica 147; Vasile căp. 33, 190, 191.
Răut Anița 39; Mihalachi 39.
Razul Vasile log. 98.
Rehtivan Ioniță 26.
Reus Gligoraș 206.
Rogozoaia Paraschiva 21.
Ropceanul Sandul 14; Vasile 14, 175.
Ropcenita, agoaia 221.
Ropotă 184.
Rotar Ion 177.
Rugină Nastasia 42; Pavel 191; P. sulger 37, 42; Ștefan vor. 38.
Ruset Andrei log. 20, 25; Const. stol. 158; Ilie clucer 65; Iordachi vist. 15; I. vor. 171-2; Lascarache hatm. 38; Maria 209; Ștefan log. 23, 199; Va-

silie hatm. 65, 204; V. spăt. 138; V. vist. 43, 120; V. vor. 171-2; Zoita 200.
Rotopan Dumitrașco 214.
Rușii 197.

S.

Semaca 169; Const. 17.
Samson Catrina 73, 219; Ion 72; Toader 73, 103; Vasile 73.
Sandul Ilie stol. 185.
Sanduleac Ilaș 106; Ion 106.
Sărcuțul Toader 109.
Sărindar Lazăr 153.
Săuleștii 20-1.
Sava mitrop. 81, 85; stareț Jaldova 180-1; Ioniță 179; Toader 3.
Săvăscul Gheorghe 124-5: Ion 215; Sandul 215.
Savin Grigori 92.
Scarlat star. Cern. 76.
Scintilla Vasile 27.
Serafim, egum. Dobrovăț 84.
Sevastia Anania, eg. Burdujeni 153-4.
Sila călug. 49, 50; stareț sihăstria Putna 51.
Silion med. 112; Const. med. 169, 197; C. star. Cern. 169; Ion 209; Tofan post. 208; Ștefan 207, 209; Toader 209; T. med. 145, 205-6, 208.
Silioneasa 155.
Simionel Pătrașco 126-8.
Simțorzoaia Aftimia 80.
Siretean Dumitraș 198; Ion vor. de Sirete 197.
Sobiesky, rege polon 152-3.
Sofia stariță Pătrăuți 44, 148.
Sofronia, eg. Slatina 143.
Solomon star. de Jidovi 151.
Spleny, general 98, 143, 202.
Stamati Const 94; C. II pah. 174; C. sătrar 127, 201; Costache sovetnic 93.
Stângaci Catrina 215; Gheorghe 215; Ion 214; Raifta 212.

- Stanislav Ilinca 170.
 Stârcea Alecu 27; Elisaveta 27;
 Emanuil 27; Gheorghe 26-7,
 77; Gligorie vor. 185; Iancul
 27; Ilinca 17, 26; Ion 96; Io-
 niță 216; Matei 27; Mihalachi
 93; Ștefan 25-6, 174, 177,
 197; Șerban 177; Toader vor.
 de poartă 103; Vasile 110.
 Ștefan diacon 101; popă 110,
 140; vor. 111; vor. de lur-
 căuți 22.
 Stirbeș Const. 210; Nicolai 207-
 10; Ruxanda 209—10.
 Strâșca Gafița 23; Ilie 23-4,
 155-6; Ilinca 22-3; Ion 24,
 40; I. păh. 104, 112, 182, 193;
 Ioniță 24, 158, 190-1; I. căp.
 12, 23, 75, 183-4; I. căp. de
 Ropcea 215-6; I. pah. 10-1,
 57-8, 72, 89, 90, 113, 124-5,
 146; Maria 23; Mihalachi 23-
 4, 155-6; Ștefan 103; Șt. ar-
 maș 22-4; Șt. căp. 24; Vasile
 23; V. păh. 12.
 Stratea 206.
 Stroescu Const. căp. 202; Du-
 mitrașco 60; Gligoraș 139;
 Gr. com. 10-1, 60, 112, 120,
 147, 216; Ion 60; Lupul 60;
 Panaite 38-9.
 Stroici log. 164; spăt. 97-9; Du-
 mitraș post. 31, 99; Ilie 98-9,
 184-5; Ion 97-9; Lupul 98-9.
 Sturza log. 25, 58; Const. 67;
 C. clucer 31; C. spăt. 110,
 139; C. star. Cer. 139; C.
 stol. 66, 109; C. vor. 67, 98;
 Dumitraș 190-1; D. vor. 98;
 Gligoraș 20, 74; Ileana 88;
 Ion spăt. 11, 58; Ioniță 158,
 190-1; Lupasco 20, 178-9;
 Mihalachi 138-9; M. păh. 120;
 M. vor. 23, 120, 139, 171, 193,
 204; M. vor. țara de sus 192,
 199; Sandul 191; S. log. 6,
 8, 9, 11, 24, 33, 37, 47, 71;
 Scarlat 191; Toader vor.
 gloată 58; Vasilie 178-9, 180;
 Familie 33.
 Sutu Ionachi hatm. 43.
 Szabo Ladislaus 27.
- S.**
- Schedel Karl 89.
 Schmied 154.
 Schvelm căpitan 143.
 Schmiedbauer ofițer 98, 206.
 Șcraba Dumitraș 106; Nicolai
 106.
 Șeptelici Dumitraș 132, 151;
 Grigoraș 33; Ilie 151; I. por-
 tar Suc. 133; Ion 151-3; Io-
 niță 151; Nicolai 151; N. căp.
 152.
 Șerban stol. 128; Vasile 103,
 182-3.
 Șimonovici Axenti 87, 193; Gre-
 gor 34; Iacob 87; Iosef 34, 67.
 Ștefanovici Ștefan 89.
 Știrbu! Gheorghe 99.
 Șubei 21.
 Schönfeld Ignatz 40, 100; Su-
 sana 39, 40.
 Schwender Iosel, jidov 39.
- T.**
- Tabără Const. 171; Dumitraș
 101, 214; Gheorghies 170;
 Grigori 169; Ion 123-5, 169;
 Ioniță 107; Ștefan 101, 110-1,
 136-7; Ștefan căp. 71, 75, 107,
 137-8, 146-7; Șt. vor. poar-
 tă 147.
 Tăbărtă Angheluță vist. 59, 60;
 Nicolai post. 59-60.
 Talpă 60; Ioniță 11, 57-8, 72,
 89, 90; Safta 80.
 Tanase căm. 70; log. 16.
 Tărășan Elisaveta 34.
 Tarasie călug. 176.
 Tătarii 118, 211-2.
 Tăutul Alex. 60; Andrei 98-9,
 158; Casandra 128-9; Costachi
 128-9; Coste 24; Costin 40;
 Const. 46-7, 105-7, 110, 155-6;

Dumitraș 24, 46-7; Gavrilas 205; Gheorghe 24, 128; Gh. vor. 128; Grigoraș 123-5, 179, 180; Ion 46, 95, 99, 106-7, 123-5, 128; I. ban 128; I. păh. 129; Ioniță 110, 140; Lupul 205-7; Maria 128; Mihalachi 129; Miron 105-6; Nastasia 128; Nicolai 170; Paraschiva 128; Safta 128; Sandul 3, 10-1, 103; Simeon 126-9, 130, 152, 177; S. vor. 129; Ștefan 46, 47, 110, 140; Toader 106, 109; Vasile 128-9; Familie 144, 158, 216.
 Teofan călug. 23.
 Theodori Alex. 28; Maria 27-8.
 Theodosie călug. 127; călug. de Jadova 101; pah. 163.
 Toader armaș 59, 60; căp. 12; dascal 182; pitar 93; star. Cern. 126.
 Tofan egum. Jadova 47.
 Toma 183; protopop 73.
 Tomca Vasile 220.
 Totrușan vist. 199.
 Trencoaia Anița 151.
 Tudan 183; Grigoraș 170; Ion 102-4, 126, 182-3; Mășian 183.
 Tudoran 183.
 Tufășcoia 204.
 Tumurug Dumitraș 215; Ioniță 113; Maria 210-1; Neculai 214-5.
 Tupilat Gh. staroste Suc. 151.
 Turcul Andrieș 63; Antimia 191; Constantin 191; Gheorghe post. 36-7, 63-5, 112-3, 146, 211; Simeon 65; Tadeus 65-6, 191; Vasile 191.
 Turculeț 33, 76.
 Tuța Masian 183.
 Tutuescu Lupul 175-6.

T.

Tica post 33.
 Ticșe Ion 16, 169, 174; Ion. vist. 16.

Tigani 57-9, 118, 185, 188.
 Tiganiuc Andrei 170.
 Țintă Gheorghe 41, 109.
 Țintă Ilie 36, 40; Ivașcu 205-6; Solomona 206; Tanase 37; T. căp. 35-6, 40-2; Toader 9, 169; Tudosie 35.
 Topa Dumitru 171; Grigoraș 65; Ion vor. 106; Vasile 171.
 Țura 169.

U.

Udre Gavril 135; Gligorie 135; Isaia 135.
 Ungureanu Dumitraș 214; Grigori 53; Vasile 193.
 Ursachi 113; Gheorghe jit. 121-2; vist. 64, 138-9; Grigori post. 58; Varlaam călug. 138; Vasilaș 121-2; de Berbești 12; de Buimăceni 128.
 Ursul părc. 160; de Nepolocăuț 126.

V.

Vănculeț Ileana 33; Irimia Aga 35.
 Vârgolici Gheorghe 219.
 Vârleveștii 209.
 Vârnav Andrei 189; Dumitraș-co căp. 33; Dumitrache 162; Maria 209; Miron 193; Vasile 209.
 Vartan preot 67.
 Vartic Petre hatm. 132; Vasile 99.
 Vartolomei, arhim. Putna 25.
 Văscan 218-20; călug. 178.
 Vășian călug. 177.
 Vasile armaș 59, 60; căp. de barani 53; com. 179; diac 16, 174; vataman 177.
 Vasilco 56-7; Alexandru 91, 101, 144-5, 159, 180-1, 205-6, 214; Ion 91; Nicolai 40; Vasile 76-7.
 Vasile III com. 111.

Vasutca 163.
 Velehorschii Dumitru preot 40;
 Vasile preot 40.
 Venedict, eg. Moldovița 143;
 eg. Solca 127, 204.
 Veniamin ep. Roman 88, 107;
 mitr. 74, 209.
 Verenceștii, Familie 169.
 Veriga Gheorghe 53.
 Veriha Gheorghită diacon 17;
 Frații 206.
 Vidale Petrachi star. Cern. 215.
 Viore 144; Toader 56-7.
 Vlad Andrei 101; Andronachi
 17-9, 23-4, 101, 113; Andro-
 nic 181, 214; Const. 112; Do-
 chița 215; Dumitru 212-4;
 Gheorghe 101, 213-4; Ghe-
 rasim călug. 213-4; eg. Ja-
 dova 101-2; Ileana 215; Ion
 pisar 17; I. diac 18-9; Ion
 98, 174, 181, 214-5; Isac 169,
 171; Maria 47, 214; Mihala-
 che 213-4; Oris 164; Sava
 181; S. stareț Jadova 181;
 Ștefan 47, 113-4; Toader 113,
 146, 181, 212-4; Vasile 24,
 65, 214-5; Vasilasco 101;
 Familie 17-8, 19 145-7, 212-3.
 Vlahovici Daniil episc. 189-90;
 Dimitrie 88; Petre 88.
 Vlaico 113, 212; Const. 65; Ga-
 hița 65; Gheorghe 65; Ilie 65;
 Ioana 212; Ionașco 113; Mi-
 hai 112-3, 210-2; Raifta 63-
 4, 210-2; Ștefan 210-1; Fa-
 milie 64, 145-7.
 Vlașin 141.
 Volcinschi Andrei 106; Arsenie
 126; Const. 106, 110-1, 146-

7, 151, 179, 180, 201; Dumi-
 trachi 176-7; Gavril 10-1, 81,
 85; G. căp. 60; Gheorghe
 109, 183, 200, 222; Gligoras
 206; Ion 200; Ioniță 39; Pa-
 raschiva 200-1; Sandu 201;
 S. căp. 60; Ștefan 200; Stra-
 tulat 200; Toader 42-3, 46,
 121, 147, 200-1; Vasile 106;
 V. cămăraș 42-3; Zoita 39;
 Familie 47, 221.

W.

Waldberger Gabriel 67.
 Warteresiewicz Wartan 66, 100.
 Wyszynski Maria 39.

Z.

Zaharie vol. IV 199.
 Zaharovici protopop 170; Nico-
 lai preot 30.
 Zamfir Manoli căp. 5, 18, 47,
 58, 78-9, 121-2, 146; căp. de
 Coțman 53, 138-9; Smaran-
 da 121-2.
 Zaporojan Sandu 171-2, 211.
 Zawirsky Iosef 100; Familie
 100.
 Zmucilă spăt. 3; Tudosca 3.
 Zosin Ion log. 45; Safta 3; Fa-
 milie 23.
 Zota 35; Enacache 39; Ion căp.
 39; Ștefan 151; St. căp. 213;
 St. diac 179; Toader 39; Va-
 sile 147; V. vor. 136-7; Fa-
 milie 39.
 Zub Nicolai 198.
 Zuz Alexandru 197; Ion 197.

Nume geografice.

A.

Adășeni 147.
 Antilești, țin. Suceava 32.
 Ardănești vezi Iordănești.
 Arenii, țin. Suceava 34-5, 151-3.
 Atos, mănăstire 83.

B.

Baba, movilă 179.
 Babca, movilă 112-3.
 Babin, țin. Cernăuți 42, 63-4,
 210-1.
 Bacău, ținut 7, 32, 162.

- Badeuți, ocol 136; sat 162.
Băhnășeni, țin. Bacău 32.
Bahrinești, țin. Suceava 3, 20, 29, 30, 197.
Baintii, țin. Suceava 5, 76-7, 184-5.
Băișești, țin. Suceava 45, 80, 130.
Bălăceni, țin. Suceava 127-8.
Balahureni, cătun 87-8.
Balcăuți, țin. Suceava 31, 67.
Bălcoaia, părau 141-2.
Bălilești, țin. Suceava 84.
Balinte, țin. Dorohoi 163.
Balta mesteacănului 141-3; palatina 75; rotundă 31.
Bălhăuți, țin. Hotin 26.
Bălti, Basarabia 34.
Bancăuți 197 (azi Bancești).
Bănila, țin. Cernăuți 36-40, 42, 65, 94, 101.
Bănila, țin. Suceava 20-1, 27, 39, 40, 57, 95, 144, 170, 207.
Bărblești, țin. Vaslui 32.
Bărlad râu 118.
Bărlinți, țin. Suceava 26-7, 177 (azi Stârcea).
Bârnova, țin. Suceava 118, 151-2 (dispărut).
Barnovschi, mănăstire 28-30, 82, 86, 192-3.
Basarabia 34, 93.
Bașău, părau 163.
Belei, poiană 202.
Bera, fânaț 118.
Becești, țin. Cernăuți 202.
Berbești, țin. Cernăuți 12, 59, 72-5, 190.
Berbești, schit 73, 75 (zis și Ostra).
Bercheșești, țin. Suceava 140-3, 177.
Berejnița, schit 36-40; părau 36.
Berendești, țin. Suceava 135-6, 199, 200 (dispărut).
Berhomet, țin. Cernăuți 158.
Berhomet, țin. Suceava 21, 74, 76, 91, 144-5, 181.
Berhomet, potecă 194-5, 197.
Biholar (Bivolar), țin. Dorohoi 76, 185.
Bila, țin. Cernăuți 193.
Bilca părau 97.
Bilihora, deal 220.
Bizar, sat Carintia 153.
Blișteatul, iezar vol. IV 53.
Bobești, țin. Cernăuți 89.
Bodeni, țin. Suceava 153.
Bogănița, pivniță 194, 197.
Bohotin 130.
Boian, țin. Cernăuți 4, 6, 20, 45-6, 80-2, 85-89, 105, 107.
Boianciuc, țin. Cernăuți 22, 64-5, 123-5, 170, 210-1.
Borotca, piatră 112, 146.
Bosanci, țin. Suceava 152-4, 207, 209.
Bosna, poiană 95.
Botеști, țin. Suceava 163.
Botoșana, țin. Suceava 162.
Botășan (Botășul), munte 113-4, 162.
Botoșani, târg 9, 73, 110, 128, 209.
Botoșani, ținut 162-3.
Botoșel, părau 114.
Brăcaci, părau 141, 143.
Brăiești, țin. Suceava 45, 55, 80 (fost Corlătești).
Brăiești, țin. Hârlău 62.
Brânzeni, țin. Soroca 190.
Breslau, oraș 9.
Broscăuți, țin. Cernăuți 60, 65.
Brunsnița, părau 10-1, 16-7, 19, 57-9, 89, 90, 95, 173-4.
Bucovata, poiană 193.
Bucovina 29, 30, 34, 65, 67, 84, 87, 118, 130, 153-4, 209, 210.
Bucsoaia, țin. Suceava 163.
București, țin. Suceava 140-3, 163 (azi Capu-codrului).
Buda, țin. Cernăuți 200-2.
Buda, regiune 82, 86.
Budenita, țin. Suceava 65.
Budilce, părau 139.
Buimăceni pe Jijie 128.
Buneni 25.
Bunești, țin. Suceava 92-4.

- Buninți, țin. Suceava 13-4, 118, 152.
 Burdujeni, mănăstire 153.
 Burgăoani 210.
 Burghinești, țin. Suceava 93 (dispărut).
 Buzuva, movilă 179.
- C.**
- Căbești, țin. Cernăuți 10-2, 58, 89-91, 183-4, 206-7.
 Cabina, părau 75.
 Căcăceni, țin. Suceava 163 (dispărut).
 Cadubești, țin. Cernăuți 147.
 Căjvana, țin. Suceava 127, 162; părau 127.
 Calafindești, țin. Suceava 87-8.
 Călinești, țin. Cernăuți 8, 16, 18-9, 23-4, 174, 205, 218.
 Călinești, țin. Suceava 84, 129.
 Călineștii lui Ienachi 200 (zis și Grețca).
 Călinești, țin. Putna 32.
 Calna 60.
 Camânca 221.
 Câmpulung moldov. 15, 143; ocol 130, 162.
 Câmpulung rusesc 7-8, 46-7, 189-92; ocol 37, 58-9, 187.
 Cândești, țin. Suceava 83-4.
 Capu-codrului vezi București.
 Carapciu, țin. Cernăuți 24, 174-5, 221.
 Carintia, țară 153.
 Cărșma lui Mogălde 15.
 Ceplinte (Ciaplințe), țin. Suceava 162 (dispărut).
 Cerchezeni 128-9.
 Ceremus, râu 8, 36-8, 74-5, 94, 96, 189-91, 220; Alb 7; Negru 7.
 Cereș (Cereșenca) poiană 94-96; deal 220.
 Cerlena, țin. Hotin 20.
 Cernăuți târg, 10, 12, 26, 29-30, 53, 69, 79, 88, 90, 99, 100, 128, 137, 170, 179, 186, 190-1, 198, 202, 206, 214.
 Cernăuți, ținut 3, 7-12, 15-7, 19, 20-24, 28-9, 32-3, 38-9, 41-3, 45, 54, 57-9, 60, 63-4, 68, 73-5, 80, 82-3, 85-7, 89, 90, 94, 96, 98, 102, 104-7, 110-1, 115, 119, 120-1, 123-5, 138, 147, 155-6, 158-9, 167-71, 174, 178-9, 180-1, 183, 185, 188-91, 200-2, 206, 212-3, 216-9.
 Cernesti, țin. Hârlău 189-91.
 Cerepcăuți, țin. Suceava 177.
 Cetereni, țin. Bacău 32.
 Cetățuia, mănăstire 29-30, 197.
 Chiev, mitropolie 159.
 Chilișeni, țin. Suceava 207-9.
 Chindina, poiană 201.
 Chirbi, părau 114.
 Chiseleu, țin. Cernăuți 9, 100, 147.
 Chișinău, târg 34.
 Cincău, țin. Cernăuți 60, 107, 110-3, 136-8, 145-7, 189-91, 212.
 Cinicăuți, țin. Hotin 26 (azi Hajdău).
 Ciocolta, munte 95.
 Ciorsaci, țin. Suceava 162, 190 (dispărut).
 Ciortorie, țin. Cernăuți 188-90.
 Cires, țin. Suceava 27.
 Ciudei, țin. Suceava 207.
 Ciumărna, munte 95.
 Ciumulești 190.
 Ciuroc, părau 41.
 Clemăuți, țin. Suceava 197.
 Clișcăuți 46, 221 (azi Ostrița).
 Cobălciu, 77.
 Cocoșul, munte 162.
 Cohănești, țin. Iași 33.
 Cohurlui ținut 127.
 Coila lângă Siret 67.
 Comănești, țin. Suceava 74, 126-8, 129-31, 170.
 Comănești, țin. Dorohoi 42.
 Comănești, țin. Iași 190.
 Comărești, țin. Suceava 96, 170, 183, 205-7.
 Concești, țin. Dorohoi 92.

- Conetin, țin. Cernăuți 189-91.
 Constantinopole 30; patriarhie 153.
 Corceasca, părau 118.
 Corcescul Mic, părau 118.
 Corcești, țin. Suceava 118.
 Corjeuți, țin. Hotin 190.
 Corlata, țin. Suceava 80; părau 62 (vezi Corlățelele).
 Corlățelele, țin. Suceava 79, 80.
 Corlătești, țin. Suceava 3, 45, 54-5, 61-2, 80 (azi Brăiești).
 Cosmin, țin. Cernăuți 201-2.
 Cosovanul, poiană 97.
 Costantionova, Polonia 156.
 Costești, țin. Cernăuți 30, 59, 64, 75, 89, 102-4, 126, 163, 182-3.
 Costești, țin. Botoșani 162-3.
 Costina, țin. Suceava 44, 128, 131-6, 199, 200; părau 131, 135.
 Costiceni, țin. Hotin 26.
 Cotovăț, părau 177, 201.
 Cotul Ostriței, țin. Cernăuți 45-6 (vezi Ostrița).
 Coțman, țin. Cernăuți 15, 21, 48, 53-4, 58, 193.
 Covasna (Covasnița), țin. Iași 130-1.
 Crainicești, țin. Suceava 114-5, 162 (azi Granicești).
 Crasna, țin. Suceava 72.
 Credinceni, țin. Dorohoi 87.
 Cristinești 162.
 Crucea, țin. Putna 127-8, 163-4.
 Crucea, țin. Suceava 163.
 Cruhlic, țin. Hotin 26.
 Cuciurul Mare, țin. Cernăuți 175, 221.
 Cuciurul Mic, țin. Cernăuți 16, 32-3, 65, 106, 123-6, 147, 179, 180.
 Culeuți, țin. Cernăuți 64-5, 78, 112-3, 145-7, 155-6, 202-3, 210-3, 214.
 Culiceni, țin. Suceava 109.
 Cunarsca, poiană 95.
 Cupca, țin. Suceava 118, 221-2.
- D.**
- Dacii 152.
 Dăneni 25-6.
 Dărmănești, țin. Suceava 44, 136, 148, 200.
 Davideni, țin. Neamț 190; țin. Suceava 27.
 Dea, munte 162.
 Dealul gropilor 201.
 Delniță 34.
 Deneseuca, țin. Cernăuți 192 (dispărut).
 Dersca, țin. Suceava 130.
 Dimitrie sf. biserică, Suceava, 149, 150.
 Dobronăști, țin. Cernăuți 60; țin. Suceava 118.
 Dobrovățul, mănăstire țin. Vaslui 83-4.
 Dohotăria, loc. 118.
 Dolineni, țin. Hotin 26.
 Domusteni, 77.
 Dorohoi târg 129; ținut 42, 60, 87, 92, 147, 163, 185.
 Doroșăuți, țin. Cernăuți 64, 112-2, 145-7, 171-2, 193.
 Dracinița, țin. Cernăuți 29, 30, 73, 75-6.
 Drăgănești, țin. Suceava 136, 162 (dispărut).
 Dragoiești, țin. Suceava 163.
 Dragomirna mănăstire 13, 44, 117-8; sat 148.
 Dragomirești, părau 117-8; sat 100, 118.
 Drăgușeni, țin. Suceava 31; părau 31-2.
 Drumul cel Mare 125; țin. Iurilor 111; Iancului 31; negăstoriilor 126; sobariilor 125, 179.
 Dubăuți, țin. Cernăuți 4, 158-9.
 Dubova, moșie, țin. Suceava 31, 221.
 Dumbrăveni, țin. Suceava 176-7.
 Dumeni, țin. Hotin 26.

Durăști, țin. Tecuci 118.
Durnești, țin. Suceava 136.

F.

Fălciu târg 162.
Fălticeni, târg 94, 127.
Fântâna la Cireș 209; putredă
15, 32, 139, 177, 179, 222; lui
Roman 84; Ștefului 136; tăl-
harilor 201.
Faraoni, țin. Bacău 162.
Fărceni, țin. Suceava 222 (azi
Prisăcăreni).
Feredieni 130.
Flămânzi 118.
Focșani, târg 67.
Franzta, țin. Cernăuți 202.
Frătăuți, țin. Suceava 153.
Frumoasa, țin. Suceava 153.
Frumosul, sat 127.
Fundul-Moldovii 114, 162.
Furceni, țin. Tecuci 118.

G.

Găina, munte 162.
Galați, târg 194-5.
Gemene, țin. Suceava 163.
Gheneseuca, vezi Deneseuca.
Ghenghești, țin. Soroca 87.
Ghisdița, țin. Soroca 163-4.
Glodeni, 130.
Godinești, țin. Cernăuți 3, 201.
Goga, părau 62, 141, 143.
Golda, movilă 179.
Grămești, țin. Suceava 31, 110,
140.
Grețca vezi Călineștii lui Ie-
nachi.
Griboveț, părau 32.
Groapa Postolachioaiei 35.
Gropile Zahareștilor 151-2.
Gura-Homorului 163.

H.

Hagiadar, schit 70.
Haraseuca, țin. Cernăuți 75
(dispărut).

Hârlău, târg 155, 175.
Hârlău, ținut 62, 92, 118, 176,
184, 189-91.
Hatiul, părau 175.
Heghi, moșie 114.
Herța, țin. Cernăuți 60, 107.
Herța, ținut 107.
Hliboca, țin. Suceava 65, 177;
părau 84; vale 179.
Hlincești, țin. Cernăuți 29.
Hlinița, țin. Cernăuți 74-8; pă-
rau 75.
Hliză, loc 124.
Hmelevie, părau 201.
Hnilovoda vezi Ghisdita.
Hociungi, loc 129.
Holda, țin. Suceava 163.
Holoșna, poiană 96.
Homor, mănăstire 7, 128, 130-1;
sat 131.
Horait, părau 31, 66, 109.
Horecea, mănăstire 53-4, 115,
139; sat 53, 69.
Horhovia, stâncă 146.
Horodenca, stâncă 113.
Horodoc la Nistru 113.
Horoșăuți, țin. Cernăuți 63-6,
210-2, 214-5.
Hotin, ținut 20, 26, 87, 190; raia
176.
Hrabova, părau 201; poiană
201-2.
Hreățca, țin. Cernăuți 202; țin.
Suceava 209.
Hrincești, țin. Suceava 162 (dis-
părut).
Hroncea, părau 136.
Hrușăvăt, țin. Hotin 26.
Hucău, părau 81-3, 86.
Huma, părau 222.

I.

Iablomița, țin. Cernăuți 189-91.
Ianciolova, poiană 95.
Iași, târg 6, 11, 16, 22, 28-9, 38,
43, 46, 48, 57, 61, 66, 69, 88-9,
90, 100, 104, 108, 117, 125,
128, 130, 150-1, 171, 189, 196,
209, 220.

Iași, ținut 32-3, 130-1, 188-91.
 Iași, cișmeaua mică 38; cișmeaua veche 38; curtea domnească 38.
 Iaslovăț, țin. Suceava 162; pă-râu 139.
 Iazul lui Goian 95.
 Ibănești 162.
 Igești, țin. Suceava 206.
 Ilie sf. mănăstire 13, 15, 34, 44, 70, 132-6, 152, 163, 204.
 Iliești, mănăstire 127.
 Ioneasa, țin. Suceava 136, 200.
 Iordănești, țin. Suceava 25-6, 174-7, 178.
 Ipotești, țin. Suceava 152.
 Ispas, țin. Cernăuți 46, 94, 96, 144.
 Itcani, mănăstire 116-7, 151; sat 152-3.
 Iurcăuți, țin. Cernăuți 22, 97-9, 100, 179, 180, 211-2.
 Iurugă 177.
 Ivancăuți, țin. Cernăuți 39, 147, 158, 167-71, 207.
 Ivancicăuți, țin. Suceava 162 (dispărut).

J.

Jadova, țin. Suceava 16, 27, 40, 95, 101-2, 147, 170-1, 207; sat 214; schit 47, 101-2, 180-1, 214.
 Jijie, râu 32, 128.
 Jornești, deal 179.
 Jucica, țin. Cernăuți 29, 82, 86, 139.

L.

Lacul rațelor 93.
 Lajul, țin. Roman 145.
 Laz 36, 53, 91, 131; lui Ciolan 101; Curelarului 220; Grosarului 31.
 Lăpușna (Lopușna), țin. Suceava 40, 56; pă-râu 75.
 Lefile, munte 114.

T. Balan: Documente bucovinene, V.

Lehăceni, țin. Cernăuți 87-9, 105-7.
 Lehăcenii-Tăutului 106-7.
 Lentești, țin. Cernăuți 192-3, 217.
 Letcani, țin. Suceava 207-8, 210 (dispărut).
 Levente, loc 75.
 Lipnic, reuiu 82, 86.
 Linciotul, fântână 126.
 Liteni, țin. Suceava 130, 152.
 Lomnița, pă-râu 15.
 Luboc, poiană 95.
 Luca, schit 41.
 Lucăceni, țin. Hotin 87.
 Lucăcești, țin. Suceava 163.
 Lucavăț, țin. Suceava 17-8, 20-1, 37, 39, 40, 56-7, 65, 74, 91, 94-6, 136, 144-5, 159, 180-1.
 Luciul, heleșteu 153; lângă Fălciu 162.
 Lucheul pă-râu 75.
 Lucovița, țin. Cernăuți 147, 200-1.
 Luzii-Homorului vezi Comănești.
 Lujeni, țin. Cernăuți 3.
 Lungul, munte 95.
 Lupoia, pă-râu 141.

M.

Măcicătești, țin. Suceava 136 (dispărut).
 Măgura, munte 95, 130.
 Mahala, țin. Cernăuți 81-3, (vezi Ostrița).
 Maleniște (Meleniște) țin. Cernăuți 59, 73-4 (dispărut).
 Maliteniții, țin. Cernăuți 119-20, 158-9.
 Mamaiești, țin. Cernăuți 192-3.
 Mamurinte, țin. Cernăuți 60 (dispărut).
 Mănăstireni 162.
 Mărățai, țin. Suceava 67.
 Martinești, țin. Cernăuți 60 (azi Ocna).
 Medveja, țin. Hotin 25-6, 176.

- Mejebrod, țin. Suceava 189-91.
 Meleşeuți, țin. Suceava 162, 204.
 Melităuți (zis și Hlina) 77.
 Mesleu, părau 75.
 Mestecăniș, munte 162-3.
 Mihalce, țin. Cernăuți 193.
 Mihodrea, părau 94-6.
 Mihova, țin. Suceava 40.
 Mihuceni, țin. Suceava 201.
 Milie, țin. Cernăuți 7, 37, 76, 185, 190-1.
 Mitești vezi Sarafinești.
 Mitropolia Moldovei 34-5.
 Mivoveni, țin. Suceava 15, 148.
 Mociarca, munte 95.
 Mogoșești, țin. Cernăuți 177, 202.
 Moinești, țin. Bacău 32.
 Moldova râu 61-2, 114, 140-2; țară 7, 30, 33, 67, 83-4, 87, 93, 99, 118, 130, 152-3, 163-4, 191, 209-11.
 Moldovița mănăstire 79, 140-3, 176-8; braniște 177; sat 177; rusească 177.
 Molnița, țin. Cernăuți 42; părau 84, 177.
 Molodia, țin. Cernăuți 202.
 Moschici, plaiu 114.
 Moscova, oraș 42.
 Mosoriuca, țin. Cernăuți 125, 189-91.
 Movila Pașii 179; Flămânzilor 114.
 Muncelul la strajă 162-3.
 Muncelul, părau 141.
 Mușenița, țin. Suceava 177.

N.

- Napadova, țin. Soroca 118.
 Năsăud, regiment 178.
 Neamț târg 128; ținut 7, 37, 190; mănăstire 73-4.
 Neagra, părau 114.
 Negrileasa, țin. Suceava 163.
 Neguscina, țin. Suceava 31, 67, 68; părau 31.

- Nemerțeni, țin. Suceava 93, 152-5.
 Nepolocăuți, țin. Cernăuți 24, 126, 158.
 Nesfoaia, țin. Hotin 26.
 Nevalnița, părau 201.
 Nicoreștii de Sus 209.
 Nicșeni, țin. Hârlău 118.
 Nihoreni, țin. Suceava 177, 189-91, 201; țin. Hotin 25-6.
 Nistru, râu 9, 41-3, 112-3, 213.
 Novoselița, țin. Cernăuți 60.
 Novoselița, țin. Cernăuți, 200-2 (fost Urvicolesă).

O.

- Obârșie la Șomuz, țin. Suceava 122.
 Ocol Badeuți 136; Câmpulung moldovenesc 130, 162; Câmpulung rusec 58-9, 187; Si-peniț vol. I, 21-2, 84-5, 114-5; Suceava 35.
 Odobești, târg 161.
 Ohrida 153.
 Onofri St. mănăstire 197.
 Onțeni 127, 178.
 Opicina 114, 201; Beri 118; Varniței 118.
 Oprișeni, țin. Suceava 177.
 Orhei, ținut 100.
 Ostra schit 73, vezi și Berbești; părau 73; țin. Suceava 163.
 Ostrița, țin. Cernăuți 6, 45-6, 80-3, 85-6 (azi Mahala).
 Ostrița, țin. Cernăuți 46 (fost Clișcăuți).
 Oșehlib, țin. Cernăuți 159.

P.

- Palatina, baltă 75.
 Panca, țin. Suceava 20-1, 39, 40, 56-7, 74, 91, 96-7, 136, 144-5, 159, 181 (zis și Păn-cești).
 Părhăuți, țin. Suceava 136, 200.
 Părlișeni, țin. Suceava, 162 (dispărut).

Părtești, țin. Suceava 130.
 Pășcăuți, țin. Hotin 25-6.
 Pătrăuți pe Siret, țin. Suceava 44, 65, 97, 118.
 Pătrăuți pe Suceava 44.
 Pătrăuți, mănăstire 44, 148-9.
 Păușești 32.
 Pecersca, peștere 49.
 Peciche, Basarabia 77.
 Pedecăuți, țin. Cernăuți 23-4, 32, 158, 171.
 Pelețcani, țin. Iași 32.
 Perișor, țin. Lăpușna 56.
 Petia, curmătură 93.
 Petriceni, țin. Suceava 221.
 Petrișul, munte 162-3.
 Petrușeni, țin. Cernăuți 191.
 Plavalar, țin. Suceava 209.
 Pleșa, munte 95.
 Pleșenița, țin. Cernăuți 10-2, 57-9, 74, 89-91, 215-6 (azi Zeleneu).
 Pleșenița, țin. Suceava 31 (dispărut).
 Pobrata, mănăstire 29, 30, 75-6, 104, 183.
 Pohorlăuți, țin. Cernăuți 65.
 Poiana Boldii 141; Belei 202; Berii 118; Chindina 177, 201; Comăndașului 148; Cosovanului 97; Hrabova 201-2; Luca 31; Mălai 15, 208; Opincă 177; Popescului 31; Reus 96; Septelici 152-3; Zaița 97.
 Pologești 60.
 Polonia 7, 43, 54, 58, 69, 76, 105, 153, 194, 202-3.
 Polzina, părau 136.
 Pomârla, țin. Dorohoi 60, 100.
 Popelnici, Galiția 39.
 Porcescul, munte 162.
 Potângenii-Săminești, țin. Iași 32.
 Prelipce, țin. Cernăuți 9, 41.
 Prisăcărenii vezi Fărceni.
 Prislop 95; Zobalei 95-6.
 Provoroachie, țin. Suceava 177, 201.

Pundișul, părau 94, 96.
 Prutul 4, 32-3, 74, 81-2, 86-7, 97, 189-93, 201.
 Puțila, țin. Cernăuți 7-8, 33-4, 65, 76, 77, 95, 185, 188-91.
 Putna mănăstire 6, 25, 32, 44-5, 52, 67, 80-3, 85, 163-4, 167, 175-8, 193-8, 201, 221-2.
 Putna sihăstrie 48-51, 165.
 Putna, biserica veche 166.
 Putna ținut 7, 163.

R.

Raciuleni, 177.
 Racova, părau 109, 208.
 Rădăuți, târg 136; episcopie 48, 54, 153.
 Rădeni, țin. Hârlău 176.
 Răpujenii, țin. Cernăuți 41, 146-7, 212.
 Rarance, țin. Cernăuți 81, 86.
 Răstoace, țin. Cernăuți 7-8, 38, 39, 40, 95, 189-92.
 Răscăuți 176.
 Rătundul, munte 95.
 Răut, râu 164.
 Răvoeni, țin. Suceava 32.
 Ravecăuți (Revacăuți), țin. Cernăuți 32-4, 158, 190-1.
 Reusenii, țin. Suceava 207-9.
 Reusenii Mici 209.
 Rîvna, lângă Sirete 31.
 Rohozna, țin. Cernăuți 104, 121-2, 138-9, 183, 193, 217.
 Roman, târg 55, 128.
 Românești, țin. Suceava 3, 87-8, 108-9, 130, 184.
 Ropce, țin. Suceava 52, 174-6, 221.
 Rostose, părau 127.
 Roșoș, lângă Cernăuți 128-9.
 Rovine, scursură 93.
 Ruda, părau 31, 84.
 Rudca, loc 75, 192.
 Rudești, țin. Suceava 31, 66-7, 110, 140 (dispărut).
 Rudii, părau 31.
 Rugăsești, țin. Suceava 3, 84.

109-10, 140.
Rugină, părau 209.
Ruginoasa 128.
Runcul, părau 141.
Rus, țin. Suceava 207-9.
Ruscior, țin. Suceava 118 (dispărut).

S.

Sadagura 106, 215.
Sagnesta, poiană 95.
Sălășeni, țin. Suceava 176-8.
Săminești, țin. Iași 32.
Sănăuți (Sinăuți), țin. Suceava 177.
Sarafinești zis Mitești 177.
Săscior, țin. Suceava 15, 128 (dispărut).
Satul Mare, țin. Suceava 136.
Sava sf., mănăstire 100.
Sculeni vezi Trilești.
Scurta, movilă 179.
Secrierul, cătun 87-8.
Securiceni, țin. Suceava 3, 209.
Sinehău, țin. Cernăuți 9.
Sipint, țin. Cernăuți 3.
Sirete târg 30-1, 66-7, 76, 177, 194-5, 197-8; biserică sf. Ioan 198; bis. sf. Treime 197.
Sirete râu 26, 30-2, 40, 66-7, 83-4, 94-7, 109-10, 118, 140, 164, 174-6, 194-7, 205, 221-2.
Slatina mănăstire 54-5, 61-2, 80-1, 86, 140-3.
Slatioara, țin. Suceava 163.
Sniatin, târg 87.
Sobari, drum 125, 179.
Sobranet, țin. Cernăuți 60, 125-6, 139, 192.
Solca, mănăstire 113-5, 127, 161-2, 204; sat 162.
Solonet, țin. Suceava 126-9, 130.
Soroca, târg 43; ținut 87, 118, 163-4, 190.
Sovița, părau 125.
Spărieți, țin. Lăpușna 56.
Spasca, poiană 75-6.

Spiridon sf. mănăstire, Iași 38-9, 87.
Stanca, munte 95.
Stănești, țin. Cernăuți 15-8, 19, 170-4.
Stănești, țin. Suceava 60, 189-91.
Stanislau 193.
Stârcea vezi Berlințe.
Stăuceani, Moldova, 130.
Stejereni, țin. Suceava 55, 61-2, 80 (dispărut).
Stepeneuca (Stefaniuca), țin. Cernăuți 42, 63-4, 210-2.
Stiaja lui Vlașin 141.
Storoinet, țin. Suceava 96, 175, 193.
Strahotin, 130.
Strâmbul, heleșteu 153-5.
Stroesti, țin. Cernăuți 59, 60.
Stroesti, țin. Suceava 13, 152.
Strointii, țin. Cernăuți 201.
Stulpicani, țin. Suceava 163.
Suceava, râu 13-4, 62, 136, 148, 150, 152-3, 207-8.
Suceava târg 13, 33-5, 55, 67, 70, 80, 93, 117-8, 128-9, 130, 149-155, 157, 190-1, 209.
Suceava, biserica armen. 149-51; bis. sf. Dimitrie 149-51; bis. fetelor 150; drum 93; isprăvnicie 152; Jidovi 149-51; mitropolie 153-4, 196; potecă 195; Prisaca sau poiana lui Septelici 151-3; târgul boilor 149-51; Țigănia 153.
Suceava, ținut 3, 5, 7, 13-4, 20-1, 25-6, 32-3, 44, 56, 60-2, 70, 72, 79, 83-4, 87, 92-4, 96, 108-10, 113-4, 116-8, 122, 126-8, 131, 135-6, 140, 144-5, 147-8, 166, 174-6, 180-1, 184-5, 190, 194-5, 200, 204-5, 210, 221-2.
Suceava, ocol 35.
Suceveni, țin. Suceava 222.
Sucevița, mănăstire 162.
Sudeleu, părau 95-6.
Suhardul Mare 177-8.
Suhlințe, țin. Soroca 163-4.

S.

Săndreni, țin. Hotin 25.
Șărbăuți, țin. Sucevii 87-8, 202.
Șcheia, țin. Suceava 13-5, 152.
Serăuți, țin. Cernăuți 38-9, 40.
123-5, 139.
Serdenul, munte 95.
Serpintii, țin. Hotin 20.
Șilișeu, țin. Dorohoi 42.
Serlevet, părau 31.
Șliahul Turcilor 137.
Șomuz, părau 122, 190.

T.

Tăistreni, țin. Soroca 164.
Tâmpești, țin. Suceava 93.
Tărășău, cătun 87-8.
Tărășeni (Tătărășeni) țin. Suceava 177, 201.
Târnauca, țin. Suceava 118;
părau 118.
Târnauca, țin. Soroca 164.
Tătărăș, țin. Suceava 151-2,
153.
Tățcani, țin. Hotin 190.
Tecuci, ținut 118.
Tereblecea, țin. Suceava 27, 52,
177, 221.
Teșeuți, țin. Suceava 152.
Teutri (Toutri), țin. Cernăuți
24, 32, 111, 113, 145-7, 179,
180.
Tisoveț, părau 97.
Toderesti, țin. Suceava 128,
130, 142-3.
Tomescu, părau 118.
Tomești, țin. Suceava 221-2
(dispărut).
Tomnatecul, munte 95.
Toporăuți, țin. Cernăuți 28-9,
30, 106.
Toporuciuca, țin. Cernăuți 60,
(azi Mosoriuca).
Torosonețul, părau 75.
Travian, munte 95.
Trestiana, țin. Sucevii 29, 30,
177.

Trifești, țin. Orhei 100.
Trilești, țin. Iași 188-91 (azi
Sculeni).
Trostenet, părau 75.
Tulbureni, țin. Hotin 25-6, 176.
Tuleni, țin. Hotin 26.
Tura, părau 174-5.

T.

Tănteni, țin. Herța 107.
Tarina Mare, loc 127.
Tărintuța, loc, 123-5, 126.
Tutura, 130.

U.

Uidești, țin. Suceava 153, 207-
8, 209.
Ungurii 7, 162.
Ungaria 7, 194.
Uriceni 118.
Urvicolesă, zisă și Novoselița
200-2, (dispărut).
Ursoaia, poiană 97.
Urzici, 129.
Ușihlibi, țin. Cernăuți 158-9,
167-8.

V.

Văculești 177.
Vadul rău, lac 141.
Valea, țin. Cernăuți 47-8, 71,
126, 214.
Vama, țin. Suceava 177.
Vânători, țin. Iași, branște
130-1.
Vantănul, munte 95.
Varnița, țin. Suceava 118, 197
(dispărut).
Varșovia, 43.
Vascăuți, țin. Cernăuți 65, 74-5.
Vascăuți, țin. Suceava 20-1, 29,
30, 177.
Vasileu, țin. Cernăuți 63-4, 102,
113-4, 145-7, 181, 210-5.
Vaslăuți, țin. Cernăuți 123-5,
126, 216-7.
Vaslui, ținut 32, 84.

Vedmița iama, loc 174.
 Verbăuți, țin. Cernăuți 19-22, 98, 178-80.
 Verpole, țin. Suceava 31-2, 67-8, 87 (Verhpole, Negoscina).
 Vicov, țin. Suceava 167; potecă 194, 197.
 Vicșani (o parte din târgul Sirete) 67.
 Vijnița, țin. Cernăuți 7-8, 33-4, 39, 94-6, 144, 188-91.
 Vijnița mănăstire 95.
 Vilauce, țin. Cernăuți 35, 40, 42, 65, 94, 101, 147, 170-1, 207.
 Villach, târg 153.
 Vioreni, 65.
 Vlădeni, țin. Botoșani 163-4.
 Voiceni, țin. Suceava, 29 (azi Vascăuți țin. Suceava).
 Voina, părau 127.
 Voitinell, țin. Suceava 167.
 Volcănestei 13.
 Volcineți, țin. Suceava 3, 17, 29, 30, 177.
 Voloca pe Ceremuș, țin. Cernăuți 167, 170, 218-20.
 Volosenița, 100.

Volovăț, părau 136.
 Vorniceni, țin. Suceava 130.
 Voroneț mănăstire 113-4, 131-5, 140-3, 163-4.
 Votcouți, țin. Dorohoi 147.
 Vrânceanul, piatră de hotar 146.

Z.

Zadubriuca, țin. Cernăuți 75, 125, 139.
 Zaharești, țin. Suceava 32-3, 152.
 Zalescic, Polonia 43.
 Zamostie, țin. Cernăuți 10-1, 73, 89, 90, 126.
 Zănoagă cu izvoare, loc 124.
 Zastavna, țin. Cernăuți 22, 65-6, 147, 179, 180.
 Zăuceni 190.
 Zeleneu, țin. Cernăuți 10-1 (pe vremuri Pleșenița).
 Zgârcea, heleșteu 15.
 Zlatunoaia 118.
 Zmeești, țin. Neamț 32.
 Zvinece, țin. Cernăuți 39, 41-3, 111, 147.
 Zvorești 177, 153.

Lucruri.

A.

Acaftisme 55.
 Agiutorință, bir 165-6.
 Angării 28-9, 54, 165-6, 196.

B.

Bani 9, 19, 49, 50, 53, 155, 161, 196.
 Bani hârtilor, bir 54.
 Bani țesărești 214.
 Berbeci, bir 8.
 Bezmen 35, 149-51, 154, 196, 209.
 Bezmănărie 196.
 Bir 8, 9, 29.
 Birul visteriei 115-6, 154, 161, 194-5, 217.

Boerescul 115, 117, 148, 220.
 Brodina pe Nistru 43.
 Buor, bir 154, 196.

C.

Cai de olac 10, 28-9, 154, 165-6, 196.
 Camăna 154, 196; c. mare 196; de pește 49, 50.
 Cămara domnească 8.
 Cepărit, bir 154, 196.
 Chile, bir 165-6.
 Clacă de coasă 28-9; domnească 29; stărostească 29.
 Colac, bir, vol. IV 154.
 Conace 29, 154, 196.

Coniță (cuniță) 161-2, 194.
Cumpăna de sare 117.

D.

Dajdie 8, 68.
Dare 54.
Desetina 9, 48-50, 54, 115-6,
154, 161-2, 166, 194.
Deșugubină 29.
Dijmă 6, 54, 70, 115-7, 144,
147-8, 205, 220-1.
Ducați 27, 68, 129, 136, 200,
209; olandeji 34.

F.

Floreni 67, 152; Rheinisch 24.
Fumărit 37.
Funii 62.
Furdigă, vol. IV 152.
Furtușag 194.

G.

Galbeni 14, 39, 100, 108, 180,
190-1; împărătești 124; o-
landeji 77, 87-9; turcești 67.
Galbeni, bir 54.
Găleți de pâne 42.
Gloabă 29.
Goștină 8, 9, 154, 161-2, 166,
194.
Gramaticia, vol. IV 154.
Gulden 27, 40, 65, 100.

H.

Hârtii, bir 54.

I.

Iarmaroacele dela Zalesciki 43.

J.

Jirebii 23, 133.

L.

Lei 8, 9, 11-3, 15-6, 19, 23-4, 27,
30, 33, 38-9, 42, 45-7, 51-2,

57-9, 64, 72-4, 91, 97, 106-7,
110, 120, 128, 134, 140, 144-5,
148, 152-3, 155, 159, 162, 172,
178, 182, 197, 199, 204, 206-7,
212; bătuți 16, 105, 210; mol-
dovenesti 105; nemțesti 53;
turcești 30, 130, 153.
Lei, bir 149-51, 154.

M.

Merțe de grâu 48, 49.
Mortasipie 194-6.
Moarte de om 9, 47, 194.

O.

Ocă 49, 50, 151.
Ocna domnească 50, 117, 166,
194.
Odgoane 58, 106-7, 109, 111,
123-5, 127-8, 169, 174, 183,
205-6, 214.
Orți, bani 220.

P.

Palme domnești 58, 62, 109, 111,
113, 169, 174, 183, 212-3.
Parale 9, 15, 148, 183, 220-1.
Părcălăbie 194-5.
Peceti, bir 187-8.
Pecetluituri 115-6, 156, 166, 217.
Pecetluituri roșii 50.
Piue de sucmane 82-3, 90.
Pivnicerit 196.
Poclonul steagului 188.
Podvozi 28-9, 154, 165-6, 196.
Pogoane 161.
Poslușanie 54, 194.

R.

Răvașe stărostești 15.
Răsura 9.
Rusfet 124.
Rupta 28-9, 154.

S.

Sărindare 119, 120.
Scutire de bir 10.

Sferturi 9, 154, 187.

Solărit 28-9, 69.

Soroc 33.

Stânjeni 31, 58, 62, 106, 109,
111, 113, 127-8, 169, 174, 183,
206-7, 212-5.

Strajă țării, vol. IV 35.

T.

Tabla mazililor 68; visteriei 50,
166.

Taleri 16, 73, 120; leșești 105.

U.

Ughi 154.

Ulița, pedeapsă 218.

V.

Văcărit 54, 115-6, 161-2, 194.

Vădrărit 50, 161-2, 166, 194.

Vama 9, 194-5; în credință 49,
50; în cumpărătură 49, 50;
cea mare 48, 50, 162; târgului
Sirete 195-7.

Vedre de vin 50.

Visterie 115-6.

Z.

Zlotărie 28, 29.

Dregători, slujbași.

Aga:

Cantacuzino Ion 38; Vânculeț
Irimia 35.

Aprozi:

144; Cârcu Gheorghe 33.

Armași:

Macri 5; Neculce Alex. 80, 85;
Strâșca Ștefan 22-3; Toader
59, 60; Vasile 59, 60.

II. Armași:

Hurmuzachi 179.

Bani:

Arghirie 64; Aristarh 74; Bals
Iordachi 14; Balș Lupul 13-4,
92; Beldiman Gheorghe 110;
Calmășul Dumitrașco 51;
Cantacuzino Const. 208; Can-
tacuzino Dinul 62, 174; Can-
tacuzino Ianachi 110; Dumit-
trașco 47; Macri Dumitru 42,
99; Miclescu Ștefan 32; Ne-
culce Vasile 87; Tăutul Ion
128.

Bărani:

180; băran stărostesc 124.

Baș ceauș:

Ciure Teodorachi 93.

Cafegii:

Eni 114-5; Potlog Andrieș 46.

Călărași:

vol. IV 154.

Cămărași:

Buhăescul Ștefan 67; Gorovei
Miron 66; Hurmuzachi 146;
Pleșca Ilie 210; Tănase 70.

Cămărași de ocnă:

Volcinschi Vasile 42-3.

Căminari:

Bașotă Ioniță 100; Ciure Teo-
dor 93.

Căpitani:

Beldiman Ion 203, 218; Beldiman Ioniță 147, 216; Buțura Ion 167, 170; Calmuțchi Dumitrașco 23, 74; Calmuțchi Ion 87; Cazimîr Gligoraș 93; Cheșco Petre 127, 222; Constantin 201; Cocială Toader 23; Dumici Vasile 11; Dumitrescu Vasile 193, 216; Goian Ion 17, 101; Giurgiuvan Toader 33; Ianăș Const. 11, 167; Ienachi 55; Ioniță 78; Isar Ursachi 11, 17-8, 159, 160; Jora Irimica 119, 120; Lefter 31; Marco Vasile 212; Mitescu Ion 87, 206-7; Morțun Pavel 109; Neculce Gavrilăș 71; Pârful Const. 190; Pârful Gheorghe 10-1; Perjul Const. 12; Potlog 203; Potlog Dumitrașco 178-9, 216; Potlog Manole 98; Radul 44, 148; Rață Vasile 33, 190, 191; Stroescu Const. 202; Strâșca Ioniță 12, 23, 75, 183-4; Strâșca Ștefan 24; Septelici Nicolai 152; Tabără Ștefan 71, 75, 107, 137-8, 146-7; Toader 12; Tintă Tanase 35-6, 40-2; Vârnav Dumitrașco 33; Volcinschi Gavril 60; Volcinschi Sandul 60; Zamfir Manole 5, 18, 47, 58, 78-9, 121-2, 146; Zota Ioan 39; Zota Ștefan 213.

Căpitani de barani:

Boșneag Gheorghe 179; Dumici Vasile 11; Vasile 53.

Căpitani de Cazaci:

Cocoran Tarasie 38.

Căpitani de Coțman:

54; Mihul Apostol 58; Pârful Gheorghe 15, 21; Zamfir Manole 53, 138-9.

Căpitani de Ropce:

Strâșca Ioniță 215-6.

Căsari:

52.

Cluceri:

Adam Gavril 208; Calmășul Dumitrașco 110; Iani 83; Iordachi 105; Roset Ilie 65; Sturza Const. 31.

Comiși:

Aristarh Hrisoscoleu 75; Bașotă Iordachi 74; Lascarache 174; Neculce Ion 88; Racoviță Ion 133; Stroescu Grigoraș 10-1, 60, 120, 147, 216; Vasile 179.

III. Comiși:

Stroescu Grigoraș 112; Vasile 111.

Conăcari:

29.

Condicari:

Iuon Nicolai 76.

Desetnici:

116, 154.

Diaci:

Bălănel Ștefan 12; Ionașco 16; Isar 16; Onciul 11; Paladi 11, 79; Zota Ștefan 179; Vasile 16; Vlad Ion 18-9.

Diaci de visterie:

Nacul Teodor 43.

Giudecători:

194; de Cernăuți 216.

Globnici:
28-9, 154, 194.

Goștinari:
9, 154.

Gramatici:
Ioniță 111; Rață Ioniță 33, 96.

Hatmani:
Balica 29; Cantacuzino Ion
145; Costin Ioniță 3; Orăș 5;
Paladi 111; Ruset Lascara-
che 38; Ruset Vasile 65, 204;
Suțu Ianachi 43; Vartic Pe-
tre 132.

Ispravnici de Cărligătură:
Neculce Vasile 87.

Ispravnici de Dorohoi:
Crupenschi Const. 185.

Ispravnici de Hârlău:
Canano Const. 184.

Ispravnici de Suceava:
150, 196; Bașotă Const. 180;
Cananău Const. 44, 62; Can-
tacuzino Dinul 14, 62, 69,
108, 113; Cârste Ilie 117, 176,
190-1; Cogălniceanu Const.
44, 148, 181; Gheorghi 148;
Pascal 14, 108-9, 113.

Jitniceri:
Andrieș Ioniță 185; Buzilă 10-
11; Buzilă Vasile 11, 15, 17-
8; Cananău Gheorghi 162-3;
Cheșco Mihalache 144; Co-
stin Nicolai 69; Cocoran Ni-
colai 95-7, 118; Hermeziu
Ștefan 79; Iamandi 159; Ia-

mandi Ion 82, 139; Miclescu
Sandul 33; Moțoc Gheorghe
190; Ursachi Gheorghe 121-2.

II. Jitnicer:
Carp Toader 37.

Logofeți:
Abăza Ion 131-5; Balș Lupul
151; Bărlădeanul Solomon
58; Bogdan Ion 43, 120, 138,
171; Boul Dumitraș 190;
Cantacuzino 61; Cantacuzino
Ion 33, 38, 191; Cantacuzino
Iordachi 11, 23-4, 58, 135,
159; Costachi Manolachi 204;
Ciogole Pătrașco 159; Eni
Ștefan 155; Iordachi 67; Isa-
ia 163; Miclescu Gavril 32;
Neniu 110; Paladi Ioniță 189;
Racoviță Radu 62, 104, 111,
120, 123, 183; Razul Vasile
98; Ruset Andrei 20, 25; Ru-
set Ștefan 23, 299; Stroici
164; Sturza 25, 58; Sturza
Sandul 6, 8, 9, 11, 24, 33, 37,
47, 71.

II. Logofeți:
180; Dumitru 164; Vârnăv Du-
mitrache 162; Zosin Ion 45.

III. Logofeți:
Buhăescu Ștefan 161; Ioniță
115; Paladi Nicolae 9.

Logofeți de taină:
Tanase 16.

Mazili:
11, 15, 38, 43, 62, 68, 74, 90, 93,
103, 111, 121, 123-5, 127, 138,
147, 155, 158, 167, 170, 174,
179, 186, 197, 208, 216, 219.

Medelniceri:

Başotă Const. 180, 208; Bașotă Vasile 92, 127, 177; Brăescul Solomon 80; Buhăescu 82; Buhăescu Vasile 86; Calmuțchi Sandul 109; Canano Iordachi 145; Chesco Mihalachi 96, 144; Constantin 25; Drace Grigoraș 71; Flondor Șerban 5, 11, 74-6, 96, 112-3, 146, 179-80, 183-4; Gherghel Niculai 62; Line Const. 92; Luca Toma 42; Neculce Gavril 4, 6, 8, 9, 10-1, 13, 45, 47-8; Pârvul Gheorghe 37; Pascal 14, 108, 113; Perjul Condurat 19; Potlog Andrei 21; Silion 112; Silion Const. 169, 197; Silion Toader 145, 205-6, 208; Vasilco Alex. 159.

II. Medelniceri:

Flondor Șerban 124-5.

Megieși:

45, 62, 81, 85, 94, 96, 108-9, 127, 193.

Mortasipi:

194-5.

Nămesnici:

Ioan Armanul 169.

Olăcari:

29.

Păharnici:

Arapu Sandu 36, 55; Balș Iordache 176, 178; Bașotă Ioniță 93; Buhăescu 199; Buhăescu Vasile 175; Buhuș Simion 25; Calmuțchi Mihalache 73-

4, 206; Cananău Const. 44, 62, 148, 201; Cantacuzino Const. 14; Cantacuzino Dinul 14, 69, 108, 113; Cantacuzino Iordachi 119, 120, 127, 145, 158, 167-9, 170, 203; Cârste Ion 136; Costachi Ilie 120; Crupenschi Const. 185; Doiciul 132-3; Dumitrașco 8; Enacachi 173, 212, 215; Gligor 136-7; Iamandi Ștefan 171-2; Ianacachi 186; Imbault Leon 38, 206; Ioniță 179; Iordachi 14, 144; Iurașco Toader 205; Mavrodin Iordachi 120; Miclescu C-tin 32; Milo Enacachi 211, 217; Mogâlde Nicolai 14; Neculce Alex. 87; Păun 185; Strășca Ion 104, 112, 182, 193; Strășca Ioniță 10-1, 72, 89, 90, 113, 124-5, 146; Strășca Vasile 12; Sturza Mihalachi 120; Tăutul Ion 129; Teodosie 163.

II. Paharnici:

Neculce Alex. 9; Stamati Const. 174; Strășca Ioniță 57-8.

Panțiri:

52.

Pârcălabi:

154, 195; Dubău Tudosie 133-4.

Pârcălabi de Galați:

195.

Pârcălabi de Hotin:

Hajdău Efrim 25-6; Hajdău Miron 26.

Pârcălabi de Ștefănești:

Ursul 160.

Pârgari:

16, 197.

Pisari:

Vlad Ion 17.

Pitari:

Buhăescu Vasile 20; Cocoranul Moisie 45; Constantin 179; Costachi Const. 98; Festilă Dinul 93; Iordachi 14; Macri 56; Macri Dumitras 7; Neaniul 179; Panca Adam 31; Pătraș Coste 93; Toader 93.

Podvodari:

29.

Polcovnic:

Carp Gheorghe 208.

Portari de Succava:

Cârcu Irimie 33; Șeptelici Ilie 133.

Poslușnici:

49, 50, 54, 115-7, 161, 194-5.

Postelnici:

Bușilă Grigoraș 129; Buhus Toader 14; Frangole 153; Gherghel Ștefan 44-5; Gore Ilie 80; Hurmuzachi 59; Hurmuzachi Matei 113, 147, 212-3, 217; Iene Gavril 136; Miclescu Gavril 33; Silion Tofan 208; Stroici Dumitras 31; Tăbârtă Nicolai 59, 60; Turcul Gheorghe 36, 63-5, 112-3, 146, 211; Tica 33; Ursachi Grigori 58.

Răzeși:

9, 17-8, 37, 45, 73, 75, 79, 81, 85, 93, 95, 96, 102-6, 108-9, 112-3, 123-5, 127-8, 132-3, 145, 147, 158, 168, 170-4, 178, 180, 182-4, 197, 205-6, 215-6.

Serdari:

Bainschi Vasile 5, 191; Darie Miron 59; Milescu Ștefan 153.

Scutelnici:

166, 194.

Secretari:

Mihalachi 12.

Spătari:

Bals Andrei 26; Cantacuzino Iordachi 44, 127, 148; Gheuca Simeon 61; Iordachi Toderasco 109; Neculce Ilie 80, 82, 85, 87; Neculce Ion 9, 88; Neculce Vasile 67, 88, 107; Neniu Ion 56; Palade Const. 98; Palade Ion 98, 120; Petrino Hristodulo 34; Ruset Vasile 138; Stroici 97-9; Sturza Const. 110, 139; Sturza Ion 11, 58; Zmucilă 3.

II. Spătari:

Neculce Ilie 45.

III. Spătari:

Neculce Ilie 4.

Staroștii de Cernăuți:

3, 8, 9, 28-9, 54; Arapul Ioniță 211; Arghirie 64; Calmășul Dumitrasco 110; Cantacuzino Iordachi 127, 145, 158; Costin Nicolai 69; Crupenschi Vasile 11, 53, 72, 78, 89, 90, 121-2; Drace 169; Dumitrasco 47; Enacachi 102-4, 111, 124-5, 173, 182, 212, 215; Grama 16; Grigoraș 65; Halepliu Ienachi 110; Hâncul 23; Hrisoscul 71; Iani 82-3; Ianacachi 186; Ieni 126; Imbault Leon 202, 206; Iordachi

144; Lefter Gheorghe 112-3, 180, 192, 219; Lența Dumitru 212; Laurenti (Lorent) 10-1, 15, 17-8, 21; Milo Enacachi 211, 217; Nacul 42; Neculce Const. 88; Onciul 11; Păun 185; Para vol. IV 32; Racoviță Radu 123; Ralis Ioan 37; Scarlat 76; Silion Const. 169; Sturza Const. 139; Toader 126; Vidale Petrachi 215.

Staroste de Armeni:
Grigore Pruncu 157.

Staroste de Jidovi:
Solomon 151.

Starostele târgului Suceava:
Tupilat Gheorghe 151.

Stolnici:
Bainschi Dumitraș 46; Balș Vasile 127, 205-7; Cananău Const. 174, 184; Cogălniceanu Const. 44, 148, 150, 181; Gafencu Miron 5, 6, 18, 36, 42; Gheuca Costache 209; Hrisoscul 71; Jurj 163; Lupul 9; Nacul 133; Neculce Vasile 87; Niculache 61-2; Palade Preda 8, 58, 75; Rușet Const. 158; Sandul Ilie 185; Sturza Const. 66, 109; Șerban 128.

II. Stolnici:
Gafenco Dumitraș 37; Gafenco Miron 11, 37.

Suiulgiu:
Constantin 38.

Sulgeri:
Cârste Ion 135-6, 199; Crupinșchi Lupul 75; Grama Vasile 16, 19; Mihalache 14; Rugină Pavel 37, 42.

Sătrari:

Arapu Gheorghe 185; Botez Solomon 13-4; Cârste Ilie 33, 93, 117, 135-6, 143, 145, 176, 190-1, 199, 200; Cheșco Petre 33, 197, 208; Constantin 38; Gheorghe 44, 148; Mănoș Ioniță 31; Miclescu Ștefan 33; Părvul Const. 8; Potlog Andrei 5, 47, 121-2, 139; Stamati Const. 127, 201.

Soltuz de Cernăuți:

16.

Sugubinari:

28-9, 154.

Uricari:

Borăleanul 132-3; Cocoran Moise 59; Cheșco Simeon 11, 34-5, 58; Gafenco Miron 37.

Ușari:

Dragoș 170; Gheorghe 111.

Vădrari:

50.

Vameși:

49, 194-5; Coste 75; Enăchiță 174.

Vameși de la Suceava:

196.

Vătămani:

Bezușco Toma 185; Nicolai 59; de Crainicești 114-5; de Mușenița 177; de Volcineț 177.

Vătavi:

194; Cheșco Petru 14; Jadovanul Drăgan 16, 174; Nicolae 176.

Vătavi de aprozi:

Frangolea 35; Rămădan Tanasachi 42.

Vătavi de stolnicei:

Bainschi Dumitrașco 4, 5, 37.

Vecini:

7, 8, 9, 12-3, 16, 24, 36-7, 46-7, 51, 59, 74, 91, 159.

Visternici:

Abăza Andrei 133-4; Aristarh 43; Aristarh Hrisoscoleu 75-6; Balș Lupul 204; Beldiman Ioniță 78; Boul 61; Boul Toader 80; Cantacuzino Ilie 158-9; Cantacuzino Ioniță 33; Cantacuzino Matei 190; Cartargiul Filip 117; Damian 61; Gheorghe 75; Luca Ștefan 42; Paladi Dumitrașco 110, 140; Paladi Toader 7, 8, 37; Roset Iordachi 15; Roset Vasile 43, 120; Tăbărtă Angheluță 59, 60; Țicșe Ion 16; Ursachi Gheorghe 64, 138-9.

Visternicel:

Anton 169.

Vornici:

Balș 151; Balș Const. 15, 43, 171; Balș Ionașco 118; Balș Ioniță 88, 107; Balș Iordachi 23, 138; Balș Lupul 171, 208; Boul 59; Cantacuzino Ioan 110; Cantacuzino Ioniță 98; Cantacuzino Iordachi 57; Cantacuzino Toader 110; Cantacuzino Toma 84; Cazacu Vasile 127; Costachi Lupul 98; Costachi Manolachi 98; Costachi Mihalache 25; Gafenco Nicolae 189; Ga-

vril 8; Hăra Ion 33; Lasca-rache 110; Movilă Ieremie 164; Neculce Ion 45, 47, 80-1, 85, 89, 105; Neniul 37; Paladi Dumitrașco 120, 204; Racoviță Radu 71; Rugină Ștefan 38; Ruset Iordachi 171-2; Ruset Vasile 171-2; Stârcea Gligore 185; Ștefan 111; Sturza Const. 67, 98; Sturza Dumitrașco 98; Sturza Mihalachi 23, 120, 139, 171, 193, 204; Tăutul Gheorghe 128; Tăutul Simeon 129; Topa Ion 106; Zota Vasile 136-7.

Vornici de gloată:

Agărăciu Gligoraș 34-5; Ioniță 111; Sturza Toader 58.

Vornici de poartă:

Alimescu Simeon 206; Carp Picioroagă 127; Hadămbul Lupul 25, 175; Melete Ion 180; Popescul Ștefan 142; Stârcea Toader 103; Tabără Ștefan 147.

Vornicii țării de sus:

Gligorcea 163-4; Nicoară 61; Sturza Mihalachi 192, 199.

Vornicii țării de jos:

Aslan 61; Balș Iordachi 199; Cantacuzino Iordachi 58-9.

Vornicii de Suceava:

154; Bădiliță 14, 66; Bădiliță Toader 175.

Vornicii de Câmpulungul Moldovenesc:

Cantacuzino Dimul 62; Ienachi 55.

Vornicii de Câmpulungul Ru-
sesc:

8; Bădica 7; Calmuțchi Miha-
lachi 187; Gafenco Miron 6;
Gafenco Nicolai 37; Micul
Mihai 58-9; Pelin Sandul 47.

Vornicii de sat:

9; Ștefan 22; Costășco 36.

Vornicii de Dorohoi:
Misail 16.

Vornicii de Sirete:
Sirețean Ion 197.

Zapcii:

69.

Zlotași:

116, 154, 187-8, 195.

TABLA DE MATERII

	Pagina
1. 1745, <i>Sept. 27, Iași</i> : Ioan Nicolai Mavrocordat Voevod întărește lui Miron Mutul, fiul lui Ioniță Costin hatman, satul <i>Șepintii</i> , ținutul Cernăuților.	3—4
2. 1745, <i>Oct. 13</i> : Ioan Mavrocordat Voevod acordă lui Gavril Neculce dreptul să țină <i>podul</i> peste Prut lângă satul său <i>Boian</i>	4
3. 1745, <i>Noemv. 4</i> : Dumitrașcu Bainschi fost vătaf de stolnicei dărueste nepotului său Ion, fiul lui Șerban Flondor medelnicer, moșia <i>Bainții</i>	4—5
4. 1746, <i>Ian. 12, Iași</i> : Fostul mare medelnicer Gavril Neculce primește ordinul dela domn să nu ia dijma locului situat între <i>Boian</i> și <i>Ostrița</i> , pentru care este conflict între el și mănăstirea Putna, proprietara satului Ostrița.	6
5. 1746, <i>Aprilie 8</i> : Vecinii din <i>Câmpulungul rusesc</i> vând lazurile lor. Miron Gafenco este trimis la fața locului ca să cerceteze.	6—8
6. 1746, <i>Iulie 4</i> : Se face schimb de moșii: Gavril Neculce dă satul <i>Prilipce</i> , țin. Cernăuți, și primește dela Manole Varlaam târgoveț de Botoșani o parte de <i>Sinehău</i> , acelaș ținut.	8—10
7. 1746, <i>Aug. 3, Cernăuți</i> : Se face schimb de moșii: Gligorie Diacon dă a $\frac{1}{8}$ parte de <i>Pleşenița</i> , ținut Cernăuți, și primește dela Ioniță Strășca a $\frac{1}{8}$ parte de <i>Căbești</i> , acelaș ținut.	10—12
8. 1746, <i>Sept. 4</i> : Anița Perjul dărueste fratelui ei Gheorghe, partea ei de moșie din <i>Vascăuți</i> ținutul Suceava, și <i>Verbăuți</i> , țin. Cernăuți.	12—13
9. 1746, <i>Sept. 15</i> : Tofana, văduva lui Solomon Bottez șătrar, vinde lui Lupul Balș satul <i>Șcheia</i> delângă târgul Sucevii.	13—15
10. 1746, <i>Oct. 5, Iași</i> , Vecinii din <i>Stănești</i> , ținutul Cernăuți, nedând dijma de 4 ani sunt ținuți s'o dea pentru trecut și în viitor.	15—17
T. Balan: Documente bucovinene, V.	17

	Pagina
11. 1746, Oct. 30, Stănești: Incercarea nereușită de a aplana cearta ivită între Vlădești, Goe-nești și Ursachi Isar pentru împărțala moșiei Stănești, ținutul Cernăuți.	17—19
12. 1746, Noem. 23: Paraschiva, nepoata Coșăta-nului, cedează lui Gheorghie Perjul a $\frac{1}{4}$ parte Verbăuți pentru o datorie ce a avu-t-o la el.	19—21
13. 1746, Noem. 26, Iași: E ceartă pentru satul Ver-băuți între Gheorghie Perjul și Maria, vă-duva lui Const. Perjul. Boierii cercetează.	21—22
14. 1746, Dec. 12: Ștefan Strășca dăruște nepoatei sale Gafița a $\frac{1}{4}$ parte Pedecăuți.	22—24
15. 1747, Ian. 19: Se arată în ce fel au împărțit co-piii lui Gheorghie Hăjdău moșiile părin-țelui lor.	25—28
16. 1747, Febr. 13: Satul Toporăuți, fiind așezat cu rupta, slujitorii ținutului Cernăuți sunt ți-nuți s'o observe.	28—30
17. 1747, Mart. 30, Sirete: Ioan Mavrocordat Voe-vod dăruște lui Const. Sturza o bucată din târgul Sirete, zisă Verpole.	30—32
18. 1747, Iunie 15: Impărțirea moșiilor lui Gavril Miclescul.	32—34
19. 1747, Iunie 20, Suceava: Cu prilejul stabilirii ho-tarului satului Areni, s'a constatat că o delniță aparține mân. St. Ilie. Chestiunea se va desbate la divan.	34—35
20. 1747, Iunie 21: Tănăsie Țintă dăruște schitu-lui Berejnița o parte din Bănila, țin. Cer-năuți.	35—40
21. 1747, Iunie 21: Familia Țintă posedă $\frac{1}{2}$ Zvi-necea, Gheorghie Țintă dăruște schitului Luca partea sa.	40—43
22. 1747, Iunie 27: Grigorie Ghica Voevod trimite boieri să hotărască moția Pătrăuți, țin. Sucevii.	43—44
23. 1747, Iulie 4: Ștefan Gherghel vinde fratelui său Nicolae o parte de Băișești.	44—45
24. 1747, Aug. 4, Iași: Grigori Ghica voevod dispu-ne să se stabilească hotarul între satele Boian și Ostrița. Boianul se va împărți în-tre frații Gavril și Ilie, fiii lui Ioan Ne-culce vornicul.	45—46
25. 1747, Aug. 10 Ispas: Ștefan Tăutul vinde lui An-drieș Potlog un vecin cu numele de An-ton Lălușca.	46—47

	Pagina
26. 1747, Sept. 22, Iași: Grigori Ghica voevod scrie boierilor Dumitrașcu și Manoli să cercezeze conflictul ivit între Toader Păunel și Gavril Neculce pentru moșia Valeva.	47—48
27. 1747, Oct. 18: Scutirile acordate <i>sihăstriei Putnei</i>	48—51
28. 1747, Dec. 28: Dumitrașco Calmășul este trimis să împace pe Toader Arbure cu Ursachi Isar.	51—52
29. 1748, Ian. 15: Pantirii din <i>Tereblece</i> nu vor să dea mânăstirii Putna dijma. Este trimis pentru cercetare căpitanul Lefter.	52
30. 1748, Mart. 25: Fiii lui Grigori Ungurian vând lui Manoli Zamfir căpitan un laz. Manoli îl dăruiește mân. <i>Horecea</i>	53—54
31. 1749, Apr. 8: Monahul Iuon Brăescul dăruiește mân. Slatina $\frac{1}{2}$ <i>Corlătești</i> , țin. Sucevii.	54—56
32. 1749, Iunie 15, Iași: Ursachi Isar și Andrei Căzăcescul se ceartă cu Mihalachi Calmuțchi pentru părți de moșie din <i>Lucavăț</i> și <i>Pancești</i>	56—57
33. 1750, Mai 3: Se face schimb de moșii: Ioniță Talpă dă partea sa de <i>Pleşenița</i> , țin. Cernăuți, și primește dela Ioniță Strâșca țigani și bani.	57—59
34. 1750, Mai 26, Iași: Vasilie, fiul lui Toader armașul, vinde pentru 100 lei lui Ilie Holban a $\frac{1}{4}$ parte <i>Stroiești</i> , țin. Cernăuți.	59—60
35. 1750, Iunie 13: Domnul țării întărește mân. Slatina jumătate de sat <i>Corlătești</i> , țin. Sucevii, primită dela monahul Ion Brăescul.	61—62
36. 1750, Iulie 5: Starostele de Cernăuți Crupinski împarte moșiile lui Buculei anume <i>Vasileu</i> , <i>Horosăuți</i> , <i>Ștefaniuca</i> și <i>Babin</i> între familiile Vlaicu, Drace și Turcul.	63—66
37. 1750, Sept. 1, Iași: Constantin Racoviță Voevod întărește lui Const. Sturza bucată de pământ din hotarul târgului Sirete zisă <i>Verpole</i>	66—68
38. 1751, Aprilie 16: Domnul țării scutește de dajdie pe Toader Goian.	68
39. 1751, April 24: <i>Târgoveții de Cernăuți</i> se scutesc de solărit.	68—69
40. 1751, Mai 8: Constantin M. Cehan Racoviță Voevod trimite pe ispravnicul Dinul Cantacuzino să hotărască locul din târgul <i>Sucevii</i> ce este al mân. <i>Sf. Ilie</i> și se împresoară decătră Armenii din Suceava.	69—70

	Pagina
41. 1751, <i>Iunie 3</i> : A treia parte de sat <i>Valeva</i> , ținut Cernăuți, se întărește lui Toader, fiul lui Gligoraș Păunel.	70—71
42. 1751, <i>Iunie 5</i> : Constantin M. Racoviță Voevod întărește lui Nicolai Ilschi partea sa de <i>Crasna</i> , ținutul Sucevii.	71—72
43. 1751, <i>Iulie 8</i> : Ioniță Talpă, nepotul lui C-tin Păunel, vinde lui Ion Samson și Ioniță Strâșca partea sa de moșie din <i>Berbești</i> , ținutul Cernăuți.	72—74
44. 1751, <i>Iulie 9</i> : Se face schimb de moșii: Șerban Flondor dă a pătra parte de sat <i>Vascăuți</i> și primește dela Aristarh întreg satul <i>Hlinița</i> . Amândouă satele sunt în ținutul Cernăuților.	74—78
45. 1751, <i>Iulie 19</i> : Căp. Manoli Zamfir ia în stăpânire moșia <i>Culeuț</i> pentru o datorie neplătită a lui Ursachi Isar. Însă neavând copii, dispune ca după moartea sa moșia Culeuț să treacă înapoi în proprietatea lui Ursachi Isar sau a urmașilor săi.	78—79
46. 1751, <i>Iulie 25</i> : Constantin M. Cehan Racoviță Voevod trimite pe fostul jîtnicer Ștefan Hermeziu să stabilească hotarele satului <i>Corlătealele</i> , ținut Sucevii, care sat se împresoară de răzeși.	79—80
47. 1751, <i>Sept. 3</i> : Hotarnica satului <i>Ostrița</i> , ținut Cernăuți, cu care se termină conflictul de decenii avut cu satul <i>Boian</i> , proprietatea familiei Neculce.	80—83
48. 1752, <i>Martie 1</i> : Constantin Racoviță Voevod dăruiește mănăstirii Dobrovăț satul <i>Cândești</i> , ținutul Sucevii.	83—84
49. 1752, <i>Sept. 3</i> : Hotarnica satului <i>Boian</i> , țin. Cernăuți.	85—89
50. 1752, <i>Noem. 30, Cernăuți</i> : Ghervasie călugărul a dat ginerelei său Ion Bărbier o parte de <i>Pleșințe</i> , țin. Cernăuți. Această parte trecând în seama lui Ioniță Strâșca, călugărul Ghervasie a fost silit de divan să dea ginerelei său o parte de <i>Căbești</i> , țin. Cernăuți.	89—91
51. 1753, <i>Apr. 27</i> : Ștefan și Vasile Capșe vând lui Alexandru Vasilco o parte din moșiile <i>Lucavăț</i> , <i>Berhomete</i> și <i>Păncești</i>	91—92

	Pagina
52. 1753, Aug. 15: Se face schimb de moșii: Const. Line dă jumătate de <i>Bunești</i> și primește dela Ursachi Davidel a $\frac{1}{4}$ parte Concești, țin. Dorohoi.	92—94
53. 1753, Oct. 2: Hotarnica satului <i>Lucavăț</i> , țin. Sucevii.	94—96
54. 1753, Oct. 4: Hotarnica satului <i>Panca</i> , țin. Sucevii.	96—97
55. 1753, Dec. 20: Iuon Stroici vinde Tofanei Macrioaia $\frac{1}{2}$ <i>Iurcăuți</i>	97—100
56. 1754, <i>Jadova</i> : Ștefan Tabără dăruiește <i>schitului Jadova</i> un laz.	101—102
57. 1754, Apr. 20: Conflictul pentru părți de moșie din <i>Costești</i> , țin. Cernăuți.	102—104
58. 1754, Mai 5: Matei Ghica Voevod întărește lui Constantin Tăutul $\frac{1}{2}$ sat <i>Lehăcenii</i> , țin. Cernăuți.	104—107
59. 1754, Mai 6, <i>Cincău</i> : Gheorghe Cazavela vinde cumnatului său Ștefan Tabără o parte de <i>Cincău</i>	107
60. 1754, Iulie 22, Iași: Domnul țării trimite pe ispravnicii ținutului Sucevii la satul <i>Românești</i> să cerceteze conflictul ivit între Andrei Cuparenco și Ștefan Căzacul. . . .	108—109
61. 1754, Aug. 20: Toader Tăutul vinde lui Dumitrașco Paladi partea sa de moșie din <i>Rugășești</i> , țin. Sucevii.	109—110
62. 1754, Sept. 2: Ioniță Grama vinde lui Const. Volcinschi, Ioniță Potlog și Ștefan Tabără $\frac{1}{2}$ sat Cincău, țin. Cernăuți.	110—111
63. 1754, Sept. 5: Fiind conflict de hotar cu moșia Cincău, Enacachi staroste de Cernăuți este trimis să hotărască din nou moșia Vasileu.	111—113
64. 1754, Oct. 3: Matei Ghica Voevod trimite pe Dinul Cantacuzino și Pascal, ispravnicii țin. Sucevii, să cerceteze conflictul ivit între mănăstirile Solca și Voroneț pentru muntele Botășan, țin. Sucevii.	113—115
65. 1754, Oct. 15: Scutirile mănăstirii Horecea, țin. Cernăuți.	115—116
66. 1755, Febr. 14: Matei Ghica Voevod întărește mân. <i>Ițcani</i> , țin. Sucevii, privilegiile primite dela domnii trecuți stabilind și obligația de muncă a vecinilor depe moșia Ițcanilor.	116—118

	Pagina
67. 1755, <i>Martie 25</i> : Iliana, fata lui Irimie Jora, ne-având copii, înfiază pe nepotul ei Iordache Cantacuzino și-i dăruiește satul <i>Malate- nița</i> , țin. Cernăuți.	119—120
68. 1755, <i>Mai 30</i> : Se hotărăște ca Andrei Potlog să stăpânească în pace partea de moșie din <i>Rohozna</i> , primită în dar dela căp. Manole Zamfir.	121—122
69. 1755, <i>Iunie 15</i> : Hotarnica satului <i>Vaslăuți</i> , țin. Cernăuți.	123—126
70. 1756, <i>Ian. 6</i> : Iuon Dociul dăruiește nepotului său Simeon Tăutul de <i>Comănești</i> o parte de moșie din <i>Soloneț</i> , țin. Sucevii.	126—131
71. 1756, <i>Ian. 12, Iași</i> : Anaforaua boierească despre satul <i>Costăna</i> , țin. Sucevii.	131—136
72. 1756, <i>Ian. 27</i> : Paharnicul Gligorie și Vasile Zota stabilesc valoarea casei din <i>Cincău</i> a Pa- raschivei Batura.	136—138
73. 1756, <i>Febr. 21</i> : Mihalachi Sturza, ginerele mo- nahului Varlaam Ursachi, primește o parte de <i>Rohozna</i> ocupată pe nedrept de Vasilie Cracalia.	138—139
74. 1756, <i>Apr. 16</i> : Ștefan Tăutul vinde lui Dumitraș- co Paladi a $\frac{1}{8}$ parte <i>Rugăsești</i>	140
75. 1756, <i>Iulie 17</i> : Hotarnica satului <i>Berchesești</i>	140—143
76. 1756, <i>Iulie 25</i> : Mihalachi Cheșco se plânge, că țărani de pe moșia sa <i>Lucavățul</i> refuză să dea dijma.	144—145
77. 1756, <i>Aug. 9, Cincău</i> : Hotarnica satului <i>Cincău</i>	145—147
78. 1756, <i>Sept. 7</i> : Satul <i>Mivoveni</i> se întărește mân. Pătrăuți.	148—149
79. 1756, <i>Oct. 12</i> : Se stabilește târgul <i>Sucevii</i> de pe lângă biserica Sf. Dimitrie.	149—155
80. 1756, <i>Noem. 3</i> : Ion Dociul și Ilie Strâșca recla- mă dela Ursachi Isar a $\frac{1}{16}$ parte Culeuț, partea moșului lor Ursul Murguleț.	155—156
81. 1756, <i>Noemv. 10</i> : Domnul țării stabilește atri- buțiile starostelui Armenilor din târgul Sucevii.	157
82. 1756, <i>Dec. 16</i> : Jitnicerul Iamandi este trimis să hotărăască satele lui Iordachi Cantacuzino.	158—159
83. 1756, <i>Dec. 18</i> : Ursachi Isar vinde lui Alexandru Vasilco partea sa de moșie din <i>Lucavăț</i> și <i>Pănțești</i>	159—160
84. 1757, <i>Ian. 17</i> : Văzând starea rea a mănăstirilor, Const. Cehan Racoviță Voevod, conferă mân. <i>Solca</i> unele ușurări la plata birului.	160—164

	Pagina
85. 1757, <i>Martie 20</i> : Iacob, mitropolitul Moldovii, conferă <i>mănăstirii Putna</i> unele privilegii de ordin bisericesc.	164—167
86. 1757, <i>Mai 26</i> : Iordachi Cantacuzino, nefiind răzeș, este silit să restituie partea de <i>Ivan-căuți</i> cumpărată dela unui răzeși ai acestui sat.	167—171
87. 1757, <i>Iulie 28</i> : Anaforaua boierească despre satul <i>Doroșăuții</i> țin. Cernăuți.	171—173
88. 1757, <i>Aug. 24</i> : Iftimie Bălușescul are conflict cu răzeșii pentru o parte de Stănești, țin. Cernăuți.	173—174
89. 1757, <i>Sept. 23</i> : Hotarnica moșiei <i>Iordănești</i> , țin. Sucevii.	174—178
90. 1758, <i>Apr. 2</i> : Vasile Sturza vinde lui Dumitrașco Potlog $\frac{1}{2}$ <i>Verbăuți</i>	178—180
91. 1758, <i>Mai 19</i> : Domnul țării trimite pe ispravnicul de Suceava Const. Bașotă să stingă conflictul ivit între Sava, starețul Schitului Jadova și Alexandru Vasilco pentru satul <i>Lucavăț</i>	180—181
92. 1758, <i>Iulie 12</i> : Frații Sandu și Teodor Brânzanul vând lui Vasile Brahmă partea lor de <i>Costești</i>	182—183
93. 1758, <i>Iulie 22</i> : Scarlat Gr. Ghica Voevod întărește lui Toma, nepotul lui Dumitrașco Lastiuca, partea sa de <i>Căbești</i> și <i>Comărești</i>	183—184
94. 1758, <i>Iulie 22</i> : Ioan Flondor se ceartă cu Ilie Stroici pentru satul <i>Baintii</i> , țin. Sucevii. Domnul ordonă o cercetare.	184—185
95. 1758, <i>Iulie 28</i> : Starostele Ienacachi a confiscat dela Gheorghii Grecul o cantitate de fân. Domnul ordonă restituirea.	186
96. 1758, <i>Noem. 26</i> : Mihalachi Calmuțchi, fiind vornic de Câmpulungul Rusesc, este ținut să dea socoteală asupra sumelor incasate.	187
97. 1758, <i>Dec. 20</i> : Ordinul către zlotasi.	187—188
98. 1759, <i>Iasi</i> : Dănilă Giurgiuvan lasă copiilor săi Mihai, Toader, Catarina, Gafița și Ileana părți de moșie din <i>Ciortoria</i> , <i>Vijnița</i> , <i>Putila</i> și <i>Trilești</i>	188—192
99. 1759, 20: Hotarnica satului <i>Lentești</i>	192—193
100. 1759, <i>Febr. 5</i> : Se confirmă mănăstirii <i>Putna</i> privilegiile avute în trecut.	193—195

101. 1759, *Febr. 20*: Domnul țării conferă mănăstirii *Putna* vama și mortasipia țârgului *Siretiului*. 195—198
102. 1759, *Iulie 7*: Andrei Pârvul vinde lui Ilie Cârste a $\frac{1}{3}$ parte *Costâna*, țin. Sucevii. 199—200
103. 1759, *Aug. 5*: Toader și Paraschiva Volcinski vând lui Const. Volcinski a $\frac{1}{4}$ parte de *Novoselița*, țin. *Cernăuți*. 200—202
104. 1759, *Dec. 20*: Gavril Moțoc are conflict cu Ursachi Isar pentru moșiile rămase dela familia *Murguleț*. 202—203
105. 1760, *Ian. 20*: Visternicul Lupul Balș vinde lui Venedict, egumenul Solcăi, $\frac{1}{2}$ *Meleșeuți*, țin. Sucevii. 204
106. 1760, *Ian. 25*: Ioan Calimah Voevod întărește preotului Iftimie partea sa de *Cumărești*, țin. Sucevii. 205—207
107. 1760, *Martie 7*: Se stabilește hotarul între satele *Reusenii* și *Chilișeni*. 207—210
108. 1760, *Martie 16*: Copiii Raiștei Vlaiculesii împart între oaltă moșiile *Babin*, *Ștepaniuca*, *Culeuț*, *Vasileu* și *Hroșăuți*. 210—212
109. 1760, *Mai 18*: Jumătate de sat *Vasileu* se împarte între membrii familiei Vlad. 212—215
110. 1760, *Mai 27*: Domnul țării ordonă să se hotărască a $\frac{1}{4}$ *Plesenița*, țin. Cernăuți, partea lui Ioniță Strâșca. 215—216
111. 1760, *Iunie 5*: Domnul țării ordonă lui Matei Hurmuzachi și altor boieri să hotărască satul *Vaslăuți*. 216—217
112. 1760, *Iunie 5*: Domnul țării permite ca săliștile Lentești și Rohozna să fie colonizate cu oameni străini. 217—218
113. 1760, *Iunie 12, Iași*: Domnul țării întărește preotului Iftimie partea lui de *Voloca*, țin. Cernăuți, ce o are dela strămoșii săi Vascan și Floare. 218—220
114. 1760, *Iunie 25*: Domnul țării întărește lui Ștefan, fiul lui Andoni, a $\frac{1}{4}$ parte de *Petriceni*. 220—221
115. 1760, *Iulie 11*: Ioan Theodor Calimah Voevod întărește mănăst. Putna moșiile *Dubova*, *Tereblecea*, *Camenca*, *Petriceni*, *Tomești*, *Carapciu*, *Cupca*, *Cuciurul Mare*, *Cleșcăuți* și *Ropce*. 221—222

PREȚUL LEI 100.—

www.dacoromanica.ro